

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மாநாட்டு மலர்

இடம்: ரொறண்டோ , கனடா
நாள்: ஜூலை 26,27 2008

**SECURE YOUR CHILD'S FUTURE WITH ONE OF CANADA'S
MOST FLEXIBLE AND INNOVATIVE REGISTERED
EDUCATION SAVINGS PLANS**

CHILDREN'S EDUCATION FUNDS INC.
A VERY DIFFERENT GROUP OF RESPs

**NURTURE
THE DREAM**

**MANY GOOD REASONS TO
GET STARTED WITH US**

சிவா கணபதியபிள்ளை
(Branch Manager)

- **Safe, Secure and one of the most flexible Plans**
- **Highest Scholarships paid 11 years in a row**
- **Get Air Miles Reward Miles with CET**
- **Ask us about the Canada Learning Bond & Enhanced CESG**

CAREER OPPORTUNITIES ALSO AVAILABLE

சீறத்த சேவைகளையும், ஆலேசனைகளையும்
ஸற தெடர்பு கெள்ளுந்ல்கள்

For more information in detail & appointment

Call Siva Kanapathypillai (Branch Manager)

Tel: 416-438-0660

Cel: 416-899-6044

Res: 905-472-1139

Fax: 416-438-8532

e-mail: s.kanapathypillai@cefi.ca

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து!

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தை கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமிதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதிர்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள் முன்இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவினமலையா ளமுந்துளுவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாஉன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!

-- பேராசிரியர் மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை.

பொருளடக்கம்

1. தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து - பேராசிரியர் மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை
2. வாழ்த்துச் செய்தி - சிவநீர் சு. கேதீஸ்வரநாதக் குருக்கள்
3. உ.த.ப.இயக்கத் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி - திரு.செல்லையா
4. வாழ்த்துச் செய்தி - விழாக் குழுத் தலைவர் திரு.சிவா செகராசசிங்கம்
5. பாரெலாம் தமிழ் பண்பாட்டை பேணிவரும் பண்பாளர்களின்
பணிக்கு பாராட்டுக்கள்- திரு.மூர்த்தி செல்லத்துரை
6. தமிழ் பண்பாட்டு இயக்க வரலாறு
7. புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு- கனடா- அனைத்துலக ஆசிரியர்
திரு.இ.சங்கரப்பிள்ளை
8. புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு- நோர்வே- தமிழ் ஆசிரியை
திருமதி பொன்னரசி கோபாலரட்னம்
9. பர்மா நாட்டில் தமிழர்களும் தமிழ் பண்பாடும் -
உ.த.ப.இ. பர்மா கிளை உறுப்பினர் திரு.ரெ.மா.கண்ணன்
10. நகரும் கண்டத்தில் பண்பாட்டை நகர்த்தும் தமிழர்கள்
- இலட்சுமணன் முருகபூபதி
11. புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு- திரு.கந்தசாமி கனகராசா ஜே.பி.
12. பண்பாடும் பத்திரிகைகளின் நிலைப்பாடும் - திரு.தங்கராசா சிவபாலு எம்.ஏ.
13. பண்டைய தமிழ்ப் பண்பாடும் சமயப் பண்பாடும் - பொதிகை கோமதி
முத்துக்குமரன்
14. புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் வாழ்வும் தமிழ் மொழியின் எதிர் காலமும்
- புதுவை வயி.நாராயணசாமி.
15. தனித் தமிழை தாங்கி நிற்போம் - ஆன்மீகச் சுடர் ஆ.வீ.தட்சணாமூர்த்தி
16. என்றும் வாழும் செந்தமிழ் - தமிழ்ப் பணிச்செல்வர் ஆ.சண்முகலிங்கம்
- உ.த.ப.இயக்கப் பொதுச் செயலாளர்
17. செம்மொழியாகிய செந்தமிழ் சிறப்புற வேண்டும் - மதிவாணர் செ.மதுகுதனன்
18. இருபத்தி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இன்பத் தமிழ் நிலைத்திருக்குமா?
- மகாவித்துவான் செ.பரமநாதன்
19. இந்துக் கல்வி ஒழுக்க மேம்பாடும் - கலாநிதி கலைவாணி இராமநாதன்
20. புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு - அலன் ஆனந்தன்
21. தமிழரின் இசை வளம் - திருமதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன்.
22. தமிழர் திருமணம் - டாக்டர் லம்போதரன்.
23. History of IMTC – Mr.Siva Sinnaiah
24. Brief history of IMTC South Africa Branch – Kris Kistan
25. Panchangam and it's Uniformity – Pandit Mahesh Shastri
26. Messages from Politicians

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

**பண்பாட்டு மாநாடு சிறப்புற
பகவான் அருள் பாலிக்கட்டும்!**

இனிய தமிழ் மொழியும், இயற்கையோடு கூடிய சைவ சமயமும் ஆதியானவை. இவ்வுலகின் கண்ணே மனிதன் புனிதனாக வாழும் வகையில் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்தனை நெறிமுறைகளும், தத்துவங்களும், பண்பாடும் சைவ சமயத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. தென் மொழியும், தேன் மொழியுமான தமிழ் மொழியில் சமய குரவர்கள், பன்னிரு ஆழ்வார்கள் போன்றோர் மூலம் தமிழின் சிறப்பையும், பெருமையையும் இறைவன் உலகிற்கு அருளியுள்ளார்.

தமிழ் மக்கள் முருகப் பெருமானைத் தமிழ்க் கடவுளென பண்டைக் காலம் முதல் போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர். தமிழ் வேறு முருகன் வேறல்ல. தமிழும், முருகனும் இளமை, இனிமை, அன்பு, அழகு ஆகிய அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. தமிழ்ப் பண்பாட்டிலே குரு, சிஷ்ய பரம்பரைக்கு முக்கியத்துவம் அழிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. தமிழ் சமூகத் தில் ஒருவன் சிறந்த கல்விமானாகவும், நற்பிரஜையாகவும் திகழ்கின்றான் என்றால் அதற்கு அவனது வழி காட்டியான குருவே காரணம்.

புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலுள்ள நமது இளம் சந்ததியினர் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் ஆகியோரைப் போற்றி, தமிழ் பண்பாட்டினையும், இறை வழிபாட்டினையும் பின்பற்றி இன்புற்று வாழ வேண்டும்.

பாரெங்கும் தமிழ் பண்பாட்டினை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு நடாத்தப்பட்டு வரும் உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்தினரின் பத்தாவது மாநாடு சிறப்புற அமைய பகவான் அருள் பாலிக் கட்டும்!

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்பண்பாடு!

சிவஸ்ரீ ச.கேதீஸ்வரநாதக் குருக்கள்
பிரதம சிவாச்சாரியார்
றிச்மண்டலில் இந்து ஆலயம்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் - கனடா

இலாப நோக்கமற்ற அமைப்பு - பதிவு எண் - 1148744

INTERNATIONAL MOVEMENT FOR TAMIL CULTURE CANADA

Non Profit Organisation

Canadian Govt - Letters Patent - File No. 377188 - 1

Head Quarters

936.McCowanRoad.Scarbrough.ON.M1P3H6

Phone: 416 623 6579 - 905 427 7553 - Fax 416 623 6937

E MAIL: imtchelliah@yahoo.com - Web: www.imtc.world.com

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் அகிலத் தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, சர்வதேச அளவில் தமிழர்கள் வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும் தனது கிளைகளை உருவாக்கி, தமிழ் மொழி, தமிழினம், தமிழர்களின் கலை கலாச்சார பாரம்பரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து இது வரை 9 சர்வதேச மாநாடுகளை நடாத்தியுள்ளது. தமிழர்கள் வாழும் பல நாடுகளில் சிறப்புடன் வெற்றிகரமாக நடத்தி, தமிழுக்கும் தமிழர்களுக்கும் பெருமை சேர்த்துள்ளது. தற்போது உ.த.ப.இயக்கத்தின் 10வது மாநாட்டினை ஜூலை 26-27 திகதிகளில் கனடாவில் நடாத்துகின்றது.

மாநாட்டில் வெளியிடப்படும் மாநாட்டு மலருக்கு இவ்வியக்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையில் எனது வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவிப்பதில் அகமிக மகிழ்கிறேன். செம்மொழி எனும் அங்கீகரத்தைப் பெற்றுள்ள நமது தாய்மொழியாம் செந்தமிழ் மகாகவி பாரதி கண்ட கனவை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் தேமதுர தமிழ் ஓசை பாரெல்லாம் பரவி கூடுதல் பெருமையை சேர்த்திடும்வகையில், கனடாவில் உ.த.ப.இயக்கத்தின் 10வது மாநாட்டில் வெளியிடப்படும் மலர் நிச்சயம் ஒரு புது வரலாறு படைத்து நமக்கெல்லாம் கூடுதல் பெருமை சேர்க்கும்.. காலத்தின் கட்டாயத்தால் நம்முள் பலவித கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவற்றை யெல்லாம் களைந்து நாம் தமிழர் - நமது ஒற்றுமையுணர்வும், மொழி மற்றும் தேசப் பற்றும் தான் நமது லட்சியம் என்ற நோக்கோடு காலம் உள்ளவரை அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து நமது பெருமையை நிலைநாட்ட இம்மாநாடு வழிவகுத்திட எனது நல் வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

வாழ்க தமிழ் - வாழ்க தமிழினம்

சி.செல்லையா.

அகிலத் தலைவர். உ.த.ப.இயக்கம் . தலமையகம் - கனடா.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீது பற்றுள்ள தகைசார் பண்பாளர்களே வருக! வருக!

அகிலமே போற்றும் அறிவுசால் தமிழ்ப் பண்பாளர்களே!
அனைவருக்கும் அடியேனின் அன்பு கலந்த வணக்கம்!

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீது கொண்டுள்ள அளவு கடந்த பற்றின் காரணமாக இன்று இங்கு கனடா நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற அனைத்துலக தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் பத்தாவது மாநாட்டில் கலந்து சிறப்பிக்க ஆவலோடு வந்திருக்கும் தகைசார்ந்த பண்பாளர்களே மாநாட்டு ஏற்பாட்டுக் குழுத் தலைவர் என்ற முறையில் உங்களை தலை சாய்த்து வணங்கி வறவேற்பதில் பெரு மகிழ்வு அடைகின்றேன். புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலுள்ள தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக உங்களது சிரமங்களையும், பிரயாணச் செலவுகளையும், காலநேரத்தினையும் பொருட்படுத்தாது வந்து கலந்து கொண்டுள்ளமைக்கு கனடா வாழ் தமிழ் மக்களின் சார்பிலும் உங்கள் நாடுகளில் உள்ள தமிழ் மக்களின் சார்பிலும் வரவேற்பதில் பேருவகை அடைகின்றேன். உங்கள் வருகையி னால் இம்மாநாடு களைகட்டி உள்ளது. உங்களது பண்பாட்டு உரைகளை செவிமடுப்பதிலும், உங்களோடு நேரடியாக உரையாடி மகிழவும் கனடா வாழ் தமிழ்மக்கள் உவகையுடன் உள்ளனர்.

பாரெலாம் பரந்து பட்டு வாழினும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பேரில் ஒன்று கூடி உள்ளதன் மூலம் நம் அனைவரினதும் கண்கள் மாத்திரமன்றி உள்ளங்களும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதக்கின்றன. தமிழ் பண்பாட்டில் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கும் வரவேற்பு, விருந்துபசாரம் ஆகியவற்றினை இங்கே கனடாவிலுள்ள தமிழ் மக்களும், எமது வரவேற்புக் குழுவினரும் எவ்வாறு கடைப் பிடிக்கின்றனர் என்பதை உங்களை வரவேற்று உபசரித்த முறையிலிருந்து தாங்கள் உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள். உங்களை என்றென்றும் வரவேற்று உபசரிக்க எமது உள்ளக் கதவுகளும், வாசற் கதவுகளும் திறந்தே இருக்கும் என்பதனைக் கூறிக் கொள்வதில் அளவு கடந்த ஆனந்தம் அடைகின்றேன்.

இவ்வரிய மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் அவாவிருந்தும் பல்வேறு காரணங்களினால் கலந்து கொள்ள முடியாது போன தமிழ்ப் பண்பாளர்களின் குறையினை தீர்க்கும் வகையில் இங்கு நடை பெறும் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளை சர்வதேசங்களுக்கும் அறியத் தர முன்வந்துள்ள ஊடகத்தினரை வரவேற்பதிலும் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இம்மாநாட்டினை சிறப்புடன் நடாத்த பொருள் உதவியும், சரீர உதவியும் தந்து தோளோடு தோள் நின்று ஒத்துழைத்த அனைத்து நல் இதயங்களையும், விழா ஏற்பாட்டுக் குழுவினரையும் வரவேற்று பாராட்டுவது எனது தலையாய பணியாகும். அவர்களது ஒத்துழைப்பு இன்றி இந்த விழாவினை இந்திர விழாவாக நடாத்தி இருக்கவே முடியாது.

பல்வேறு நாடுகளில் நாம் பரந்து வாழ்ந்தாலும் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு நமது நல்லுறவினை வளர்ப்பதோடு, ஆங்காங்கே தமிழ்ப் பண்பாட்டினை பேணுவதற்கான நடவடிக்கைகள் பற்றி கலந்து ஆலோசித்து கூட்டாக இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்பது எனது பணிவான வேண்டுகோள்.

உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் குறிக்கோளும் அதுவே.
தமிழ் பண்பாடு பாரெலாம் நிலைத்து நிற்கப் பணிபுரிவோம் பல்லோரும் திரண்டு வாருங்கள்!

சிவா செகராசசிங்கம்

தலைவர் - மாநாட்டு ஏற்பாட்டுக் குழு

உபதலைவர் - உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கம்

உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்

INTERNATIONAL MOVEMENT FOR TAMIL CULTURE

P.O. Box 32207
Mobeni 4060
Durban
South Africa

(EST. 1974)
SOUTH AFRICAN BRANCH HEAD QUARTERS
Tel/Fax: 027 31 404 4639
Cell: 073 2272 143

20 Bluejill Crescent
Risecliff
Chatsworth 4092
South Africa

The Chairperson
Organising Committee 10th World Tamil International
Conference Toronto, Canada

Dear Sir/Madam

The South African Branch of the I.M.T.C takes great pleasure in extending their heartfelt congratulations to the Canadian Branch for holding the 10th World Tamil Conference on Tamil languages culture. We also wish you every success on the 26th and 27th July 2008.

May GOD shower his Blessings on this momentous occasion

Vatsha Thamil

Yours in Tamil Language and Culture

Kristan

Thiru Artiegonam Kris Kistan
President I.M.T.C (SA) & Deputy President HQuarters Canada

FROM THE ONTARIO
MINISTER OF CITIZENSHIP
AND IMMIGRATION

JULY 26, 2008

10th International Convention

I extend warm greetings to everyone attending the 10th international conference of the International Movement for Tamil Culture.

This event is an excellent way to promote and celebrate Tamil culture, both modern and traditional, through language, literature and the arts.

We are so fortunate in Ontario. Diversity is one of our strengths. People of different backgrounds, customs and languages enrich our province culturally, socially and economically. I know how much the Tamil community has contributed to the quality of life we all share.

Congratulations to the organizers of this event, and best wishes for a memorable occasion.

Yours truly,

Michael Chan
Minister

Derek Lee

Member of Parliament
Scarborough-Rouge River
Chair-Standing Joint
Committee for
Scrutiny of Regulations

Ottawa

Room 633
Confederation Bldg.
Ottawa, Ontario
K1A 0A6
Tel: 613-996-9681
Fax: 613-996-6643
Email: leed@parl.gc.ca

Constituency

Unit 119
4800 Sheppard Ave. East
Scarborough, Ontario
M1S 4N5
Tel: 416-298-4224
Fax: 416-298-6035
Web site: www.derekleemp.ca

Office for National
Security Accountability
ONSAC:
www.onsac.ca

July 2008

As Member of Parliament for Scarborough-Rouge River it is my pleasure to extend my sincere best wishes to all attending the 10th International Movement for Tamil Culture.

The promotion of the Tamil language and its culture among people of Tamil origin in countries around the world enables us to appreciate the accumulated knowledge and wisdom reflected in that cultural heritage. This sense of identity augments their confidence and sense of place within our multicultural society. Canada's population is enriched with people from many different countries. The constant interchange of ideas and renewal arising from that gives us strength to embrace a diversity of views, and cultures. It is important for us to manage diversity as a force for understanding and progress, both domestically and globally.

The International Movement for Tamil Culture is to be commended for its work in organizing this annual conference in different countries in the world. I wish you every success for this year's conference, in Toronto.

Yours truly,

*Derek Lee, M.P.
Scarborough – Rouge River*

House of Commons

Hon. Jim Karygiannis
Member of Parliament
Scarborough-Agincourt

Ottawa Office
House of Commons
231 West Block
Ottawa, Ontario
K1A 0A6
Tel: 613 992 4501
Fax: 613 995 1612

Constituency Office
3850 Finch Ave. E.
Suite 206
Scarborough, Ontario
M1T 3T6
Tel: 416 321 5454
Fax: 416 321 5456

E-Mail
jim@karygiannismp.com

Website
www.karygiannismp.com

July 2008

In my capacity as Member of Parliament for Scarborough-Agincourt it is my sincere pleasure to extend my congratulations to The International Movement for Tamil Culture for organizing "The 10th International Convention of the International Movement for Tamil Culture in Toronto".

Delegates from eleven different countries will attend this two day, bi-annual conference. All participants will enjoy seminars conducted by learned professors, doctors and intellectuals on the Tamil Language, Tamil Literature and Tamil Culture.

Canada is proudly a multi-cultural society and community organizations such as yours, help to celebrate this diversity and strengthen the fabric of our society.

Best wishes for continued success.

Sincerely,

Hon. Jim Karygiannis, P.C., M.P.
Scarborough-Agincourt

Queen's Park Office
80 Grosvenor Street
11th Floor, Hepburn Block
Toronto, Ontario
M7A 2C4
Tel - (416) 212-5008
Fax - (416) 325-3862

Bas Balkissoon, MPP
Scarborough-Rouge River
bbalkissoon.mpp@liberal.ola.org

Constituency Office
4559 Sheppard Avenue East
Unit B
Scarborough, Ontario
M1S 1V3
Tel - (416) 297-5040
Fax - (416) 297-6767

21 July 2008

**A PERSONAL MESSAGE FROM BAS BALKISSOON, MPP
SCARBOROUGH-ROUGE RIVER**

It is my pleasure to convey my best wishes to you all on the occasion of the tenth international convention of the International Movement for Tamil Culture.

I am also honoured to extend my warmest greetings to the distinguished participants who will be presenting their research papers at this year's conference.

Our government celebrates the diversity that has contributed so much to the success of our city and our province. The Tamil Canadian population is a particularly vibrant group, rich in culture and commitment to community. The outstanding caliber of this international conference is a testament to the extent to which Tamils in Canada and around the world continue to embrace and explore their culture, and to their willingness to invite the broader community to learn about their language, literature, and heritage.

As you participate in this tenth international convention, please accept my best wishes for a successful conference.

Bas Balkissoon

மாநாட்டு ஏற்பாட்டுக் குழுவினர்

இடமிருந்து வலமாக (முன்வரிசை): பாலகப்பிரமணியம் சிங்காரம், முஹமத் ஹன்சீர், சிவா செகராசசிங்கம், சி.செல்லையா, (பின்வரிசை)செல்வா செல்லையா, ஜீவன் பொன்னம்பலம், எஸ்.பாலச்சந்திரன், மோகன் பாலகப்பிரமணியம், புதுவை ராமன், சிவா கணபதிப்பிள்ளை, விக்கினேஸ்வரன் கனகரெட்னம்,

உ-த.ப-இயக்கத்தின் பத்தாவது மாநாட்டு மலர் குழுவினர்: (இடமிருந்து வலமாக) திரு. தேவராஜா கந்தையா திரு.புதுவை ராமன், திரு. மூர்த்தி செல்லத்துரை, திரு.சிவா செகராசசிங்கம், திரு.சிவா சின்னையா.

பாரெலாம் தமிழ் பண்பாட்டை பேணிவரும் பண்பாளர்களின் பணிக்கு பாராட்டுக்கள்!

வானளாவி வளர்ந்து நிற்கும் கட்டிடங்கள் அனைத்தும் வரம்பில நாளெலாம் நிலைத்து நிற்பதற்கு வலுவான அத்திவாரம் அத்தியாவசியம் என்பது நாமறிந்த உண்மை. அதுபோலவே தரணியிலே தனித்துவமான தன்மையோடு உயர்ந்து விளங்கும் தனிச்சிறப்புமிக்க தொன்மையான தமிழினம் தகர்ந்து போய்விடாது தரணியில் செழிப்புற்றோங்க வேண்டுமென்ற பெருநோக்குடன் உருவாக்கப் பட்ட உறுதியான அத்திவாரமே தமிழ்ப் பண்பாடு. தமிழ் மக்கள் பாகுபாடின்றி ஒற்றுமையுடனும், ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யும் சகோதர மனப்பாங்குடனும் ஒன்றிணைந்து மகிழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதே தமிழ் பண்பாட்டின் அடிப்படையாகும்.

தான தர்மம் செய், பசியால் வாடுவோர்க்கு அன்னதானம் வழங்கு, அநாதைகளுக்கு ஆதரவு வழங்கு, அறவாழ்வு வாழ் எனப்போதிக்கும் வாழ்க்கை நெறியான சைவவமயக் கருத்தோடு ஒன்றிய கருத்துக்களையும், நடைமுறைகளையும் கொண்டதே தமிழ்ப் பண்பாடு. தாய் தந்தையர் மற்றும் பெரியோர்களை மதித்தல், இனசனத்தாரை இன்முகத்தோடு வரவேற்று விருந்தோம்பி மகிழ்வித்தல், உற்றார் உறவினர்களுக்கு துயர் ஏற்படும் போது உடுக்கை இழந்தவன் கைபோன்று விரைந்து சென்று இடுக்கண் கழைத்தல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என பெற்றோரினால் ஒழுங்கு செய்யப்படும் திருமணத்தை ஏற்று வாழ் நாள் முழுவதும் ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரியாது ஒன்றிணைந்து அன்புடனும் அறத்துடனும் வாழும் இல்லற வாழ்க்கை, மக்களைப் பெற்று தம்மைப் போலவே ஒழுக்க சீலர்களாக வளர்த்தெடுத்தல், பிறர் மனம் துன்புறாத வகையில் மரியாதையுடன் கூடிய வார்த்தைகளில் உரையாடுதல், உள்ளொன்று வைத்து புறம்பொன்று பேசாத ஒளிவு மறைவற்ற மனப்பான்மை, சுயநலமற்ற பொது நலநோக்கு இவை யாவும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அணிகலன்களாகும்.

வானத்திலே சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் கிரகங்கள் அத்தனையும் ஒரே பாதையில் கட்டுக் கோப்புடன் சுற்றுவதன் மூலமே அவை ஒன்றோடொன்று மோதுப்படாது ஒழுங்காகச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே எமது தமிழினமும் அதேபோன்று பண்பாடெனும் கட்டுக்கோப்பினுள் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் வரை யாவும் நலமாகவே நடைபெறும். இன்றைய காலகட்டத்தில் அரசியல் காரணங்களினால் மாறுபட்ட கலாச்சார நாடுகளில் குடியமர்ந்துள்ள தமிழினத்தவர்களுக்கு பெரும் சவால் ஏற்பட்டுள்ளது. புதிய நாட்டில் முற்றிலும் மாறுபட்ட கலாச்சார சூழலில் வாழும் போது புதிய கலாச்சாரத்தினைப் பின்பற்றுவதா அல்லது தொடர்ந்தும் நமது கலாச்சாரத்தையே பின்பற்று வதா என்பதே அச்சவாலாகும். பெரும்பாலும் இளந் தலைமுறையினருக்கே இதுவொரு சவாலாக அமைந்துள்ளது. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்பதற்கொப்ப புதிய கலாச்சாரத்தில் பூரண சுதந்திரம் உண்டென்ற மாயையில் அவர்கள் மாற எத்தனிக்கின்றனர். பெற்றோரினது கட்டுப்பாடுகள் இன்றி தம்மிஷ்டப்படி வாழ புதிய பண்பாடு சிறப்பானது என்பது அவர்களது எண்ணம். ஆனால் கட்டுப்பாடற்ற கால்போன போக்கில் இட்டுச் செல்லும் அந்தப் பண்பாடு நீண்டகால அடிப்படையில் எங்கே இட்டுச்செல்லும் எத்தகைய பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் என்பதனை உணர்வதற்கு அவர்களுக்கு வயது போதாது. இக்கட்டத்தில் பெற்றோர் தான் மிக பொறுப்புணர்வோடு புதிய சவாலை ஏற்று பிள்ளைகளுக்கு அறிவுரை கூறி எமது கலாச்சாரப் பண்புகளையே பின்பற்றும் படி செய்தல் அவசியம். இம்முயற்சி இலகுவானதல்ல பெரும் போராட்டமாகவும் அமையலாம்.

ஐந்து வயதிலேயே குழந்தைகளை எமது பண்பாட்டுப் பாதைக்கு வளைத்து விட்டால் ஐம்பதிலே வளைக்க வேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது. ஐம்பதிலே அவர்கள் தமது குழந்தைகளை எமது பண்பாட்டுப் பாதைக்கு வளைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பல்கலாச்சார நாடான கனடாவைப் பொறுத்த மட்டில் நம்மினத்தவர்கள் அதிகளவில் வாழ்ந்து வருவதனால் புதிய சூழலும் எமது

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பண்பாட்டுக்கு உகந்த சூழலாக மாற்றம் பெற்று விட்டது. எங்கு பார்ப்பினும் சைவ ஆலயங்கள், சைவ முறையிலான திருமண வைபவங்கள், விழாக்கள், தமிழ்க் கலை நிகழ்ச்சிகளென எல்லாமே தமிழ் மயம். இளவயதிலிருந்தே தமது பிள்ளைகளை தமிழ்ப் பண்பாட்டு முறைப்படி வளர்த்து வரும் பெற்றோர்கள் உண்மையிலேயே கண்கண்ட தெய்வங்கள். நாம் நமது நன்றி அறிதலை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும். இளம் தமிழ்ப் பெண்கள் சேலையணிந்து, தலையைப் பின்னி பூச்சூடி நெற்றியில் திலகமிடும் அழகில் மயங்கி தமிழ் பண்பாடு சிறந்த பண்பாடென்பதை உணர்ந்து அப்பெண்களை மணந்து கொண்டு தாமும் தமிழ் பண்பாட்டினைப் பின்பற்றி வாழ வெள்ளை இன இளைஞர்கள் முன்வருவது எமது பண்பாட்டின் சிறப்புக்கு கிடைத்த வெற்றியல்லவா.

இதே போன்று பாரெலாம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்கள் மத்தியில் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை நிலைநிறுத்தச் செய்ய வேண்டுமென்ற பெரு நோக்குடனேயே உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கம் காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு நாடுகளில் பண்பாட்டு மாநாட்டினை நிகழ்த்தி விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. எமது தனிப்பட்ட நலனைக் கருதாது பொது நோக்குடன் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சி கருதி பணிபுரியவல்ல பண்பாளர்கள் அனைவரும் அணி திரண்டு வாருங்கள். கன்னி ததமிழ் போன்று கண்ணியமான தமிழ்ப்பண்பாடும் எண்ணியவாறு எத்திக்கும் நிலைத்து நிற்க பணியாற்றிடுவோம்.

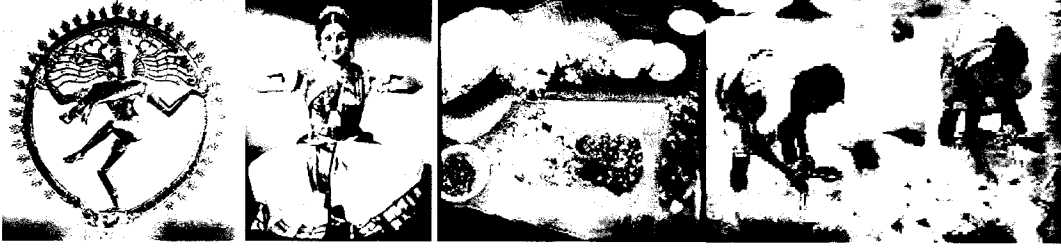
மூர்த்தி செல்லத்துரை
மாநாட்டு மலர்க் குழு

தமிழ் பண்பாடு தமிழர்களின் வாழ்க்கை நெறி! வண தனிநாயகம் அடிகளார்

தமிழ் பண்பாடு என்பது தமிழர்களின் வாழ்க்கை நெறி. பண்பாட்டினுள் நிலம், காலநிலை, மொழி, மதம், சட்டம், உணவு, உடை, விளையாட்டுக்கள் ஆகிய அனைத்தும் உள்ளடங்கியுள்ளன. தமிழ் பண்பாட்டில் பக்திக்கும் காதலுக்கும் பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்விரு துறைகளிலும் எழுதப்பட்டுள்ள ஏராளமான கவிதைகள் இவற்றுக்குச் சான்று பகர்கின்றன. பக்தியின் பாரம்பரியம் மக்களிடையே சகிப்புத் தன்மையை வளர்த்து வந்துள்ளது. இதனை நன்குணர்ந்து கொண்டுள்ள உலகச் சமயங்கள் அனைத்துமே, தமிழ் இலக்கியம், அனைத்து துறைகளையும் உள்ளடக்கிய அரும்பெரும் பொக்கிஷம் எனப் போற்றியுள்ளனர். சைவர்கள், வைஷ்ணவர்கள், ஜெயினர்கள், பௌத்தர்கள், முஸ்லீம்கள், கத்தோலிக்கர்கள், புறொட்டஸ்தானியர்கள் ஆகிய அனைத்து மதத்தவர்களினதும் பாடல்களினால் தமிழ் பண்பாடு மெருகூட்டப்பட்டுள்ளது. லத்தீன், சமஸ்கிருதம் போன்ற ஏனைய மொழிகள் எவற்றிலுமே தமிழ் மொழியில் உள்ளளவு கவிதைகள் இல்லை. பக்திப் பாடல்கள் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை கொண்டுள்ளதோடு கருப்பொருளை தெளிவாக விளக்குபவையாகவும், உணர்ச்சி மயமானவையாகவும் மிளர்கின்றன.

தமிழ் மொழியின் கல்வித் திட்டமானது கல்வி கற்போரை மதிப்பிற் குரியோராகவும், பெருமைக் குரியோராகவும், பண்பாட்டு வாதிகளாகவும், தார்மீக வாதிகளாகவும், வணக்கத்துக்குரியோராகவும், முழு மனிதர்களாகவும் அதாவது சான்றோராகவும் மாற்றிவிடுகின்றது. தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் பரந்துபட்ட அன்பினால் பொதுநல வாதிகளாக “தமெக்கென வாழா பிறர்க்குரியானாக” வாழுமாறு பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அதுதான் பிறருக்காக வாழும் தமிழ் பண்பாடு. “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற வாசகம் அதனை விளக்குகின்றது.

உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கம்

இந்தியத் தொடர்புடைய இந்து மத மக்கள் தென்னமெரிக்க, கிழக்கிந்தியத் தீவுகளான சூரினாம், மட்னிக், டொபாகோ, பிரெஞ்சு கயானா, பிரிட்டிஸ் கயானா ஆகியவற்றிலும், மெக்சிக்கோ நாட்டிலும், இந்து சமுத்திரத் தீவுகளான மொறீசியஸ், ரியூனியன், மடகஸ்கார், சீசெல்ஸ் ஆகியவற்றிலும், தென்னாசியாவினுள்ள பர்மா, பிஜி தீவுகள் மற்றும் இந்தோனேசியா, மேடான், பாலித்தீகளிலும், கம்போடியா, தென் ஆபிரிக்கா, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் பண்டைக் காலம் முதல் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தெரிய வந்தது. இந்தியாவிலிருந்து மேற்படி நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த இவர்கள் அனைவரும் காலப்போக்கில் தாய் நாட்டுடனான தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் தாய்மொழியான தமிழை மறந்து அந்தந்த நாடுகளின் ஆட்சி மொழியான பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், மலாய், கிரியோல், பர்மிய மொழி ஆகியவற்றினை பேசத் தவைப்பட்டனர். அது மாத்திரமன்றி இந்துக்களில் பலர் கிறிஸ்தவர்களாகவும் மதம் மாறினார்கள். அத்துடன் தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் கைவிட்டு வருவதை அறிந்து கவலையுற்ற இலங்கை, இந்திய தமிழ் அறிஞர்கள், பெரியார்கள் அவர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அவர்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசவும், தமிழ்ப் பண்பாட்டை பேணவும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென அவாவற்றிருந்தனர்.

வண. தனிநாயகம் அடிகளார்

இவர்களது நீண்டநாள் அவா செயல் வடிவம் பெறுவதற்கு 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இலங்கையில் காவலுரை அடுத்துள்ள நெடுந்தீவில் இந்து பரம்பரையில் பிறந்து கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர் வண தனிநாயகம் அடிகள். இவர் மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகள் அனைத்திற்கும் விஜயம் செய்து அங்கு வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றிய பல பயணக் கட்டுரைகளை எழுதி நூலாக வெளியிட்டார். இவரது இந்த முயற்சியானது உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களிடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தினை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

தமிழ் பணியில் தளராத பற்றுக் கொண்டழைத்த தமிழ்ப் பற்றாளர் வண தனிநாயகம் அடிகளார் என்பது தரணியே அறிந்த உண்மை. உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் உருவாவதற்கும் உறுதுணையாக இருந்ததோடு தமிழ் மொழியில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த பிறமொழி அறிஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து பல்வேறு நாடுகளில் பல ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை வெற்றிகரமாக நடாத்திய பெருமைக்குரிய பெருந்தகை.

இலங்கையில் 1974ம் ஆண்டு ஜனவரி 4ம் திகதி முதல் 10ம் திகதி வரை நடைபெற்ற நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் தனிநாயகம் அடிகளாரும், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர்கள் சாலை இளந்திரையன், சாலினி இளந்திரையன் ஆகியோருமாவர். இம்மாநாட்டில் தென்னாபிரிக்க அறிஞர் திரு. என். நாடாரும் கலந்து கொண்டிருந்தார். இவர்களுடன் யாழ்ப்பாணம் குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

திரு.இரா கனகரட்னம், யாழ்ப்பாணம் திரு. எஸ். கதிரவேலு, திரு.எஸ்.அரசரட்னம் ஆகியோர் “மலாயன் கபே” என்ற உணவகத்தின் மேல்மாடியில் கூடி ஆராய்ந்து உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்கத்தினை ஜனவரி 8ம் திகதி ஆரம்பித்தனர். அமைப்பின் தலைவராக பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையனும், பொதுச் செயலாளராக திரு.இரா கனகரட்னமும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

பேராசிரியர் இர வீரப்பன்

உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களிடையே தொடர்பிணையும், நட்புறவிணையும் ஏற்படுத்தி அவரவர் வாழும் நாடுகளில் தமிழ்ப்பண்பாட்டினை தொடர்ந்து நிலைபெறச் செய்வதே இவ்வியக்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. இக்குறிக்கோளினை மையமாக வைத்து இவர்கள் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் தமிழ் மக்களுடன் கடிதத் தொடர்பின் மூலம் தமது இயக்கப் பணியினை மேற்கொண்டு வந்தனர். இரண்டு வருட காலம் தலைமைப் பதவியை வகித்து வந்த சாலை இளந்திரையன் அவர்கள் தொடர்ந்தும் பணியாற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டபோது மலேசிய அறிஞரும் தமிழ் ஆர்வலருமான பேராசிரியர் இர வீரப்பன் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுச் செயலாற்றி வந்தார். 1930ம் ஆண்டு இலங்கையில் பிறந்த இவர் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பெற்றோருடன் தமிழ்நாடு சென்று பின்னர் மலேசியாவில் நிரந்தரமாகக் குடியேறியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் மொழியில் சிறந்த தேர்ச்சிபெற்று தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்த திரு. இரவீரப்பன் சமூகத் தொண்டராகவும், தமிழ்ப்பணியாளராகவும் சேவையாற்றி வந்ததினால் இவருக்கு

பேராசிரியர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. உ.த.ப.இயக்கத்தின் இலங்கைக் கிளை 1976ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் உத்தியோக பூர்வமாக ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அப்போது இவ்வியக்கத்தில் இணைந்து தொண்டாற்ற விரும்பி பல இளைஞர்கள் முன்வந்தனர். அவர்களுள் காவலூர் தொகுதியிலுள்ள வேலணை கிராமத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களான நா. ஜெயசேகரன், இ.சற்குருநாதன், ஆ.சண்முகலிங்கம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். திரு.இரா கனகரட்னத்தின் இல்லத்தில் நடைபெற்ற இலங்கைக் கிளையின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தில் கிளையின் தலைவராக திரு.எஸ்.இராஜரட்னம், செயலாளராக திரு.எஸ். கந்தசாமி மற்றும் செயற்குழு உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள்: செ.பரமநாதன், ஆ.சண்முகலிங்கம், இ.சற்குருநாதன், என்.பத்மநாதன், எஸ்.சோதிலிங்கம், என்.ஜெயசேகரன் ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடுகள் திட்டங்கள் ஆகியவற்றினை அகில உலகெங்கும் வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு அறியத்தர சஞ்சிகை ஒன்று அவசியமெனக் கருதிய பொதுச் செயலாளர் திரு.இரா கனகரட்னம் 1976ம் ஆண்டில் “உலகத் தமிழர் குரல்” என்ற சஞ்சிகையினை ஆரம்பித்தார். ஆண்டுக்கொரு சஞ்சிகையாக இவர் அதனை வெளியிட்டு வந்தார். பின்னர் 1978ல் திரு.ஆ.சண்முகலிங்கம் என்ற இளைஞரை பொறுப்பாசிரியராக இணைத்து இருவருமாக சஞ்சிகையினை வெளியிட்டு உலக நாடுகளுக்கு அனுப்பி வந்தனர். இவர்களது பணிக்கு ஈழத்தின் முக்கிய பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு போன்றவை முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்திகளை வெளியிட்டு வந்த தினால் அதிகளவு இளைஞர்கள் இவ்வியக்கத்தில் இணைந்து தொண்டாற்ற முன்வந்தனர்.

உ.த.ப.இயக்கத்தின் இலங்கைக் கிளை ஆரம்ப காலங்களில் யாழ் ஸ்ரான்லி வீதியில் அமைந்திருந்த தமிழ் தொழிற் சங்கக் கூட்டணியின் அலுவலகத்தில் மாதந்தக் கூட்டங்களை நடாத்தி வந்தது. அதற்கு தொழிற் சங்கப் பிரமுகரான ஐ.ரி.சம்பந்தன் ஆதரவளித்து வந்தார். 1980ம் ஆண்டில் கிளையின் கூட்டங்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

கள் யாழ் புகையிரத நிலைய வீதியில் 67ம் இலக்கத்திலிருந்த வின்சன் மாஸ்ரரின் இல்லத்தில் நடைபெற்று வந்தது. அப்போது திரு.என்.ஜெயசேகரன் தலைவராகவும், திரு.இ.சற்குருநான் செயலாளராகவும், எஸ்.ஜெயரட்ன சிங்கம் பொருளாளராகவும், “உலகத் தமிழர் குரல்” ஆசிரியராக திரு.ஆ.சண்முகலிங்கமும் பணியாற்றினர். அத்துடன் திரு.ஆ.சண்முகலிங்கம் உ.த.ப.இயக்கத்தின் மத்திய குழுவில் துணைச் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்து வந்தார். அதன் தலைவரான பேராசிரியர் இர வீரப்பன் இலங்கைக் கிளையின் பணிகளை பாராட்டி வந்தார்.

உ.த.ப.இயக்கத்தின் மாநாடுகள்

சென்னையில் 1977ம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதலாவது மாநாடு:

உ.த.ப.இயக்கத்தின் முதலாவது மாநாடு 1977ம் ஆண்டு சென்னையிலுள்ள திருமண மண்டபம் ஒன்றில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. தலைவர் பேராசிரியர்.இர வீரப்பன் மலேசியாவிலிருந்து தனது குழுவினருடன் இம்மாநாட்டிற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வதற்காக முன்கூட்டியே வந்திருந்தார். அதேபோன்று பொதுச்செயலாளர் திரு.இரா கனகரட்னமும் இலங்கையிலிருந்து சென்று அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டார். உலகநாடுகளின் பிரதிநிதிகளை வரவழைத்து நடாத்தப்படும் முதலாவது மாநாடு என்பதனால் அதனை சிறப்புற நடாத்துவதில் அனைவரும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டனர். அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த திரு.எம்.ஜி. இராமச்சந்திரனும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதியும் தங்களது ஆதரவினையும் ஒத்துழைப்பினையும் நல்கினார்கள். இவர்கள் இருவரும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பேராளர்களுக்கு தனித்தனியாக இரு வரவேற்பு உப சாரங்களை நடாத்தி கௌரவித்தனர். இந்த வரவேற்பு உபசார வைபவத்தில் கலைஞர் கருணாநிதி முதன் முதலாக இலங்கைத் தமிழர்களின் இனப்பிரச்சினை பற்றிப் பேசியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகத் தமிழர்களின் முதலாவது ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சியாக பேராசிரியர் இர வீரப்பன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்வைபவத்தில் மொறீசியஸ்சில் இருந்து திரு.எஸ்.புஸ்பரதம்

தம்பதிகள், பிஜி தீவிலிருந்து பெரியார் கா.அப்பாப்பிள்ளை குழுவினரும், அந்தமானிலிருந்து திரு.சுப சுப்பிரமணியன், திரு.எஸ்.பாலசுப்பிரமணியம், பர்மாவிலிருந்து திரு.எஸ்.ரவி பாண்டியன், திரு.ஏ.ஆர். மாரிமுத்து, தென் ஆபிரிக்காவிலிருந்து பேராசிரியர் வே.கோவிந்தசாமி திருமதி காமாட்சியம்மாள் சோதிநாதன், இலங்கையிலிருந்து திருவாளர்கள்: ஆ.சண்முகலிங்கம், இ.சற்குருநாதன், ந.பத்மநாதன், செ.பரமநாதன், கே.சிவக்கொழுந்து ஆகிய பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

மொறீசியஸில் 1980ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது மாநாடு:

உ.த.ப.இயக்கத்தின் முதலாவது மாநாடு சிறப்புற நடைபெற்ற பின் உலக மக்கள் மத்தியில் தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய பெரும் விழிப்புணர்வும் ஆர்வமும் தோன்றியது. இதன் காரணமாக மொறீசியஸில் கல்வி அதிகாரியாக இருந்த திரு.எஸ்.புஸ்பரதம் தனது பாரியாருடன் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்திருந்தார். அவர்களை இயக்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு.இரா கனகரட்னம் அன்புடன் வரவேற்று குடும்பசிட்டியிலுள்ள தனது இல்லத்தில் தங்க வைத்தார். அச்சமயம் இலங்கைக் கிளையின் உறுப்பினர்களான ஆ.சண்முகலிங்கம், செ.பரமநாதன், இ.சற்குருநாதன், என்.ஜெயசேகரன் ஆகியோரையும் சந்தித்து பண்பாட்டு அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக உரையாடிச் சென்றனர். அதன் பின்னர் மொறீசியஸை சேர்ந்த இளைஞரான எஸ்.சண்முகம் என்பவரும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்து அடுத்த மாநாட்டினை மொறீசியஸில் நடாத்துவது பற்றி கலந்துரையாடினார்.

இரண்டாவது மாநாடு 1980ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 2ம்திகதி மொறீசியஸின் தலை நகரான போட்லூயிஸ் என்ற இடத்தில் உ.த.ப.இயக்கத் தலைவர் திரு.இரவீரப்பன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

மொறீசியஸின் தேசாதிபதி மாண்புமிகு வீராசாமி ரெங்காடு அவர்கள் மாநாட்டினை வைபவ ரீதியாக ஆரம்பித்து வைத்தார். பிரதம மந்திரி மாண்புமிகு ஸ்ரீசிவாகர் ராம்சூலம் மற்றும் பல அமைச்சர்களும், அங்குள்ள தமிழ் தலைவர்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

களான பெரியார் மா.தங்கணமுத்து காசிச் செட்டி, திரு.ஏ.புஸ்பரதம், திரு.கே.ரட்ணம் ஆகியோரும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். இலங்கையிலிருந்து பொதுச் செயலாளர் திரு.இரா கனகரட்ணம், இந்தியாவிலிருந்து தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் திரு.அரங்கநாயகம் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். தமிழக அரசின் சார்பில் கலைக் குழுவினர் வருகை தந்து மாநாட்டில் கலை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தினார்கள். இம் மாநாட்டினை ஒட்டி மொறீசியஸ் அரசு இரண்டு ரூபா பெறுமதியான தபால் தலை ஒன்றினை வெளியிட்டிருந்தது. அதில் தமிழ் பண்பாட்டு சின்னங்களான குத்து விளக்கு, நாதஸ்வரம் ஆகியன பொறிக்கப்பட்டு தமிழில் “தமிழ் பண்பாட்டு மாநாடு 1980” எனவும் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. இம்மாநாடு மொறீசியஸில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி யதால் தமிழை எழுத வாசிக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் எழுந்தது. இந்த ஆவலைத் தூண்டிய பெருமை உ.த.ப.இயக்கத் தினைச் சாரும்.

மதுரையில் 1981ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற 5வது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள சர்வதேசங்களில் இருந்து உ.த.ப.இயக்கப்பிரமுகர்களும் வருகை தந்திருந்தனர். அதனால் அம்மாநாட்டின் இரண்டாம்நாள் நிகழ்வில் உ.த.ப.இயக்கத்தின் பேரவை மாநாடும் நடாத்தப்பட்டது. இதில் தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் தம்பதிகள், பொதுச் செயலாளர் திரு.இரா கனகரட்ணம், மொறீசியஸிலிருந்து திரு.ஏ.புஸ்பரதம், தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து பேராசிரியர் வீ.கோவிந்தசாமி, திருமதி காமாட்சிசோமசுந்தரம், அமெரிக்காவிலிருந்து சுவாமி விஞ்ஞானந்தா, லண்டனிலிருந்து திரு. கே.ஞானசூரியன், பர்மாவிலிருந்து திரு. ஆர்.மாரிமுத்து, திரு. ரவிபாண்டியன், பிஜியிலிருந்து திரு.கா. அப்பாப்பிள்ளை, பெங்களூரிலிருந்து கவிஞர் திரு.எஸ்.உலகநாதன், சிங்கப்பூரிலிருந்து திரு. முல்லைவாணர், அந்தமாளிலிருந்து திரு. சுபசுப் பிரமணியன், திரு.பாலசுப்பிரமணியம், கொழும்பிலிருந்து அறிஞர் க.கந்தசாமி, எழுத்தாளர் மாத்தளை சோமு, புதுச்சேரியிலிருந்து முத்தமிழ் காவலர் கி.ஆ.பெ.விஸ்வநாதன், மதுரகவி பேரறிஞர் பெருஞ்சித்திரனார், அறிஞர் குமரி அனந்தன், பேராசிரியர் க.ப.

அறவாணர் ஆகியோருட்பட மற்றும் பலரும் உ.த.ப.இயக்க பேரவை மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். இப்பேரவை மாநாடு உலகத் தமிழரிடையிலான நட்புறவினை வலுவடையச் செய்தது. இப்பேரவையினை அடுத்து உ.த.ப. இணையத்தின் இந்தியக் கிளை புனரமைக்கப்பட்டது.

இதன் பின்னர் தூர்அதிஷ்ட வசமாக தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பனுக்கும், பொதுச் செயலாளர் திரு.இரா கனகரட்ணத்துக்கும் இடையே கருத்து முரண்பாடும் மனக் கசப்பும் ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக திரு.மு.மணிவெள்ளையன் பொதுச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். தாய்க்கிளையாக இலங்கை கிளையே இருந்ததினால் தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் இலங்கைக் கிளையுடன் அடிக்கடி கடித மூலம் தொடர்பு வைத்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

சேலத்தில் 1985ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மூன்றாவது மாநாடு

சேலத்தில் 1985ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் சேலம் எழுத்தாளர் சங்க மண்டபத்தில் உ.த.ப. இயக்கத்தின் மூன்றாவது மாநாடு தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இதற்கான ஏற்பாட்டினை தலைவரும், உபதலைவர் திரு.ஆ.சண்முகலிங்கமும், இந்தியக் கிளை யினரும் சேலத்து உறுப்பினர்களுடன் இணைந்து செய்திருந்தனர். சேலத்தில் அறிஞர் திருவாளர்கள்: சாலை இளந்திரையன், என். அந்தலானார், கே.ரங்கசாமி, கே. இளந்திரையன், முருகன் பாலசுந்தரம் மற்றும் சேலம் எழுத்தாளர்கள், இளைஞர்கள் ஆகியோர் மாநாட்டின் வெற்றிக்கு முன்னின்று உழைத்தனர். மொறீசியஸிலிருந்து திரு.ஏ.புஸ்பரதம், மலேசியாவிலிருந்து பேராசிரியர் இரவீரப்பன், திரு.எஸ்.ராமன், திரு.நா.வி. பொன்னி, இலங்கையிலிருந்து திருவாளர்கள் ஆ.சண்முகலிங்கம், இ.சற்குருநாதன், எஸ். செந்துராஜா ஆகியோரும், கடலூரிலிருந்து பேராசிரியர் கதிர்முத்தையன், பர்மாவிலிருந்து திரு.ரவிபாண்டியன், சென்னையிலிருந்து முல்லைவாணர், தஞ்சையிலிருந்து திரு.இரா இரத்தினகிரியார் ஆகியோர் பேராளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். பேராளர்களுக்கான வரவேற்பு விழாவில் பேராசிரியர் க.அன்பழகன்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பேசுகையில் இலங்கை பேராளர்களைப் பார்க்கும் போது சங்ககாலத்து வீரர்களை காண்பதாகக் கூறியதும் சபையில் பெரும் கரகோஷம் ஏற்பட்டது. இலங்கைப் பிரமுகர் திரு.எஸ்.செந்துராசா சிறப்புரையாற்றி சபையோரின் பாராட்டினைப் பெற்றார்.

மாநாட்டின் மூன்றாம் நாள் விழா சேலம் ஹைலன்ட்ஸ் ஹோட்டலில் நடைபெற்ற போது புதிய நிருவாகிகள் தெரிவு நடைபெற்றது. அதில் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் மீண்டும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பொதுச் செயலாளராக திரு.மு.மணிவெள்ளையனும், பொருளாளராக திரு.ப.கு.வெங்கடேசனும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

மலேசியாவில் 1987ம் ஆண்டு நடைபெற்ற நான்காவது மாநாடு

மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் உள்ள கிளான் மாநிலத்தில் 1987ம் ஆண்டு மலேசிய பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் நான்காவது மாநாடு நடைபெற்றது. மலேசிய அமைச்சர் திரு.சு. சாமிவேலு மாநாட்டினை ஆரம்பித்து வைத்தார். தலைவர் திரு.இரவீரப்பனுடன் மலேசியக் கிளையின் உறுப்பினர்களான மணிவெள்ளையன், ப.கு.சண்முகம், ப.கு.வெங்கடேசன், நா.வீ. பொன்னி ஆகியோருடன் மலேசிய தமிழ்க் கல்விக்கழகம், எழுத்தாளர் சங்கங்களும் இணைந்து இம்மாநாட்டினை சிறப்பாக நடாத்தி முடித்தனர். அவ்வேளையில் இலங்கையின் யாழ்நகரில் இந்திய அமைதி காக்கும் படையினர் இருந்து வந்ததினாலும் அரசியல் பிரச்சினைகளினாலும் இலங்கையிலிருந்து எவருமே இம் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது.

இருப்பினும் மாநாடு நடைபெற்ற தினத்தன்று யாழ்நகரிலுள்ள நல்லை ஆதீனத்தில் சிறப்பு விழா வொன்று நடாத்தப்பட்டது. திரு.பொன் பூலோகசிங்கத்தின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவினை நல்லை குருமகா சந்நிதானம் சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆரம்பித்து வைத்தார். சிறப்பு விருந்தினராக புலவர் நா.சிவபாதசுந்தரனார் கலந்து கொண்டார். இலங்கைக் கிளையின் முக்கிய பிரமுகர்களான திரு.ஆ.சண்முகலிங்கம், திரு.இ.சற்குருநாதன், திரு.இர தவகோபால், திரு.சி.சி.வரதராஜா ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள். “உலகத்

தமிழர் குரல்” சிறப்பு மலரும் அங்கே வெளியிடப்பட்டது.

அவுஸ்த்திரேலியாவில் 1991ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஐந்தாவது மாநாடு

அவுஸ்த்திரேலியாவின் தலைநகரான சிட்னியில் ஐந்தாவது மாநாடு 1991ம் ஆண்டு நடைபெற்றது. அவுஸ்த்திரேலிய கிளைத் தலைவர் டாக்டர் என். ஸ்ரீஸ்கந்தராசாவும், நியூஸிலாந்து கிளைத் தலைவர் டாக்டர் மு.ராசநாதனும் கூட்டாக இம்மாநாட்டிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தனர். தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் தலைமையில் “தமிழும் தென் துருவத் தமிழரும்” என்ற கருப் பொருளில் நடைபெற்ற இம்மாநாட்டில் அவுஸ்த்திரேலிய, நியூஸிலாந்து தமிழ் அறிஞர்களும் மற்றும் பலநாடுகளில் இருந்து பேராளர்களும் கலந்து கொண்டனர். உபதலைவர் திரு.ஆ. சண்முகலிங்கமும் இம்மாநாட்டுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர் விசா பெறுவதற்கான கடிதம் அனுப்பப்படாததினால் அவர் அங்கு செல்ல முடியாது போய்விட்டது. கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டினை அடுத்து இருநாடுகளிலும் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு தமிழைப் போதிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

கனடாவில் 1996ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆறாவது மாநாடு

உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத் தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் ஆறாவது மாநாட்டினை கனடாவில் நடாத்துமாறு ஈழத்துப் பூராடனார் என அழைக்கப்படும் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. செல் வராஜகோபாலிடம் கேட்டுக் கொண்டார். அவர் டாக்டர் சிவலிங்கத்துடன் இணைந்து ஒரு குழுவினை ஏற்படுத்தினார். அக்குழுவில் தமிழறிஞர்கள், சட்டத்தரணிகள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தனர். ஆனால் இக்குழுவினரிடையே விரைவில் பிளவு ஏற்பட்டது. அதனால் மாநாட்டுப் பணிகள் கைவிடப்பட்டன.

இதனையடுத்து கனடாவில் எப்படியும் மாநாட்டினை நடாத்த வேண்டுமெனக் கருதி

திரு.செல்லையா ஒருகுழுவினை ஏற்படுத்தினார். அதன் செயலாளராக சட்டத்தரணி மனுவல் ஜேசுதாசன் செயலாற்றினார். செளந்தரராசன், திரு.சபா நடேசன்,கவிஞர் கந்தவனம், புலவர் சிவானந்தன், திரு.ராஜ் குமார்,திரு.செல்வா செல்லையா,திரு.விக்னேஸ்வரன்,திரு. செகரா சசிங்கம்,திரு.தேவராசா, சர்வதேசப் புலவர் சங்கரப்பிள்ளை,திரு.வேலுப்பிள்ளை, திரு. சின்னையா சிவநேசன்,செல்வி சாந்தி வேலுப்பிள்ளை,திருமதிகள் யேசுதாசன்,பிரபாகரன் ஆகியோர் உட்பட மொத்தம் 24 பேர் குழுவில் அங்கம் வகித்தனர்.

உ.த.ப.இயக்கம் மலேசியாவில் பதிவு செய்யப் படாததினால் புதிய தலைவர் திரு.செல்லையா அதனை இங்கு கனடாவில் பதிவு செய்து சட்ட ரீதியான முறையில் மாநாட்டுக்கான பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான பொதுமக்கள் மாநாட்டினை நடாத்துவதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். மாநாடு 1996ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 14ம் திகதி முதல் மூன்று தினங்கள் ரொரண்டோ நகரிலுள்ள பிரபல “ரொரண்டோ கொன்வென்சன் சென்ரர்” மண்டபத்தில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

இம்மாநாட்டில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ள தமிழக அமைச்சர் தமிழ்க் குடிமகனை அழைத்திருந்த போதிலும் முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதியின் அனுமதி கிடைக்காததினால் அவர் சமூகமளிக்கவில்லை. அதனால் மாநாட்டில் பேராளராகக் கலந்து கொள்ள வருகை தந்திருந்த யாழ்பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பி பிரதம விருந்தினராக கௌரவிக்கப்பட்டார். உ.த.ப.இயக்கத் தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன், திரு.கே.ரி.கணேசலிங்கம், திரு. அலென் ஆனந்தன், திரு.ம. மனோகரன், இந்தியாவிலிருந்து டாக்டர் ஜனார்த்தனன், டாக்டர் ராமதாஸ், இளங்கீரன், பெருங்கவிக்கோ.வ.மு.சேதுராமன், டாக்டர் நிர்மலா சுரேஷ், திரைப்பட இயக்குநர் பாரதி ராஜா, சங்கீத வித்துவான் கலைவாணர், மெல்லிசைப் பாடகர் தீபன் சக்கரவர்த்தி குழுவினர், நாட்டிய மேதை ஜெயலட்சுமி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். கனடாவில் தமிழ்மக்கள் நடாத்திய பெரும் நிகழ்வாக இது அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னையில் 1999ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஏழாவது மாநாடு

உ.த.ப.இயக்கத்தின் ஏழாவது மாநாடு 1999ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 28,29,30ம் திகதிகளில் சென்னையில் தியாகராஜர் நகரில் உள்ள ஒரு திருமண மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. உ.த.ப. இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத்து தலைவர் சாலை இளந்திரையனுக்குப் பின்புதலைமைப்பதவியை ஏற்று கால்நூற்றாண்டு காலமாகப் பணியாற்றி வந்த பேராசிரியர் இரவீரப்பன் தனது உடல்நிலை தளர்ச்சியடைந்து வருவதனால் அடுத்த மாநாட்டில் தனது பொறுப்பினை புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்படும் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப் போவதாகக் கூறியிருந்தார். துணைச் செயலாளரான திரு. ஆ.சண்முகலிங்கத்தை தலைவர் பதவியினை ஏற்குமாறும் கேட்டிருந்தார். ஆனால் இலங்கையிலுள்ள அரசியல் பிரச்சினைகள் காரணமாக தன்னால் அடிக்கடி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவர முடியாது என்ற காரணத்தினால் அவர் அப்பதவியினை ஏற்றுக்கொள்ள இசையவில்லை. இதனால் ஏழாவது மாநாட்டில் புதிய தலைவர் ஒருவரை தெரிவு செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாகியது.

சென்னை மாநாடு ஆரம்பமாவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் தனது மகள் திருமதி.பொன்னிகணேசனுடன் சென்னைக்குச் சென்று மாநாட்டிற்கான ஏற்பாடுகளை கவனித்து வந்தார். ஜனாப்.எம்.ஏ.ரஹ்மான், திரு.எஸ். தங்கன் ஆகியோர் இவருடன் இணைந்து ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தனர். பர்மாவிலிருந்து திரு.ஆர்.மாரிமுத்து தலைமை யில் அறுவரடங்கிய குழுவொன்றும், பிரான்ஸிலிருந்து திரு.அலன் ஆனந்தன், இலங்கையிலிருந்து திரு.ஆ.சண்முகலிங்கம், கனடாவிலிருந்து கனடா கிளைத்தலைவர் திரு. திருமதி. செல்லையா மற்றும் சென்னையைச் சேர்ந்த திரு.எஸ்.அந்தலனார், பேராசிரியர் கதிர் முத்தையன், திரு.தங்கன் ஆகியோர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். இம்மாநாட்டில் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்ட பி.நெடுமாறன் பின்வரும் நான்கு அம்சத் திட்டமொன்றினை சமர்ப்பித்தார்.

தமிழினத்தை ஒன்றுபடுத்த தமிழருக்கென ஒரு கொடி. தமிழுக்கு என்றொரு கீதம்.

தமிழினத்துக் கென ஒரேவிதமான உடை. தமிழர்களின் உலகளாவிய வங்கி. இத்திட்டம் அடுத்து நடைபெற விருக்கும் எட்டாவது மாநாட்டில் நடைமுறைப் படுத்துவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. முதல் நாள் நிகழ்வில் சொற்பொழிவுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தல், கலைநிகழ்ச்சிகள் ஆகியனவும் உள்ளிச் சிறுவர்களின் நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றன. இரண்டாம் நாள் நிகழ்வின் போது தலைவர் திரு.இரவீரப்பன் திடீரென சுகவீனமுற்றார். மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட அவரை அவரது மகள் திருமதி பொன்னி உடனிருந்து கவனித்துக் கொண்டார். இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் திரு.ஆ.சண்முகலிங்கமும், திரு. என்.தங்கனும் பேராளர்களுக்கான விருதுகள், சான்றிதழ்கள் ஆகியனவற்றினை விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். இந்நிகழ்வின் போது திரு.ஆ.சண்முகலிங்கத்துக்கு “தமிழ்ப்பணிச் செல்வர்” என்ற பட்டமும், திரு. செல்லையாவுக்கு “தமிழ்ச் செம்மல்” பட்டமும் வழங்கப்பட்டன. ரோகினி விடுதியில் நடைபெற்ற மூன்றாம்நாள் நிகழ்வுகளில் தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பனும் உடல் நிலை சிறிதளவு தேறி கலந்து கொண்டார். தான் ஏற்கனவே கூறியபடி தனது தலைமைப் பதவியை துறப்பதாகவும் புதிய தலைவர் ஒருவரைத் தெரிவு செய்யுமாறும் கேட்டுக் கொண்டார். வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு மத்தியில் நடைபெற்ற நிருவாகிகள் தெரிவின் போது கனடாக் கிளைத் தலைவர் திரு.செல்லையா தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பொதுச் செயலாளராக திரு.கே.ரி.கணேசலிங்கம் (அவர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளாதிருந்த போதி லும்) தெரிவு செய்யப்பட்டார். துணைச் செயலாளராக திரு.ஆ.சண்முகலிங்கம் தெரிவானார். எட்டாவது மாநாட்டினை தென் ஆபிரிக்காவில் நடாத்துவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

வீரப்பனாரின் திடீர் மறைவுத் துயர்

மாநாட்டின் நிறைவினையடுத்து பேராளர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தலைவர் பேராசிரியர் இரவீரப்பன் இரவு தனது மகளுடன் பாண்டிச்சேரிக்குப் புறப்பட்டார். பாண்டிச்சேரியை அடைந்ததும் மீண்டும் நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். சிகிச்சைகள் பலனளிக் காத நிலையில் அவர்

அமரத்துவம் எய்தினார். இவரது மறைவு உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தினர் அனைவர் மத்தியிலும் பெரும் அதிர்ச்சியினை ஏற்படுத்தியது. உலக ஊடகங்கள் அனைத்தும் இவரது மறைவுச் செய்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டன. தமிழ் அறிஞர்கள், அரசியல்வாதிகள் ஆகியோர் பாண்டிச்சேரிக்கு விரைந்து தமது இறுதி அஞ்சலியை செலுத்தினார்கள். பின்னர் பூதவுடல் அவரது தாயகமான மலேசியாவிலுள்ள கிள்ளானுக்கு (கெலாங்) விமான மூலம் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அவரது இழப்பு உ.த.ப.இயக்கத்துக்கு மாத்திரமல்ல தமிழுலகுக்கே ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகும்.

தென் ஆபிரிக்காவில் 2001ம் ஆண்டு நடைபெற்ற எட்டாவது மாநாடு

தென் ஆபிரிக்காவிலுள்ள டேர்பன் நகரில் 2001ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் எட்டாவது மாநாடு நடைபெற்றது. தென் ஆபிரிக்காவில் உலகத் தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் கிளை இல்லாத காரணத்தினால் தென் ஆபிரிக்க தமிழர் கூட்டமைப்புடன் தலைவர் திரு. செல்லையா தொடர்புகொண்டு மாநாட்டினை நடாத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். ஏழு லட்சம் தமிழர்கள் வாழும் தென் ஆபிரிக்காவில் நடைபெற்ற முதலாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு இதுவாகும். இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பேராளர்கள் பலருக்கு தமிழ் மொழியினை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டதனால் மாநாடு ஆங்கிலத்திலேயே நடாத்தப்பட்டது. தமிழர் கூட்டமைப்பின் தலைவர் திரு.மிக்கி செட்டி,டாக்டர் கோவிந்தசாமி ஆகியோரின் உதவியுடன் தலைவர் திரு.செல்லையா மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்தார். மாநாட்டினை டேர்பன் “கோஸ்ட் லான்ட் ஹோலில்” திரு. மிக்கி செட்டி ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றினார். பின்னர் தலைவர் திரு. செல்லையாவின் தலைமையில் இருதினங்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. பல்வேறு நாடுகளிலும் இருந்து சுமார் அறுநூறு பேராளர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். ஜேர்மனியிலிருந்து பொதுச் செயலாளர் கே.ரி.கணேசலிங்கம், திரு.எஸ்.கமலநாதன் நோர்வேயிலிருந்து திரு.எஸ்.தியாகலிங்கம்,

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

மலேசியாவிலிருந்து திரு.மணிவெள்ளையன், இந்தியாவிலிருந்து பெருங்கவிக் கோ சேதுராமன், திரு.இர ஜெனார்த்தனன், கனடாவிலிருந்து திரு. திருமதி.செல்லையா அவர்களுடன், தூர்க்கை அம்மன் ஆலய பிரதம குரு தியாகராசக் குருக்கள், கீதவாணி வானொலி நிலைய அதிபர் திரு.நடா ராஜ்குமார், திரு.ஆ.வேலுப் பிள்ளை ஆகியோரும் மற்றும் தென்ஆபிரிக்க பெரியோர்கள் திரு.வா.மு.சேதுராமன் கோவிந்தசாமி, திரு.கிரிஸ் கிஸ்ரன், திரு.நா. மூட்லி, செல்வி.அ.மூட்லி, திரு.மு.அன்பன், திரு. திருமதி நாயுடு, திரு.ஜி.பிள்ளை ஆகியோருட்பட மற்றும் அநேகர் கலந்து கொண்டனர். தென் ஆபிரிக்காவில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழைக் கற்பதற்கான திட்டமொன்று மாநாட்டில் கையளிக்கப்பட்டது.

மாநாட்டில் நடைபெற்ற புதிய நிருவாகிகள் தெரிவில் திரு.செல்லையா மீண்டும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பொதுச் செயலாளராக திரு.கே.ரி.கணேசலிங்கமம் மீண்டும் பொதுச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். துணைச் செயலாளராக திரு. ஆ.சண்முகலிங்கமும், பொருளாளராக திரு.ஆ.வேலுப்பிள்ளையும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அத்துடன் திரு.கிறிஸ் கிஸ்ரன் தலைமையில் உ.த.ப.இயக்கத்தின் தென் ஆபிரிக்க கிளையும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. ஒன்பதாவது மாநாட்டை 2003ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம் மாநாட்டின் பின் தென் ஆபிரிக்காவில் வாழும் தமிழர் களிடையே தமிழர்வம் பொங்கி எழுந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைவருக்கும் பொதுச் செயலாளருக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு

உ.த.ப.இயக்கத்தின் ஒன்பதாவது மாநாட்டினை யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை கவனிப்பதற்காக கனடாவிலிருந்து தலைவர் திரு.செல்லையாவும், ஜெர்மனியிலிருந்து பொதுச் செயலாளர் கே.ரி.கணேசலிங்கமும் 2003ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்று வந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மாநாட்டினை நடாத்துவதற்கு பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சினை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் மாநாட்டினை அந்தமான் தீவில் நடாத்துவதாகத்

தீர்மானிக்கப்பட்டது. தலைவர் திரு.செல்லையா உருவாக்கிய இந்தியக்கிளை தொடர்பாக தலைவருக்கும் பொதுச் செயலாளருக்கும் இடையே கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டது. இது பின்னர் விவாதமாக மாறியதும் இவ்விவகாரம் இலங்கைக் கிளைக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. உ.த.ப.இயக்கத்தின் தலைமையகம் கனடாவிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. வேறு எந்த நாடு களிலும் தலைமையகத்திற்குப் பதிலில்லை.

புதுவையில் 2004ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஒன்பதாவது மாநாடு

ஒன்பதாவது மாநாடு 2004ம் ஆண்டு ஜூலை 10ம் திகதி முதல் மூன்று தினங்கள் புதுச்சேரியிலுள்ள ஆந்திர சபா மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இதற்கான ஏற்காடுகளை புதுவையிலுள்ள உ.த.ப.இயக்க ஆர்வலர்களும், இந்தியக் கிளையினரும் மேற்கொண்டு வந்தனர். தலைவர் திரு. செல்லையா மாநாடு நடைபெறுவதற்கு ஒருமாதம் முன்னதாகவே சென்று பணிகளில் ஈடுபட்டார். மாநாட்டில் சிறப்பு விருந்தினர்களாக இலங்கையிலிருந்து முன்னாள் அமைச்சரும், எம்.பி.யுமான திரு.பெ.சந்திரசேகரனும், புதுவைக் கல்வி அமைச்சர் திரு.லட்சுமி நாராயணனும் கலந்து சிறப்பித்தனர். மாநாடு தலைவர் திரு.செல்லையாவின் தலைமையில் நடைபெற்றது. பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர். உலகத் தமிழர் கொடியேற்று வைபவத்துடனும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கீதங்களுடனும் ஆரம்பமாகிய மாநாட்டில் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. மாநாட்டுச் சிறப்பு மலரை திரு.பெ.சந்திரசேகரன் வெளியிட்டு வைத்தார். இம்மாநாட்டில் நடைபெற்ற நிருவாகிகள் தெரிவில் திரு.செல்லையா அவர்கள் மீண்டும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். துணைத் தலைவர்களாக திரு.எஸ்.செகராசசிங்கம், திரு. கிறிஸ்கிஸ்ரன் ஆகியோரும், பொதுச் செயலாளராக திரு.ஆ.சண்முகலிங்கமும், துணைச் செயலாளராக திரு.ஏ.சிவசுவம், பொருளாளராக திரு.நந்தகுமாரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

கனடாவில் 2008 ஜூலை 26ம் 27ம் திகதிகளில் பத்தாவது மாநாடு

உ.த.ப.கழகத்தில் ஒன்பதாண்டு காலம் தலைமைப் பதவியினை வகித்து வரும் திரு. செல்லையா அவர்கள் தனது தேகநிலை தளர்வு காரணமாக தொடர்ந்தும் தலைவராக செலாற்ற முடியாதெனக் கூறி பத்தாவது மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்யும் பொறுப்பினை துணைத் தலைவர்களுள் ஒருவரான திரு.சிவா செகராசசிங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார். திரு.சிவா செகராசசிங்கம் ஏற்பாட்டுக் குழுவின் தலைமைப் பதவியினை ஏற்று உ.த.ப. இயக்கத்தின் கனடாக் கிளையினருடன் இணைந்து மாநாட்டினை சிறப்புற நடாத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

உ.த.ப.இயக்கத்தின் பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள சகல கிளைகளுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து பல பேராளர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள ஆர்வம் தெரிவித்தனர். ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, மொரீசியஸ், நெட் யூனியன், தென்ஆபிரிக்கா, அந்தமான், இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இருந்து பல பேராளர்கள் ஏற்பாட்டுக் குழுவினருடன் தொடர்பு கொண்டனர்.

ரொறண்டோ மாநகரில் தமிழ் மக்கள் அதிகளவில் வாழும் ஸ்காபுரோவிலுள்ள ஸ்ரீஜயப்பன் ஆலய மண்டபத்தில் ஜூலை 26ம் 27ம் திகதிகளில் மாநாடு நடைபெற்றது.

உ.த.ப.இயக்கத்தின் இம்மாநாடுகளின் மூலம் உலகெங்கும் பரந்துவாழும் தமிழ் மக்களிடையே இன, பண்பாட்டு உணர்வுகளில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு அவரவர் வாழும் நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை பேணி நிலைநாட்டுவதற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்

பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவோர் திரு.சிவா செகராசசிங்கத்துடன் பின்வரும் தொலைபேசி இலக்கங்களிலும் இணையத்தள முகவரி யிலும் தொடர்பு கொள்ளலாம்:

திரு.சிவாசெகராசசிங்கம்: 905 201 1262.

E-mail: siva.sega@rogers.com

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலகட்டத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் பயங்கரவாதம் காரணமாக பெருமளவு தமிழ் மக்கள் மேற்குலக நாடுகளான ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீட்சலாந்து, டென்மார்க், நோர்வே, பின்லாந்து, அவுஸ்திரேலியா, கனடா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கும் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்களது இளந் தலைமுறையினரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைக் கைவிட்டு விடாது பேணும் வகையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய பெரும்பணியினை உ.த.ப.இயக்கம் எதிர் நோக்கியுள்ளது. இதற்கு அந்தந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பெற்றோர்களினதும், தமிழ் அறிஞர்களினதும் பங்களிப்பு மிகமிக அத்தியாவசியமாகும்.

இம்மாநாட்டினை ஒட்டி வெளியிடப்பட்டுள்ள இம்மலரில் “புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழர் பண்பாடு” என்ற தலைப்பில் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள அறிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

“தமிழ்ப் பண்பாட்டினை தரணியெங்கும் தக்க வைத்திட வழிசெய்வோம் வாரீர்”

தொகுப்பு: வீரகேசரி மூர்த்தி

ஆதாரம்: “உலகத் தமிழர் குரல்”

புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு (கனடா)

அமிழ்தினும் இனிய ஆதி மொழி தமிழ் மொழி. ஆரியம், லத்தீன் மொழிகளைப் போன்று பேச்சு வழக்கொழிந்து போகாது சீரிழமைச் சிறப்புடன் இன்றும் இளமையது குன்றாது இலங்குவது கன்னித் தமிழ். பக்தி மொழியெனப் போற்றப்படும் பசுந்தமிழோடு பாகுபாடறக் கலந்திருக்கும் பகவானின் தெய்வீகச் சக்தியே இதற்கு காரணமாம். இத்தகைய இன்பத் தமிழினையும், இனிய தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் வளர்த்த நம்முன்னோரையும், எதிர்காலச் சந்ததிக்காய் ஐம்பெருங் காப்பியங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் போன்ற இனிய நூல்களை படைத்தளித்த பகுத்தறிவாளர்களையும் நாம் மறந்திடக் கூடுமோ?

“இருந்தமிழே உன்னாலிருந்தேன் வானோர் விருந்தமுத மென்றாலும் வேண்டேன்”

என மகாமகோ உபாத்தியாயர் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் அன்பொழுக, அழகொழுகப் பாடியதை எவராலும் மறக்க இயலுமோ?

தெய்வப் புலவரெனப் போற்றப்படும் திருவள்ளுவப் பெருமான் பாடியருளிய திருக்குறளுக்கு ஒப்பான நூல் உலகில் வேறெதுவுமில்லை என்பது உலகறிந்த உண்மை. இதற்கு உதாரணமாக ஒரு உண்மைச் சம்பவம் உண்டு. போப் ஐயர் அவர்கள் திருக்குறளினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதிய நூலொன்றினை நைஜீரியாவில் இருந்த எனது நண்பரும் முஸ்லீம் பேரறிஞருமான டாக்டர் லீமன் முகமது என்பவருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்திருந்தேன். அணுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தி குறுகத் தறித்தது போன்று ஒன்றரை வரியினுள் ஓராயிரம் பொருளினை உள்ளடக்கிய பெருமையினைக் கொண்ட அக்குறளினைப் படித்து ரசித்து அதன் சிறப்பினை உணர்ந்த அந்த அறிஞரே திருக்குறளுக்கு ஒப்பான நூல் வேறு எதுவுமே இல்லையென மனம் திறந்து கூறினார். தனது கூற்றின் மூலம் குர்ஆன் கூடத் திருக்குறளுக்கு ஒப்பாக மாட்டாது என்பதனை அவர் சொல்லாமல் சொல்லியுள்ளார்.

திருக்குறள் ஒரு அற நூலானால், மணிவாசகரின் திருவாசகம் மனதினை உருக்கும்

ஒரு பக்தி நூலாகும். அதன் காரணமாகவே “திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்” எனக்கூறி வைத்துள்ளனர் தமிழறிஞர்கள். இவ்விரு நூல்களைப் போன்று மற்றும் திருமுறைகள், ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் போன்ற நூல்கள் தமிழ் மொழியையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் வனப்புறச் செய்து மேலும் வளப்படுத்தி நிற்கின்றன.

சர்வதேசப் புலவர் இ.சங்கரப்பிள்ளை

ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டுக்கு ஆணிவேராக அமைவது மொழி, சமயம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியனவும் இலக்கியம், இசை, நடனம் போன்ற நுண்கலைகளுமாகும். நுண்கலைகளுள் எல்லாம் மிகச் சிறந்த நுண்கலையாகக் கருதப்படுவது இலக்கியமாகும். இதனை ஆங்கிலத்தில் “Literature is the finest of fine arts” எனக்கூறியுள்ளனர். இலக்கியத்தை வாழ்க்கை என்றும் வாழ்க்கையை இலக்கியம் என்றும் ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர். எனவே இவ்விரண்டும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றினைப் பிரிக்க முடியாத வகையில் பின்னிப் பிணைந்தவை. பண்டைக் காலத்தில் அதிவீர பாண்டியன் போன்ற அரசர்களே தமிழ்ப் பற்றுடையோராய் இருந்து தமிழ்ப் புலமையினை வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே” என ஆரம்பிக்கும் அருமருந்தன்ன பாடலிலுள்ள சொற் சுவையையும், பொருட் சுவையையும் சுவைக்கும் போது அறிவுசால் மன்னனின் பண்பட்ட உள்ளம் பளிங்கு போல் மிளிர்வதை எமது மனத் திரையில் காணலாம். சைவ

சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனுக்கு மறுபெயர் நீதி. மேன்மைகொள் சைவ நீதியை மிளிரச் செய்வது நீதியேயாகும். எனவே நீதியை தமிழ்ப் பண்பாட்டின் இதயம் எனலாம்.

“கெடுவல் யான் என்பதறிக தன்நெஞ்சம்
நடுவு ஓர்இ அல்ல செயின்”

என வள்ளுவர் கூறும் நடுவு நிலைமையை நீதியின் அடித்தளம் எனலாம். நீதியைப் பற்றி பாடிய பாடலொன்றில் அப்பர் சுவாமிகள் தன்னைத்தானே தாக்கிப் பாடியுள்ளார். “நீதியால் வாழமாட்டேன் நித்தலும் தூயேனல்லன்” என அவர் பாடியது நீதியின் பால் அவருக்கிருந்த அசையாத நம்பிக்கை யினை நிரூபிக்கின்றது. தீர்விசாரியாது தீயநோக்கற்ற நேர்மையான கோவலனை குற்றவாளியாகக் கண்டு கள்வனெனக் கூறிமரண தண்டனை விதித்த தன் தவறினை உணர்ந்த நீதி வழுவா தென்னவனான பாண்டியன்

“யானோ அரசன் யானே கள்வன்
தென் புலங்காவல் என்முதல் பிழைத்தது”

என அலறியவாறு அரியாசனத்தில் இருந்து மயங்கி வீழ்ந்தது தான் கண்ணகிக்கு நீதி வழங்கத் தவறியமையை நினைத்தேயாகும். தமிழ்ப் பண்பாட்டில் எப்போதும் நீதிக்கு முதலிடம் வழங்கப் பட்டு வந்துள்ளமை பாண்டிய மன்னனின் இச்செயலின் மூலம் நிரூபணமாகின்றது.

உண்மையைத் தவிர பொய்யுரை பகர்ந்தறியாத மன்னன் அரிச்சந்திரன் “கதியிழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேன்” எனப்பொய்யாமை ஆற்றியதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு ஒரு பெருஞ் சான்றொலாம். இதனாற் போலும் “பண்பெனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்” என்ற வரைவிலக்கணம் பிறந்தது.

தமிழினத்தின் ஆதிமூலமதமான சைவ சமயத்தின் மூலாதாரம் அதன் தத்துவ ஞானமே ஆகும். பரதக்கலை சிவதத்துவத்தினை விளக்குகின்றது. “ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே” எனும் அப்பர் அடிகளின் திருத்தாண்டகம் “அவனின்றி அணுவும் அசையாது” எனும் உண்மையை

விளக்குகின்றது.

“தத்துவமாடச் சதாசிவம் தானாடச்
சித்தமுமாடச் சிவசக்தி தானாட
வைத்த சராசர மாட மறையாட
அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே”

என்பது திருமூலநாயனாரின் திருமந்திரம். “பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி” எனும் அப்பரின் தேவாரம் கயிலைமலை நாதரின் இசை விருப்பினைப் பிரதிபலிக்கின்றது. எனவே ஆடலும் பாடலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் முக்கிய கூறுகளாகும்.

“வைகறை யாமம் துயிலெழுந்து தாம்செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளும் சிந்தித்து
வாழ்வதில்
தந்தையும் தாயும் தொழுதெழுவ தென்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை”

எனும் பாடல் பெற்றோரை வணங்கும் வழக்கி னையும் அதன் இன்றியமையாமையையும் விளக்குகின்றது. பெற்றோருள்ளும், பெற்றோரு டனும், பெற்றோர் மூலமுமே பிள்ளைகள் கடவுளைக் காண முடியும் என்பது ஒரு ஆன்மீக விதி. இதனை ஆங்கிலத்தில் “Children can see God in their parents, with their parents and through their parents” எனக் கூறி வைத்துள்ளனர். மேற்கூறப்பட்டுள்ள நூல்களையும் அவற்றைப் போன்ற பிறநூல்களையும் நன்குகற்று அந்தந்த நூல்களில் கூறப்படும் முறையில் ஒழுகுதலே தமிழ்ப் பண்பாட்டினைப் பேணுவதற்கான சிறந்த வழியாகும். இக்கருத்தினை வலியுறுத்தியே வள்ளுவப் பெருமான் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்கத் தக”

பிள்ளைகளின் உடல், உள்ள, ஆன்மீக வளர்ச்சி க்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் பரவணியே முக்கிய காரணம் என்ற கொள்கை இன்று பெருமளவில் பிழைத்து விட்டது. “பரவணியை மாற்ற பரம சிவனாலும் முடியாது” என்ற கொள்கை கைவிடப்பட்டு சூழலே சகலவித வளர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கும் முக்கிய காரணம் என்ற கொள்கை

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

உளவளத்துறையினரால் நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. இதனை அன்றே “மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்” என மணிவாசகப் பெருமானும் பாடி வைத்துள்ளார். “Old order changeth yielding place to new” என்ற ஓர் ஆங்கிலப் பாடலின் வரியும் இதே கருத்தினை தெளிவு படுத்துகின்றது.

இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பிறந்து வளர்ந்த தமிழ் மக்கள் தங்கள் பண்பாட்டைப் பேணுவது சுலபமாக இருந்தது. அந்த நாடுகளிலும் போத்துக்கீசர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற அந்நிய சாதியினரின் படை எடுப்புக்களாலும், ஆட்சிகளினாலும் தமிழ்ப் பண்பாடு ஓரளவிலேனும் பாதிப்புற்றது என்பது உண்மை. இருப்பினும் அந்த நாடுகளில் ஆட்சி செய்தோர் சுதேசிகளின் நலன்களையும் ஓரளவிலேனும் மனதினில் கொண்டே ஆட்சி செய்தனர். அதனால் சுதேசிகளின் பண்பாடு அதிகளவில் பாதிக்கப்படவில்லை.

ஆனால் இன்று தத்தமது நாடுகளில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களினாலும், உள்நாட்டுப் போர்களினாலும் பாதிப்பிற்குள்ளான தமிழ் மக்கள் லட்சக் கணக்கில் வேற்று நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். சொந்த நாடுகளில் தமிழர் தனித்து வாழும்போது வேற்று இனமக்களின் கலாச்சாரத்தினால் அவர்களது பண்பாடு பாதிக்கப்படும் அபாயம் இருந்திருக்கவில்லை. ஆனால் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் பல்வேறின மக்கள் வாழும் கனடா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழினத்தவர்களிடையே தமிழ்ப் பண்பாடு எத்தனை காலம் நீடிக்கும் என்ற கேள்வி நம் மத்தியில் எழுந்துள்ளது.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழ்மக்களது புகலிட வாழ்வில் தமிழ் பண்பாடு எப்படி இருக்கப் போகின்றது என்ற பீதி தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரினதும் மனதினைக் குடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. காலப் போக்கில் தமிழினம் தனது மொழி, மதம், பண்பாடு, தனித்துவம், அடையாளம் ஆகியவற்றினை இழந்து விடுமா என்ற ஏக்கமும் எழுந்துள்ளது. இத்தகைய பண்பாட்டு மாற்றம் “Cross fertilization of cultures” என ஆங்கிலத்தில் கூறப்படுகின்றது. இவ்வித மாற்றத்தினால் எமது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனித்துவம் பாதிப்புற்று விடாது பேணிப்பாதுகாப்பது எப்படி? அதனை அணுகவேண்டும் வழுவின்றி அடுத்த

தலைமுறையினரையும் பின்பற்றச் செய்வதற்கு எத்தகைய அணுகுமுறைகளை கையாளலாம் என ஆராய்ந்து அறிந்து அதனைச் செயற்படுத்துவது புலம் பெயர்ந்த நாடான கனடாவில் வாழும் நம் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும்.

தமிழ்மொழி வழக்கிலுள்ள வரை தமிழ்ப்பண்பாடும் நிலைத்திருக்கும் என்பது நிச்சயமாகும். தமிழ் மொழி மூலமான கல்வி தமிழ்ப் பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கும். கனடா அரசின் பரந்த மனப் பான்மையுடன் கூடிய ஆதரவோடு நமது கல்விமான்கள் பலர் ஏற்கனவே சாதாரண பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளமை வரவேற்கத் தக்க ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையாகும். அதுமாத்திரமன்றி பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் ஏனைய இனத்தவர்களின் பண்பாடு, சமயம் ஆகியவற்றினையும் கற்றறிந்து கொள்ளவும் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் எமது இளம் சந்ததியினர் மாத்திரமல்லாது பிற இனங்களைச் சேர்ந்த இளம் தலைமுறையினரும் எமது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அருமை பெருமைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டுள்ளமையும் எமது பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு படிக்கல்லாக அமைந்துள்ளது. பிற இனத்தவர்களின் பண்பாட்டில் குறை காண்பதை விடுத்து அவர்களது பண்பாடுகளிலுள்ள நல்ல அம்சங்களை தமது பண்பாட்டுடன் கலந்து நன்மை அடைவது அறிவாளிகளுக்கு அழகாகும்.

தமது பிள்ளைகளுக்கு இளம் பராயத்திலிருந்தே தமிழ் மொழியினை போதிப்பதில் பெற்றோர்கள் கொண்டுள்ள அக்கறை தமிழ்மொழியும், தமிழ்ப் பண்பாடும் மருவியோ அருகியோ விடாது அடுத்த தலைமுறைக்கும் நீடித்து நிலைத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இளம் பிள்ளைகள் பண்பாட்டிலுள்ள நன்மை தீமைகளை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாது வெளுத்ததெல்லாம் பாலெனக் கருதிப் பின்பற்றுவர். “Imitation is a child’s Vocation” என்ற ஆங்கிலக்கூற்று முற்றிலும் உண்மையானதாகும். எனவே பிள்ளைகளது நடை உடை பாவனைகள் ஆகியவற்றினை நன்கு அவதானித்து அவர்களை சரியானவழியில் வழிநடத்துவது பெற்றோர்களின் பொறுப்பாகும்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

கனடாவில் பிறந்து கனடா பிரஜைகளான எமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ்மொழி எதற்கு? அவர்கள் ஆங்கிலத்தினை எழுதப் பேசத்தெரிந்தால் போதுமென நினைத்திருக்கும் குறிப்பிட்ட சில தமிழ்ப் பெற்றோர்களும் தமது கருத்தினை மாற்றிக்கொண்டு தமது பிள்ளைகளை தமிழ் மொழியினையும் கற்கவைத்து தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் வளர்க்க முன்வரவேண்டும். கனடாபிரஜை எனக் கூறிக் கொண்டு கனேடிய மொழியான ஆங்கிலம் பேசத்தெரியாமல் இருப்பது அர்த்தமல்ல என்பதன் காரணமாகவே கனடாப் பிரஜைகள் ஆவதற்கு ஆங்கில மொழி அவசியமென அரசாங்கத்தினால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே தமிழர்கள் எனக் கூறிக்கொள்வோர் தமிழ் தெரியாமல் இருப்பது எப்படி? தமிழினத்தின் தனித்துவமான அடையாளமே தமிழ்மொழி அல்லவா.

வருடாந்த தமிழ்ப் பண்டிகைகள், ஆலய வழிபாடுகள், திருவிழாக்கள், தரமான மேடை, வானொலி நாடகங்கள், திரைப் படங்கள், பரத நாட்டியம் உட்பட பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகள், ஊடகங்கள் மூலம் நடாத்தப்படும் கதை, கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகள் போன்றவையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை இளம் தலை முறையினர் பின்பற்றுவதற்கு உகந்த ஏதுக்களாகும். நமது மொழி பண்பாடு ஆகியவற்றின் மகிமையையும், சிறப்பினையும் அறிந்த ஆங்கிலேயர்கள், அமெரிக்கர்கள், ரீயர்கள் போன்ற பிற இனத்தவர்களே தமிழ் மொழியினை ஆர்வத்துடன் கற்று பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாகவும் விரிவுரையாளர்களாகவும் போதித்து வரும் வேளையில் நாம் எமது தாய் மொழியின் சிறப்பினை உணர்ந்து அதனைக் கற்காது புறம் தள்ளுவது எவ்வளவு மடமைத்தனம் என்பதனை தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இக்கருத்தினை பின்வரும் பாடல் மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

தண்டா மரையின் உடன்பிறந்தே தந்தேன்
நுகரா மண்கோம்
வண்டே கானகத் திடையிருந்து வந்தே கமல
மதுவுண்ணும்
பண்டே பழகியிருந்தாலும் அறியார் புல்லோர்
நல்லோரை
கண்டே களித்தங் குறவாடி தம்மிற் கலப்பர்
கற்றோரே.

இத்தாலியைச் சேர்ந்த பெஸ்கி என்ற கிறீஸ்தவ பாதிரியார் கிறீஸ்த்து மதத்தினை பரப்புவதற்காக தமிழகத்துக்கு வந்தார். அங்குள்ள பாமர மக்களில் பெரும்பாலானோருக்கு ஆங்கில அறிவு இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு மதத்தினை போதிப்பதற்காக அவர் தமிழைக் கற்க முற்பட்டார். தமிழைக் கற்ற அவர் அதன் சிறப்பினை அறிந்து தமிழ்மொழி மீது காதல் கொண்டு தொடர்ந்து கற்றதோடு தனது பெயரினைக் கூட வீரமா முனிவர் என மாற்றி “தேம்பாவணி” என்ற இலக்கிய நூலினையும் எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப் போலவே போப் என்ற பாதிரியாரும் தமிழ் மொழியினை விருப்புடன் கற்றுத் தேர்ந்து தான் இறந்தால் தனது கல்லறையில் “தமிழ் மாணவன்” என எழுதி வைக்குமாறு கூறினார். எனவே தாமரைக் குளத்தில் பிறந்தும் தாமரையின் தேனின் சுவையை ருசிக்கத் தெரியாத மண்டூகங்களாக (தவளைகளாக) நமது குழந்தைகளை வளர்க்காது தேனினை சுவைத்து மகிழும் வண்டுகளாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் திருமணம் என்பது முக்கிய பங்கினை வகித்து வருவது நாமனைவரும் நன் கறிந்த விடயமாகும். புலம்பெயர் நாடுகளில் நமது இளைஞர்கள் யுவதிகளுக்கு சவாலாக அமைந்துள்ள இவ்விவகாரத்தில் பெற்றோர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருத்தல் அவசியம். “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” இல்லற வாழ்க்கை ஓர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே ஏற்படும் இணை பிரியாப் பாசப் பிணைப்பு என்பது யாமறிந்த உண்மை. தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு மாத்திரமன்றி புகுத்தறிவுள்ள மனித குலத்துக்கே ஒவ்வாத ஒரேபால் திருமணத்திற்கு கனடா அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. இப்பொறியில் எமது இளம்சந்ததியினர் வீழ்ந்து தமது பண்பாட்டினை மாத்திரமன்றி சந்தான விருத்தியையே அழித்தொழிக்க இடமளிக்கக் கூடாது. கனடாவிலுள்ள சில பொருளாதார சுதந்திரம், தனிநபர் உரிமைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் பலர் ஒற்றுமை, பொறுமை, அடக்கம், சகிப்புத் தன்மை போன்ற பண்புகளுக்கு இலக்கணமாய் திகழும் இல்லற பந்தத்தினை முறித்துக் கொண்டு தனித்து வாழ்வது அவர்களது பிள்ளைகளின்

“புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு” - (நோர்வே)

வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழர்களிடையே தற்போது நிலவிவரும் கருத்தும், சகல தமிழ்ப் பெற்றோர்களிடையே உள்ள மனவேதனையும், எமது தமிழ்ப்பிள்ளைகளிடையே தமிழ் கலாச்சாரம் சீரழிந்து வருகின்றதே என்பதாகும். இந்தப் பிரச்சினை இங்கு நோர்வே நாட்டில் டுமல்லாமல் தமிழர்கள் இடம் பெயர்ந்து வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும் நிலவிவரும் பெரும் பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும்! நோர்வே நாட்டில் எமது தமிழ்க்கலாச்சாரம் எவ்வாறு இருக்கின்றது? இங்கு சிறுவர் முதல் பெரியோர்கள் வரை எந்தளவிற்கு எமது கலாச்சாரம் பண்பாட்டினை பின்பற்றுகிறார்கள்? இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடையை எனது கவனத்திற்கும் கருத்திற்கும் எட்டிய வரையில் இக்கட்டுரையின் மூலம் விளக்கமாக எடுத்தியம்ப விரும்புகின்றேன்.

திருமதி.பொன்னரசி கோபாலரட்னம்

நோர்வே நாட்டில் படிப்பதற்காக இலங்கையில் இருந்து மாணவர்கள் முதலில் 1980ம் ஆண்டளவில் வரத்தொடங்கினார்கள். அதன்பின்னர் 1985ம் ஆண்டிலிருந்து அகதிகளாக பல தமிழர்கள் இங்கு வந்து குடியேறத் தொடங்கினார்கள். நோர்வேயில் தற்போது ஏறக்குறைய பதினையாயிரம் தமிழர்கள் வசிக்கின்றார்கள். இங்கு படிப்பதற்கு என்று வந்தவர்கள், தாங்கள் இங்கு அகதிகளாக வந்தவர்களையிட உயர்ந்தவர்கள் என்று காட்டுவதற்காக தங்கள் நடை உடை பாவனைகள், பழக்கவழக்கங்கள் யாவற்றையும் இந்நாட்டவர்கள் போல் மாற்றி, அவர்கள் போல் வாழத் தொடங்கினார்கள். அப்பொழுதே எமது கலாச்சாரம் பண்பாடு என்பன சிறிது சிறிதாக மாறத் தொடங்கிவிட்டன. இவர்களில் பலர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் தேவையில்லை என்ற எண்ணத்தில் தங்கள்

பிள்ளைகளை வளர்க்கத் தொடங்கினார்கள். இவர்களில் சிலர், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் பயிற்றுவிக்கவும், தமிழ்கலைகள் பழக்கவும் ஆர்வமாக இருந்தார்கள். ஆனால், அந்தக் கால கட்டத்தில் அதாவது 1985ம் ஆண்டிற்கு முன்னர், பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் படிப்பிக்கவும் தமிழ்க் கலைகள் (நடனம், இசை) பயிற்றவும் ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் இருந்ததால் தமிழ் பயிலவும் கலைகள் பழகவும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போயிற்று. இவ்வாறு நோர்வேக்கு படிக்கவந்தவர்கள் படித்து முடிந்தவுடன் இலங்கை திரும்பவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் வந்தவுடன், தாங்கள் இங்கு தொடர்ந்து வாழ்வதற்காக தங்களையும் அகதிகளாக பதிவு செய்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களது எண்ணங்களிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டது.

அகதிகளாக தமிழர்கள் வருகை இங்கு அதிகரித்ததும், தமிழ்க்கடைகள், தமிழ்ப் பாடசாலைகள், தமிழ்க்கலைகள் வளர்க்கும் பாடசாலைகள் என்பன அதிகரிக்கத் தொடங்கின. பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் மொழியைக் கற்பித்தல், கலைகள் பழக்குதல் மூலம், எமது கலாச்சாரத்தினையும் பண்பாட்டினையும் வளர்க்க வேண்டும் என்று பல பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். எவ்வளவுதான் பெற்றோர்கள் எமது கலாச்சாரம் பண்பாடு பேணப்பட வேண்டும் என விரும்பினாலும், இங்குள்ள சூழலில், இந்த நாட்டுக்கலாச்சாரத்தில் வளரும் பிள்ளைகள், இதே கலாச்சாரத்தில் வாழ்ந்தால் தான் தங்களை இங்குள்ளவர்கள் மதிப்பார்கள், தங்களுக்கு இந்நாட்டு நண்பர்களும் கிடைப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில், எமது கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றவேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை.

உதாரணமாக பெரியவர்களை மரியாதையுடன் மாமா, மாமி, என்று மரியாதைக்குரிய சொற்களைப் பாவித்து அழைப்பதும், அவர்கள் வந்தால் எழுந்து நின்று மரியாதை செய்வதும் எமது தமிழ்ப் பண்பாடாகும். ஆனால் இங்கு சிறுவர் நிலையங்களுக்கு பிள்ளைகள் போகத் தொடங்கியவுடன் அங்கேயே எமது பண்பாட்டின் முதல் சீரழிவு தொடங்குகின்றது. இங்கு சிறுவர்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

நிலையங்களில் எந்தப் பெரியவர்களையும் (நன்கு வயது சென்ற பெரியவர்களையும் கூட) பெயர் சொல்லியே அழைப்பார்கள். இதைப் பார்த்து எமது பிள்ளைகளும் பின்பற்றுகிறார்கள். சில பெற்றோர் நீங்கள் அங்கு(சிறுவர் பாடசாலையில்) எப்படி மற்றவர்களை அழைத்தாலும், மற்ற இடங்களில் எங்கள் தமிழ் ஆக்களை மரியாதையாக அழைக்கவேண்டும், இப்படிப் பெயர் சொல்லி அழைப்பது எங்கள் தமிழ் பண்பாடு அல்ல என்று சொல்லி தங்கள் பிள்ளைகளை வளர்க்கிறார்கள். மற்றையோர் இதனைப் பற்றி அக்கறை எடுப்பதில்லை. இதனால் பெரியவர்களை மதிக்கும் பண்பாடு எமது தலைமுறையோடு முற்றாக மறைந்துவிடும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இங்கு வாழும் வேற்று நாட்டினர் தங்கள் தனித்தன்மையைப் பேணிப்பாதுகாப்பதுடன், இந்த நாட்டினருடன் சேர்ந்து பழகவும் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்நாட்டு அரசாங்கம், இங்கு இயங்கும் வேற்று நாட்டினரின் சங்கங்களுக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் சிறிய அளவில் பண உதவி செய்து வருகிறது. அத்துடன் பெற்றோர்கள் கொடுக்கும் பணஉதவியினையும் கொண்டு, தமிழர் வசிக்கும் மாவட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இச் சங்கங்கள் தமிழ்ச்சிறார்களுக்கு தமிழ் கற்பிப்பதிலும், ஆண்டு விழாக்கள், தமிழ்கொண்டாட்டங்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், கட்டுரைப் போட்டிகள், பேச்சுப்போட்டிகள் ஆகியவற்றினை நடாத்தி எமது சிறார்களுக்கு இயன்றளவு எமது கலாச்சாரத்தை உணர்த்தி அவற்றை வளர்க்கமுயற்சி செய்து வருகின்றார்கள். பெற்றோரின் கட்டாயத்திற்காக தமிழ்ச்சிறார்கள் இதில் பங்கு பற்றுகிறார்கள். ஆனால் இளைஞர்களைப் பெற்றோர்கள் கட்டாயப்படுத்த முடியாதிருக்கிறது. இதனால் அநேகமான தமிழ் இளைஞர்கள், தமிழ்ச் சங்கங்களின் இயக்கங்களில் ஈடுபாடின்றி இருக்கிறார்கள். அத்துடன் இங்கு அநேகமான பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் செல்வதால், பெரிய அளவில் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கருத்தரங்குகள் வைத்து தமிழ் பண்பாட்டை வளர்க்கவேண்டும் என்று இயங்குவதற்கு நேரம் இல்லாதிருக்கின்றனர். தலை நகரிலிருந்து பல மைல்கள் தொலைவில் இருக்கும் எமது நகரத்தில் 1988ம் ஆண்டளவில் இருந்து 25 தமிழ்க் குடும்பங்கள் வசித்து

வந்தார்கள். இவர்களில் அநேகமானோர் தமிழ்ச் சங்கத் தில் அங்கத்தினராக இருந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டினை வளர்ப்பதற்குத் தேவையான சகல முயற்சி களையும் செய்ததுடன், தொடர்ந்து 14 வருடங்களாக 'எமது சஞ்சிகை' என்னும் தமிழ்ச் சஞ்சிகை ஒன்றையும் 3மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளியிட்டார்கள். அச்சஞ்சிகையில் பிள்ளைகள், கட்டுரைகள், கதைகள் குறுக் கெழுத்துப் போட்டிகள் என்பவற்றில் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து இங்கிருந்து தமிழ்க்குடும்பங்கள் பெரிய நகரங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்ததால் தற்போது எமது மாவட்டத்தில் இருக்கும் மொத்த 10 தமிழ்க் குடும்பத்தில், 5 தமிழ்க் குடும்பங்கள்தான் தமிழ் சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்ச் சஞ்சிகை வெளியிடுவதும் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இருக்கும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கும் சேர்ந்து பழகுவதற்கு தமிழ்ப் பிள்ளைகள் இல்லாத காரணத்தினால் நோர்வேப் பிள்ளைகளுடன் மாத்திரமே பழகி வருகின்றார்கள். இதனால் எமது கலாச்சாரம் அவர்களிடம் மறைந்து போகும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.

உடை என்று பார்க்கும்போது இது குளிர் அதிகமுள்ள நாடு. இங்கு எமது பாரம்பரிய உடைகளை ஒவ்வொரு நாளும் அணிவதும், வேலைக்கு, பாடசாலைகளுக்கு இவற்றை அணிவதும் சாத்தியமில்லை. ஆனால் இங்கு வசிக்கும் சோமாலிய நாட்டவர்கள் குளிர் உடுப்புகளை உள்ளே அணிந்துகொண்டு தங்கள் பாரம்பரிய உடைகளை வெளியே அணிந்து கொண்டு செல்கிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளையும் இதே கட்டுப்பாட்டோடு வளர்த்தும் வருகிறார்கள். எங்களால் ஏன் இப்படி இருக்க முடியவில்லை? நாங்கள் இவ்வாறு உடை அணிந்தால், எங்களை இந்த நாட்டவர்கள் வித்தியாசமாகப் பார்ப்பதுடன் எங்களுடன் பழகுவதையும் குறைத்து விடுவார்கள். நாங்கள் இங்கு தனித்து இருக்கும் ஒரு சமுதாயமாக மாறிவிடுவோம், எங்கள் பிள்ளைகளும் இந்த நாட்டுப் பிள்ளைகளின் நட்பு வட்டத்தில் இருந்து பிரிக்கப்படுவார்கள் என்ற பயமும் எங்களுக்கு உண்டு. இதனால் பெற்றோர்களும் எமது பிள்ளைகள் உடைகள் போடுவதில் கட்டுப்பாடுகள் போடுவதில்லை. ஆனால் நோர்வே நாட்டில் வளரும் தமிழ்ப்பிள்ளைகள் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நோர்வே நாட்டுப்

பிள்ளைகள் போல் மோசமாக உடை அணிவது குறைவு. விதிவிலக்காக சிலர் இருக்கக்கூடும். தமிழ்க்கலாச்சாரத்தின் ஆணி வேரான எமது தேமதுரத் தமிழ்மொழி எந்த அளவில் இங்கு பாது காக்கப்படுகிறது எனப் பார்த்தால், இங்கு வசிக்கும் பெற்றோர்கள் பலர்-உதாரணமாக அகதிகளாக வந்தவர்களில் பலர் - இந்த நாட்டுப்பாசை படிப்பதற்கு கஷ்டப்படுவதனால் பிள்ளைகளுடன் தமிழிலேயே உரையாடுவார்கள். இதனால் பிள்ளைகள் வீட்டில் தமிழ் கதைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் தமிழ்ப்பிள்ளைகள், தங்களுக்குள் கதைக்கும்போது (தமிழ் கற்பிக்கும் வகுப்பிலும் கூட) இந்த நாட்டு மொழியான நொஸ்க் மொழியிலேயே உரையாடுவார்கள். இதனைப் பார்க்கும் போது இனிவரும் காலத்தில் அடுத்த தலைமுறையினர் எமது தமிழ் மொழியில் உரையாடுவார்களா என்பது கேள்விக்குறிதான். இங்கு வாழும் தமிழ்ப்பிள்ளைகளில் 95 வீதமான பிள்ளைகள் சனிக்கிழமைகளில் நடைபெறும் தமிழ் வகுப்புகளுக்குச் சென்று தமிழ்கற்று வருகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் தான் சுயவிருப்பத்துடன் தமிழினை ஆர்வத்துடன் கற்று வருகிறார்கள். நானும் இந்த நாட்டில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியையாக 20 வருடங்கள் பணியாற்றி வருகின்றேன். அதனால் பிள்ளைகளின் உணர்வினை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. முன்பு இங்குள்ள பாடசாலைகளில் தமிழையும் ஒரு பாடமாக, கிழமையில் சில மணித்தியாலங்கள் படிப்பிப்பதற்கு அனுமதி அளித்திருந்தார்கள். ஆனால் கடந்த சில வருடங்களாக இதனை நிறுத்தியுள்ளார்கள். இதனால் பெற்றோர், பணம் கட்டியே பிள்ளைகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் தமிழ் கற்பிக்கின்றார்கள். நம் சிறுகுழந்தைகள் கூட” ஏன் தமிழ் படிக்கவேண்டும்? இதனை படிப்பதனால் என்ன பிரயோசனம்?” என்றெல்லாம் பெற்றோர் களைக் கேள்விமேல் கேள்வி கேட்கிறார்கள். பெற்றோர்களின் கட்டாயத்திற்காகத்தான் பிள்ளைகள் தமிழ் வகுப்புகளுக்குச் சென்று வருகிறார்கள். இதனால் எமது மொழியும் படிப்படியாக இங்கு மறைந்துவிடும் அபாயம் இருக்கிறது. அடுத்து, எமது உணவுப் பழக்க வழக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எமது உணவில் உள்ளி மற்றும் பலவகை வாசனைப் பொருட்களைப்

பாவித்துவருகிறோம். இதனால் நாங்கள் விடும் மூச்சுக்காற்றில், அல்லது எங்கள் உடைகளில் இந்த உணவின் மணம் இருக்கின்றது. இந்த வாடையினால், பாடசாலைகளில், வேலைத் தளங்களில் எங்களுடன் பழகும் வெளிநாட்டவர் எங்களுடன் பழகுவதைத் தவிர்த்து வருகிறார்கள். இதன்காரணமாக நமது பிள்ளைகள் உணவில் உள்ளி, மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களைப் பாவிக்க வேண்டாம் என்று பெற்றோர்களுடன் சண்டை பிடித்து தமிழ் உணவுவகைகளைத் தவிர்த்து வருகிறார்கள். தாய் தந்தையருடன் வசிக்கும்பொழுதே இப்படிச் சொல்லும் பிள்ளைகள், அவர்களைவிட்டுத் தனியாக வசிக்கும் பொழுது இந்நாட்டு உணவுகளை மட்டுமே சமைத்து வருகிறார்கள். இந்நாட்டு உணவுகளை இலகுவாகவும், விரைவாகவும் சமைக்கக் கூடியதாக உள்ளது என்று எமது பிள்ளைகள் கருதுகிறார்கள். இதனால் காலப்போக்கில் அவர்களுக்கு எமது நாட்டு உணவுவகைகள் சமைக்கும் முறையே தெரியாமல் போய்விடும். எமது பழமையான பாரம்பரிய உணவுகள், பலகாரவகைகள் ஆகியவற்றினை செய்யும் முறைகள் இந்தத் தலைமுறையினருக்கே தெரியாமல் இருக்கின்றது. இதனால் எதிர்காலச் சந்ததியினர் இவற்றை எல்லாம் செய்வார்கள் என எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும். இனி மதத்தினை எவ்வாறு இங்கு வாழும் தமிழர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள் என்று பார்ப்போம். இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோர்களில் அநேகமானோர் இன்னும் நமது வழக்கமான வெள்ளிக் கிழமை விரதங்கள் பிடிப்பதுடன், அசைவ உணவுகளை அன்று தவிர்த்தும் வருகிறார்கள். ஆனால் பிள்ளைகள் இதனைப் பின்பற்றுவது என்பது நடைமுறையில் இல்லை. கிறிஸ்தவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை தேவாலயங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வதை வழக்கமாக்கி யிருக்கிறார்கள். இங்கு நோர்வே முழுவதுமாக, அதுவும் பெரிய நகரங்களில் மட்டும் இரண்டு அல்லது மூன்று இந்துக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. கோயில் திருவிழாக்கள் என்பது இங்கும் வழக்கமாகி இருக்கிறது. எமது கலாச்சாரத்தில் விருந்தினரை வர வேற்றலும் முக்கியமானது ஒன்று. இப்படி விருந்தினரை வரவேற்கும் எமது தமிழர்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பண்பாடு இங்கு எப்படிப் பின்பற்றப்படுகிறது என்று பார்த்தால், அந்தப் பண்பாடு அருகி விடாமல் இப்பொழுதும் நம்மவர்களில் இங்கு நிலவி வருகிறதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. உறவினர்கள் நண்பர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று வரும் வழக்கம் இன்னும் நம்மிடையே உள்ளது. ஆனால் அடுத்த தலைமுறையினர் இதனைப் பின்பற்றுவார்களா என்பது கேள்விக்குறிதான். ஏனெனில் இளம் தலைமுறையினர் எந்த நேரமும் கணினியில் இருந்து விளையாடுவது, இணையதளத்தினைப் பார்ப்பது அல்லது கைத்தொலை பேசியில் கதைப்பது, அதில் விசயங்கள் (s.m.s) அனுப்புவது என்று அதிலேயே பொழுதைப் போக்குகிறார்கள். இதனால் அவர் களுக்கு தங்கள் பெற்றோர்கள், சகோதரர்களுடன் கதைக்கவே நேரம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எங்கே மற்றவர்களை மதித்துக் கதைப்பதும், அவர்கள் வீடுகளுக்கு போய் பழகிவருவதும் நடக்கப் போகிறது? சில பெற்றோர்கள் வீட்டுக்கடன், மற்றும் பல்வேறு செலவுகளை சமாளிப்பதற்காக தினமும் இரண்டு மூன்று வேலைகளுக்கு சென்று வருவதால் குடும்பமாக பிள்ளைகளுடன் நேரத்தை செலவிட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் பெற்றோர் - பிள்ளைகளுக்கிடையே உள்ள இடைவெளி அதிகரிக்கிறது. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுடன் கதைத்துப் பழகும் நேரம் குறைவதால் அவர்களுக்கிடையே பாசமும் குறைந்து வருகிறது. ஊரில் பெற்றோர், தாத்தா, பாட்டி, மாமா, மாமி என்று பல சொந்தங்களுடன் பிள்ளைகள் வளர்கிறார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல கதைகள் மூலம் புத்திமதிகள், அறிவுரைகள் சொல்லி வளர்ப்பார்கள். உறவினர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களை மாதிரியாக வைத்துப் பிள்ளைகள் வளர்வதால் எமது கலாச்சாரத்தைப் பேணி வளர்க்கும் சந்தர்ப்பம் அதிகமாக உள்ளது. இங்கு தாத்தா, பாட்டி, உறவினர்கள் என்ற சந்தர்ப்பம் இல்லாததால், இருக்கும் சூழலுக்குத் தக்கவாறு பிள்ளைகளும் தங்களை மாற்றிக்கொண்டு சூழலில் உள்ளவர்களைப் போலவே தாங்களும் வளருகிறார்கள். இங்கு பிள்ளைகளை அடித்து வளர்ப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். அதனால் பிள்ளைகள் தாய் தந்தையரிடம் பயம் இன்றி வளர்கிறார்கள். அநேகமான பெற்றோர்

களுக்கு நோர்வே பாசை யான நொஸ்க் கதைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதால், நன்கு நொஸ்க் பாசை கதைக்கும் பிள்ளைகள், தங்களுக்கு பெற்றோர்களைவிட அதிகம் தெரியும், பெற்றோர்கள் தங்களுக்கு அறிவுரை சொல்லத் தேவையில்லை என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். இதனால் பெற்றோர்கள் சொல்லும் அறிவுரை ஒன்றையுமே அவர்கள் கேட்காமல் தான்தோன்றித்தனமாக வளர்வதால், தமிழ்க் கலாச்சாரத்தைப்பற்றி அவர்களுடன் கதைக்கவே பெற்றோர்கள் அஞ்சும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

இங்கு அநேகமான தமிழர்களின் வீடுகளில் தமிழ்த்தொலைக்காட்சியினைப் பார்க்கும் வசதி உள்ளது. இதனால் சில பிள்ளைகள் பொதுவாக பெண்பிள்ளைகள் இந்தத் தொலைக் காட்சிகளை ஆர்வமாகப் பார்த்து வருவதினால் தங்கள் தமிழ் அறிவைச் சிறிது பெருக்கிவருகிறார்கள். ஆண்பிள்ளைகள் வெளியில் சென்று நண்பர்கள் வட்டத்தினருடன் சுற்றுவதுடன், பந்தடித்தல் போன்ற விளையாட்டுக்களுக்கும் சென்று வருவதனால் தமிழ் தொலைக்காட்சிகளுடன் பொழுது போக்குவது குறைவு. இதனால் அவர்கள் இந்த நாட்டுத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையே விரும்பிப்பார்க்கிறார்கள். தொலைக்காட்சி மூலம் தமிழ் கற்கும் சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்கு இல்லாமல் போகின்றது.

மேலும் எமது கொண்டாட்டங்களான பொங்கல், தீபாவளி போன்ற தமிழர் கொண்டாட்டங்களை, நாங்கள் ஊரில் கொண்டாடுவது போல் இங்கு கொண்டாட முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதனால் எமது பிள்ளைகளும் இந்தக் கொண்டாட்டங்களில் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை. அடுத்த தலைமுறையில் இந்தக் கொண்டாட்டங்கள் முற்றாக மறைந்துவிடும் என்றே நினைக்கின்றேன். இந்த நாட்டவர்களின் கொண்டாட்டங்களான நத்தார், ஈஸ்டர் போன்றவற்றிலேயே அக்கறை காட்டுகிறார்கள்.

எமது கலாச்சாரத்தின்படி பெண் ருதுவானவுடன், வீட்டிலேயே அப்பெண்ணை வைத்திருந்து, சடங்குகள் செய்தபின்னர் தான் பெண்ணையே வெளியில் அனுப்புவர். ஆனால் இங்கு பெண்பிள்ளைகளின் சாமத்தியச் சடங்கினை விமரிசையாக, அதுவும் பெண் ருதுவாகி ஒரு வருடத்தின் பின்னர் கூட பலர்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

கொண்டாடுகிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் சொல்லும் விளக்கம் பிள்ளைகளின் திருமணம் என்று வரும்போது, அவர்கள் பெற்றோர்களின் சொல்லைக்கேட்டுத் திருமணம் செய்வார்களா என்பது நிச்சயம் இல்லை. அதனால் இந்தக் கொண்டாட்டத்தையாவது விமரிசையாக தங்கள் எண்ணத்தில் செய்து மகிழுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் சாமத்தியச் சடங்கின் அர்த்தத்தினையே மாற்றிவிடுகிறார்கள்.

திருமணத்திலும் எங்கள் கலாச்சாரம் பின்பற்றப்படுவதில்லை. ஆணும், பெண்ணும் ஒரு வருடம் வரையில் ஒன்றாக வாழ்ந்துவிட்டு அதன்பின்னர் திருமணம் என்று விமரிசையாகச் செய்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஆணும் பெண்ணும் திருமணமாகாமலே குடும்பம் நடத்துவது நடைமுறையில் உள்ளது. இங்கும் சில தமிழ்ப்பிள்ளைகள், தங்கள் பெற்றோர்களை எதிர்த்து வீட்டைவிட்டு வெளியே சென்று இப்படி திருமணமாகாமலே ஒன்றாக வாழ்கிறார்கள். நமது பிள்ளைகளும் இப்படி வாழும் நிலை விரைவில் வந்து விடுமோ என்று இங்குள்ள தமிழ்ப் பெற்றோர் எல்லோரும் பயந்த வண்ணம் வாழ்கிறார்கள். விவாகரத்து விகிதமும் தற்போது அதிகரித்து வருவது வேதனைக்குரிய விடயம். பெண்கள் நெற்றியில் பொட்டு இட்டுச்செல்வதும் தாலி அணிவதும் இங்கு குறைந்து வருகிறது. இதனால் திருமணமானவர்கள் யார் திருமணம் ஆகாதவர்கள் யார் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. எமது பிள்ளைகள் வேற்று நாட்டினரை மணப்பதும் இங்கு அதிகரித்து வருகிறது. இதனால் எமது மொழி, மற்றும் எமது கலாச்சாரம் எந்த அளவிற்கு சீரழிந்து செல்லும் என்பதினைச் சொல்லத்தேவையில்லை.

நாங்கள் சிறுவர்களுக்கு கதைகள் சொல்லி, அதனை முடிக்கும் பொழுது அந்தக் கதையிலிருந்து நல்ல அறிவுரைகள், புத்திமதிகள் சொல்லி அந்தக் கதையின் மூலம் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல பண்பாட்டினை, நல்ல பழக்கவழக்கங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இங்கு

சிறுவர் நிலையங்களில் பிள்ளைகளுக்கு கதை சொல்லும் போது இப்படி அறிவுரை எல்லாம் சொல்வதில்லை. சிறுவயதிலேயே நல்ல பழக்கவழக்கங்களை, எமது பண்பாட்டினை குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் அது ஓரளவு பிள்ளைகளுக்கு மனதில் பதியும். வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோர்களுக்கு இவற்றிலெல்லாம் செலவிட நேரம் இல்லை. அதனால் கலாச்சாரச் சீரழிவிற்கு பெற்றோர்களும் காரணமாகின்றார்கள்.

நம்மவர்களை தேங்காய் என்று இங்கு ஐரோப்பாவில் அழைப்பார்கள். அதாவது தேங்காய் வெளியில் மண்ணிறமாகவும், உள்ளே வெள்ளையாகவும் இருப்பது போல் நம்மவர்களின் தோல் மண்ணிறமாக இருந்தாலும் மனதில் தாங்கள் வெள்ளையர்கள் என்று நினைத்து, அவர்கள் போல் நடை உடைபாவனைகள் உடையவர்களாக வாழ்பவர்களை இப்படி அழைப்பார்கள். நாங்கள் எவ்வளவுதான் நடைஉடை பாவனைகளை வெள்ளையர்கள் போல் மாற்றினாலும் நாங்கள் வெளி நாட்டவர் என்பதை மாற்ற முடியாது. இப்படி இருக்கும் போது நாங்கள் ஏன் எமது கலாச்சாரம் பண்பாட்டினை மாற்றி இங்குள்ளவர்கள் போல் வாழ வேண்டும். இதனை, வெளிநாட்டில் வாழும் எமது தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர் உணர்ந்து எமது கலாச்சாரத்தைப் பேண முன்வருவார்களா? இங்குள்ள தமிழ் மக்களில், பெரிய நகரங்களில் வாழ்வோரில் 50 வீதமானவர்களும், கிராமப்புற நகரங்களில் வாழ்வோரில் 75 வீதமானவர்களும் எமது தமிழ்க்கலாச்சாரத்தை இன்னும் ஓரளவு பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றார்கள். யாவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது இங்கு நோர்வே நாட்டில் எமது தமிழ்க்கலாச்சாரம் சீரழிந்து செல்கின்றது என்ற முடிவிற்குத்தான் வரவேண்டி யுள்ளது என்பதனை வேதனையுடன் அறியத்தருகின்றேன்.

திருமதி. பொன்னரசி கோபாலரட்னம்
தமிழ் ஆசிரியை, எழுத்தாளர்

பர்மா நாட்டில் தமிழர்களும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

பர்மாவில் மொத்தம் ஆறு கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களுள் பத்தொன்பது லட்சம் பேர் தமிழ் மக்களாவர். அதில் பத்து லட்சம் பேர் சைவ சமயத்தவர்கள், மூன்று லட்சம் பேர் கிறீஸ்த் தவர்கள், இரண்டு லட்சம் பேர் முஸ்லீம்களாவர். மூன்மாநிலம், மொல்மென், தட்டோன், கரீன் மாநிலம், யாங் கேகான், பக்கோ, மாந்தலே ஆகிய இடங்களானில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பதினைந்து லட்சம் மக்கள் தமிழ் மொழியினை பேச, எழுத, வாசிக்கத் தெரிந்தோராவர். இளைய சமுதாயத்தினர் தமிழ் மொழியினைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டிவருகின்றனர்.

இந்தியர்களுக்கும் பர்மியர்களுக்கும் இடையே 1930ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரத்தினாலும், பர்மியர்களின் தேசிய விடுதலை உணர்ச்சியினாலும் இந்தியாவின் ஒரு மாநிலமாக இருந்து வந்த பர்மா தனிநாடாகப் பிரிந்தது. அப்போது ஐந்து லட்சம் இந்தியர்கள் பர்மாவை விட்டு வெளியேறினார்கள். எஞ்சியிருந்த தமிழர்கள் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். 1962ல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தினால் சோசலிசக் கொள்கைகள் அமுலாக்கப் பட்டு பெருந்தொழில்கள் தேசியமயமாக்கப் பட்டு, கொடுக்கல் வாங்கல் தொழில்களும் தடை செய்யப்பட்டன. இதனால் நகரத்தாரிடமிருந்த சொத்துடமைகளும் பொது உடையாக்கப் பட்டன. இதன் காரணமாக மேலும் இரண்டு லட்சம் பேர் இந்தியாவுக்குச் சென்றனர். நல்ல நிலையில் வசதியாக வாழ்ந்து இவர்கள் வீணான வாந்தி களைக் கேட்டு அச்சமடைந்தே இந்தியாவுக்குச் சென்றனர். நிலைமையை நன்கு ஆராயாமல் இந்தியாவும் உடனடியாக கப்பலை அனுப்பி அவர்களை ஏற்றிச் சென்றது. எஞ்சியிருந்த தமிழர்கள் இன்று நல்ல நிலையிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

சோசலிச ஆட்சி 1988ல் வீழ்ச்சி அடைந்ததும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. கடின உழைப்பும் விடா முயற்சியும் கொண்ட தமிழ் மக்கள் மளிகைக்

கடைகள், மருந்துக் கடைகள் நடாத்தியும் விவசாயம் செய்தும் இன்று வசதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடும் இல்லாததினால் விவசாயிகள் நெல்லினை நல்லவிலைக்கு விற்கக் கூடியதாக உள்ளது. அகில உலக ரீதியில் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் பர்மா இலங்கைக்கு அரிசியை ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவு போதிய அரிசிகையிருப்பிலிருந்தது. விவசாயம் செய்வதோடு நம்மவர்கள் ஆடு, மாடு, கோழிப் பண்ணை ஆகியவற்றினையும் வைத்துள்ளனர்.

தமிழ் மக்கள் வாழும் இடங்களில் அவர்களது பண்பாட்டினையும், கட்டிடக் கலையையும் புலப் படுத்தும் வகையில் சைவக் கோயில்கள் நிறுவப்பட்டு திருவிழாக்களும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. தேன்கருமாப்பிள்ளையின் முயற்சியினால் கட்டப்பட்ட கமாயுட் ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயம், இராமநாதன் ரெட்டியாரினால் கட்டப்பட்ட பெருமாள் கோவில், மற்றும் காளியம்மன் கோவில், பசுண்டான் நகர தண்டாயுதபாணி கோவில், மொல்மென் சிவன் கோவில், தட்டோன் தண்டாயுதபாணி கோவில் ஆகியவற்றில் தைப்பூசம், சித்திரா பெளர்ணமி விழாக்கள் இன்றும் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. பீலிக்கான் அங்காள ஈஸ்வரி, மனீஸ்வரர் ஆலயங்களிலும் அடியார்கள் அதிகளவில் வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். பர்மிய மக்களும் நமது ஆலய உற்சவங்களில் கலந்து கொள்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கிறீஸ்தவ தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும் கூட தமது சமயப் பண்டிகைகளைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

அ.ப.தமிழர் சங்கம், ரெட்டியார் உயர் நிலைப்பள்ளி, கம்பை கல்விக்கழகம் ஆகியன 1965ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தமிழ் கல்வியையும், தமிழ் பண்பாட்டினையும் பேணி வளர்த்து வந்தன. பின்னர் அரசு பர்மிய மொழியையும், ஆங்கிலத்தையுமே போதனா மொழியாக்கியதை அடுத்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சி சற்று பாதிப்பிற்கு உள்ளாகியது. இருப்பினும் சிலதமிழ் ஆர்வலர்கள் ஆலயங்களிலும், பொது நிறுவனங்களிலும்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

தமிழ் வகுப்புகளை நடாத்தி வருகின்றனர். அத்துடன் “தமிழ் இந்து நிதி சேமிப்பு நிறுவனம் யாங்கோன்” என்ற அமைப்பினைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள்: மணி, திருமுருகன், மு.நாராயண யன் ஆகியோர் குறுகிய காலத்துள் கணிசமான நிதியினைச் சேகரித்து 25தமிழ்ப் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்று மாதாந்தம் 500கியா வீதம் நிதி செலுத்தி தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

திரு.முனியாண்டியின் தலைமையிலுள்ள தமிழ் இந்து ஐக்கிய நிதி சேமிப்பு நிறுவனம், தாமுவே தமிழ்த் தொண்டு நிதி சேமிப்பு நிறுவனம், திரு. வி.எஸ்.சாமிநாதன் தலைமையில் உள்ள ஸ்ரீநடராசப் பெருமான் ஆலய தமிழ்ப் பாடசாலை, திரு.இரா.அ.தங்கராசன், திரு.எஸ்.பி. சேது, திரு. சோலை தியாகராசன் ஆகியோரது முயற்சியின் காரணமாக இயங்கி வரும் யாங்கோன் திருக்குறள் மன்றம், வள்ளல் பெருமானின் நெறிபரப்பும் ச.சு.ச.சங்கம், மூன்மாநிலத்தில் திரு.இராகிட்டினர் தலைமையில் இயங்கிவரும் அறவழி அன்பர் குழு, மெய்வழி அன்பர்கள், தட்டோன் தமிழ் இல்லம், வள்ளு வர்கோட்டம், கலைமகள் தமிழ்க் கல்வி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் மூலம் திருவாளர்கள்: ரெ.மாரி முத்து, ப.கோ. இராமசாமி, ரா. முனியப்பன், ந.சேகர், வ.க.வல்லமைச்சன், சி.அங்குச்சாமி, த.ரெகுநாதன், பா.சொக்கலிங்கம், மு.நாராயணன், ந.பாலன், ந.சந்தர் ஆகியோரும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

உலகத் தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் பர்மாக் கிளையும் திருக்குறள் வகுப்புக்களை நடாத்தி வருகின்றது. ஆங்காங்கே கிராமப்புறங்களில் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை உருவாக்க ஊக்கமளித்து வருகின்றது. பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு விழாவினையும் ஒருமைப்பாட்டு விழாவாக சிறப்புடன் கொண்டாடியது. இக்கிளையின் செயற் குழு உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள்: ரெ.மா.கண்ணன், வ.க.வல்லமைச்சன், த.ரெகுநாதன், ச.சிவஞானம், க.தங்கவேல், இரா.கிருஷ்ணன், இரா தங்கராசன், ஞா.பிரகாசம், ச.மோகன், மு.க.பாண்டியன் ஆகியோர் செலாற்றி வருகின்றோம்.

பர்மாவில் ஆரம்ப காலங்களில் “ரசிகரஞ்சனி”, “பாலபர்மா” என்ற தினப் பத்திரிகைகளும், “சினிமா டைம்ஸ்” என்ற வார ஏடும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. தமிழக

எழுத்தாளர்களுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் பர்மிய தமிழ் எழுத்தாளர்களும் தமிழ்ப் பணியும், இலக்கியப் பணியும் செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆனால் 1965ம் ஆண்டு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கு தடை விதிக்கப்பட்டதும் அவர்களது பணி தடைப்பட்டு விட்டது. அத்துடன் தமிழ் வாசகர்கள் மத்தியில் இருள் சூழ்ந்தது. இருப்பினும் சிலவருட காலங்களின் பின் திரு.ரெ.மாரிமுத்துவின் முயற்சியினால் “தமிழ்உள்ளம்”, திரு.பூ.செ.புதியணனின் முயற்சியினால் “தமிழ் ஒளி” ஆகிய பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. தற்போது சிறந்த எழுத்தாளரான திரு.என்.எம். நாகரெத்தினம் என்பவரினால் வெளியிடப்பட்டு வரும் “நல்ல காலம்” என்ற மாதாந்த சமய இதழ் மாத்திரம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. திரு.ரி. எஸ். மணி, திரு.கி.சுந்தர் ஆகியோர் நடமாடும் தமிழ் நூல்நிலையங்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

தமிழ் மொழியினையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டினை பர்மாவில் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு இங்குள்ள தமிழ் அறிவாளிகளும், ஆர்வலர்களும் அரும்பாடு பட்டு வருகின்ற போதிலும் தமிழ் நாட்டு அரசினதும் ஏனைய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்மக்களின் உதவிகளும் தொடர்புகளும் இல்லாதிருப்பது பெரும் குறைபாடாகும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்துடன் நேரடித் தொடர்புகள் எதுவுமேயின்றி கிணற்றுத் தவளைகள் போன்ற நிலையில் பர்மியத் தமிழர்களாகிய நாம் வாழ்ந் கொண்டிருக்கின்றோம். இளந் தலைமுறையினர் தமிழ்க் கல்வியை மேற்கொள்வதற் கேற்ற எளிய நடையிலான தமிழ்ப் பாடப் புத்தகங்கள் இல்லை. தமிழறிவு கொண்டோர் தமது வாசிப்பு அறிவினை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கான தமிழ் சஞ்சிகைகள் கிடைப்பதில்லை. தமிழ் நூல்களைக் கொண்ட நூல் நிலையங்கள் இல்லை. இவை யாவும் அத்தியாவசியத் தேவைகளாகும். தமிழக அரசும், பிறநாடு களில் வாழும் தமிழ் மக்களும் பெருமனதுடன் இக்குறைகளை தீர்த்து வைக்க முன் வந்தால் தொடர்ந்தும் பர்மாவில் தமிழும், தமிழ் பண்பாடும் நிலைத்து நிற்கும் என்பது என்போன்றோரின் ஏகோபித்த கருத்தாகும்.

ரெ.மா.கண்ணன்

உ.த.ப.கழக பர்மாக் கிளை உறுப்பினர்

நகரும் கண்டத்தில் பண்பாட்டை நகர்த்தும் தமிழர்

வீட்டின் ஓலைக் கூரைகள் ஓட்டுக் கூரைகளாக மாறுவது போன்று நாம் வாழும் பூமியிலும் ஓடு நகருகின்றது. Earth crust எனப்படும் புவி ஓடு நகர்வதனால் கண்டங்களும் நகர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. பூமிக்கு ஓடு மாற்றுவதற்கு யாருமில்லை. புவியில் பெரிய கண்டங்களில் ஒன்றான அவுஸ்ரேலியாவும் வருடமொன்றுக்கு ஏழு சென்ரி மீற்றர் தூரம் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. புவியின் ஏனைய பாகங்களிலிருந்தும் மக்கள் இக்கண்டத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். இந்த நகர்வையே 'புலப்பெயர்வு' எனச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

பல்லாயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரே நிலப்பரப்பாக புவியின் முகத்திலிருந்த 'லெமூரியா' கடற்கோளினால் கீறல் விழுந்து அவுஸ்ரேலியா, ஆபிரிக்கா, இந்தியா, தென்கிழக்காசியா என நான்காகப்பிரிந்துபலவாக பிளவுபட்டு பலநாடுகள் உருவாகி விட்டன. நாற்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவுஸ்ரேலியாவில் வாழத்தொடங்கிவிட்ட ஆதிவாசிகளான அபொரிஜினல் மக்களை வேட்டையாடிய வெள்ளை இனம், 1788 இன் பின்னரே இங்குவந்து குடியேறத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆனால், எம்மைப்போன்ற பல்தேசிய இனத்தவர்களும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களைக் கடந்து இங்கே நகர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் முதன் முதலாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். இவர்கள் கரும்புத் தோட்டங்களில் தொழில் செய்தனர். பலர் நியூ சவுத் வேல்ஸ் என்ற இடத்தில் தங்கச் சுரங்கங்களிலும், மேற்கு அவுஸ்ரேலியாவில் புறாம் என்ற இடத்தில் முத்துக்குளிக்கும் தொழிலிலும் ஈடு பட்டு வந்தனர். இவர்களது எண்ணிக்கை 500 முதல் 1,000 வரை இருந்ததாக அவுஸ்ரேலியாவின் 1991ம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்து சிங்களவர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டதையடுத்து மீண்டும் தமிழர்கள் அவுஸ்திரேலியா வுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர் வெள்ளையர்கள் அல்லாதோர் அவுஸ்திரேலியா வுக்கு வருவதை தடை செய்யும் வகையில்

1901ம் ஆண்டு அமுல்படுத்தப்பட்ட குடிவரவுத் தடை சட்டம் 1970ல் ரத்துச் செய்யப்பட்ட பின்னர் அதிகளவு இலங்கைத் தமிழர்கள் மாத்திரமன்றி சிங்களவர்கள், பறங்கியர்களும் புலம் பெயர்ந்து வந்தனர். 3,433 ஆக இருந்த இலங்கையர்களின் எண்ணிக்கை 1971ம் ஆண்டு 9,091 ஆகவும் பின்னர் 1986ம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டின் போது 22,516 ஆகவும் அதிகரித்தது. 1996ம் ஆண்டில் இத் தொகை மேலும் இரு மடங்காக அதிகரித்தது. 2001ம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டின் போது இலங்கையர்களின் எண்ணிக்கை 53,610 ஆகியது. தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததும் அவர்கள் சைவ ஆலயங்களை அமைத்து இறை வழிபாட்டினையும், புது வருடப் பிறப்பு, தைப்பொங்கல், தீபாவளி போன்ற தமிழ்ப் பண்டிகைகளையும் கொண்டாட ஆரம்பித்தனர். 'விக்ரோறியா இந்து சபை' 1982ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சைவ சமய குறிக்கோளுக்கமைய மூர்த்தி, கீர்த்தி, தீர்த்தம் ஆகிய முப்பெருமையும் கொண்ட மெல்பேணில் கலம் டவுண் பகுதியிலுள்ள 'போட் பிலிப் பே' கடற் கரையும், பற்றசன் ஆற்றுக் கரையும் உள்ள இடத்தில் அவர்கள் சிவா விஷ்ணு ஆலயத்தினை நிறுவினார்கள்.

குயீன்ஸ் லான்டில் வசித்து வந்த தமிழ் மக்கள் 1983ம் ஆண்டு முதல் இல்லங்களிலும், ஸ்வாரா மண்டபத்திலும் கூட்டு வழிபாடும், பிரார்த்தனையும் நடாத்தி வந்தனர். பின்னர் 1986ம் ஆண்டு ஏப் பிரல் 25ம் திகதி பிறிஸ்பேனில் 'இந்து அகல்யா சங்கம்' உருவாக்கப்பட்டது. இச்சங்கம் ஆலயம் ஒன்றினை நிறுவுவதற்கு 1987ம் ஆண்டு முதல் நிதிசேகரிக்க ஆரம்பித்தது. அதன் பயனாக 1990ம் ஆண்டு

பிரிஸ்பேனில் உள்ள தெற்குமெக்லீன் என்ற இடத்தில் இயற்கை எழில்கொண்ட லோகன் ஆற்றுப்பகுதியில் உயரமான இடத்தில் நாலரை ஏக்கர் காட்டு நிலத்தினை வாங்கி அதில் ஆலயம் அமைப்பதற்கான அனுமதியைப் பெற்று 1993ம் ஆண்டு செல்வ விநாயகர் ஆலயத்தினை ஆகம முறைப்படி கட்ட ஆரம்பித்தனர். இந்தியாவிலிருந்து சிலைகள் வரவழைக்கப்பட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஆலயம் முற்றாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்டு 1995ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாலயம் வெறும் வழிபாட்டு நிலையமாக மாத்திரமன்றி கலை, பண்பாட்டு கல்வி நிலையமாகவும் திகழ்கின்றது. இங்கே குழந்தைகளுக்கு சைவமதக் கல்வி வகுப்புகள், இசை, நடன வகுப்புகள், சமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியனவும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் தமிழ் பண்பாடுகள் அடுத்த சந்ததிக்கும் தொடரும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது.

இந்த கடல் சூழ்ந்த கண்டத்தில் நான் கால்பதித்த வேளையில் (1987) வெள்ளை இனத்தவரின் ஆளுகைக்குள் இத்தேசம் வந்து 200 ஆண்டுகளைக் கொண்டுவதற்கான ஆயத்தங்கள் ஆரம்பமாகியிருந்தன. ஒருநாள் மெல்பன் நகரத்துக்கு அப்பால் சற்றுத்தொலைவில் தொடர் வண்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, ஒரு தொடர் வண்டிநிலையத்தில் அது தரித்து நின்ற போது அந்நிலையத்தின் பெயர் 'கெளரி' என இருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியமுற்றேன். அடா இந்தநாட்டில் தொடர் வண்டி நிலையத்துக்கு இப்படி ஒரு தமிழ்ப் பெயரா? என ஆச்சரியப்பட்டேன். சில மாதங்களின் பின்னர் சிட்னியில் ஆதிவாசி இனத்துப்பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் கல்லூரி ஒன்றுக் குச் சென்றிருந்த போது அங்கே 'உமா' என்ற பெயரில் ஆதிவாசிகள் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஆசிரியை அறிமுகமானார். கௌரியும் உமாவும், கடல் கொண்ட தென்னாடு எனப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சொல்லப்படும் குமரிக் கண்டத்திலிருந்து நகர்ந்து வந்த சந்ததியினரின் தலை முறையினரா? மேலே குறிப்பிட்ட தொடர் வண்டி நிலையம் அமைந்துள்ள பிரதேசத்தில் முன்னொருகாலத்தில் ஆதிவாசிகள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும்

என எண்ணத்தோன்றியது.. சூரியனையும் சந்திரனையும் இயற்கையையும் வணங்கி வழிபட்டு குகைகளில் ஓவியம் வரைந் தும் கலாசாரத்தைப் பரப்ப இசையை ஊடகமாக்கியும் இந்த மக்கள் இத்தேசத்தில் ஒரு புறம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் மறுபுறமாக வெவ்வேறு தேசங்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து குடியேறிக் கொண்டிருப்பதனால் குடியேற்ற நாடாகவும் பல்தேசியக்கலாசார நாடாகவும் அவுஸ்ரேலியா உருமாறிவிட்டது. 1901ஆம் ஆண்டில் இக்கண்டம் ஒரு தேசமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போது "வெள்ளை அவுஸ் திரேலியக் கொள்கை" என அழைக்கப்பட்ட சட்டம் வெளிநாட்டினரின் குடியேற்றத்தை கட்டுப்படுத்தியது. ஆனால் 1972 இல் இச்சட்டம் இரத்தாகியதும் ஆசிய நாட்டவர்கள் தாராளமாக புலம் பெயர வாய்ப்புக்கிடைத்தது. இந்த வாய்ப்பு "மரணங்கள் மலிந்த மண்" என வர்ணிக்கப்படும் இலங்கையிலிருந்தும் மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வருவதற்கு தூண்டுகோலாகிவிட்டது. மக்களின் புலப் பெயர்வு காலாதிகாலமாக நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அவுஸ்ரேலியாவைப் பொறுத்த மட்டில் அமெரிக்க, ஆசிய, மேற்கு, கிழக்கு ஐரோப்பிய, மத்திய கிழக்கு, ஆபிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களினது குடியேற்ற நாடாக விளங்குகின்றமையினால் 'பல்தேசிய கலாச்சார சூழலை' பேண வேண்டிய அத்தியாவசிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கும், பிஜி, மற்றும் மொரிசியஸ், தென்னாபிரிக்க நாடுகளுக்கும் மக்கள் புலம்பெயர்ந்த காலத்திற்கு நூற்றுக்கணக்கான வயதுண்டு. பிஜித் தீவில் இந்திய மக்கள் படும் துயரகண்டு 'கேட்டிருப்பாய் காற்றே எங்கள் பெண்கள் அமுத குரல்' என்று பாடினார் பாரதி. இலங்கையில் மலையகத்தில் குடியேறிய இந்தியதமிழ் மக்கள் அங்கே அனுபவித்த துயரத்தை, புதுமைப்பித்தன் தமது 'துன்பக்கேணியில்' பதிவு செய்தார். எனினும் இலங்கையில் வன்முறை வெடித்து அங்குள்ள தமிழர்கள் அந்நிய நாடுகளுக்கு புலம்பெயரத் தொடங்கிய பின்னர் தான் 'புலம்பெயர்ந்தோர்' என்ற சொற்பதம் பேசுபொருளாகியது. இலங்கைமக்கள், அவுஸ்ரேலியா, ஐரோப்பா உட்பட பல நாடுகளுக்கும் செல்லத் தொடங்கியதும், அவர்கள் மத்தியிலிருந்த

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

உள்ளார்ந்த கலை, இலக்கிய ஆற்றல் மிக்கவர்களிடமிருந்து படைப்புகள் வெளியாகத் தொடங்கின.

இக்கண்டத்தில் இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி மற்றும் பரதம், நாட்டுக்கூத்து, நாடகம் முதலான துறைகளிலும் புத்தக வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் மொழி பெயர்ப்புப் பணிகளிலும் எம்மவர்கள் மேற்கொள்ளும் பணிகளை சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம்.

மரபு, ஆஸ்திரேலிய முரசு, அக்கினிக்குஞ்சு, உணர்வு, பிரவாகம், தமிழ் உலகம், கதிர் முதலான இதழ்கள் முன்னர் வெளிவந்து நின்று விட்டபோதிலும் தற்பொழுது உதயம், ஈழமுரசு, கலப்பை, உதயசூரியன் ஆகியன வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. உதயம், ஈழமுரசு இதழ்கள் அரசியல், சமூக, கலை இலக்கிய விடயதானங்களை வெளியிட்டுவரும் இலவச விநியோகப்பத்திரிகைகள்.

சிட்னி தமிழ்ப்பட்டதாரிகள் சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் கலப்பை மாத இதழும் உதயசூரியனும் வாசகர்களைத் திருப்திப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

24 மணிநேரமும் ஒலிபரப்பாகும் இன்பத்தமிழ் ஒலி, அவுஸ்ரேலிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், தமிழ் முழக்கம் முதலான வானொலிச்சேவைகள் சிட்னியிலிருந்து இயங்குகின்றன. மெல்பனிலிருந்து 3CR, தமிழ்க்குரல், 3zzz, தமிழோசை வானமுதம், சங்கநாதம், வானிசை ஆகிய வானொலிச் சேவைகளும், குவீன்ஸ்லாந்து மாநிலத்திலிருந்து 'பிரிஸ் பேர்ண் தமிழ் ஒலி' மற்றும் கன்பரா, தென், மேற்கு ஆஸ்திரேலிய மாநிலங்களிலிருந்தும் வான் அலைகளுக்கு பாடல்கள், உரைகள், செய்திகள், நேர்காணல்கள், சமூக அறிவித்தல்கள் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றன. விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத்தின் தயவினால் கனடா, மற்றும் நியூசிலாந்தில் வாழும் தமிழ் வானொலி நேயர்களும் அவுஸ்ரேலிய ஒலிபரப்பை செவிமடுக்கமுடிகிறது. சிட்னி யிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் எஸ்.பி.எஸ். வானொலிச்சேவை அரசாங்கத்தின் அனுசரணையுடன் ஒலிபரப்பாகும் தேசிய வானொலியாகும். நடுநிலையுடன் செய்திகளை ஒலிபரப்பும் இச்சேவை இலக்கியப் பிரியர்களுக்கும் நல்விருந்தாகும். அடிக்கடி தமிழக, இலங்கை அறிஞர்கள்

மற்றும் எழுத்தாளர்களின் நேர்காணல்களை ஒலிபரப்பும் அதேசமயம் கருத்துக்களம் என்ற நிகழ்ச்சியின்மூலம் பலரது கருத்துக்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கிவருகிறது. இசை, பரத நாட்டிய பள்ளிகளுக்கும் இங்கு குறைவில்லை. அதனால் அரங்கேற்றங்களும் அடிக்கடி நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

ஆஸ்திரேலியாவில் தமிழக சண் டிவி மக்களிடம் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருப்பதனால் இங்குள்ள தமிழர்களினால் தொடங்கப்பட்ட 'சிகரம்' தொலைக்காட்சி தனது சேவையை நிறுத்தக் கொண்டது. பின்னர் 'தரிசனம்' தொலைக்காட்சி ஆரம்பித்துள்ளது. ஆயினும் புதிய 'அன்ரெனா' க்களின் வருகையால் பல தமிழக தொலைக்காட்சி சனல்களின் பக்கம் மக்களின் பார்வை திரும்பத் தொடங்கிவிட்டது. இத்தகைய வானொலிகள், தொலைக் காட்சிகள் ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழ் பண்பாடு இங்கு புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு- குறிப்பாக இளந் தலைமுறையினருக்கு நினைவுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் திரைப்படங்களில் வரும் திருமண வைபவங்களில் மணமக்கள் பெற்றோரின் பாதங்களில் வீழ்ந்து ஆசீர்வாதம் பெறுதல், மணமகள் அம்மி மிதித்தல், ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி என்பதனைப் புலப்படுத்தும் வகையிலான தாலிக் கொடி கட்டுதல் போன்ற தமிழ்ப் பண்பாட்டு முறைகளை இளந்தலைமுறையினர் பார்த்து மனதில் பதித்துக் கொள்கின்றனர்.

அவுஸ்ரேலியாவில் பல்கலைக்கழக பிரவேசப் பரீட்சைக்கு தமிழையும் ஒருபாடமாகக் கற்று தோற்ற முடியும் என்பதனால் தமிழ் பாடசாலைகளும் வாரவிடுமுறை நாட்களில் இங்குள்ள மாநிலங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. எமது மொழியையும், பண்பாட்டினையும் பேணிக் காக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் எதிர்காலத்தில் தமிழ்ப் பண்பாடு மெல்லச்சாகுமோ என்ற அச்சமும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் மெல்ல உறுத்தத் தொடங்கி விட்டது. அவுஸ்ரேலியாவில் தொழில் ஊடக மொழியாக ஆங்கிலம் இருப்பதனால் தமிழை ஏன் பயிலவேண்டும் என்ற கேள்வியும் குறிப்பிட்ட சிலரினால் முன்வைக்கப்படுகிறது. தமிழர் தம் இன அடையாளத்தை பேணுவதற்காக தமிழைப் பேசப்படவேண்டும், தமிழை பயிலப்படவேண்டும்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

என்ற குரலும் ஒங்கி ஒலிக்கத்தான் செய்கிறது. இந்த ஒங்கார ஒலிக்கும் பின்னணியுண்டு. தென்னாபிரிக்கா, பிஜி, மொரிசியஸ் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழர்களின் சந்ததியினரின் வாயில் இன்று தமிழ் இல்லை. எதிர்காலத்தில் அந்நிலைமை இங்கும் தோன்றும் அபாயம் இருப்பதானல் தமிழ்ச சிறார்களுக்கு தமிழ் நாவன்மைப் போட்டிகளையும் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகளையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர் தமிழ் நேசர்கள். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மக்களிடையே எழுத்தாற்றலை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஆண்டு தோறும் எழுத்தாளர் விழாவை நடாத்திக்கொண்டும் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சன நூல்களை வெளியிட்டுக் கொண்டுமிருக்கின்றனர்.

ஏனைய நாடுகளிலிருந்து இங்கு புகலிடம் தேடிவந்த தமிழர்களில் மூன்றாவது தலைமுறையினர் தற்போது அவுஸ்ரேலியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு முதலில் வந்த தமிழர்கள், இவர்களின் பிள்ளைகள். இவர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள். இவர்கள் தமிழர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆனால் தற்போது கலப்பினத்திருமணங்களும் நடைபெற்று வருவதனால் பிறஇனத்தவர்களை திருமணம் செய்து கொள்ளும் தமிழர்களுக்குப்

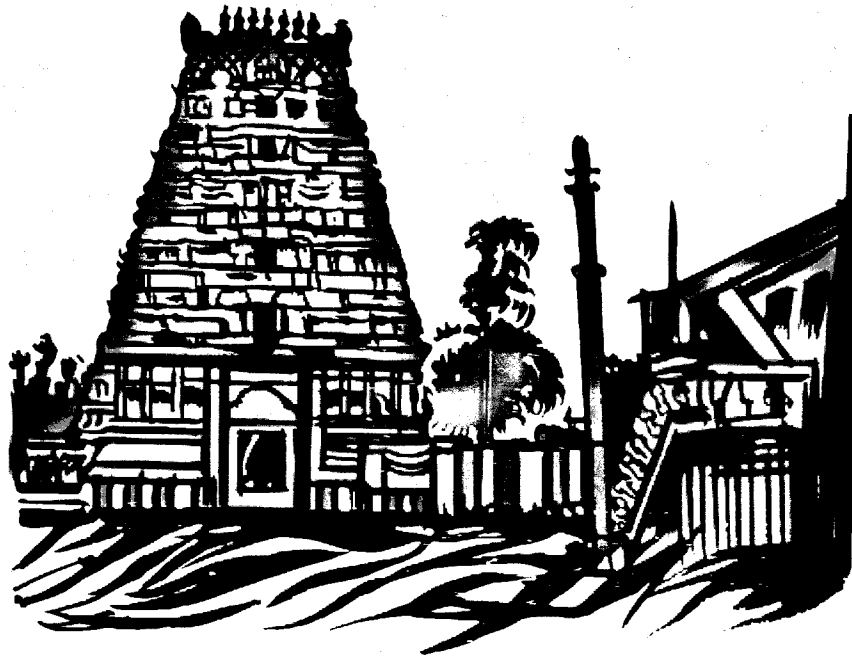
பிறக்கப் போகும் நான்காவது தலைமுறை நிச்சயமாக இந்தியத் தமிழராகவோ இலங்கைத் தமிழராகவோ இருக்கமாட்டார்கள் என்பது உறுதி. அவர்கள் 'அவுஸ்ரேலியத் தமிழர்கள்' என அழைக்கப்படுவர். அதுவரையில் தமிழ்ப்பாடசாலைகளும், சைவ ஆலயங்களும், தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும் தமிழ்வானொலிகளும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும். இசை, நடன அரங்கேற்றங்கள் தொடரும். புத்தக வெளியீடுகளும் நீடிக்கும்.

இனிவரும் நூற்றாண்டில் ஏதோ ஒரு தொடர் வண்டிநிலையத்திலோ, பேருந்து தரிப்பிடத்திலோ ஒரு இந்திய அல்லது இலங்கைத் தமிழ்ப்பெயர் காணப்படலாம். அப்பொழுது அவுஸ்ரேலியத் தமிழர்களின் வாயில் தமிழ் தவழ்ந்தால் அது ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். எனவே அவுஸ்ரேலியா வில் அடுத்த நூற்றாண்டில் தமிழ் வாழுமா சாகுமா என்பதனை காலம்தான் தீர்மானிக்க முடியும்.

இலட்சுமணன் முருகபூபதி

Email:- letchumananm@gmail.com

Web :- www.murugapoopathy.info

புகலிட வாழ்வில் தமிழர் பண்பாடு

பொதிகையில் பிறந்த, அகத்தியர் வகுத்த தமிழ். தொல்காப்பியர், வள்ளுவர், இளங்கோ, பாரதி போன்றோர் போற்றிப் புகழ்ந்த தமிழ். ஓளவையும், புகழேந்தியும் நாடெலாம் குலவி வளர்த்த தமிழ். மூவேந்தர் மடியிலும், நாவுக்கரசர், நாவலர் போன்றோர் நாவிலும் தவழ்ந்த தமிழ். உயிரினும் மேலான எமது தாய் மொழி. அணையா விளக்கான எம் தமிழ்த்தாய் ஐம்பெருங் காப்பியங்கள், கவிதைகள், தேவாரம், திருவாசகம் ஆகிய அரும்பெரும் செல்வங்களை தன்னகத்தே கொண்டு மிளிக்கின்றது. இவை யாவும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறப்புகளை எடுத்தியம்புவனவாக உள்ளன.

இப்பூவுலகின் கண் பிறக்கும் போது எவரும் இந்த நாடு, இந்த மொழி, இந்த மதம் எனக் கேட்டுப் பிறந்ததில்லை என்ற உண்மையை அனைவரும் உணர்கின்றோம். உலகெலாம் வழக்கிலிருந்த எண்ணாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் தமிழ் மொழி போல் தொன்மையும், சிறப்பும், சீரிழமையும் கொண்ட வேறு மொழியேதும் இல்லை. ஆம் மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய்மொழி, காலத்தால் கடைந்தெடுக்கப் பட்ட “அமுதம்”. தமிழ் ஓர் இன்ப ஊற்றுடைய செம்மொழி. “தெள்ளற்ற அமு தின் சுவை கண்டார்” எனப் பாரதியும், “கற்றது கை மண்ணளவு” என ஓளவையாரும் கூறுயதி லிருந்து தமிழ்க் கடலின் ஆழத்தினை அறிந்துகொள்ள முடியாது என்பது புரிகின்றது. இது உலகறிந்த உண்மை.

தமிழும் சமயமும் இரு கண்கள் என்பதற்கமைய தமிழிலே எழுதப்பட்டுள்ள இந்து மத தத்துவங்களில் காணப்படாதவையோ, எழுதப்படாதவையோ எதுவுமேயில்லை. “எம்மதமும் சம்மதம்” என்பதும் “செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” என்பதும் இந்து சமய தத்துவங்களாகும். எவரும் எதிர்காலத்தைப் பற்றியோ, தமது மனதினைப் பற்றியோ பூரணமாக அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலை ஆண்டவன் மனிதனுக்கு வழங்கவில்லை என கீதை கூறுவதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இறப்பு பிறப்பு அநாதியானவை. அதர்மம் ஒடுங்கும் போது தீயவை அழிந்து நல்லவை காப்பாற்றப்படும் என்கிறது கீதை. இந்த வகையில் எமது தமிழ் மொழியும், இந்து சமயமும் அழியாது காப்பாற்றப் பட்டுள்ளன. மொகஞ்சதாரோ, கரப்பா நகரங்களை கடல் கொண்ட போது இலங்கையை யும்,

இந்தியாவையும் கடல் நீர் பிரித்தது எனினும் தொப்புள் கொடி உறவு நிலைக்கவே செய்தது.

எமது ஈழம் இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என்பர். சிவனொளி பாதமலையும், சிவ வழிபாடும் காலத்தால் முற்பட்டவை. காலத்திற்குக் காலம் அந்நியர் ஆட்சியில் கி.பி.1505ல் போர்த்துக்கேயரும், 1658ல் ஒல்லாந்தரும், 1796ல் ஆங்கிலேயரும் வருமுன்னர் வடக்கு, கிழக்கு கரையோரங்களும் மலையகமும் தமிழர் தாயகங்களே. 1948ல் சுதந்திர பிரகடனத்தின் போது பிரித்தானியர் இவற்றினை ஏனைய பகுதிகளுடன் இணைத்து விட்டனர். அதன்பின்னர் ஏற்பட்ட இனரீதியிலான அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக 1970ம் ஆண்டு முதல் தமிழ் மக்கள் பல்வேறு நாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். கனடாவில் இரண்டரை லட்சம் பேர், ஐரோப்பிய நாடுகளில் 85 ஆயிரம் பேர், பிரித்தானியாவில் 50 ஆயிரம் பேர், ஜேர்மனியில் 45 ஆயிரம் பேர், அவுஸ்திரேலியாவிலும், சுவீடிலும் தலா 25 ஆயிரம் பேர், அமெரிக்காவில் பத்தாயிரம் பேர், இத்தாலி, சவீடன், டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளில் தலா ஐயாயிரம் பேர் புகலிடம் தேடியுள்ளனர். இருப்பினும் இவர்கள் தமது தமிழ்ப் பண்பாட்டினை இளைய தலைமுறையினர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுப்பதில் ஆர்வம்காட்டி வருவது வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் அவர்கள் நடை, உடை, பாவனை ஆகியனவற்றினையும் பேணிப்பாதுகாத்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அது மாத்திரமன்றி தமது பண்பாட்டினால் பிறநாட்டிரையும் கவர்ந்துள்ளனர். பண்பாட்டினை வளர்க்கும் வகையில் ஆங்காங்கே சைவ ஆலயங்களை நிறுவி காலத்துக்குக் காலம் திருவிழாக்கள், பண்டிகைகள், திருமண வைபவங்கள் ஆகியவற்றினைக் கொண்டாடியும் வருகின்றனர். திருமணத்திற்கு மணமக்களும், பெற்றோர்களும் ஈழத்தில் இருந்து அழைக்கப்பட்டு வருகின்றனர். வைபவங்களுக்கு பெற்றோர்களையும், உறவினர்களையும் அழைக்கும் நடைமுறை தமிழ்ப் பண்பாட்டின் விழுமியங்களாகும்.

பரப்பளவில் 65,610 சதுர கிலோ மீற்றர் கொண்ட இலங்கையின் சனத்தொகை 20,222,210 ஆகும். இவர்களுள் பெளத்த சிங்களவர் 75

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

வீதம், தமிழ் இந்துக்கள் 15 வீதம், முஸ்லீம்கள் 7 வீதம், எஞ்சியோர் கிறீஸ்தவர்களும், பிற சமயத்தவர்களும் ஆவர். கடந்த இருவருடங்களாக யாழ் குடாநாட்டில் வாழ்ந்து வரும் ஆறு லட்சம் தமிழ்மக்கள் பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் தமது பண்பாட்டு வாழ்க்கையினை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

இந்தியாவுடன் தொடர்புடைய இரண்டாயிரம் ஆண்டு கால வரலாற்றினைக் கொண்ட பௌத்த மத மும், ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்த தமிழ் மொழியும் திராவிடர், ஆரியர் ஆண்ட காலத்தில் இராமாயணம், மகாபாரதம், கந்தபுராணம் ஆகியன தமிழ் பண்பாட்டின் சின்னங்களாக மிளிர்ந்துள்ளன. கீழைத்தேச கலாச்சார வித்தகர் சேர் வில்லியம் ஜோன்சனின் கூற்றுப்படி இலங்கையில் தொன்மைக் காலந் தொட்டு தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதற்கு அநுராதபுரம் சிவன் கோவில் நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாகும். நாடெங்கும் வர்ணபகவான் வழிபாடு, சிவ வழிபாடு, முருக வழிபாடு, வினு வழிபாடு, கண்ணகை வழிபாடு, துர்க்கை வழிபாடு, நாக வழிபாடு, விருட்ச வழிபாடு என்பன யாவும் பண்பாட்டின் விழுமியங்களாக உள்ளமையை பிராமியக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. “ஆதிச்ச நல்லூர்” தொல்பொருள் சான்றும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை.

அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி சற்றே குன்றிய போதிலும் “ஆறுமுக நாவலர் இல்லையெனில் சொல்லு தமிழ் எங்கே” என்பதற்கமைய அவர் பேச்சு வழக்கிலும், ஏட்டுச் சுவடிகளிலும் இருந்தவற்றை அச்சுப் பதிவாக்கினார். இவை இப்போது கண்ணி மூலம் வலைப் பின்னலாக நினைத்த மாத்திரத்தில் நினைத்த போது சகல விபரங்களையும் பெறுவதனால் தமிழும் சைவமும் அழியா வரம் பெற்று விட்டன. இலங்கைத் தமிழர்கள் தங்கள் தாய் மொழியான தமிழை நூறு வீதம் கற்பதற்கான வாய்ப்பு போராட்டத்தின் மூலம் கிடைத்துள்ளது. 90 வீதமான மக்கள் பேச, எழுத, வாசிக்கத் தெரிந்தோராக உள்ளனர். தமிழ் மக்கள் யாழ்ப்பாணம், புத்தளம், மன்னார், வன்னி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, மலைநாடு எனப் பரவியுள்ள போதும் தாய் மொழியான தமிழ் மொழியையே பேச்சு மொழியாகப் பயன்படுத்தி வருவதில் பெருமை உடையவர்களாய் திகழ்கின்றனர். உத்தியோகத்திற்காக

ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளைக் கற்றாலும்கூட தாய்மொழியைப் பேணி வளர்ப்பதில் மெருமகிழ்வு அடைந்து வருகின்றனர். மரபு வழியாக தமிழரின் அறிவு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. அதற்குப் பல பெரியார்கள் காலத்திற்குக் காலம் வழிகாட்டிகளாக இருந்து வந்துள்ளனர்.

தமிழ் மாநாடுகள், தமிழ் ஊடகங்களான பத்திரிகைகள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள், சினிமாக்கள் ஆகியனவும் தமிழ் மொழியினையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் வளர்ப்பதில் தமது பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றன. சொந்த மண்ணிலேயே

இரு தலைமுறையாக வாழும் நிலை ஏற்பட்ட போதிலும் பண்பாடு மாறவில்லை. வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றுள்ள தமிழ் மக்களும் தமது திறமைகளையும், பண்பாட்டினையும் வெளிக்காட்டி வாழ்ந்து வருவதனால் ஏனைய இன மக்கள் மத்தியில் மதிப்பையும், கௌரவத்தினையும் பெற்றுள்ளனர். இதன் மூலம் “மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்” என்ற பாரதியின் கூற்றினை பொய்ப்பித்து வருகின்றனர். உலகமயமாக்கலில் கல்வி, இசை, விஞ்ஞானம், தொலைத் தொடர்பு ஆகியன தமிழ் மொழியில் கண்ணி வலைப் பின்னலில் இடம் பிடித்து அழியா வரம் பெற்றுவிட்டது. “சுடச் சுடரும் பொன் போன்று” எம்மதமிழ் மொழியும் முத்தமிழ் அமிழ்தமாய் அகிலமெங்கும் நிலைத்து விட்டது.

இயற்கை அனர்த்தனங்களான கடல் கோல்கள், சுணாமி, வெள்ளப் பெருக்கு ஆகியன மொகஞ்ச தாரோ, கரப்பா நகரங்களை அழித்த பின்னும் அரும்பெரும் அறிவுப் பொக்கிஷங்களைக் கொண்ட எம் தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப் பண்பாடும் அழியா வரம் பெற்று இன்று போல் என்றும் எழிலுடன் திகழும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமே இல்லை. புகலிட வாழ்வில் புதுத் தெம்புடன் தமிழ்ப் பண்பாடு மேலோங்கி வளர்ந்திட வழிபல படைத்திடுவோம் வாரீர். இந்த வகையில் வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து வரும் எமது இரத்தத்தின் இரத்தங்கள் எடுக்கும் உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மாநாடு சிறக்க மனமு்வந்து பாராட்டுகின்றோம். எமது பாராட்டு தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாகட்டும்.

கந்தசாமி கனகராசா
சமாதான நீதிவான்
ஈழநல்லூர், இலங்கை

பண்டைய தமிழ்ப் பண்பாடும் சமயப் பண்பாடும்

சங்கம் அமைத்து தமிழையும், தமிழ் பண்பாட்டினையும் வளர்த்த பாரத நாடு இன்று உலகத்தவர்களினால் ஆன்மீகக் கலாச்சாரப் பண்பாடு மிக்க நாடாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. ஆன்மீகத்தினைத் தேடிவரும் அயல்நாட்டினர் இந்திய நாட்டில் குடியேறி இளைப்பாற வருகின்றனர். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் ஆன்மீக கலாச்சாரப் பண்பாடு ஆதிகாலம் தொட்டு சிறப்புற்று விளங்கி வருகின்றது. தற்காலத்தில் அவ்வான்மீகக் கலாச்சாரப் பண்பாடு அகில உலகெலாம் பரவி மணம் பரப்பி வருகின்றது. அவ்வாறு உலகம் முழுவதும் ஆண்மீகம் பரவக் காரணமானவர்கள் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களே ஆவர்.

சங்கத் தமிழர் புலம் பெயர்தல் இன்று நேற்றல்ல பண்டைக் காலம் முதலே (கி.மு.4000) நடைபெற்று வருகின்றது. பஞ்சம், பட்டினி, வறண்ட சூழ்நிலை, மக்கள் பெருக்கம்,வணிக ஆர்வம், ஆங்கி லேயர் ஆட்சி,பொருள் தேடல், தேயிலைத் தோட்டங்கள்,தங்கச் சுரங்கங்கள் ஆகியவற்றில் தொழில் தேடல் போன்ற காரணங்களினால் அநேக தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்தனர். வணிகர்களின் நலன் கருதி மூவேந்தர்களும் தரைவழிச் சாலைகளையும், கடல்வழி சாலைகளையும் ஏற்படுத்தி உதவியுள்ளனர். தற்போது உயர் கல்வி கற்ற தமிழர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் புலம் பெயர்ந்து ஆங்காங்கே மருத்துவர்களாகவும்,பொறியியலாளர்களாகவும், கணணித்துறை வல்லுனர்களாகவும், சட்ட வல்லுனர்களாகவும், பேராசிரியர்களாகவும் பணியாற்றி வருகின்றனர். ஐ.நா.வின் உறுப்புரிமை கொண்ட 191நாடுகளில் 132 நாடுகளுட்பட மொத்தம் 233 நாடுகளில் புலம்பெயர் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய ஐந்து கண்டங்களிலும் இன்று தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

புலம்பெயர் தமிழர்களுள் மூவகையானவர்கள் அடங்குவர். தாம் குடியேறிய நாட்டின் பண்பாடு, மொழி, மதம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அமைய தம்மை முற்று முழுதாக மாற்றி

அமைத்துக் கொண்டோர் ஒரு சாரார். நடை, உடை, பாவனை ஆகியவற்றில் குடியேறிய நாட்டுப் பழக்கத்தினைக் கடைப்பிடித்தாலும் உணவு,மதம்,ஒழுக்கக் கோட்பாடு ஆகியவற்றில் தமிழ்ப் பண் பாட்டினைப் பின்பற்றி வருவோர் மற்றொரு சாரார். மூன்றாவது வகையினர் அலுவலகப் பயன்பாடு தவிர்ந்த இதர நேரங்களில் தமது தமிழ்ப் பண்பாட்டினை பின்பற்றி வருவதோடு அதனை பேணிப் பாதுகாப்பதனையே தமது தலையாய கடனாகக் கருதி தொண்டாற்றி வருபவர்கள். ஆன்மீக மேம் பாட்டினை உயர்ந்த குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பது இந்திய,தமிழகப் பண்பாட்டின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பு. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் இத்தனிப்பெருஞ் சிறப்பினைப் போற்றிப் பாதுகாக்க தாம் குடியேறிய நாடுகளிலெல்லாம் சைவக் கோவில்களை அமைத்து திருவிழாக்களையும் கொண்டாடி மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

“எந்நாட்டவர்க்கும் இறவைா போற்றி” என்ற மணிவாசகப் பெருமானின் பாடல் வரிகளிலிருந்து தென்னாடாகிய தமிழ் நாட்டிற்குரிய (கி.மு.5000) இறைவனான சிவன் எல்லா நாட்டவர்க்கும் இறைவன் என்பதனை புலம்பெயர் தமிழர்கள் நிரூபித்து வருகின்றனர். பசுபதி உறையும் பன்னிரு திருமுறை மாநாடுகள் தமிழர் வாழ் நாடுகளில் நடாத்தப்பட்டு, கருத்தரங்குகள், ஆய்வு நூல்,மலர்க் கட்டுரை கள் வெளியீடுகள், இன்னிசை மாநாடு ஆகியவற்றினை நடாத்தியும் அண்டமெலாம் தமிழ்ப் பண் பாட்டு பக்தியினைப் பரப்பி வருகின்றனர். தமிழ் மொழியில் முப்பத்தி மூன்று எழுத்துக்கள் இருப் பதாக தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. இவை முப்பத்து முக்கோடி(33 கோடி) தேவர்களுக்கு உரிய தேவ மொழியாகும். 27 நட்சத்திரங்களுடன் சந்திரனும் சேர்ந்து 28 ஆகின்றது. அதற்கேற்ப 28 ஆகமங்களும், நவகோள்களுக்கு ஏற்ப நவ (9) ஆகமங்களை விளக்கும் திருமந்திரமும் தமிழில் இருப்பதால் தமிழ் சந்திர மொழி எனப் பஞ்சாங்கம் கூறுகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில் தமிழர் விழாக்களும் பக்தி உணர்வும் வளர்ந்து வருவதால் தமிழ்ப் பண்பாடு ஒரு வானறிவியல் பக்தியாகும். ஐந்து நிலைகளைக் கொண்ட ஆலயக்

கோபுரங்களை தரிசிக்கும் போது “நமசிவாய” என்ற அஞ்செழுத்து மந்திரத்தினையும், அ இ உ எ ஓ ஆகிய ஐந்து குறில் எழுத்துக்களையும், ற ன ழ ள ஔ என்ற ஐந்து தனிச் சிறப்பு எழுத்துக்களையும் நினைவுபடுத்தி பக்தி உணர்வினை வளர்க்க வேண்டும். ஏழு நிலைகளைக் கொண்ட கோபுரங்களை தரிசிக்கும் போது ஏழு தமிழ் நெடில் எழுத்துக்களையும், ச ரி க ம ப த நி என்ற ஏழிசைப் பண்களையும், சப்த கன்னியர் எழுவரையும் நினைவுபடுத்தி பக்தியை வளர்க்க வேண்டும். தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் கருவறை 18 X 12 = 216 உயிர் மெய் எழுத்துக்களுக்கமைய 216 அடி உயரத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்தியா 32,87263 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டது. அங்கே வாழும் 102,50,96,000 மக்களால் 1,652 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இவர்களில் எழுத்தறிவு கொண்டோரின் எண்ணிக்கை 65.38 வீதமாகும். 1,30058 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்ட தமிழ்நாட்டில் 6,21,10,839 மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களுள் 73.47 வீதமானோர்

எழுத்தறிவு கொண்டோராவர். உலகெங்கும் உள்ள மொழிகளின் எண்ணிக்கை 6,059 ஆகும். உலகெங்கும் அறுநூறு கோடி மக்களால் பேசப்படும் 6,059 மொழிகளுள் தமிழ்ச்சொற்கள் (Cognats) பல்லாயிரக் கணக்கிலுள்ளன. அவற்றினைத் தொகுத்து வகைப்படுத்தி ஆராயின் தமிழ் மொழியிலிருந்தே உலக மொழி கள் தோன்றின என்ற உண்மை புலப்படும். இத்தகைய பெருமையினையும், கீர்த்தியையும் கொண்ட தமிழ் மொழி யினையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆய்வுகள் நடாத்தி, போதிக்கவும் உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்தினர் வழிவகை செய்யின் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்தது போல் அவை மீண்டும் சிறப்புற்று வாழும் என்பது திண்ணம். அதற்கு நாமனைவரும் உறுதுணையாகச் செயற்படுவோம்.

முனைவர்

பொதிகைக் கோமதி முத்துக்குமரன்
தமிழ்நாடு அரசு யுனெஸ்கோ உறுப்பினர்

தனித் தமிழை தாங்கி நிற்போம்

தமிழ் மொழி அநாதி காலத்தே தோன்றிய மிகப் பழமையான மொழி. மக்களை ஒரு சமுதாயமா கக்கடி வாழச் செய்வது அவர்களது மொழியே. மொழியப்படுவதால் அதற்கு மொழி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. மொழி என்ற சொல்லுக்கு செம்மையானது, நேரானது என்ற பொருளும் உண்டு. தமிழ் ஈசனால் அளிக்கப்பட்ட மொழி என கம்பர் கூறியுள்ளார். தமிழ் மொழியிலுள்ள எழுத்துக்களும் சொற்களும் இடுகுறியாக வைக்கப்பட்டவை அல்ல. இயற்கையோடு இயைந்த பொருள் செறிவு கொண்ட 86,000 சொற்களைக் கொண்ட தெள்ளிய மொழி தமிழ். மனிதனின் வாயசைவுகளையும் அதனால் எழும் ஒலிகளையும் நுட்பமாக அவதானித்து அறிந்து அமைக்கப்பட்ட வரி வடிவ எழுத்துக்களைக் கொண்டது. தன்மையும், மென்மையும் கலந்த ஒலி நுண்மைகளைக் கொண்ட தனி மொழி. உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து மனிதன் வாழ்வது போலவே உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்தும் கூடி செந்தமிழ் பிறந்து சிறக்கின்றது.

உலகில் உள்ள சுமார் மூவாயிரம் மொழிகளில் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பண்டைய மொழிகளாகக் கருதப்படுபவை தமிழ், சமஸ்கிருதம், சீனம், கிரேக்கம், ஹீபுரு, இலத்தீன் ஆகியனவாகும். இவற்றில் சமஸ்கிருதம், ஹீபுரு, இலத்தீன் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் பேச்சு வழக்கிழந்த குறை மொழிகள். ஆனால் தமிழ் ஆதியிலிருந்து இன்று வரை சிறந்த இலக்கண இலக்கியங்களோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தனி மொழி. இன்று பெரிதாகப் பேசப்படுகின்ற ஆங்கிலம், ரஷியம், ஜெர்மனியம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகள் கிறிஸ்துவுக்குப் பின்னர் தோன்றிய மொழிகளாகும். தமிழ்மொழியின் சிறப்பினை உணர்ந்த அமெரிக்க அரசாங்கம் வெளியிட்ட “என்சைக்குளோ பீடியா ஒவ் பிரிட்டானிக்கா” (Encyclopedia of Brittanica) என்ற கலைச்சொல் அகராதியில் “தமிழ்” என்ற சொல்லுக்கு பின்வருமாறு விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது:

“Tamil is perhaps the only example of an ancient classical tongue which has SURVIVED as a spoken language for more than 2500 years with its basic structure almost unchanged”.

அறிஞர் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் அவர்களும் அதனைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

“ஆரியம் போல் உலக வழக்கொழிந்து சிதையா நின்
சீரிளமை திறம் வியந்து செயன் மறந்து வாழ்த்துதுமே”

கவியரசர் கம்பர், “என்று முள தென்றமிழ்” என்று போற்றுகின்றார்.

“ஞாலம் அளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்” என்று தெய்வச் சேக்கிழார் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்.

“சீரூர் செந்தமிழ்கள் செப்புவார் வினையாயின போய்ப்
பேரா விண்ணுலகம் பெறுவார் பிழைப் பொன்றிலரே”

என இசைத்து ஆற்றல் மிக்க செந்தமிழில் அர்ச்சித்தால் விண்ணுலகப் பேறு கிடைக்கும் என்று தமிழின் தெய்வீக ஆற்றலை விளக்குகின்றார் நம்பி ஆரூரர். இவ்வாறே திருமுறைகள், திவ்யபிரபந்தங்கள், வள்ளலார், நாமக்கல்லார், பாரதியார், பாரதிதாசனார் ஆகிய பலரும் தமிழின் இனிமையை, வளமையையும் அறிந்து அதிசயித்துப் பாடியுள்ளனர்.

தனித்தன்மை கொண்ட தமிழ்

சிறப்புற்ற தனி மொழியாகத் திகழ்வது செந்தமிழ். அதன் மேன்மை கருதி, வண்டமிழ், தண்டமிழ், பைந்தமிழ், தீந்தமிழ், நற்றமிழ், சொற்றமிழ், திருநெறியத் தமிழ் என்றெல்லாம் பெயரிட்டு அழைப்பர்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

தமிழ் வேறு எந்த மொழியின் துணையின்றி வாழ
வல்ல தனிச் செம்மொழி
இயல்,இசை,நாடகம் என்று எம்மொழியிலும்
இல்லாத முப்பிரிவுகளைக் கொண்டது.
இந்திய மொழிகளுக்கெல்லாம் மூலமொழியாக
விளங்குவது தமிழ்மொழி மட்டுமே
எம்மொழியிலும் இல்லாத “ழ”கர எழுத்து
தமிழுக்குள்ள தனிச்சிறப்பு
இறைமணங்கொண்ட திருநெறியத் தமிழாக மிளிர்வதால்
நெருப்பினும் வேகாது! நீரிலும் சாகாது!
மிகமுக்கியமான பொருளதிகார இலக்கணம் தமிழில்
உண்டு, வடமொழியில் இல்லை
தெலுங்கு,கன்னடம்,துளுவம்,மலையாளம் ஆகிய
மொழிகள் தமிழிலிருந்து தோன்றியவை
கலப்பின்றி தூய தமிழில் பேசினால் கேட்கமிக
இனிமையாக இருக்கிறது என்று வெளிநாட்டவர் வியக்கும் மொழி.

தனித்தமிழ் கெடக் காரணங்கள் சில:

கடைச் சங்க காலத்திலேயே சனாதன தர்மங்களைப் பரப்பும் வைதிகமும், கடவுள் இல்லையெனும் சமணமும் தமிழகத்துள் நுழைந்து விட்டன. அதன் பின்பு பௌத்தம் புகுந்து வலுப்பெற்றது. பின்னால் களப்பியர் என்ற கொள்கையற்ற நாடோடிகள் தமிழகத்தைக் கவர்ந்து கொண்டனர். ஏற்பட்டுவிட்ட இத்தகைய மாற்றங்களால் தமிழர்களின் “மொழிப்பற்று”, “இசைப்பற்று” இரண்டும் சிதைந்து விட்டன.

தமிழ் மக்கள் இல்லங்களில் நடக்கும் சடங்குகளிலும், ஆலயங்களிலும் சமஸ்பிருத மந்திரம் சொல்லிப் பூசிப்பதை தமிழர்கள் ஆதரித்தனர். சமஸ்கிருதம் புரியாவிட்டாலும் அதை மகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்டனர். பார்ப்பணர்கள் தமிழ் பேசுவது போலவே இவர்களும் பேசிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டனர்.

தொழில் தேடிப் பிறமொழிகளைக் கற்க நேர்ந்தவர்கள் அதிலேயே பற்றுக் கொண்டு கலந்து பேசிப் பெருமை காட்டினர். இத்தகைய குணக்கேட்கள் தூயதமிழில் பேசுவதையே கேலிபேசி வெறுத்தனர்.

தமிழகத்தில் பல பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களிடையே கல்வி அறிவு இல்லாததால் தமிழையே பல்வேறு விதமாகப் பேசும் வழக்கம் இருந்தது. தமிழின் தனித் தன்மை கெட இதுவும் ஒரு காரணமாயிற்று.

கற்றுத் தேர்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள் காலத்திற்கேற்ற அறிவார்ந்த தமிழ் நூல்களைப் படைக்கத் தவறி விட்டனர்.

வடமொழியாளர்கள் பல அரிய தமிழ்நூல்களை சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இந்த உண்மையை மொழி அறிஞர் பரிமாற் கலைஞர் தன்னுடைய “History of the Tamil Language” என்ற நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“தமிழிரிடத்திருந்த பல அரிய நூல்களை மொழி
பெயர்த்துத் தமிழர் அறியமுன்னரே அவற்றை
தாம் அறிந்தன போலவும் வடமொழியிலிருந்து
தமிழுக்கு அவை வந்தன போலவும் ஆரியர் காட்டினர்”.

அவர் கூறியது போலவே தமிழர்கள் கவனக் குறைவாக இருந்ததால் பல அரியதமிழ் நூல்களை

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

வடமொழி ஆரியர் விழுங்கி ஏப்பம் விட்டனர்.

முகமதிய,தெலுங்கு,மராட்டிய,ஆங்கில ஆட்சிகளின்போது தமிழனே தன்மொழியை மதிக்கவில்லை. ஆட்சியாளர்கள் மொழிகளையே தேடிச் கற்றனர். மற்றும் இராயர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆலயங்களின், அங்கிருந்த தெய்வங்களின் பெயர்களை வடமொழியில் மாற்றிய போது எதிர்த்துக் கேட்க ஒரு தமிழனும் இருக்கவில்லை.

மொழி வளர அரசாங்கத்தின் ஆதரவு மிகமிக அவசியம். ஆனால் தமிழகத்தை பல நூறு ஆண்டுகளாக தமிழர் அல்லாதவர்களே ஆண்டு கொண்டிருந்ததால் தமிழ் மொழி ஆதரவற்று மெலிந்து போயிற்று.

தனித் தமிழை வாழச் செய்வதற்கான சில வழிகள்:

மொழி நன்கு வளர,வாழ தன்மொழியின் மீது நீங்காப்பற்றும் நிலையான உணர்வும் ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். ஏனைய மொழியாளர்களைப் போன்று தமது மொழியினை கவனத்துடன் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக,வடமொழி ஆரியர்கள் மொழிப்பற்று மிக்கவர்கள். தங்கள் மொழிக்காக பெரும்பணம் செலவிடுகின்றார்கள். பிற்காலப் பிராமணப் பூசாரிகள் தங்கள் மொழியின் மீது வெறி கொண்டவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

வங்காளிகள் தாய் மொழிப் பற்றுக் கொண்டவர்கள். தங்கள் மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பதை எதிர்ப்பவர்கள். ஆங்கிலம் நன்கு அறிந்த திருவாளர் ரவீந்திரநாத் தாகூரும், திருவாளர் காண்டேகரும் தாய் மொழியில் எழுதியே உலகப் புகழ் பெற்றனர்.

சீனர்கள் தங்கள் மொழியில் புகுந்து விடும் பிறமொழிச் சொற்களை உடனுக்குடன் மொழி பெயர்த்துக் கொள்வார்கள்.

ஆங்கில மொழி வளர்ச்சிக்காக ஆங்கிலேய அரசும், ஆங்கில செல்வந்தர்களும் அதிகளவு பணம் செலவிடுகின்றார்கள்.

பொது உடைமைத் தந்தையாகிய திருவாளர் லெனின் ரஷ்ய மொழியில் பிற மொழிச் சொற்கள் கலப்பதை கடுமையாக எதிர்த்து

ரஷ்ய மொழியை கெடுப்பதை நிறுத்துங்கள்

பிற சொற் கலப்பை எதிர்த்துப் போரிடுங்கள்”

என்று அறிக்கை விட்டார்.

புத்த பகவான் தனது நல்லுரைகளை சமஸ்கிருதத்தில் எழுதுவதைத் தடுத்தார். தாய் மொழியாகிய பாளி மொழியில் எழுதச் சொன்னார்.

இவ்வாறு பலரும் தங்கள் தங்கள் தாய் மொழியை பாதுகாத்துக் கொண்டனர். தமிழர்களுக்கும் இந்த உணர்வு ஏற்பட வேண்டும். தன் தாய்த்தமிழ் “தனித் தமிழாக” மேன்மை பெற, உறுதியான செயல்கள் சில மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர்கள் எங்கு பேசினாலும் தூய தமிழிலேயே பேசவேண்டும். பிழைபடப் பேசுவோர்களை, எழுதுவோர்களை நயமாக அவ்வப்போதே தவறாமல் திருத்த வேண்டும்.

இல்லங்களில் நடக்கும் அனைத்து மங்கல நிகழ்ச்சிகளும் தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு தமிழ்ப் பெயரே சூட்டவேண்டும். பெயருக்கு முன்னால் எழுதும் தலை எழுத்து தமிழில் இருக்க வேண்டும். கையெழுத்தை தமிழில் போட வேண்டும்.

குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பக் கல்வி தமிழில் மட்டுமே கற்பிக்கப்பட வேண்டும். உயர் கல்வி மாணவர்கள் தமிழின் சிறப்பை அறியுமாறு செய்யவேண்டும். தமிழைப் போற்றும் திருமுறைகள் மற்றும் சைவ,வைணவப் பதிகங்களைப் பாடமாக வைக்க வேண்டும்.

தமிழகத்திலுள்ள செல்வந்தர்கள் தங்கள் தாய் மொழி வளர்ச்சிக்காக தனிப்பட்ட முறையில் மனமுவந்து அதிக நிதியினைச் செலவிட வேண்டும்.

இசை,நாட்டியம்,நாடகம்,வில்லுப்பாட்டு முதலியன பட்டி தொட்டிகளில் தமிழில் நடைபெறச் செய்ய வேண்டும். பண்டைய காலத்தில் புலவர்கள் ஊர்கள் தோறும் சென்று செந்தமிழில் பாடியும் பேசியும் மொழி வளர்த்தது போலவே இக்காலத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

படக்காட்சி,தொலைக் காட்சி,வானொலி முதலியவைகளில் மணிப்பிரவாள நடையில்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பேசுவதையும் பாடுவதையும் தடுக்கவேண்டும்.செய்தித் தாள்கள்,மாத இதழ்கள் கலப்பற்ற தமிழில் வரவேண்டும்.

தமிழைக் காப்பாற்ற அது வளர்ச்சி அடைய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியவை:

சங்ககாலம் தொட்டு தமிழக சரித்திரத்தை முறையாக எழுதி மலிவு விலையில் வெளியிட வேண்டும். மறைந்த குமரிக் கண்டத்தின் உண்மைகளை உலகறியச் செய்ய அப்பகுதியில் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒரு துறை ஏற்படுத்தி அதிக நிதி ஒதுக்கி செயற்பட வேண்டும்.

தமிழில் வல்லமை பெற்ற “சான்றோர்கள் பொது மன்றம்”ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். அது என்றும் உயிர்ப்புடன் வாழ அரசு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் மன்றம் தீர்மானிக்கும் முடிவுகளில் தலையிடக்கூடாது. உரியபொருளை விரிவாக விளக்கும் வகையில் கலைச்சொல் அகராதியை தயாரித்து மலிவு விலையில் மன்றம் வெளியிடவேண்டும். அதில் தமிழ் எண்களின் விளக்கமும் இருக்க வேண்டும். தமிழில் கலந்து விட்ட பிறமொழிச் சொற்களுக்குப் பதிலாக எளிதாக உச்சரிக்கக் கூடிய புதிய தமிழ் சொற்களைப் படைத்திடல் வேண்டும். வடவர்கள் அபகரித்துக் கொண்ட தமிழ் சொற்களை விளக்கிக் காட்ட வேண்டும். விஞ்ஞான கணக்கு குறியீடுகளும் தமிழில் வெளியிட வேண்டும்.

விஞ்ஞான அறிவியல் நூல்களை எழுதுமாறு ஊக்குவிக்க வேண்டும். பிற மொழிகளில் உள்ள சிறந்த நூல்களை கருத்துச் சிதைவின்றி மொழி பெயர்க்கச் செய்ய வேண்டும். “திருக்குறள்” உட்பட பண்டைய செந்தமிழ் நூல்களை எல்லாம் உலக மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட வேண்டும்.

பற்றும் முயற்சியும் உடையவர்களின் மொழி மேன்மையுடன் வாழ்கின்றது என்பது உண்மை. தாய் மொழியின் மீது பற்றுவைத்து கவனம் செலுத்தாவிட்டால் அது மெல்லச் சீர்கெட்டு கலப்பு மொழியாகி சுருங்கி ஆதிப்பழங்குடி மலைவாழ் மக்களின் மொழி போலாகிவிடும் அபாயம் உள்ளது.

மொழி வளத்தால் அம்மொழி பேசும் மக்களுக்கு உலகில் மதிப்பும் மரியாதையும் வளரும். எங்கும் சென்று தொழில் செய்து பிழைத்துக் கொள்ள இயலும்.

எனவே உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்வோம், உயர்வான தனித் தமிழின் மேன்மைக் காகத் தோள் கொடுத்துத் தாங்கி நிற்க உறுதி கொள்வோம்!

ஆன்மீகச் சுடர் ஆ.வீ.தட்சிணாமூர்த்தி

தலைவர்

சேக்கிழார் மன்றம்

ஆர்க்காடு.

என்றும் வாழும் செந்தமிழ்

இன்றைய நவீன அறிவியல் உலகில் இயற்கை,செயற்கை விடயங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் காண்கின்றோம். மொழி ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலரும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்வி,விஞ்ஞான கலாச்சார நிறுவன (யுனெஸ்கோ) ஆராய்ச்சியாளர்களும் தற்போது உலகில் வழக்கிலிருந்து வரும் மொழிகளின் எதிர்காலம் பற்றிய தமது ஆய்வுக் கருத்துக்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள அவர்களின் கருத்தில் அதிர்ச்சிக்குரிய விடயம் ஒன்று அடங்கியுள்ளது. இன்னும் ஐம்பது,நூறு ஆண்டுகளில் அழிந்து போகும் நிலையிலுள்ள மொழிகளின் பட்டியலில் தமிழையும் இணைத்திருப்பதே அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது.

இக்கருத்தினை அறிவியல் ரீதியிலும், அனுபவ ரீதியிலும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. தமிழ் இனத்தவர்களின் பழமை,பாரம்பரியம் பற்றி அறியாதோரின் கருத்தியலாகவே இதனை நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். நமது தொன்மைச் சிறப்புமிக்க அன்னை மொழியான தமிழ் மொழி பல்லாயிரம் ஆண்டு கால ஓட்டத்தில் காலங்களை வென்று இன்றும் நிலைத்து நிலவி வருகின்றது. இந்நிலையில் நமது அரும்பெரும் சொத்தான செந்தமிழ் அழியாது மேலும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு நிலைத்து நிற்கும் என்பதற்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. தமிழினத்தினைப் பற்றிய ஆதியான தொன்மை வரலாற்றுச் செய்திகள் பல புதைபொருள்களாக இருந்து வருகின்றன.

செந்தமிழின் தொன்மை

இலட்சக் கணக்கான ஆண்டுகள் பழமையும், பாரம்பரியமும் அமைந்து விளங்கி வரும் திராவிட இனத்தின் தாய் மொழியான தமிழ் இன்றும் வளங்கொளித்து வன்மையுடனும் தன்மையுடனும் நிலவுலகில் பிரகாசித்து வருவதைக் காணலாம். இன்று உலகில் நிலவி வரும் பல்மொழிகளுக்கு பழமைச் சிறப்புகள் மிகமிகக் குறைவாகும். நமது மொழியினைப் பேசி வந்த பரம்பரையினரில் பலர் காலங்காலமாக உலகில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களினால், ஒழுங்கற்ற, கட்டுப்பாடற்ற சூழ்நிலைகளினால், புதிய மொழிகளின் உருவாக்கத்தினால் வெவ்வேறு மொழிகளை பேசும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். நமது மொழியிலுள்ள சில சொற்கள் இன்று உலகிலுள்ள பல்வேறு மொழிகளில் வழக்கில் இருந்து வருவதை மொழியியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்து வெளியிட்டுள்ளனர். சீனம், ஜப்பான், கிரேக்கம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, டொச், ரோம் மொழிகளிலும் மற்றும் கம்போடிய, பர்மிய, தாய்லாந்து மொழிகளிலும் தமிழ் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள அநேக மொழிகளிலும் தமிழ் சொற்கள் பரவிக் கிடக்கின்றன.

தமிழினத்தின் பழமையும் பாரம்பரியமும்

பழம்பெருமை பெற்ற திராவிட இனமே நமது தமிழ் இனமாக இன்று நிலவி வருகின்றது. நமது மொழி உலகில் மூத்த மொழி என்பது வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவாகும். உலகில் லெமூரியா கண்டத்தில் தோன்றிய முதல் மனித இனம் திராவிட இனமாகும். பல்லாயிரம் ஆண்டு காலமாக ஏற்பட்டு வந்த இந்த இனத்தவர்களின் புலம்பெயர்வுகளும், குடிப்பரம்பலும் தான் இன்று உலகெங்கும் பரந்து வாழும் மனிதர்கள் என்றால் மிகையாகாது. சிந்துவெளியில் அமைந்து விளங்கிய மொகஞ்சதாரோ,ஹரப்பா பகுதிகளில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சிகள் மூலம் நமது இனம் எண்ணாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வளத்துடன், பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்த செய்தியினை நமக்கு எடுத்துக் காட்டி நிற்கின்றன.

சிந்துவெளி நாகரீகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் காலப் போக்கில் கிழக்கே புலம்பெயர்ந்து சென்று சீனர், ஜப்பானியர், கொரியர், கம்போடியர், வியட்நாமியர், தாய்லாந்தவர் போன்றவர்களாக மாறி விட்டனர். கிழக்கு, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்றோர் ஐரோப்பிய வெள்ளையர்களாகவும், ஆபிரிக்காவுக்குச் சென்றோர் ஆபிரிக்கர்களாகவும், மத்திய கிழக்கில் தங்கி வாழ்ந்தோர் அரேபியர்களாகவும் மாற்றமடைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதாவது ஆதியில் திராவிட இனப் பரம்பரையினைச் சேர்ந்திருந்தோரே இன்று வெவ்வேறு தோற்றங்களில் உலகெங்கும் பரந்து

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

வாழ்ந்து வருகின்றனர். உலக மக்கள் தொடர்பான ஆராய்ச்சியாளர்களின் அசைக்க முடியாத தீர்மானங்களின் முடிபாக இது அமைந்துள்ளது. மனித இனம் உயிர் வாழ்வதற்கு லெமூரியா கண்டம்

தான் சாத்தியமானதாக இருந்திருக்கும் என்ற உண்மையினை றஷ்ய மண்ணியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர்.

மேலும் நமது மொழியில் ஆதியில் ஆக்கம் பெற்று இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தமிழ் நூல்கள் சில நமது இனத்தின், மொழியின் தொன்மை வாய்ந்த வரலாற்றினை எடுத்தியம்புகின்றன.

தமிழ் நூல்களின் தொன்மைச் சிறப்பு

கி.மு.பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் தமிழ் நூல்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் நமக்கு ஒல்காப்புக் தொல்காப்பியம் என்ற நூல் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. இந்நூல் கவிதை நடையில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இதில் மனிதவியல் தொடர்பான பொருளியல் சார்ந்த இலக்கண விடயங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் இலக்கண விடயங்களைக் கொண்டிருப்பதனால் தமிழி னத்தின் இலக்கியச் சிறப்பு இதற்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் முற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை உணரலாம். இந்நூலின் வாயிலாக அன்று வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் மாண்புகள் புலப்படுகின்றன.

தொல்காப்பிய நூலுக்கு அடுத்தாக திருமந்திர நூலை பழைமப் புகழ்பெற்ற ஆன்மீகச் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டமைந்த வைச சித்தாந்த நூலாக அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் கி.பி. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த போகர், அகத்தியர் போன்ற ஞானிகள், சித்தர்கள் இயற்றிய நுஸல் பற்றிய பல்கள் இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. போகரின் விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் அடங்கிய ஏடுகள் பின்னாளில் மேல் நாட்டினரின் வருகையின் பின்னர்- ஜேர்மனியர்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அவை இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளன. போகர், அகத்தியர் போன்ற ஞானிகள் வைத்தியம், மாந்திரீகம், சோதிடம் பற்றிய நூல்களையும் கவிதை நடையில் எழுதியுள்ளனர். இவர்களது சீடர்களும் இவற்றைப் பாடல்களாகப் பாடி வைத்துள்ளனர். இன்று அவை புலிப்பாணி- அகத்தியம், கந்தர் நாடி, காக்கேயர் நாடி போன்ற நூல்களாகக் கிடைக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் நமது புராதன நூல்களாகக் கருதலாம். நமது இனத்தின் பழமையான இருப்பினை நமது தொன்மையான நூல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. நமது தமிழ் மொழியை வளர்த்து வாழ வைத்தவர்கள் நமது ஆதி மன்னர்கள் எனலாம்.

தமிழும் தமிழரசர்களும்

கி.மு.மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் மன்னர்கள் வாழ்ந்து ஆட்சி செய்திருக்கின்றார்கள். கி.மு.75,000 ஆண்டளவில் முருகன் என்ற மன்னன் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவனாக வாழ்ந்த செய்திகள் கந்தபுராண ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நமது அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். நமது மூவேந்தர்கள் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள் கி.மு.மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே நிலவி வந்துள்ளதை அறிகின்றோம். சேர, சோழ, பாண்டியர் என அழைக்கப்பட்ட இவர்களின் ஆட்சி அதிகாரங்கள் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் நிலவி வந்துள்ளன. நமது சங்க காலத் தமிழ் நூல்கள் வாயிலாக இந்த வரலாற்று விடயங்கள் அறியக்கிடக்கின்றன.

சோழப் பேரரசர்கள் உலகம் முழுவதும் கடல் ஆதிக்கம் செய்து வந்துள்ளனர். பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சங்கங்கள் அமைந்து நிலவிய காலம் தமிழின் பொற்காலமெனக் கருதலாம்.

தமிழ் சங்கங்கள் அமைந்து நிலவிய - சங்க காலம்

மூவேந்தர் காலத்தில் புலவர்கள், அறிஞர்கள் தமிழ் வளர்த்து, தமிழ்ப் பணிகள் ஆற்றினார்கள். அவர்கள் மன்னர்களின் ஆதரவில் வாழ்ந்தார்கள். கி.மு. மூவாயிரம் ஆண்டுகளிலிருந்து முதல்-இடை தமிழ்ச் சங்கங்கள் அமைந்து செயற்பட்டுள்ளன. தென்னகத்தில் பாண்டிய மன்னர்கள்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்த்து தமிழ் அன்னைக்கு பொன்னாரம் சூட்டி வந்தார்கள். முச்சங்கங்களில் கடைச் சங்கம் வடமதுரை, கபாடபுரம் போன்ற இடங்களில் அமைந்து செயற்பட்டுள்ளது. கடற்கோள் அனர்த்தனங்கள் தோன்றியதால் வடமதுரை அழிவைச் சந்தித்தது. பின்னர் பாண்டிய மன்னன் தென்மதுரையில் அரசமைத்து ஆட்சி செய்தான். தென்மதுரையில் கடைச்சங்கம் நிலவி வர ஆரம்பித்தது. அன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள், அறிஞர்கள் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சங்கமமாகியிருந்து தமிழை வளர்த்தார்கள். இதில் சங்க நூல்கள் பல ஆக்கப்பட்டன. அவை அகநானூறு, புறநானூறு என இருபிரிவாக வகுக்கப்பட்டு இன்று நமக்கு கிடைத்துள்ளன. கலித்தொகை, முத்தொள்ளாயிரம், பரிபாடல் போன்றவை யாவும் சங்கத் தமிழ் நூல்களாகும். சங்கத்தில் பிறந்த நூல்களெல்லாம் கவிதைகளாக, பாடல்களாகவே அமைந்தன. அன்றைய காலத்தில் நமது மொழி கவிதை நடைத் தமிழாகவே விளங்கி வந்துள்ளது. கடைச் சங்கம் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு வரை நின்று நிலவியது. நக்கீரன், பூதந்தேவனார் போன்றோர் சங்கப் புலவர்களாய் வாழ்ந்தனர். திருக்குறளைப் படைத்து பெருமை தந்த செந்நாப் புலவர் திருவள்ளுவர் கடைச் சங்க காலத்துப் புலவராவார்(கி.மு.31). கடைச் சங்கம் மருவிய காலத்தில் வாழ்ந்த சேர மன்னரில் ஒருவரான இளங்கோ அடிகள் கண்ணகி காதை என்ற சிலப்பதிகார காப்பியத்தை பாடி இருந்தார். இவ்வாறாக கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை சங்கம் மருவிய காலம் நிலவி புலவர்கள் தமிழ் வளர்க்கும் பணிகளைச் செய்து வந்தார்கள். தமிழோடு இசைந்து வாழ்ந்தார்கள். சங்க கால நூல்கள், சங்கம் மருவிய கால நூல்கள் யாவும் கவிதை வடிவிலேயே ஆக்கப்பட்டன. காலம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. தமிழ் இனத்தில் பாரிய மாற்றங்கள் நடந்து வந்தன.

மூவேந்தர் ஆட்சிகள் நலிவுற்று வந்த காலங்கள்

கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பின் மன்னர்களின் ஆட்சி அதிகாரங்களில் மாறுதல்கள் தோன்றி வரலாயின. சகல இடங்களிலும் மன்னர்களின் ஆட்சி அதிகாரங்கள் நிலைத்து நிற்க முடியாத பகைப்புலங்கள் தோன்றி வந்தன. இதனால் மூவேந்தர்களின் ஆதிக்கங்கள் நலிவடையத் தொடங்கின. ஆயினும் இந்தஅரசுகள் ஆங்காங்கே அமைந்து 11ம் நூற்றாண்டு வரை விளங்கி வந்தன. சோழப் பேரரசு 11ம் நூற்றாண்டு காலத்தில் (ராஜ ராஜ சோழன் காலம்)தஞ்சையில் அமைந்து நிலவியது. பின்னர் தென்னகத்தின் பல பகுதிகளில் குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சி நிலவி வந்தன. இலங்கையில் கண்டி ராச்சியத் தமிழரசும், யாழ்ப்பாணத்தில் யாழ்ப்பாண ராச்சிய தமிழரசும் தமிழ் மன்னர்கள் ஆளுகையின் கீழ் (13ம் நூற்றாண்டில்)நடந்து வந்தன. 11ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் சோழப் பேரரசு தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தது. அதே காலத்தில் சோழ பரம்பரை அரசர்கள் தென்னமெரிக்காவில் பெரு, மெக்சிக்கோ போன்ற இடங்களில் (குலோத்துங்கர்கள்)ஆட்சி செய்து வந்துள்ளார்கள். காலம் ஓடியது அந்தக் கால ஓட்டத்தில் உலகில் மக்கள் வாழ்ந்த நாடுகளில் இன, மொழி, கலாச்சார மாறுதல்கள் ஏற்படத் தொடங்கின.

உலகில் புதிய இனங்களின் தோற்றம்

காலமாற்றங்களினால் கி.மு.மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பல்வேறு தேசங்களில் கட்டுப் பாடான வாழ்க்கை முறை, கலாச்சாரங்கள், நடை உடை பாவனை, பழக்க வழக்கங்கள், பேச்சு மொழி ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வேறுபாடுகள் தோன்றி வந்தன. சிந்தனை மாற்றங்களினால் விளைந்த செயல்களால் பேசும்மொழிகளும் மாற்றங்களைச் சந்தித்தன. இதனால் உலகில் பல தேசங்களில் புதிய இனங்கள், கலாச்சாரங்கள், வெவ்வேறு மொழிகள் தோன்றின.

ஆரியர், களப்பிலர், சாளுக்கியர் போன்ற இனங்கள் கி.பி.2ம் நூற்றாண்டிலிருந்து வட இந்தியப் பிரதேசங்களில் தோன்றி வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் இந்து சமயத்தின் பிரிவுகளைப் பின்பற்றி வந்தார்கள். இவர்களுக்கு சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய இரண்டும் மொழிகளாக விளங்கின. வேதங்கள், ஆகமங்கள் இந்து சமயத்துக்கு துணை நூல்களாகக் காணப்பட்டன. சுலோகங்கள், பூசை முறைகள், கிரியை முறைகள் இவர்களின் சமய விடயங்களில் கையாளப்பட்டன. வேறு பகுதிகளில் சமண, பௌத்த சமயப் பிரிவுகளும் நிலவி வந்தன.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

இதே போன்று மேற்கு நாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களிடையே லத்தீன் என்ற மொழி புழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. இதிலிருந்து ரோமர், கிரேக்கர், ஸ்பானியர் போன்றோர் தத்தமது பேச்சு மொழியினை உருவாக்கினர். பிரெஞ்சு, இத்தாலி, டச்சு, நோர்வே நொஸ், ஜேர்மன் டொச், ரஷ்ய மொழி ஆகியனவும் தோன்றின. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் ஆங்கிலேயர் லத்தீன் மொழியின் துணையுடன் ஆங்கில மொழியை உருவாக்கினார்கள். இதே காலங்களில் இந்தியாவில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் புதிய மொழிகள் தோன்றின. சமஸ்கிருதம், பாளியிலிருந்து ஹிந்தி, மராட்டி, பஞ்சாபி, குஜராத்தி, நேபாளி, வங்காளி மொழிகள் தோன்றி வழங்கி வந்தன. கிழக்கே சீன, ஜப்பானிய, கொரிய மொழிகள் தோன்றின.

தென்னகத்தில் தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சியில் ஏற்பட்டு வந்த தளம்பல், தொய்வு, பலவீனங்களால் அரசியல் ஆதிக்கம் பலத்தை இழந்து சரிய ஆரம்பித்தது. இவர்களது பலவீனங்கள், குறைபாடுகளை அறிந்து வந்த ஆரியர்களான களப்பிலர் இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து படிப்படியாக தென்னகத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கில் வந்தார்கள். பின்னர் பகுதி பகுதியாக காலந்தோறும் படையெடுத்து வந்து தென்னகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். இவர்கள் தங்கள் இந்து சமய விடயங்களையும், பூசைகள், கிரியைகள் போன்றவற்றினையும் பரப்ப ஆரம்பித்தனர். சமஸ்கிருதம், பாளி மொழிகளும் மக்களிடையே பரவி வந்தன. இவற்றை தமிழ் மக்கள் ஏற்று கடைப்பிடிக்கலாயினர்.

வடபுல ஆரியரில் பல்லவர் என்போர் வல்லவர்களாய் இருந்து 11ம் நூற்றாண்டில் இருந்து தென்னாட்டின் சில பகுதிகளைக் கைப்பற்றி நிரந்தரமான அரசுகளை அமைத்து வந்தனர். இதே காலத்தில் சாளுக்கியர் என்பாரும் வேறு சில இடங்களைப் பிடித்து ஆட்சி செய்தார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் இந்து சமயத்தைப் பரப்புவதிலும் ஈடுபட்டார்கள். பாளி, சமஸ்கிருத மொழியும் பரவி வந்தது. இம்மொழிகளைப் படித்த தமிழர்கள் பண்டிதர்களாகவும் விளங்கினார்கள். இதே காலத்தில் சமணம், பௌத்தம், வைஷ்ணவம் ஆகிய மதங்களும் தென்னாட்டில் ஆங்காங்கே பரவி வரலாயிற்று.

பல்லவர்கள் காலத்தில் பிரமாண்டமான சிவன் கோவில்கள் கட்டப்பட்டன. சமயம் பரப்பும் விடயங்களில் பல்லவ அரசுகள் உதவி வந்தன. இதனால் சைவத்தை விட்டு இந்து சமய வழிபாடு, பூசை முறைகளுக்கு தமிழ்மக்கள் மாறி வந்தார்கள். பலர் சைவ வித்தாந்த மரபுகளைக் கைவிட்டார்கள். இன்னும் பலர் பௌத்த, சமண, வைஷ்ணவ மதங்களுக்கும் மாறத் தொடங்கினர். இதனால் சைவ சமயமும், சைவசமயப் பூசைகளும் படிப்படியாகச் சீரழிந்து அல்லாடிக் கொண்டிருந்தன. ஆயினும் சைவசீலர்கள், ஞானிகள் தோன்றி சைவத்தைக் காக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இதனால் தமிழர்கள் மத்தியில் இன,மத,கலாச்சார மாற்றங்கள் தோன்றின.

அன்று நமது பொன்னகமாம் தென்னகம் “வட வேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து” என்ற பாடலின் படி வேங்கட மலைக்கும் தென்குமரிக்கிடையில் பரந்து விரிந்து கிடந்த தமிழகம் (இந்தியாவின் தென் பகுதி) ஆரியரின் வருகையின் பின்னர் பல மாற்றங்களைக் கண்டு அவற்றினை ஏற்றுக் கொண்டு வாழும்நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் வடநாட்டில் ஹிந்தி, பஞ்சாபி, குஜராத்தி, மராட்டி, வங்காளி, நேபாளி மொழிகள் பேசும் மக்கள் குழுமங்கள் தோன்றின. தென்னகத்தில் வாழ்ந்துவந்த திராவிட மக்களிடையே ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் கன்னடம், தெலுங்கு, ஆந்திரம், மலையாளம், துளு போன்ற மொழிகள் தமிழ் மொழியிலிருந்து தோன்றி நிலவி வந்தன. இதன் காரணமாக தென்னகத்து திராவிடமக்கள் மேற்படி மொழிகளைச் சார்ந்த இனக் குழுமங்களாக உருவாகினார்கள்.

மொகலாயர் நாயக்கர் மராட்டியர் தென்னகத்தில் ஆதிக்கப் பெறுதல்

டில்லியிலிருந்து 14ம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்துவந்த மொகலாய மன்னர்கள் 15ம் நூற்றாண்டில் தென்னகம் நோக்கிப் படையெடுத்து வந்து சில (தஞ்சை) பகுதிகளைக் கைப்பற்றி 16ம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தனர். இதே காலத்தில் இஸ்லாம் மதம் தமிழகத்தில் பரப்பப்பட்டு வந்ததது. அரேபியத் தொடர்பான மொகலாயர்கள் தமிழ்ப் பெண்களையும் திருமணம் செய்து

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

வந்தனர். இதனால் தமிழ்ப் பேசும் இஸ்லாமிய இனம் தோன்றியது. உமறு என்ற இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர் இஸ்லாமியக் காவியமான சீறாப் புராணத்தை எழுதினார். இஸ்லாமியர்கள் மலையாளத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து கண்டி,காலி,மட்டக்களப்பு,மன்னார்,யாழ்ப்பாணம் போன்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழர்களுடன் திருமணத் தொடர்பில் வாழ்ந்து தமிழ்ப் பேசும் இஸ்லாமியர்களாக மாற்றம் பெற்றார்கள்.

மொகலாயர்களைத் தொடர்ந்து நாயக்கர்,மராட்டியர் போன்றோர் 15ம் நூற்றாண்டில் தென்னகத்தில் சில பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்யலாயினர். இவர்களின் ஆட்சி 16ம் நூற்றாண்டு வரை நிலவியது. நாயக்கர் காலத்தில் மதுரைப் பகுதிகளில் இந்து சமயப் பணிகள் அரச ஆதரவுடன் நடந்து வந்தன. தமிழ்ப் பணிகளை தமிழர்கள் செய்வதில் தடை இருக்கவில்லை. பின்னர் தென்பாண்டிச் சீமையில் கட்டப்பொம்மன் ஆட்சி 1799 வரை நீடித்தது.

தமிழும் தமிழரும் எழுச்சி பெற்ற பொற்காலம் - சமயகுரவர் காலம்

தமிழ் அரசுகள் நலிவுற்று பொலிவிழந்து வீழ்ச்சி கண்டு வந்த நிலையிலும் கி.பி.7ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சி ஆங்காங்கே நிலவி வந்தன. இதே காலத்தில் சைவசமய விடயங்கள் வளர ஆரம்பித்தன. இந்து சமய விடயங்களை ஆரியர்கள் பரப்பி வந்த நிலையிலும் தமிழ் சைவர்கள் சைவ மதத்தை வளர்க்க அரும்பணி செய்யலாயினர். கி.பி.4ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மணிவாசகப் பெருமான் (பாண்டிய மந்திரி) தோன்றி இறையருள் பெற்று இறையுணர்வு மிக்கவராய் பரம் பொருளாகிய சிவனை நேரில் தரிசித்து உறவாடி ஞான உணர்வில் திருவாசகத்தையும், பல திருப்பதிகங்களையும் பாடியிருந்தார். அற்புதங்களையும் செய்தார்.

இவரின் காலத்திலிருந்து சைவமும் எழுச்சி பெற்று வந்தது. இவருக்குப் பின்னர் தோன்றி வாழ்ந்த திருஞான சம்பந்த நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் (கி.பி.7ம் நூற்றாண்டு), சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் (கி.பி.9ம் நூற்றாண்டு) ஆகிய சமயகுரவர்கள் இறையுணர்வில் ஞானச் சிந்தையில் தெய்வீகப் பணிகளில் லயித்து இறைவன் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைப் பாடிவந்தனர். திருத்தலங்கள் தோறும் சேன்று அற்புதங்களைச் செய்து காட்டியும் சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் பெருமை சேர்த்தார்கள். அன்றைய காலத்தில் நிலவி வந்த சமணசமயப் பிரச்சனைகளை வாதத் திறமையி னாலும், அற்புதங்கள் செய்தும் தோல்வியுறச் செய்தனர். இதனால் தமிழும் சைவமும் மக்களிடையே உணர்வு பூர்வமாகப் பரவி வரலாயிற்று. சைவ சமயத்தை விட்டு சமணத்துக்கு மாறிய மன்னர்களும் மனம் திருந்தி மீளவும் சைவ சமயத்தை தழுவினர். நாயன்மார் பாடியருளிய திருவாசகங்கள், தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் யாவும் இன்று சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களாக திகழ்கின்றன.

இவர்களுக்குப் பின்னர் கி.பி.12ம் நூற்றாண்டில் தோன்றி வாழ்ந்த பல புலவர்கள், ஞானிகள், ஆன்மீகவாதிகள் ஆகியோரினால் தமிழ் மொழியும், சைவமும் வளர்ச்சியும், உயர்ச்சியும் பெற்று விளங்கின. அக்காலத்தில் தோன்றி வாழ்ந்த ஔவையார்,கம்பர், அதிவீரபாண்டியன், புகழேந்தியார்,ஓட்டக்கூத்தர், அருணகிரிநாதர் மற்றும் பல கவிஞர்கள் கவிதைகள், காவியங்கள், தனிப்பாடல்கள், நீதிச் செய்யுள்கள் ஆகியவற்றினைப் பாடியிருந்தார்கள். ஔவையார் இறைஞானத்திலிருந்து திருப்பாக்களையும், நீதிச் செய்யுள்களையும் பாடினார். அருணகிரிநாதர் முருகன் மேல் தெய்வீகத் திருப்புகளைப் பாடினார். திருப்புகழ் இசை தமிழுக்கு பெருமை சேர்த்த காவியமாக நின்று நிலவுகின்றது. கவியரசர் கம்பர் வடமொழி இராமயணத்தை தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு தமிழில் இராம காதையாகப் பாடினார். கம்பரின் பாடல்கள் எதுகை,மோனை,அணிச்சிறப்பு ஆகியனவற்றைத் தந்து தமிழுக்கு இனிமையூட்டி பெருமைப் படுத்தியுள்ளது. புகழேந்தியார்,ஓட்டக்கூத்தர் போன்ற புலவர்கள் பல தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். அதிவீரராகவ பாண்டியன் வாழ்வியல் நீதிகளையும், உலக நீதிகளையும் பாடியுள்ளார். அவற்றால் தமிழ் மக்கள் அறவழி வாழ்வினைப் பின்பற்றி ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்ந்தனர்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பிற்காலத்தில் 12ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய அறிஞர்கள் திருக்குறள் பாக்களுக்கு உரையெழுதியதன் மூலமாக தமிழில் வசன நடை யுகத்தினை ஆரம்பித்து வைத்தனர். கி.பி.14ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் புலவர்கள் சிலர் தமிழ் நூல்களைப் படைத்துள்ளனர். சரசோதி மாலை என்ற என்ற சோதிட நூலை புலவர் ஒருவர் பாடி 1310ம் ஆண்டில் தம்பதெனியா அரசவையில் அரங்கேற்றியுள்ளார். அதே காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் சங்கிலியனின் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஜெயசேகரன், அரசகேசரி ஆகிய மன்னர் பரம்பரையினர் சோதிட நூல், வைத்திய நூல் இரண்டையும் பாடியுள்ளார்கள்.

மேல்நாட்டினரின் வருகையும் ஆதிக்கம் தோன்றியதால் அமைந்த மாற்றங்களும்

ஐரோப்பிய மேலை நாட்டினர் கி.பி.13ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளைக் கைப்பற்றி அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள். இவர்களுள் போர்த்துக்கீசர் 1497 முதல் 1657ம் ஆண்டு வரையும், ஒல்லாந்தர் (டச்சுக்காரர்)1657 முதல் 1795 வரையும், ஆங்கிலேயர் கி.பி.1795 முதல் 1948 வரையும் ஆட்சி செய்து இறுதியில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் சுதந்திரம் வழங்கினார்கள். போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் தமிழுக்கு பாதிப்புகள் தோன்றவில்லையாயினும் சைவசமயத்துக்கு எதிரான செயல்கள் இடம்பெற்று வந்தன. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் அவர்கள் சட்டம் இயற்றல், வியாபாரம், கிறிஸ்தவ மதவிடயங்கள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். இவர்களது காலத்தில் தமிழ் அறிஞர்கள் தொடர்ந்தும் சைவ,வைஷ்ணவ மதச்செயற்பாடுகள், தமிழ், சமஸ்கிருதம் மொழி தொடர்பான பணிகள் ஆகியவற்றினை மேற்கொண்டு வந்தனர்.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் சட்ட அமுலாக்கல், குறுநிலங்களின் ஆதிக்கத்தினை கட்டுப்படுத்தல், கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புதல், ஆங்கிலக் கல்வி புகட்டல் போன்ற நடவடிக்கைகள் அரசின் ஆதரவில் டைபெற்று வந்தன. அமெரிக்க கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் வருகையும், மதபோதனையும் இடம்பெற்றது. ஆங்கிலக் கல்விப் போதனைக்காக பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இதனால் பல தமிழ் மக்கள் ஆங்கிலக் கல்விக்கு ஈர்க்கப் பட்டனர். ஆங்கிலக் கல்விக்காக கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும் மாறி வந்தனர். இவர்களின் பரம்பரையினரே இன்றைய தமிழ் கிறிஸ்தவர்களாவர்.

இந்நடவடிக்கையினை தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் சைவப் பெரியார்கள் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களை அமைத்து தமிழையும், சைவ சமயத்தினையும் போதித்து வந்தனர். இந்து ஆலயங்களிலும் திருவிழாக்கள், சைவ சமயப் பிரசங்கங்கள்,கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியனவும் நடாத்தப்பட்டு வந்தன. இத்தகைய வளர்ச்சியும், எழுச்சியும் 18ம் நூற்றாண்டிலிருந்து நடைபெற்று வந்தன.

தமிழ்ப் பணிகள் வளர்ச்சி கண்ட பொற்காலம் - 19ம் நூற்றாண்டு

மேலை நாட்டவரான பெஸ்கி என்ற வீரமாமுனிவர் கி.பி.18ம் நூற்றாண்டு காலத்தில் தமிழைக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்று தமிழ் மொழி ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார். அத்துடன் தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தமும் செய்து வந்தார். கிறிஸ்தவ தமிழ் காவியமான தேம்பாவணியைப் பாடிப் புகழ்பெற்றார். கி.பி.19ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மேல் நாட்டறிஞர்களான ஜி.யு.போப் ஐயர், கால்டுவெல் பாதிரியார் ஆகியோர் தமிழில் புலமை பெற்று தமிழ் அறிஞர்களாகி தமிழ் ஆராச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டு பல ஆய்வுகளை வெளியிட டார்கள். இவர்களுக்குப் பின்னர் வாழ்ந்த வித்துவான் உ.வே.சாமிநாதையர், அவிநாசலி நங்கம், ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் ஓலைச் சுவடிகளைத் தேடி எடுத்து அச்சில் பதிப்பிக் கும் பெரும் பணியினைச் செய்தார்கள். பின்னர் சுப்பிரமணிய பாரதியார், பரிதிமாற் கலைஞர் வி.கலியாண சுந்தரனார், சி.வை. தாமோதிரம்பிள்ளை, பாரதிதாசனார், சிதம்பரனார் போன்ற பெரியார்கள் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளியிடும் பணிகள் கி.கி.1862ல் ஆரம்பமாகின. “உதய தாரகை” என்ற பத்திரிகை கிறிஸ்தவ அறிஞர்களால் வெளியிடப்பட்டு வந்தது. “இந்து சாதனம்” ஏடு ஆறுமுகநாவலர் பெருமானால் பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தது. பாரதியாரும் சிலகாலம் பத்திரிகை நடாத்தி வந்தார். இவர் விடுதலைக் கவிதைகளைப் பாடியும் பிரசுரித்தும் வந்தார். ராஜம் ஐயர் அவர்கள் முதலாவது தொடர் கதை நூலை (நாவல்) எழுதி வெளியிட்டார். இவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் தமிழில் புதிய புதிய ஆக்கங்களைப் படைத்தார்கள்.

ஈ.வெ.ரா.பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு.கருணாநிதி, கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, கிருபானந்தவாரியார், ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, ராஜாஜி, சிகேசரி பொன்னையா, டாக்டர் மு. வரதராசன், அகிலன், சாண்டில்யன், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, நா.சி.கந்தையா, கதிரவேற்பிள்ளை, நமச்சிவாய தேசிகர், வீரமணி ஐயர், வண.தனிநாயகம் அடிகள் போன்றோர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றி உள்ளனர். கட்டுரைகள், கவிதைகள், இலக்கிய, இலக்கண, நாடக நூல்களை இயற்றியும், சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியும் தமிழ் மொழியினை வளர்த்து வந்தார்கள். அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு.கருணாநிதி போன்றோர் அரசியல் வழிகளில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், தமிழர்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் அளப்பரிய பணி ஆற்றியுள்ளனர்.

மின்னியல் அச்சுக் கலை வளர்ச்சி பெற்றுள்ள அறிவியல் யுகத்தில் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள், தமிழ் நூல்கள் வெளியீடுகளும் விரைவாக வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. 1912ல் மலேசியாவில் “தமிழ்நேசன்” பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டு இன்று வரை வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. 1930ல் இலங்கையில் “வீரகேசரி” பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டு இன்றும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் சமஸ்கிருத, வங்காளி, ஆங்கில, சீன, ரஷ்ய, ஜேர்மன், பிரெஞ் நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டன. இவற்றை விட அறிவியல் சார்ந்த நூல்கள், சோதிட சாஸ்த்திர, வைத்திய நூல்கள் புதுப்புது ஆராய்ச்சி நூல்களென பல வெளியீடுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் பல தமிழ் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், நாளேடுகள், பாட நூல்கள் போன்றவை வேகமாக வெளியீடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சியும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் பரப்புரைக்கும் கணிசமான அளவில் உதவி வருகின்றன. அறிவியல் கல்வி முன்னேற்றம் அடைந்து வரும் நிலையில் அறிவியலில் தமிழும் வளர்ச்சி கண்டு வருவதைக் காணலாம்.

தற்காலத்தில் தோன்றியுள்ள கணணி அச்சுக்கலை வளர்ச்சியால் நூல்கள் அச்சிடும் பணிகள் விரைவு படுத்தப்பட்டுள்ளன. கணணி இணையத் தளம் மூலமாக உலகளாவிய ரீதியில் உடனுக்குடன் தகவல் பரிமாற்றங்கள் செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இதனால் கல்வி விடயங்களில் நல்ல முன்னேற்றம் தோன்றியுள்ளது. கணணியில் சேர்த்து வைக்கும் விடயங்கள், தரவுகள் இணையத் தள வலையமைப்பின் வழியாக விரைவாகப் பார்த்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

இந்நிலையில் உலகம் முழுவதும் வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்களுடன் தகவல் தொடர்புகள் மேம்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இனவாதம், இனக்கலவரம், புறக்கணிப்பு, போர்கள் போன்ற காரணிகளால் புலம்பெயர்வு ஏற்பட்ட நிலையிலும் தமிழ் உலகம் பரந்து விரிந்து நன்மை அடைந்துள்ளது. “தண்டமிழ் வேலி தமிழ் நாட்டின் எல்லை” என்ற பரிபாடல் கூற்றுக் கமைய தமிழின் புலம் பெயர் வாழ்வு தமிழ் நாட்டின் எல்லையை விரிவு படுத்தி விட்டது. இந்நிலையில் தமிழ் என்றும் வாழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வாழ்க தமிழ்!

தமிழ்ப்பணி செல்வர் ஆ.சண்முகலிங்கம்

பொதுச் செயலாளர்

அகில உ.த.ப.இயக்கம்.

செம்மொழியாகிய செந்தமிழ் சிறப்புற வேண்டும்!

உலகில் தோன்றிய தொன்மையான மொழிகளுள் இன்றும் இளமை குன்றாது நின்று நிலவுவது எமது செந்தமிழ் மொழியே. கொடுந்தமிழ், செந்தமிழென என இருவகையாகப் பிரித்துப் பார்க்கின்ற போதும் கொச்சைத் தமிழல்லாத நற்றமிழைச் சங்கத் தமிழ் நூல்களில் காண்கின்றோம். சங்கம் மருவிய நூல்களில் தமிழின் தொன்மை புலப்படுவதைக் காணலாம். சேர, சோழ, பாண்டியர் களாகிய மூவேந்தர்களும் தமிழுக்காகவும், தமிழ் பண்பாட்டுக்காகவும் அருந்தொண்டாற்றினர் எனினும் பாண்டிய மன்னர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய பெருந்தொண்டு நின்று நிலைத்திடும் ஒன்றாகவுள்ளது எனலாம். பாண்டி நாட்டுத் தமிழைப் பெருமையைப் பாடப்போந்த கவிஞர் ஒருவர் “பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து, சங்கத்து இருப்பிலே இருந்து, வைகை ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை” எனப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தமிழின் புகழை சிவகங்கை சுப முத்துலிங்கம் அவர்கள் கவிதை வடிவில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார். இக்கவிஞரின் கனவு நனவாகி வருவது கண்கூடு.

எம்மருமைச் செந்தமிழே! பாண்டி நாட்டில்
இன்பமுடன் வளர்ந்தவளே! எமது மூச்சே!
எம்மொழிக்கும் இல்லாத பெருமையுள்ள
இலக்கணமாம் பொருள் தன்னைக் கொண்டதோடு
செம்மையதாய் யாப்புதனைக் கொண்டும் வாழத்
திருக்குறளோ டிலக்கியங்கள் பலவும் கொண்டும்
எம்முள்ளம் களிக்கப் பெரும்கவிகள் கொண்டும்
இருக்கின்ற தமிழே நீ வாழ்க! வாழ்க!

தென்மதுரை கபாடபுரம் மதுரை தன்னில்
தென்றமிழே நீ யுனக்கு சங்கம் கண்டு
நன்மதுரைக் கடைச்சங்க நூல்கள் மட்டும்
நீவைத் திருக்கின்றாய் அவற்றைக் கற்போர்
இன்தமிழில் இருசங்க இலக்கியங்கள்
இறவாமல் இருந்தக்கால் தமிழ்ச் சிறப்பை
பன்னுதற்கு அளவுண்டோ எனச் சொல்கின்றார்
பழமை மிகுதமிழே நீ வாழ்க! வாழ்க!

முத்தமிழே உனை யறியா மூடரெலாம்
ஒருமொழிக்குத் தமிழ் நாட்டில் உயர்வுதந்து
இத்தரையில் வாழ்கின்றார் நாங்க ளெல்லாம்
எதிர்க்கின்றோம் விரைவுடனே தமிழ் நாட்டில்
கத்துகடல் சூழலகு போற்று மாறு
களிப்புடனே ஆட்சி செய்யப் போகின்றாய்நீ
புத்தம் புதுக்கவி பாடும் கவிகள்கொண்ட
பொற்றமிழே நீவாழ்க! வாழ்க! வாழ்க!

பாண்டியர் பேணி வளர்த்த தமிழ்ச் சங்கத்தின் பெருமை சங்கத்தில் அரங்கேறிய சிறந்த நூல்களால் உணரப்படுகின்றது. இப்பாண்டியர் பெருமைக்கும் சான்றுகள் பலவுண்டு. தடாதகைப்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பிராட்டியராகப் பிறந்த மதுரை மீனாட்சி அம்மையாரை குமரகுருபரர் தான் இயற்றிய பிள்ளைத் தமிழில் “தமிழொடு பிறந்து பழ மதுரையில் வளர்ந்த கொடி சப்பாணி கொட்டியருளே” எனப் பாடியுள்ளார். இந்த தடாதகைப் பிராட்டியாலுக்கும் சுந்தர பாண்டியருக்கும் திருமகனாய் அவதரித்த உக்கிர பாண்டியனின் வீரமும் புகழும் திருவிளையாடற் புராணத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. உக்கிர பாண்டியன் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்கையில் அவனது புண்ணியச் செயல்களின் விளைவாக நாடெலாம் வளம் சுரந்து பொன்னுலகம் போலத் திகழ்ந்தது. இதனால் தேவேந்திரன் பொறாமை கொண்டு வருணனை அழைத்து “ஊழிக் காலத்தில் ஏழு கலங்களையும் ஒருங்கழிக்கும் கடலாய் உருத்துச் சென்று மதுரையை அழிப்பாயாக” எனப்பணித்தான். அப்படியே செய்யத் துணிந்த வருணன் அண்ட கூடத்தை எட்டி முட்டிப் பெருக்கெடுத்து மதுரையை அழிக்கும் பொருட்டு வந்தான். உக்கிர பாண்டியன் இதனையறிந்து சென்று தனது வேற்படையைச் சமுத்திர்தின் மீது எறியவே அஃது சுஃறென வந்து பாண்டியனின் காலின் மட்டமாயிற்று. இஃது நிசமோ கற்பனையோ பழ மதுரைச் சம்பவமாகும்.

உக்கிர பாண்டியன் மீது கோபமுற்ற இந்திரன் பாண்டியனோடு போர் தொடுத்தான். போரில் பாண்டியன் தன் கைவளையைக் கழற்றி வீசினான். அவ்வளையானது இந்திரனின் ஆயுதத்தை வீழ்த்தி அவனது மகுடத்தையும் சிதைத்தது. உடனே இந்திரன் அஞ்சி ஓட்டம் பிடித்தான். திருவிளையாடற் புராணத்தில் வரும் இச்சம்பவங்களை சிலப்பதிகாரம், மதுரைக் காண்டம் நாடுகாண் காதையில் “வடிவேல் எறிந்த வான்பகை பொறாது பஃறுளி ஆற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள வடதிசைக் கங்கையும், இமயமும் கொண்டு தென்திசை ஆண்ட தென்னவன் வழி! திங்கட் செல்வன் திருக்குலம் விளங்கச் செங்கண் ஆயிரத்தோன் திறள் விளங்கு ஆரம் பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி! முடிவளை உடைத்தோன் முதல்வன் சென்னி” எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரம் தோன்றிய சங்கம் மருவிய காலத்தில் பாண்டி நாட்டில் சமணம் பரவலாகக் காணப்பட்டது. பாண்டிய மன்னர்கள் சமணர்களை ஆதரித்து உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் கொடுத்தார்கள். தமிழை வளர்ப்பதில் முக்கியமான இடத்தை வகுத்தவர்கள் பாண்டிய மன்னர்கள் என்பதனால் தமிழ் நாட்டில் மன்னனது நன்மதிப்பினைப் பெற்று இனிது வாழ விரும்பிய சமணர்கள் தமிழ்மொழியை ஒதியுணர்ந்து ஆயிரக் கணக்கான பாடல்களையும் தமிழில் யாத்தனர். இசையும், நாடகமும் உலகியல் இன்பம் பயப்பவை ஆதலால் அவற்றை ஒதுக்கிய சமணத் துறவிகள் இயற்றமிழில் அறம் சார்ந்த- நீதிநெறி தழுவிய பாடல்களையே ஆக்கினர். இவற்றுள் தெரிந்தெடுத்த நானூறு நீதிச் செய்யுள்களையே நாலடியார் என்ற நூல்வடிவில் நாம் இன்று காண்கின்றோம். மதுரையைச் சூழவுள்ள எட்டு மலைகளில் எண்ணாயிரம் சமண முனிவர்கள் வாழ்ந்திருந்தமை வரலாறாக உள்ளது.

வேற்று மதங்கள் தமிழ் நாட்டை ஆக்கிரமிப்பதற்கு முன்னர் அங்கு நிலங்களுக்குரிய தெய்வங்கள் வணங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. மேலான கடவுளாக பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் எனப்படும் சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றிய சைவ மதமே வழக்கிலிருந்ததெனலாம். திருநீறு அதன் சின்னமாக விளங்கியது. மாதொரு பாகன், நீலமேனி வாலிழை பாகத்தொருவன், ஆலமர் செல்வன், நுதல்விளி நாட்டத்து இறையோன் என்ற பெயர்களால் சிவனை இலக்கியங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளமையைக் காணலாம். பண்டைய இராவணனும் திருநீறணிந்த சிவபக்தனாக இருந்தமையால் திருஞான சம்பந்தர் அவனைப் பாடல்களில் நினைவூட்டியுள்ளார்.

சிந்தையிலே சிவபிரானையே இருத்திய திருஞானசம்பந்தர் சைவமும் தமிழும் நலிவுற்றமை கண்டு புரட்சி செய்தார். தமிழிலே இறைவனைப் பாடிப் பரவும் வண்ணம் தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடினார். இசையோடும் இலக்கிய நயத்தோடும் பாடி மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தார். பதிகங்களின் இறுதியில் பாடிய தம்மையே நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன், அருந்தமிழ் ஞானசம்பந்தன் எனப் பெருமையாகக் கூறியுள்ளார். தேவாரப் பதிகங்களின் எட்டாவது பாடலில் இராவணனைப் பற்றி தப்பாமல் பாடி வைத்துள்ளார். அப்பரும், சுந்தரரும் அவரோடு இணங்கி தமிழ் வளர்த்தவர்களே. “நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தனுக்குத் தாளமீந்தவன் பாடலுக்கிரங்கும் தன்மையாளனை எனமனக் கருத்தை” என சுந்தரர் தனது தேவாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்கற் பாலது.

இவ்வாறு சோழ நாட்டிலும், ஈழநாட்டிலும் காலூன்றிய பௌத்த மதத்தினரும் தமிழைக் கற்று சைவத்தை எதிர்த்து மதத்தைப் பரப்ப முனைந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் சமரசமாகப் பழகி வாழ்ந்தவர்கள் அரசு செல்வாக்கினைப் பெற்று மதத்தினைப் பரப்பும் கொள்கையில் ஈடுபட்டனர். வடவாரியர்கள் தம் வடநாட்டுக் கொள்கைகளை தமிழ் நாட்டில் திணித்ததோடு பிற்காலத்தில் தமிழைக் குறைத்து மதிப்பிடும் நிலைக்கு வந்தார்கள். தமிழ் தாழ்ந்த மொழி எனவும், வடமொழி தேவ பாஷை எனவும் கூறி மக்களை மயக்கி மதத்தால் தமிழை சிதைக்க முற்பட்டார்கள். சங்கம் அழிந்த கையோடு இச்சம்பவம் நிகழலாயிற்று என்றே கூறலாம். வடநாட்டில் வழங்கிய ஆரிய மொழியும் தென் நாட்டில் விளங்கிய தமிழ் மொழியும் முன்னர் சமமாகவே மதிக்கப்பட்டு வந்தன. இவ்விரு மொழிகளும் இறைவனால் ஆக்கப்பட்டவை என்ற எண்ணமே அக்காலத்தில் நிலவியது. வண்ணக்கன் சாத்தனார் என்ற பெரும் புலவர் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்:

“ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது
சீரியது என்றொன்றைச் செப்பரிதால் -ஆரியம்
வேதமுடைத்து தமிழ் திருவள்ளுவனார்
ஓது குறட் பாவுடைத்து”

கடவுளையே “ஆரியன் கண்டாய், தமிழன் கண்டாய்” எனப்பாடி சமநிலை போற்றினார் நாவுக்கரசர். ஆதிசுவன் தோற்றுவித்த தமிழுக்கு அகத்திய முனிவரும், தொல்காப்பியரம் இலக்கணம் வகுத்து வளர்த்தனர். வடமொழியை பாணினி முனிவருக்கு வகுத்தளித்த இறைவனே தென் தமிழை அகத்தியர் என்ற குறுமுனிக்கும் உபதேசித்தான் என்று அன்றைய மக்கள் கூறி மகிழ்ந்தனர். பிற்காலத்திலேயே உயர்வு, தாழ்வு கற்பித்து தமிழைத் தாழ்த்தினார்கள். வடமொழியிலிருந்த புராணங்களை தமிழாக்கம் செய்தனர் சிலர். தமிழ் நாட்டில் அமைந்துள்ள உர்ப்பெயர்கள், மலைகளின் பெயர்கள், பொருட்களின் பெயர்களைக்கூட வடமொழியிற் பெயர்த்து வழங்கத் தலைப்பட்டனர். மூலத்தமிழ்ப் பெயர்களை இப்போது தேடிக்கண்டுபிடிப்பதே பெரும் சிரமமான வேலையாகிவிட்டது. இந்நிலையைப் பெரிதும் விரும்பாத சைவ நாயன்மார்களும், வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களும் முன்வந்து தமிழில் தேவார, திருவாசகங்கள், திருப்பாசுரங்களை இயற்றிப் புரட்சிசெய்தார்கள் என்பது உண்மை.

பிற்காலத்தில் மேலை நாட்டு மொழிகள் ஊடுருவியதனால் தமிழ் மொழியைக் கற்றோரும், மற்றோரும் புறக்கணித்தார்கள். இந்த நிலையில் தான் ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதிரம்பிள்ளை, தனி நாயகம் அடிகளார் போன்ற ஈழத் தமிழறிஞர்களும், மனோன்மணியம் ஆசிரியர் சுந்தரனார், சுவாமி நாதையர், சுப்பிரமணிய பாரதியார், திரு.வி.கல்யாண சுந்தரனார், அறிஞர் அண்ணா, பாரதிதாசன் போன்ற தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களும், வீரமாமுனிவர், போப்பையர், கால்டுவெல் போன்ற மேலைநாட்டு அறிஞர்களும் தமிழின் வளர்ச்சியில் அக்கறைகொண்டு தனித் தொண்டாற்றினார்கள். அதன் செம்மையை உணர்ந்து வளர்த்தார்கள். தமிழின் பண்பு என்பது இனிமை. யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம் என்றார் சுப்பிரமணிய பாரதியார். தேமதுரைத் தமிழோசை கேட்கும் செவி திளைக்கும், உள்ளம் தழைக்கும். நம்மதமிழ் மக்கள் வாழ்வே தமிழ். அவர்கள் கண்டது தமிழ், கேட்டது தமிழ், உண்டது தமிழ். அத்தமிழ்முதம் கொண்ட நாடு செந்தமிழ் நாடு.

தமிழ்மொழி குறைபாடற்றது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பொருட்களுக்கு தமிழில் தேவையான தெளிவான பல சொற்கள் இருக்கின்றன. விஞ்ஞானத்திலுள்ள விடயங்களையும், விபரங்களையும் தமிழில் சொல்ல தமிழர் தான் தயாராக இல்லை. நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகள் அடிமையாக இருந்திருக்கின்றான் தமிழன். நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும் தமிழன் சுதந்திரமாகச் செயற்படவில்லை. இன்றும் அவன் அடிமைப் புத்தியுடனும், அடிமை மனப்பான்மையுடனும் வாழ்ந்து வருகின்றான். அடிமை மனப்பான்மையுடைய தமிழனின் மொழியாக இருப்பதால் தமிழ் தமிழ் மொழியும் அவமானப் படும் நிலை உருவாகியுள்ளது. உண்மையில் குறைபாடு தமிழ்மக்களிடம் உள்ளதே தவிர தமிழ் மொழியில் இல்லை என பாரதியாரே கூறியுள்ளார்.

ஆண்டாண்டு காலம் அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டு விட்டதால் உரிமை இழந்து, தமிழை மறந்து வாழ்ந் கொண்டிருக்கின்றார்கள் தமிழர்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். செவிக்கும்,

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

சிந்தைக்கும் இன்பம் தரும் செஞ்சொற்கள் தமிழ் மொழியில் தாராளமாக இருக்கும் போது அவற்றை விடுத்து அந்நிய மொழியை அதிகம் கலந்து பேசுகின்றோம், எழுதுகின்றோம். இலக்கண வழக்கள் மலிந்ததாகவே ஒருமை பன்மை கூடத்தெரியாமல், ஒவ்வாப் புணரியல் தந்து எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், ஏன் தமிழ் ஆசிரியர்கள் கூட எழுதுகின்றார்கள், கற்பிக்கின்றார்கள். கற்றோர்கள் தமிழ் மொழியைப் பிழைபடப் பயன்படுத்துவதற்கான பழைய தமிழ் ஆசிரியர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆரியரின் ஊடுருவலின் பின்னர் வடமொழி தமிழைச் சிதைத்தது. அடுத்துப் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற ஆக்கிரமிப்பாளர்களும் தத்தம் மொழியினை திணித்ததன் மூலம் தமிழைச் சிதைத்தனர். இன்றும் அதே நிலை தான். இந்தியாவில் தமிழில் ஹிந்தி மொழி ஆதிக்கம். ஈழத்தில் சிங்கள மொழித் திணிப்பு என மேலும் தமிழ் நலிவடைந்து செல்லுகின்றது.

மாற்றாரெலாம் தத்தம் மொழிக்குத் தரும் சிறப்பிடத்தைப் பற்றி தமிழ் மக்கள் மட்டும் சிந்திக்காமல் இருப்பதன் காரணம் தான் என்ன? தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் முயற்சியால் தமிழ் மொழி செம்மொழி ஆக்கப்பட்டுள்ள விடயம் மகிழ்ச்சிக்குரியதே. ஆயினும் ஒட்டுமொத்த தமிழினமும் ஊக்கம் பெறுமா என்பதை பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும். அன்னை தமிழையும், அரும்பெரும் பண்பாட்டினையும் பேணி வளர்க்கும் பெரும் பணி தமிழனாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய பணியாகும். இதனைக் கருத்தினிற் கொண்டு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை நிலை நிறுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வரும் உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் பணி அரும்பெரும் பணியாகும். அவர்களது முயற்சியில் அகில உலகத் தமிழரெலாம் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவது காலத்தின் அதிதியாவசியத் தேவையாகும்.

மதிவாணர் செ.மதுசூதனன்
கோண்டாவில் கிழக்கு
தமிழீழம்

தமிழர் பண்பு

பண்பும் பகுத்தறிவும் பயனுள்ள பொக்கிஷங்கள்
என்றும் மனிதர்க்கு ஏற்றந்தரும் இயல்புகள்
கண்ணுங் கருத்துமாய் காக்குங் காரியங்கள்
கனடாவில் நாம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும்
விண்ணும் மண்ணும் போற்றும் விடயங்கள்
வெற்றிக்கு வழி வகுக்கும் மறந்திடாதீர்
எண்ணும் எழுத்தும் எமக்கு உதவுமாப்போல்
பண்பும் பகுத்தறிவும் பண்பாட்டை வளர்த்திடும்

-துறையூரான்-

இருபத்தி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இன்பத் தமிழ் நிலைத்திருக்குமா?

தமிழ் மொழி ஒரு தனி மொழி! தனித்துத் தோன்றி தனித்து இயங்கும் ஒரேமொழி. அதற்கு எந்த மொழியினதும் துணையும் அன்று தேவைப்படவில்லை. தமிழுக்கு உயர் தனிச் செம்மொழி என்று பெயர். இப்போது தமிழ் இந்தியாவின் செம்மொழிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. இந்தியாவில் இன்று பேசப்பட்டு வரும் மொழிகள் அனைத்தும் ஆரியம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு இனங்களில் அடங்கி விடும். தமிழுக்குத் திசை-தெற்கு. மலை-பொதிகை. நாகரீகம் - காவிரி. ஆரியத்துக்கு திசை- வடக்கு. மலை- இமயம். நாகரீகம்- கங்கை.

ஆரியர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்து இந்திய நாட்டில் குடியேறியவர்கள். ஆரியம் இந்நாட்டில் குடியேறிய மொழி. “சதுர்மறை ஆரியம் வருமுன் சக முழுவதும் நினது” எனப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்த் தாயை நினைந்து பாராட்டிய சொற்கள் இதனை மெய்ப்பிக்கும். வடக்கே இருந்த பலமொழிகளிலும் ஆரியம் பரவியது. சிலவற்றை விழுங்கியது. சிலவற்றினை உருமாற்றி புதிய மொழிகளை உண்டுபண்ணியது. சிலவற்றை தன்னோடு இரண்டறக் கலக்கச் செய்துள்ளது.

தமிழ் மொழியும் சிலமொழிகளை உள்வாங்கியுள்ளது. அவை கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு எனப்பலவாகும். “கன்னடமும் கவிதெலுங்கு, கவின் மலையாளமும், துளுவும் உன்னுதரத்து உதித்தெழுந்தே ஒன்று பலவாயின” எனப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையின் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துப் பாடல்கள் பகர்கின்றன. இம்மொழிகள் கூட இன்று தமிழ் மக்களின் விழிப்புக் குறைவினால் தமிழை விட்டு சிறிது விலகி வடமொழியினைச் சார்ந்து வருகின்றன. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஆரியத்தினால் விழுங்கப்படும் நிலையில் இருந்து வருகின்றன. இம்மொழிகளும் ஆரியத்திலிருந்து தான் உருவாகின எனச் சிலர் தவறாகக் கூறிவருகின்றனர். ஒரு மொழியின் தாய் மொழி எது? என்பதனை எவரும் எளிதாக அறிந்து கொள்ள முடியும். அதற்குத் துணை புரிபவை:

அம்மொழியின் உயிர் எழுத்துக்கள்.

எண்ணுகின்ற எண்ணின் பெயர்கள்.

மக்களின் உடல் உறுப்புக்களின் பெயர்கள் ஆகிய மூன்றுமாகும்.

தமிழ் மொழியில் “அ” முதல் “ஊ” வரையுள்ள உயிர் எழுத்துக்களே மேற்படி மொழிகள் அனைத்திலும் உள்ளன. ஒன்று, இரண்டு, பத்து, நூறு என்ற எண்களைக் குறிக்கும் அதே சொற்களே மேற்படி மொழிகளில் உள்ளன. அம்மொழிகளில் உள்ள உடல் உறுப்புக்களின் பெயர்கள் கூட தலை, மயிர், நெற்றி, கண், காது, மூக்கு, வாய், நாக்கு, பல், உதடு, தொண்டை, கழுத்து, கை, நெஞ்சு, வயிறு ஆகிய தமிழ்ச் சொற்களே ஆகும். இவை காரணமாக கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு ஆகிய யன தமிழிலிருந்தே உருவாகியவை என்பது ஐயங்கிரிபறப் புலப்படுகின்றது.

பிறமொழிகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்பிய ஆரியர் அம்மொழிகளில் தமதுமொழிச் சொற்களைத் திணித்தனர். அதற்கு முன்னோடியாக அவர்களின் ஜ, ஸ, ‘ஹ, க’ என்ற ஐந்து வடமொழி எழுத்துக்கள் ஐந்தையும் பிறமொழிகளுள் புகுத்தினர். தமிழை விழுங்கி வெற்றி கொண்டு விடலாமெனவும் அவர்கள் கருதினர். பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்தால் தான் தமிழ் மொழி வளருமெனக் கூறினர். அவர்களது கூற்றினை நம்முன்னோர்களில் சிலர் நம்பியதும் அவர்களுக்கு மகிழ்வினைக் கொடுத்தது. ஆனால் தூய தமிழ்த் தொண்டிற்கு துணையாக நல்லோர் பலர் வீறு கொண்டெழுந்தனர். தமிழ் மொழியின் ஆக்கத்திற்காக பாடுபட்ட மறைமலை அடிகள், திரு. வி. கல் யாணசுந்தரம், திரு. ந. மு. வெங்கடசாமி நாடார் ஆகியோருடன் பாவாணரும் பெரும் பங்காற்றினார்.

தமிழ் மொழியிலிருந்தே மேற்படி மொழிகள் தோன்றின என்பதற்கு ஆயிரக் கணக்கான இலக்கிய சான்றுகளும், நூற்றுக் கணக்கான ஆங்கில ஆய்வுகளும், ஆதாரங்களும் உள்ளன. வடமொழிக்கும் இதுவே வேர் மொழி! இந்திய மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய்மொழியாகவும் வேராகவும் விழுதாகவும் விளங்குவது தமிழ் மொழியே. சமஸ்கிருதத்துக்கு மூலமும், எழுத்தும் ஒலியும் வழங்கியது தமிழா

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

கும். ஹீபுரு மொழி முதல் லத்தீன்,ரோமன்,அரபு மொழிகளுக்கும் இதுவே தாய் மொழியாகத் திகழ்ந்தது. இம்மொழிகள் யாவும் புலம்பெயர்ந்தோரால் கருவாக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டன. ஆதி மாந்தரின் உயிராக,உணர்வாக,உணர்ச்சியாக தமிழ்மொழி அவர்களின் நாவில் உதித்தது. சுட்டிக் காட்டி உணர்த்திய சுட்டொலிகள் மூலமே தமிழ் மொழி வளர்க்கப்பட்டது. அம்மா என்ற அகரச் சொல் உலக மொழிகள் அனைத்திலுமே ஒரே ஒலியையும், ஒரே பொருளையும் கொண்டிருப்பது இதற்குப் பெருஞ் சான்றாகும். கிரேக்கத்தின் மூலமும், எகிப்தின் கருவும், ஆரியத்தின் உருவும் தமிழை ஊன்றாமல் தோன்றி வளர்ந்து விடவில்லை.

ஆய கலைகள் அறுபத்தி நான்கும், ஆடும் பரதநாட்டிய வகை நூற்றெட்டும்,யாப்பு வகை பதினெட்டுக்கும் மேலே உள்ள ஒரே ஆதிப் பழம் மொழி தமிழே! வடக்கே தமிழ் மக்களின் பரவலால் பரவியதும், சிதறுண்ட தென்கிழக்கு ஆசியத் தீவுகளில் புது மொழிகளை உருவாக்க உறுதுணையாகத் திகழ்ந்ததும் தமிழே. பழம் குடி மக்களிடம் பத்தாம் நூற்றாண்டின் பின் புதுமொழிகளை உருவாக்கிய மொழியும் தமிழே.

தமிழின் பொற்காலம் கி.மு.4ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.2ம் நூற்றாண்டு வரையிலான அறுநூறு ஆண்டு காலமெனக் கூறப்படுகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் தான் திருவள்ளுவரும், சங்கப் புலவர்களும் தோன்றி தமிழ் மொழியை வளர்த்து வந்தனர். அதன் பின்னரான அறுநூற்றாண்டு காலம் தமிழர்களின் வீழ்ச்சிக் காலம் எனக் கூறப்படுகின்றது. கி.பி.3ம் நூற்றாண்டு முதல் 8ம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தை வடக்கே உள்ளவர்கள் ஆண்ட காலமாகும். வீழ்ச்சிக் காலமாகிய களப்பிரர் காலம் தமிழகத்தின் இருண்ட காலமாகும். மதுரையை மையமாகக் கொண்ட தமிழ்மொழி ஒழிப்பு ஆட்சிக் காலமாகிய இக்காலம் சங்கம் மருவிய காலமாகிவிட்டது. சங்க காலத்தின் போதே வட புலத்தினைச் சேர்ந்த மௌரியர், கோசர், வடுகர் ஆகியோர் தமிழகத்தினுள் ஊடுருவி ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் மராட்டிய இராட்டிடர், கல்யயணி சாளுக்கியர், போசனர் என்ற ஓய்சலர் பல பகுதிகளைக் கைப்பற்றி தமிழகத்தை சிதைத்து ஆண்டனர்.

ஆந்திராவின் தெலுங்கு மன்னரான கிருட்டின தேவராயர் ஆட்சியும், பின்னர் சிவாஜியின் மராத்தி ஆட்சியும், அடுத்து ஆற்காடு நவாப்புகளின் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியும் ஏற்பட்டு தமிழகம் படிப் படியாக வீழ்ச்சி அடைந்தது. இந்த அறுநூறு கால ஆட்சியில் தமிழும் சிதைந்தது. கலப்புத் தமிழ் முடன் பண்பாடும் புண்பாடாகியது. மதங்களுக்கிடையிலான போட்டிகளும், சாதி வேறுபாடுகளும் தோன்றி அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவித்தன. புத்த சமயமும், சமணமும் இலக்கியங்களில் இடம் பிடித்த அளவு நாட்டினை நல்வழிப்படுத்த தவறிவிட்டன. சமூகக் கலப்பும், கலப்புத் திருமணங்களும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனித்துவத்தை தகர்த்தன. தமிழ் பண்பாடு சாதி,மத வேறுபாடுகளால் கூறுபோடப்பட்டது. வடபுலக் கோளாறுகளால் நகரக் கலப்பினம் உருவாகியது. வடபுல பதினெட்டு பழங்குடிகளின் காட்டுக் கலாச்சாரம் ஓங்கி தமிழ் பண்பாட்டினை ஓரங்கட்டியது. தமிழித்தின் சிந்தனை,செயல், அறிவு அனைத்துமே ஆரிய மயமாகியது.

பல்லவர் ஆட்சிக்காலம் ஏழாம் நூற்றாண்டில் 717 முதல் 880 வரையிலாகும். காஞ்சியைத் தலை நகராகக் கொண்டு வடபுலத் தமிழகம் தொண்டை மண்டலத்தை ஆண்டனர். நந்திவர்மன் பெயர் வரிசையில் மூவர் 163 ஆண்டு காலம் மலாயா என்னும் கடாரம்,பர்மா,சீயம் ஆகியனவற்றை ஆண்டனர். அக்கால கட்டத்தில் தான் இவர்களின் மூலம் அகண்ட தமிழ்ப் பேரரசு உருவாகியது. அதற்கு இவர்களை மடை மாற்றியவர் தமிழ்ச் சைவக் குரவர்களுள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசராவார். 14ம் நூற்றாண்டுவரை சோழப் பேரரசர்கள் உலகின் அரைப் புகதியை ஆண்டனர். கங்கை முதல் வடஇந்தியா,கிழக்கு இந்தியத் தீவுகள், தென்னமெரிக்கப் பெருநாடு சிலி,அவுஸ்த்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தென்கிழக்கு ஆசியாவில் பர்மா,தாய்லாந்து, கம்போடியா,அன்னம்,மலேசியா ஆகிய நாடுகள் யாவற்றினையும் ஆண்டனர்.ஆங்கெல்லாம் புலிக்கொடிகள் பறந்தன. வங்கக்கடல் சோழர் கடலென அழைக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் தமிழ் மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ்க் கலைகள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், தமிழிசை ஆகியன யாவும் கீழைத் தேச நாடுகளில் வேரூன்றின. மதிவாணர், மதுகுதனன் ஆகியோர் கூறும் இரண்டாவது பொற்காலம் இதுவாகும். பின்பு போலிச் சோழர் கலப்பு உருவாகி கலிங்கரிடம் வீழ்ச்சி அடைந்து ஆட்சியை இழந்தனர்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

நடுங்கத்தக்க நாயக்க மன்னர்களின் காலம் கி.பி.1559 முதல் 1736 வரையிலான 177ஆண்டு காலமாகும். மதுரையில் விஸ்வநாதன் காலம் கி.பி.1559. திருமலை நாயக்கன் காலம் 1623. சொக்கநாத நாயக்கன் (சொக்கன்) காலம் 1662. மங்கம்மா காலம் 1689. விஜயரங் சொக்கநாத நாயக்கன் காலம் 1704. இறுதியான மீனாட்சி ஆட்சிக்காலம் 1731. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அதாவது 1820ல் தமிழகத்தில் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்த தோமஸ் மன்றோ காலம் முதல் 1947 வரை ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நீண்ட காலம் வரை நீடித்தது.

இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தமிழ்மொழி நிலைத்து நிற்காது என எச்சரித்திருக்கிறது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்வி,விஞ்ஞான,கலாச்சார அமைப்பான “யுனெஸ்கோ”. இந்தியாவில் ஹிந்தி,வங்காளம் ஆகிய இருமொழிகள் மாத்திரமே நிலைத்திருக்கும் எனவும், விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பம் காரணமாக தற்போது உலகெங்குமுள்ள 6760 மொழிகளுள் 300 மொழிகள் மாத்திரமே நிலைத்திருக்கும் எனவும் “யுனெஸ்கோ” கூறியுள்ளது. உலகில் வாழும் மக்களுள் தமது மொழி மீது அதிக அக்கறை கொள்ளாது வாழும் இனம் தமிழினம் தான். ஐந்நூறு ஆண்டுகாலம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த தமிழினத்துக்கு மொழியைப்பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமல்போய்விட்டது. “யுனெஸ்கோ”வின் இந்த எச்சரிக்கையானது தமிழினத்தை விழிப்படையச் செய்துள்ளது. தமிழ்நாடு, தமிழீழம்,புதுவை,சிங்கப்பூர்,மலேசியா போன்ற நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தத்தமது நாடுகளில் தமிழ் மொழி நிலைத்து நிற்பதற்கான நடவடிக்கைகளை தற்போதிருந்தே மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மொழியினை அழிந்து போகவிடாது பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு அத்தியாவசியமான நான்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் உள்ளன.

சிறுவர்கள் தமது கல்வியை மேற்கொள்ள தாய் மொழியான தமிழ் கல்வி போதனா மொழியாக இருத்தல் வேண்டும்.

தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் தமிழ் மொழி அரசாங்க மொழியாக அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டும்.

அறிவியல்,வணிகம், குடும்பம், சமயம் ஆகியவற்றில் தமிழ் மொழியே பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

பிறமொழிக் கலப்பின்றி தமிழ் மொழி தூய தமிழாக இருத்தல் வேண்டும்.

இந்நான்கு அடிப்படைக் காரணிகளையும் முன்னிலைப்படுத்தி காலம் தாழ்த்தாது தமிழ் அறிஞர்களும், ஆர்வலர்களும் எத்தகைய பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது குறித்து முனைவர் மலையமான் கூறியுள்ளதை அவதானிப்போம்.

தமிழ் மண்ணில் தமிழுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

கல்வி நிலையங்களில் தமிழே போதனா மொழியாக அமைதல் வேண்டும்.

தமிழ் முழு அளவில் ஆட்சி மொழியாக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இறை வழிபாடு,திருமணம்,நீத்தார் நினைவு நாள் ஆகிய அனைத்து வைபவங்களிலும் தமிழ் மொழியே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

தமிழில் அறிவியல் துறை எனப் புதுப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு, தமிழில் அது சம்பந்தமான நூல்கள் எழுதுப்பட்டு போதிக்கப்பட வேண்டும்.

வணிகம்,வங்கி,போக்கு வரத்து துறை ஆகிய அனைத்திலும் தமிழ் மொழியே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஊடகத்துறையைச் சேர்ந்த பத்திரிகை,வானொலி,தொலைக் காட்சி,சினிமாத்துறை, கணணி இணையத்தளம் ஆகிய அனைத்திலும் தமிழ் மொழியே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இயன்ற வரையில் பிறமொழிக் கலப்பின்றி தூயதமிழில் உரையாடுவதையும்,எழுதுவதையும் வழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர்கள் அனைவருக்கும் தாய் மொழி மீது பற்றுதலை ஏற்படுத்தும் வகையிலான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் பெயர்களை யே சூட்ட வேண்டும்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

தமிழில் நல்ல புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அந்நாட்டு அரசாங்கங்கள் பல் வேறு நாடுகளில் வாழும் தமிழறிஞர்கள் கொண்ட குழுவொன்றினை அமைத்து சொல்லாய்வினை மேற்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் கலைக் களஞ்சியங்களிலுள்ள சிறப்புக் கட்டுரைகள், தமிழ்ப் பெரும் நூல்கள் ஆகியன பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட வேண்டும்.

உலகிலுள்ள தமிழ் அமைப்புக்களின் ஒன்றிணைப்புக்கும், அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும், தொண்டுகளுக்கும் தமிழ் தாய் நிலங்கள் குறிப்பாக தமிழ் நாடு உதவ வேண்டும்.

உலகத் தமிழ் பல்கலைக் கழகம், உலகத் தமிழ் வங்கி ஆகியன உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றினை உருவாக்குமாறு தற்போது தமிழ் நாட்டு அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

புலம் பெயர் நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் வீட்டு மொழியாக தமிழையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

இவை அனைத்தையும் கருத்தினில் கொண்டு அனைத்துலகத் தமிழ் மக்களும் தற்போதிருந்தே விழிப்புணர்வுடன் செயற்பட்டு வந்தால் இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் பின் தமிழ் மொழி நிலைத்து நிற்காது என்ற “யுனெஸ்கோ”வின் கூற்றினை பொய்யாக்கி விடலாம். தமிழ் நாட்டில் ஹிந்தி மொழியின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தமது கடும் போராட்டங்களினால் அதனை முறியடித்து விட்டனர். 1967ம் ஆண்டு தி.மு.கழகம் அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. 1969ல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரினதும் ஒப்புதலுடன் சென்னை மாகாணத்துக்கு “தமிழ் நாடு” என்ற பெயரினைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். தமிழ் நாடு, தமிழீழம், புதுச்சேரி ஆகியனவற்றில் மாநில சுயாட்சியை ஏற்படுத்த தமிழ் மக்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் நாம் தமிழர் என்ற உணர்வு ஓங்க வேண்டும். தமிழினம் உலகெங்கும் மதிக்கப்படும் இனமாகத் திகழ வேண்டும். எமது தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியினை மகாகவி பாரதியார் கூறியது போன்று தேமதுரத் தமிழோசை தேசமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும். இதன் மூலம் அவரது கனவை நனவாக்குவதோடு “யுனெஸ்கோ”வின் கனவை விரட்டி அடித்தால் ஆதி மொழியும் செம்மொழியுமான கன்னித் தமிழ் மொழியினை தரணியில் என்றென்றும் தழைத்திருக்கச் செய்திடலாம்.

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”.

செ.பரமநாதன்

மகா வித்துவான் புலவர்

தாவடி இலங்கை.

இந்துக் கல்வி மரபும் ஒழுக்க மேம்பாடும்

இந்துக்களின் கல்விக் கொள்கையானது பண்டைக் காலம் முதல் சமயக் கல்வி மரபுடன் தொடர்பு பட்டதாகவே வளர்ந்து வந்துள்ளது. சமயம் என்பது உண்மையில் “சமயம்” என்று தான் பொருள்படும். “சமைத்தல்” என்பது உணவினைப் பதப்படுத்துதல்,பக்குவம் செய்தல் என்ற பொருளைத் தான் ஆதிமுதல் உணர்த்தி வந்துள்ளது. அவ்வாறே “சமயம்”என்பதும் உன்னதத்தை --உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தினை பக்குவப்படுத்தல், வெளிக் கொணர்தல் என்பதாகவே உபயோகத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இவ்வாறே இந்துக்கள் தமது கல்விக் கொள்கையினை மனிதனைப் பக்குவப் படுத்துவதுடன், அவனுக்குள்ளே உறைகின்ற ஆன்மீக மேம்பாடுகளை வாழ்விலே கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதன் அவசியத்தையும் உணர்த்துவதாயிற்று. வேதசாத்திரங்கள் கல்விப் பாடத் திட்டத்தில் சிறப்பான இடத்தினை வகித்தன. வேதம் என்பது வித்தை எனப்படுவதால் பிரபஞ்ச ரகசியத்தினை, அதன் ஒளிமயமான ஆற்றலை இதயங்களில் கண்டு அனுபவித்த ரிஷிகள் மனித குலத்துக்கும் அந்த வித்தையை கற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்த மொழி, மந்திரம், ஒலி, ஓசை முதலிய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி ஆனந்தத்தில் மூழ்கின்ற உள்ளார்ந்த ஆத்ம வித்தையை கற்பதற்குத் தூண்டுகோலானது. இப்பிரபஞ்சத்திலே எது அமைதியை ஏற்படுத்துமோ, எது குறுகிய நோக்கங்களை விலக்க உதவுமோ, எது ஒற்றுமையை வளர்த்தெடுக்க வழிவகை செய்யுமோ அவற்றின் மூலம் ஒருமித்து வாழவும், ஒத்திசையுடன் வாழவும் எது உதவுகின்றதோ அதுவே உண்மைக் கல்வியாகும். பிரம்ம வித்தை எனவும்,ஆத்ம வித்தை எனவும் அழைக்கத் தகுந்த கல்வி முறை என்பதனை மனித மேம்பாட்டு சிந்தனையாளர்களும், அவதார புருஷர்களும் ஆணித்தரமாக விளக்கியுள்ளனர். வேதங்கள் என்றால் ஞானம்,ஒளி,ஒருவரின் இருப்பு என்றெல்லாம் அர்த்தமாகின்றது. ஒளி அல்லது வெளிச்சம் என்றால் அது இயற்கையான சூரிய,சந்திர,அக்கினி ஆகியவற்றின் ஒளியல்ல. இதய ஒளி எனப்படும். ஞானம் என்பது விஞ்ஞானமல்ல. இதயத்தில் ஏற்படும் மாற்றம். திருப்பு முனையே வேதத்தில் விஞ்ஞானம் எனப்படும். இருப்பு என்பது உடல்,உள்ளம்,புலன்,பொருள்,மனம்,யாவையும் கடந்தவன் என்ற சத்தியத்தின் இருப்பை உணர்வதே “Existence” என்பதன் அர்த்தமாகும். இதுவே வேதக் கல்வியின் தாற்பரியம் ஆகும்.

குருகுலங்களும்,ஆரண்யங்களுமே பண்டைக் காலத்தில் பள்ளிகளாகவும் பாடசாலைகளாகவும் பிரபஞ்சமே பல்கலைக் கழகமாகவும் ரிஷிகள்,ஞானிகள் அங்கு ஆசிரியர்களாகவும், இயற்கையே அவர்களது மெய்ஞானக் கல்வியின் திறந்த புத்தகமாகவும் விளங்கியது. வேத சத்தியத்தை வாழ்விலே அடிப்படையாகக் கொண்டு தனது ஞானத்தினால் அவை அறத்தின் வழிகள் என அறிந்து ஒழுகுபவனே உண்மையான கல்வியாளன் என மனுநூலும் விளக்கியுள்ளது. சத்தியம் வத, தர்மம்சர, மாத்துறுதேவா பவ,அதிதி தேவோ பவ ஆகிய உபதேசங்களில் வேத நூல்கள் குழந்தைகளிடத்து பெற்றோர் மீதும், சமூகத்தின் மீதும் மரியாதை செலுத்தி வாழக் கற்றுக் கொடுத்தன. குருகுல வாசத்தின் முடிவிலே குருவானவர் மாணவர்களுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பும் நிகழ்ச்சியில் “நாமனைவரும் இனி ஒன்றாகவே பழகுவோம்,ஒன்றாகவே வாழ்வோம்,அப்படிக்கலந்து பழகித் தெரிந்து கொண்ட அறிவினைப் போற்றிக் காப்பாற்றுவோம். இணைந்து பழகி, ஒருவர் க்கொருவர் நட்புடன் வாழ்வோம்” என்ற அறிவுரையினை உபநிடதங்கள் வழங்கி வாழ்த்துகின்ற பண்பினைக் காணமுடியும்.

உபநிடதக் கல்வியின் குறிக்கோளை பின்வரும் சுலோகத்தில் கண்டு கொள்ளலாம். “அஸதோ மா ஸத் கமய, தமஸோ மா ஜோதிர் கமய ம்ருத்யோர் மா அமிர்தம் கமய” என வரும் அடிகளில்: இருளில் இருந்து ஒளிக்கு என்னை அழைத்துச் செல், அறியாமையிலிருந்து அறிவிற்கு என்னை அழைத்துச் செல், மரணத்திலிருந்து அமிர்தமாகிய இறவாமைக்கு என்னை அழைத்துச் செல் எனும் இத்தகைய உயர்ந்த கல்வியின் குறிக்கோளில் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையே முன்னோர் அறிவித்து வைத்தனர். உபநிடதங்களிலும் அறிவானது அபரஞானம், பரஞானம் என்ற பிரிவிலே உலகியற் கல்வியும்,ஆன்மீகக் கல்விப் போதனையும் இணைந்தே நடைபெற்றன.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

இவ்வுலக வாழ்விற்கு உலகியற் கல்வி அவசியமானது போல அவ்வுலக வாழ்வுக்கு ஆன்மீகக் கல்வியும் அவசியமாகும் என்பதனை உபநிடத கால ரிஷிகள் இல்லற வாழ்வினை மேற்கொண்டு ஒழுகியவாறே வாழ்ந்து காட்டினர்.

புராதன இந்துக்களின் கல்விச் சிந்தனையானது தனி மனிதனது உள்ளார்ந்த பண்புகள், குணநலன்கள், ஒழுக்க நிலைகள் ஆகியவற்றினை வளர்ப்பதில் அதிக அக்கறை செலுத்தி வந்துள்ளன. அரசியல், ஆன்மீகம், அறிவியல், துறவியல், பண்பாடு, நாகரீகம் முதலியவற்றிலே காணப்படும் மேம்பாடுகள் அனைத்தையும் தமது கல்வித் தளத்திலே புகுத்தி வைத்தனர். அதனால் சமய ஞானம், தத்துவ ஞானம், கலைஞானம் போன்றவற்றிலும் அத்தகைய மேம்பாடுகளை ஒழுக்கப் பண்புகளை வெளிக் கொணர்வதில் அதிக அக்கறை செலுத்தப்பட்டது. “மனிதனை மனிதனாக்காத கல்வி, மனிதனை மனிதனாக்காத மதம், மனிதனை மனிதனாக்காத தத்துவம் ஆகியன மனித குலத்துக்கு தேவையற்றவை” என விவேகானந்தரும் வாழ்வியலோடும் சமூகத்துக்கு நன்மை பயக்காத விடயங்களையும் கண்டனம் செய்தமை கவனத்துக்குரியது. உண்மை, சத்தியம், நீதி, அஞ்சாமை, நேர்மை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் போன்ற மேம்பாடுகளை ஏற்று வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தும் போது சமுதாயத்திலும் சிறந்த மாற்றங்களை அவை உருவாக்கும்.

“கல்வி என்பது மூளைக்குள்ளே பல விடயங்களைப் போட்டு திணித்து வைப்பதல்ல. வாழ்க்கைச் சவால்களை சமாளிக்கக் கூடிய மனித பண்புகளை வளர்க்கக் கூடிய, நல் ஒழுக்கத்தை வளர்க்கக்கூடிய கருத்துக்களை கிரகித்து அவற்றினை வாழ்விலும் நடத்தையிலும் ஊடுவி நிற்கச் செய்தால் ஒரு பெரிய நூல் நிலையம் முழுவதையும் மனப்பாடம் செய்வதனை விட இப்படியானவன் மிகவும் கற்றுத் தேர்ந்தவனாக ஆகின்றான்” என்ற சுவாமி விவேகானந்தரின் அறிவுரை இந்துக் கல்விப் பாரம்பரியத்தை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி உள்ளது.

இந்துக்களின் கல்வி மரபு என்பதில் “மரபு” என்ற சொற் தொடரை விளங்கிக் கொயள்வது அவசியம். மரபு, இலக்கணம், முறைமை, தன்மை, பாரம்பரியம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள் என்றார் நச்சினார்க்கினியர். எனவே மரபு என்பது ‘தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கு’ என விளக்குவர். நச்சினார்க்கினியரின் கருத்தில் மரபு போலிகளைக் கடந்தது. காரணகாரிய தொடர்புடையது. மாற்றங்களை உள்வாங்கும் இயல்பு கொண்டது. பின்னதை வளம்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தது என அறிய முடிகிறது. எனவே மரபு என்பது மாற்ற முடியாத ஒன்று அல்ல என்பது புலப்படுகின்றது. இதனைப் போராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் “உண்மையான உயிர்த்துடிப்பான மரபு என்பது கடுமையான வரையறை அற்றது, அது காலத்துக்குக் காலம் தன்னைத் தானே புதுப்பித்தும் தனக்கு வேண்டிய ஜீவ சத்திதனைப் பெற்றும் இயங்கிச் செல்வதேயாகும்” எனத் தெளிவு படுத்தியுள்ளார். மரபு என்பது காலம் தோறும் மற்றவற்றினை உள்வாங்கி தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும் தன்மையானதாகும் என்பதனால் இந்துக்களினது கல்வி மரபு ‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்’ என்பதற்கேற்றவாறு கால ஓட்டத்தில் அணு விஞ்ஞான தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிகளையும் உள்வாங்கி செயலாக்கத்தில் தன்னை புதுப்பித்து வளர்ந்து செல்லும் தகமை கொண்டு விளங்குவது புலனாகும்.

இந்துக்களது கல்வித் திட்டத்தில் இதற்கமைவாகவே என்றுமே கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்க மேம்பாடுகள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. பெற்றோர், பெரியோர்களை மதித்து ஒழுகுதல், சுத்தம், ஆரோக்கியமான உடல் நலம் பேணுதல், மனதையும் புலன்களையும் அடக்கி ஆளும்வல்லமை பெறுவது, உயர்ந்த பண்புகளையும் பழக்கங்களையும் கற்றுக் கொள்வது, ஆன்மீக வழிப்பட்ட கல்வியுடன் இணைத்துக்கொண்டு எண்ணம், செயல், செயல் முதலியவற்றிலே சமநிலை பேணும் தன்மையினை வளர்த்துக் கொள்வது போன்ற விழுமியங்களைப் பின்பற்றி ஒழுகுவது அன்றைய கல்வி முறையின் அத்திவாரமாக இருந்தது.

தற்காலத்தில் விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி மிகவும் அபிவிருத்தி அடைந்துள்ளது. இதன் பயனாக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம், பொருளாதார ஆடம்பரங்கள் என்பவை செழித்து வளர்ந்துள்ளன. ஆனால் மக்கள் வாழ்விலோ அமைதி, மகிழ்ச்சி, சமாதானம் என்பன காணப்படவில்லை. மனித வாழ்க்கைத் தரத்தின் முன்னேற்றம் உலகியற் தேவைகளை நிறைவு செய்வதிலும், ஆன்மீகத் தேவைகளை வளர்த்தெடுப்பதிலும் சமவளர்ச்சி ஏற்படச் செய்தலாகும். மனிதனிடத்து மறைந்து கிடக்கும் தெய்வத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவது சமயம். மனிதரிடத்து ஆழ்ந்து கிடக்கும்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பரி பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவது கல்வியாகும் என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர். விஞ்ஞான அறிவும் தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியும் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுபவை என்பதில் மாறுபாடு கிடையாது. ஆனால் இவற்றுடன் ஆன்மீகமும் இணைய போது தான் இவை ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுவதோடு அழிவிற்குத் துணை போகாமலும் இருக்கும்.

உலகியற் கல்வியும் ஆன்மீகக் கல்வியும் இணையும் போது வாழ்விலே எதனையும் இலகுவாகச் சாதிக்கும் தன்மப்பிக்கையும் தந்துணியும் வளர்கின்றது. உதைபந்தாட்ட விளையாட்டில் இரு பக்கங்கள் இருப்பதும், இரு கம்பங்களுக்கு மத்தியில் பந்தினை அடிப்பதன் மூலமும் வெற்றி ஈட்டுவதைப் போலவே வாழ்க்கை என்ற விளையாட்டிலும் உலகியற் கல்வியும், ஆன்மீகக் கல்வியும் இருபக்கங்களையும் குறிக்கும். இவ்விரண்டுக்கும் இடையே தான் வாழ்க்கையின் லட்சியம் என்ற பந்து அடிக்கப்பட வேண்டும். வாழ்க்கை விளையாட்டிலே அகங்காரம் இருக்கும் வரை துயரங்களினால் அடிபடுதல் பந்தைப் போன்று அடிபட நேரிடும். அதனை சவாலாக்கி வெற்றி கொள்வதற்கு ஆன்மீகக் கல்வியால் மனதிலே அன்பினை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நவீன காலக் கல்விமுறையில் உலகியல் விடயங்களுக்குத் தான் அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றது. “அறிவினை மூலதனமாகக் கொண்ட சமுதாயம் (knowledge based society)” தான் இன்றைய தேவையென கல்வியாளர்கள் விதந்தோதுகின்றனர். மனிதனுக்கு கல்வி முதுகெலும்பு போன்றது. கல்வியில்லாமல் ஒருவன் நிமிர்ந்து நிற்பது கடினமே. கல்வி என்பது அஞ்ஞானத்தையும், அவிவேகத்தையும் அழிக்க வேண்டும். இன்று தரப்படும் கல்வியினால் மனிதர்கள் செல்வத்தை, வசதிகளை, புகழை, தற்பெருமையை சம்பாதிக்கின்றார்கள். உண்மையான ஆத்மவித்தையை ஆத்மீக செல்வத்தை நாடுவதில்லை. “வித்தை ததாதி வினயம், வினயம் ததாதி வித்தை” என்பது ஒரு முதுமொழி. கல்வி ஒருவருக்குப் பணிவைத் தர வேண்டும். பணிவு ஒருவருக்குப் படிப்பினைத் தரவேண்டும். இன்றைய மாணவர்கள் வித்தியார்த்திகளாக இல்லாமல் விடயார்த்திகளாக புலன் கட்டு மகிழவு தரும் காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். வித்தை முக்கியம் என கருதுவபர்கள் மிகக் குறைவு.

இன்று கோடிக் கணக்கானவர்கள் கல்வியாளர்களாகப் புலமைத்துவ நிபுணர்களாக உள்ளனர். ஆனால் நமது கல்வி புத்தக அறிவோடு மட்டும் நின்று விடக்கூடாது என்பதில் இந்துக் கல்வியாளர்கள் அதீத அக்கறை செலுத்தினர். பாலகங்காதர திலகர், அரவிந்த கோஷ்ரவீந்திரநாத தாகூர், தயானந்த சரஸ்வதி, ராஜாராம் மோகன்ராய் போன்ற மேதைகள் பலர் படித்துப்பட்டம் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் இவர்களது பெயர்கள் எல்லாம் புத்தகங்களில் தான் காணப்படுகின்றன. ஆனால் படிப்பேயில்லாத இராமகிருஷ்ணர், ரமணர், புத்தபகவான் போன்றோர் மனித மனங்களில் எல்லாம் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளனர். காரணம் அவர்கள் ஆன்மீகக் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியதுடன் உலக மக்களின் துயரங்களையும் தாமே ஏற்று மக்களின் மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்திபண்ணுமாறு சேவைகளை விரிவுபடுத்தி அவர்களது வாழ்விலே அமைதியை, மகிழ்வை ஏற்படுத்தியவர்கள். எனவே எந்தவகைக் கல்வியாய் இருப்பினும் உலகியலான, பௌதீகமான, ஆன்மீகமானவை என்னும் மூவகை ஞானமும் அவசியமாகும். அன்பெனும் சேவை என்னும் கலாச்சாரமே கல்வியின் ஆணிவேராக விளங்குமானால் நாளைய சமூகம் சாந்தி, சமாதானம், அன்பு, ஆன்மீகம் ஆகியவற்றிலே நிலைபெற்றிருத்தல் நிச்சயமாகும்.

இத்தகைய கல்விக் கொள்கையே இந்துக்களின் பாரம்பரிய சொத்தாக நின்று நிலவி வந்துள்ளது. சைவசித்தாந்தமும் மேற்குறிப்பிட்ட மூவகை அறிவினையும் பதி, பசு, பாசம் என மூவகை ஞானங்களாக விளக்கி அன்பெனும் சிவதத்துவத்தை இவ்வாறே நிலைபெறச் செய்துள்ளது. எனவே மனித குலம் முழுவதையும் ஒன்றாக நேசித்து அனேகத்துவத்திலும் ஏகத்துவத்தைக் காணும் ஒருமைப் பாட்டைக் கலாச்சார, ஒழுக்க மேம்பாட்டினைக் கல்விக் கோட்பாட்டு வளர்ச்சியுடன் இசைவாகப் பெற்றுப் பயன் அடைவது தான் உண்மையான வாழ்க்கைக் கல்வியாகும்.

பேராசிரியர்கலாநிதி கலைவாணி இராமநாதன்

இந்து நாகரிகத் துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

புகலிட வாழ்வில் தமிழ்ப் பண்பாடு

உலகின் தொன்மையான மொழிகளில் ஒன்றாக இருந்தும் இன்று வரை சீரிளமை குன்றாது கன்னித் தன்மையோடு விளங்குவது நம் தாய்மொழியாம் தமிழ். இத்தகைய சிறப்பு மொழியினை தமது தாய்மொழியாகப் பெறும் பாக்கியம் படைத்த தமிழ்மக்கள் இன்று 140 நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். புதுச்சேரியில் (பாண்டிச்சேரி) பிறந்து பிரான்ஸ் நாட்டினரால் ஆளப்பட்டு பின்னர் பிரான்ஸ் நாட்டுக்குப் புலம்பெயர்ந்தோர் நாம். ஐரோப்பாவில் மிகப்பழமை வாய்ந்த நாடாகத் திகழும் பிரான்ஸின் தலைநகரான பாரிஸ் 21.5 லட்சம் மக்களைக் கொண்டது. பாரிஸின் புறநகரில் ஒரு கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். பிரான்ஸின் முழுச் சனத்தொகை 6.5 கோடியாகும். இவர்களுள் 20 லட்சம் வெளிநாட்டவர்கள் பாரிஸிலும் அதன் புறநகரங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வெளிநாட்டவர்களுள் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 90 ஆயிரமாகும். இங்கு வாழும் தமிழர்கள் முறையே புதுச்சேரி, ரீயூனியன், மடகஸ்கார், கூடலூப்-மர்த்தினிக், ஈழம் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்தோராவர். ஈழத் தமிழர்களைத் தவிர ஏனையோர் தமிழை மறந்து பல தலைமுறைகள் ஆகி விட்டது.

புதுச்சேரி தமிழர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டினை தமது தாய் நாடு போலவே கருதி 1890 ஆண்டு முதல் குடியேறி வந்தனர். வணிகத்தின் பொருட்டு கீழைத்தேய நாடுகளை டச்சுக்காரர்கள், போத்துக்கீசர்கள், பிரெஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் கைப்பற்றி ஆண்டு வந்தனர். அந்த வகையில் புதுச்சேரி, காரைக்கால், மாஹி, ஏனாம், சந்திரநாகூர் ஆகிய இந்திய கடற் கரை நகரங்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்து வந்தன. எனவே புதுச்சேரி மக்கள் பிரான்ஸுக்கு வருவதும் போவதும் குடியேறுவதும் இயல்பான நிகழ்வாக இருந்து வந்தன. முதலில் ஆண்களே அதிகளவில் பிரான்ஸுக்கு புலம்பெயர்ந்து இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தனர். பிரெஞ்சு இராணுவத்தில் இன்றும் பலர் சிறப்பான பதவிகளில் இருந்து வருகின்றனர். இராணுவத்தில் பணியாற்றிய தமிழர்கள் ஐரோப்பியர்களைப் போலவே வாழத் தொடங்கினர். ஐரோப்பிய பெண்களை மணந்தனர். அதனால் தாய் மொழியான தமிழைப் பேசும் சூழ்நிலையே மேலோங்கித் திகழ்ந்தது. புதுச்சேரி உறவுகளை மறந்தவர்களும் இறந்தவர்களும் அநேகர்.

காலச் சூழலின் மாற்றத்தினால் 1954ல் சுதந்திர இந்தியாவுடன் புதுச்சேரியை இணைக்கும் முயற்சியில் ஜவஹர்லால் நேரு ஈடுபட்டார். பிரெஞ்சு அரசாங்கம் புதுச்சேரி மக்களுடன் ஐம் பது ஆண்டுகால நல்லெண்ண ஒப்பந்தம் ஒன்றினைக் கைச்சாத்திட்டது. புதுச்சேரி மக்களின் தனித்தன்மையும், முன்னேற்றமும் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற உறுதியினைப் பெற்ற பின்னரே இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர். அப்படி வெளியேறிய போது பிரெஞ்சு குடியரிமையினைப் பெறவிரும்பிய புதுச்சேரி, காரைக்கால் மக்களை குடும்பத்துடன் பிரான்ஸுக்கு வரவழைத்து பல்வேறு நகரங்களில் குடியமர்த்தி சகலவசதிகளையும் செய்து கொடுத்தது.

புதுச்சேரியில் 1954ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் பிரெஞ்சுக் குடியரிமையோடு வாழ்ந்தவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு பிரெஞ்சுமொழியோடு தமிழையும் கற்பித்து வந்தனர். பிரெஞ்சு மொழி யினை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தோர் மேற்கல்வி பெற பாரிஸ் மாநகருக்கு வந்தனர். அப்படி வந்தோர் காலப்போக்கில் தம்மையும் தம்மினத்தவர்களையும் பிரெஞ்சு நாட்டு பண்பாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டனர். ஆனால் பிற்காலத்தில் புலம் பெயர்ந்து வந்த புதுச்சேரி மக்கள் தமிழையும், தமிழ் பண்பாட்டையும், இறை வழிபாட்டினையும் கைவிட்டு விடாது பேணி வந்தனர்.

இலங்கையிலிருந்து 1975ம் ஆண்டு முதல் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வந்தனர். அவர்களுக் கு மொழியும், வேலை வாய்ப்பும், குடியரிமையும் மிகமிகக் கடினமாக இருந்தது. எப்படியும் வாழ்க்கையை அமைத்து முன்னேற வேண்டிய கட்டாயத்தினால் தனியார் நிறுவனங்களில் கிடைத்த பணியினை ஏற்று வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர். அவர்களது பிள்ளைகள் பிரெஞ்சு மொழியினை பள்ளிக்கூடங்களில் கற்று மேன்மையுற்றனர். அத்துடன் பெற்றோர்களின் வழிகாட்டலில் தமிழையும் கற்று வந்தனர். 1980ல் மேலும் அதிக அளவு இலங்கை தமிழர்கள் பாரிஸ் நகரிலும், புறநகரிலும் குடிநேத் தொடங்கினர். இங்கே வருகை தந்த தமிழ் சிந்தனையாளர்களும், கல்விமான்களும் தமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் தமிழையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் மறவாதிருக்க ஆக்க பூர்வமான

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். “தமிழ்ச் சோலை” என்ற மாலை நேர தமிழ் வகுப்புக்களை பாரிஸிலும் அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் நடாத்தி வந்தனர். ஈழநாடு, ஈழமுரசு என்ற தமிழ் பத்திரிகைகளை வார இதழ் பத்திரிகைகளாக வெளியிட்டனர். இசை, பரத நாட்டிய வகுப்புக்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தெய்வ வழிபாட்டிற்காக விநாயகர் கோவில், அம்மன் கோவில் எனப் பல கோவில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ஈழத்தமிழர்களின் மொழி, இனம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடையாளங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுத்தப்பட்டு நெறி முறையாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. 1990க்குப் பின் வந்த தமிழர்களின் மொழி ஆர்வம் மேலோங்கி நின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

இங்கே பிறந்து வளரும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளும் தமது தாய் மொழியினை நேசித்து வருகின்றனர். 95 வீதமான பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியை பிழையின்றி பேசக் கூடியவர்களாகவும், 50 வீதமான பிள்ளைகள் தமிழைப் பேச, வாசிக்க, எழுதக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக பிரான்ஸ் நாட்டில் தமிழும், தமிழ் பண்பாடும் நிலைத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கை எழுகின்றது. இதற்கு முழுமுதற் காரண கர்த்தாக்கள் ஈழத் தமிழர்களே என்பது மிகையாகாது.

தங்கத் தமிழ் தரணி எங்கும் தனி மொழியாக என்றென்றும் வாழும்.
தமிழன் என்று சொல்வதில் பெருமை கொள்வோம்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழர் ஒற்றுமை!

அலன் ஆனந்தன்

தலைவர்

உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கம் - பிரான்ஸ்

பண்பும் பயனும்

மனிதர் யாவரும் மாண்புடன் வாழ
பண்பாய் நடப்பது உன்னதமானது
இனியவை பேசி இன்முகங் காட்டி
இல்லறவாழ்வில் இன்பமாய் இருப்பதும்
கணிகளும் காய் கறிகளும் உண்டு
பல்லாண்டுகள் பண்பாய் வாழ்வதும்
இனத்தின் விடிவுக்கு இன்பமாய் உதவிகள்
எங்கிருந்தாலும் செய்வதும் பண்பே

-துறையூரான்-

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் வாழ்வும் தமிழ் மொழியின் எதிர்காலமும்

நமது தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழி சங்க காலத்திலிருந்து இன்றுவரை எவ்வாறு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது என்பதனையும் தமிழர் என்ற ஓர் இனம் இந்திய நாட்டிலிருந்து மட்டுமன்றி, ஈழத்தமிழ் கத்திலிருந்தும் புலம்பெயர்ந்து உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளதனையும், இன்றைய தமிழ் மொழியின் நிலை,மற்றும் அது நிலைத்து நிற்க நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதனையும் விளக்கும் வகையில் அமைகின்றது இக்கட்டுரை.

சங்க காலம்:

“நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையம்” என்று தொல்காப்பியப் பாயிரமும், “மாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்” என்று சின்னமனார் செப்பேடு குறிக்கும். தலை- இடை-கடைச் சங்கங்கள் பற்றி இறையனார் களவியலுரை விரிவாகக் கூறுகிறது. கிறீஸ்து துவக்கு முன்னதாகப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் அளவில் காய்சினவழுதி என்ற பாண்டிய மன்னனால் கடல் கொண்ட மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் அல்லது அவையம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இடையில் நிகழ்ந்த இருபெரும் கடற்கோள்களினால் இச்சங்கம் தலை,இடை,கடைச் சங்கம் என்று உருப்பெற்றது.

தலைச் சங்கத்தை தோற்றுவித்த பாண்டியன் காய்சினவழுதி முதலாக,கடைச் சங்கத்து இறுதியிலிருந்த உக்கிரப் பெருவழுதி ஈறாக நூற்றித் தொண்ணூற்றேழு அரசர்கள் இந்த மூன்று சங்கங்களையும் போற்றிப் புரந்தனர். இந்த நூற்றித் தொண்ணூற்றேழு பாண்டிய மன்னர்களிலே பதினைந்து பேர் கவியரங்கேறிய பெரும் புலமையாளராகவும் திகழ்ந்தனர்.

மூன்று சங்கங்களிலும் அறுநூற்றி ஐம்பத்தேழு புலவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். எண்ணாயிரத்தி ஐந்நூற்றி தொண்ணூற்றெட்டுப் புலவர்கள் தங்கள் செய்யுட்களையும் நூல்களையும் அரங்கேற்றினர். மூன்று சங்கங்களும் ஒன்பதினாயிரத்தி தொள்ளாயிரத்தி தொண்ணூறு ஆண்டுகள் தென்மதுரை-கபாடபுரம்--மதுரை ஆகிய இடங்களில் நிலைபெற்றுத் தமிழை ஆராய்ந்தன. மூன்று சங்கங்களிலும் தமிழை ஆராய்ந்த புலவர்கள் அகத்தியம்,தொல்காப்பியம்,பரிபாடல், முதுநாரை, முதுகுருகு,களரியாவிரை,கலி,குருகு,வெண்டாளி,வியாழமாலை அகவல்,மாபுராணம், பூதபுராணம், இசை நுணுக்கம்,நெடுந்தொகை,குறுந்தொகை,நற்றிணை,புறநானூறு,ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல்,கூத்து,வரி,சிறிற்சை,பேரிசை என்று இத்தொடக்கத்தனவாக இயல்,இசை,நாடகம் என்னும் மூவ்வகுப்புக்களைச் சிறப்பாகவுடைய முத்தமிழ் நூல்கள் எத்தணையோ படைத்தனர். மூன்று சங்கங்களும் 9990 ஆண்டுகள் 199 அரசர்களால் புரக்கப் பெற்றுள்ளன. ஓர் அரசருக்குரிய சராசரி ஆட்சிக் காலம் 50 ஆண்டுகளாகும். மூன்று சங்கங்களிலும் தலைமை ஏற்றுத் தமிழாராய்ந்தவர்களின் தொகை 657 ஆகும். எனவே ஒவ்வொரு தலைமைப் புலவர்க்கும் உரிய காலம் சராசரியாக 15 ஆண்டுகளாகும். ஓர் அரசர் 50 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்வதும், ஒரு புலவர் 15 ஆண்டுகள் சங்கத் தலைமை ஏற்பதும் நம்ப முடியாத செய்திகளோ புனைந்துரைகளோ அல்ல என்பது தெளிவு. மேலை நாட்டு வரலாற்றில் இத்தகைய வியக்கத்தக்க பத்தாயிரமாண்டுச் சங்க வரலாறு இல்லை.

காலத்துக்கும் கடலுக்கும் தப்பி இப்பொழுது நமக்குக் கிடைப்பன இடைச் சங்க நூல் தொல்காப்பியமும்,கடைச் சங்க நூல்களாகிய பதினெண் மேற்கணக்காகிய பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் மற்றும் திருக்குறளும்,சிலம்பும்,மேகலையும்,சங்கம் மருவிய கால நூல்களாகிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கும் ஆகும்.

தொல்காப்பியம்:

தொல்காப்பியம் வெறும் இலக்கணநூல் மட்டுமன்று. மொழியியல்,இலக்கவியல்,வாழ்வியல் உலகவியல், உயிரியல்,உளவியல் முதலான பல்துறைகளும் கொண்டொளிரும் தனிப்பெரும் முதல் நூலாகும். இன்றைய மொழி ஆராய்ச்சியில் கொள்ளப்படும் ஒலியியல்,சொல்லமைப்பு ஆராய்ச்சி, பொருள் ஆராய்ச்சி முதலிய பகுதிகளைத் தொல் காலத்திலேயே தொல்காப்பியம் நுட்பமாக உணர்த்தியிருப்பது வியப்புக்குரியது.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பதினெண்மேற்கணக்கு:

‘அந்நிலை மருங்கின் அறம் முதலாகிய மும்முதற் பொருள்களைப்’ பாட்டுப் பொருளாக கொண்டு அகம் புறம் என்னும் இருதிணைகளில், அவற்றின் பல்வேறு துறைகளும் அமையுமாறு பாடப்பட்ட பாட்டின் தொகுதியே மேற்கணக்கு நூல்கள். எட்டுத் தொகையும், பத்துப் பாட்டும் பதினெண் மேற்கணக்கு என்று வழங்கப்படும்.

எட்டுத் தொகை:

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிற்றுப் பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத்தொகை”

என்னும் பழம்பாடல், எட்டுத்தொகை நூல்கள் இன்னின்னவை என்று குறிப்பிடுகின்றது. எண்பெருந்தொகை என்றும் இவை வழங்கப்படும். இவற்றுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய ஐந்தும் அகப்பொருள் பற்றியவை. பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகிய இரண்டும் புறப்பொருள் பற்றியவை. பரிபாடல் அகமும் புறமும் கலந்த ஒன்று.

பழங்குறிமுகம் அகழ்வாழ்வில் களவும், கற்பும், புறவாழ்வில் போரும், கொடையும், இருவாழ்விலும் அறமும் போற்றிக் கொண்டது. முடியுடைவேந்தரின் கீழமைந்த குடியாட்சியில் நிறைவும் அமைதியும் கொண்டது. பசியும் பகையும் நீங்கி, வசியும் வளனும் சுரக்க வாழ்ந்தது. உயர்ந்த கலை, நாகரீகம், பண்பாடு, இலக்கியம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றைப் படைத்துக் கொண்டு தனியியல்புடைய ஒரு பொற்காலம் கண்டு உலக நாடுகளிடையே தனிப் பேரான்மையுடன் ஒங்கிச் சிறந்திருந்தது.

பத்துப்பாட்டு:

“முருகு பொருநூறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி- மருவினிய
கோல நெடுநல் வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து”

எனும் பழஞ் செய்யுள் பத்துப்பாட்டுள் தொகுக்கப்பெற்ற நூல்களைக் கூறுகின்றது.

திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் புலவராற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும் பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்னும் கூத்தாற்றுப்படை ஆகிய ஐந்து ஆற்றுப்படைகள் பத்துப்பாட்டுள் அமைந்துள்ளன.

திருக்குறள்:

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நாடு, மொழி, இன எல்லைகளை எல்லாங் கடந்து உலக மனிதன் என்னும் ஒப்புயர்வற்ற கருத்தை உருவாக்கி மனித குலத்திற்காக அறம் பாடிய பெருமை திருவள்ளுவரைத் தவிர உலக அரங்கில் வேறு எவருக்கும் இல்லை.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்ற பாரதியாரின் கூற்று முற்றிலும் உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை என்பதற்கு உலகப் பேரறிஞர்களின் கருத்துரைகளே சான்று பகரும்.

“The Kural is the master piece of Tamil Literature,
one of the highest and purest expressions of human thought”.

திருக்குறள் மூன்று உறுதிப் பொருள்களையும் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பாலில் நுட்பமாக விளக்குகின்றது.

‘மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர்பிற’ - அறத்துப் பால்

‘செய்க பொருளை செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனின் கூறியதில்’ - பொருட் பால்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

‘மலரின் மெல்லிது காமம் சிலரதன்

செவ்வி தலைப்படு வார்’ - காமத்துப் பால்

இக்குறட் பாக்கள் அவ்வப்பாலின் திரண்ட கருத்தை விளக்குவனவாகவும்,

‘ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஓழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப் படும்’

என்னும் குறட்பா நூலின் உயிர்நிலைக் கருத்தாகவும் கொண்டு நூலை ஆராய்வதற்கு திருக்குறளின் நுட்பமும் ஒட்பமும் நன்கு புலப்படும்.

மனத்துக்கண் மாசிலனாகி, இன்பத்தையும் பொருளையும் அறத்து வழி ஈட்டி, இல்லறம் ஏற்று, உலக நடையை உணர்ந்து, கற்பன கற்று, துறப்பன துறந்து, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, மற்றீ ண்டு வாரநெறியைக் கற்றுப் பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவதே திருவள்ளுவப் பயனாகும்.

வடமொழி வேதத்தை உடையது, தமிழ் திருக்குறளை உடையது. ஆற்றில் அழிந்து விடும் என்று அந்தணர்கள் ஏட்டில் எழுதவில்லை. ‘ஏட்டில் எழுதி வல்லுனர் எல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச் சொல்லிடினும் ஆற்றல் குறைவது இல்லை’ என்று வேதத்தை விடச் சிறந்தது திருக்குறள் என்று பாராட்டப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரம்:

சிலப்பதிகாரம் உலகப் பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றாக வைத்துப் போற்றுதற்குரிய பெருமையும், தகுதியும் உடையது. ‘சிலப்பதிகாரம் தமிழர் உலக நாகரீகத்துக்கு அளித்த கொடை’ என்று மேலை நாட்டறிஞர் போற்றுவர்.

இயல், இசை, நாடகக் கூறுகள் சிலப்பதிகாரத்தின் இடையிடையே கலந்துள்ளமையால், ‘இயலிசை நாடகப் பொருட்டிடார் நிலைச் செய்யுள்’ என்றும், உரைப்பாட்டும், இசைப்பாட்டும் விரவி வருவதால் ‘உரையிடையிட்ட பாட்டிடைச் செய்யுள்’ என்றும், நாடக உறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளமையால் ‘நாடகச் செய்யுள்’ என்றும் சிலப்பதிகாரம் பெயர் பெறும்.

பிறகாப்பியங்களுக்கு இல்லாத பெருஞ் சிறப்பு, இதன் அடிப்படைத் தமிழ்த் தகுதியாகும். முடியுடை வேந்தரையும் குறுநில வேந்தரையும், தனியொரு வள்ளலையும் பாடும் தனிப்பாடல்களாகச் சங்க காலத்தில் எழுந்து, தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கிளிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு முத்தமிழ் நலங்களும் பொலியுமாறு எழுதப்பெற்றது. சிலப்பதிகாரம் குடிமக்களாக வாழ்ந்து, குறைநிறையுடைய கண்ணகி, கோவலன், மாதவி போன்றோரைக் காப்பிய உறுப்பினர்களாகக் கொண்டமையால் இது குடிமக்கள் காப்பியம் என்றும், பல இலக்கிய மரபுகளைக் கதை முறையிலும் பாட்டு முறையிலும் மாற்றிய மைத்துக் காப்பியத்தில் புரட்சி செய்தமையால் புரட்சிக் காப்பியம் என்றும் கூறப்பெறும்.

‘அரசநெறி தவறிய மன்னர்க்கு அறமே கூற்றாகும், புகழ்மிக்க பத்தினியை உயர்ந்தவரும் போற்றுவர், முன்செய்த வினை உருவங்கொண்டு தன்பயனை நுகர்விக்கும் எனும் முப்பெரும் உண்மை களை நிலைநாட்டுவதற்காக எழுதப்பட்ட பெருங்காப்பியமே சிலப்பதிகாரம். சிலப்பதிகாரத்தில் 3 காண்டங்களும் 30 காதைகளும், காதை இறுதியில் 15 வெண்பாக்களும், 5001 அடிகளும் உள்ளன.

மணிமேகலை:

மணிமேகலை தனி சமயத்தினைப் பரப்ப தமிழில் எழுந்த முதல் சமயக் காப்பியம். மணிமேகலை ‘மணிமேகலை துறவு’ என்னும் பெயரும் இதற்குண்டு. 30 காதைகளையும், அகற்பாவினால் அமைந்த 4286 அடிகளையும் கொண்டது. சிலப்பதிகாரத்துடன் தொடர்ந்த கதைப் போக்குடையது. கோவலனுக்கும், மாதவிக்கும் பிறந்த மணிமேகலை என்னும் பெண்ணின் துறவினைக் கூறுவது. பேளத்த சமயக் கருத்தினை விளக்கி அதுவே சிறந்தது என்பதை வற்புறுத்துவது. சிலப்பதிகாரத்தை ஒத்த பாவியல்பும், நடைப் போக்கும் வருணனைகளும் அறிவுரைகளும் கொண்டுள்ளது.

இலக்கிய நோக்கில் சிலம்பு சிறக்கின்றது. சமயநோக்கில் மணிமேகலை முதன்மை பெறுகின்றது. சிலம்பில் சமயத் தாக்குதல் இல்லை. சமயப் பொதுமை போற்றப்படுகின்றது. மணிமேகலையில் சமயத் தாக்குதல் உண்டு. பெளத்த சமயம் ஒன்றே போற்றப்படுகின்றது. சிலம்பு முத்தமிழ்க் காப்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பியம்,மணிமேகலை இயற்றமிழ்க் காவியம், சிலம்பில் இயற்கைக்கு மீறிய நிகழ்ச்சிகள் குறைவு. மணிமேகலையில் அவை மிகுதி. எனவே ஒற்றுமையும், வேற்றுமையும் கொண்டிருப்பினும் இரண்டும் கதைத் தொடர்பாலும் கால ஒருமையாலும் 'இரட்டைக் காப்பியங்கள்' என்று வழங்கப்பெறுகின்றன.

பதினென்கீழ் கணக்கு:

கீழ்கணக்கு நூல்களைப் பற்றிய ஒரு பழைய வெண்பா,
நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணை முப்
பால் கடுகம் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இந்நிலைய காஞ்சியுடன் ஏலாதி என்பவே
ஐகந்நிலைய ஆம்கீழ்க் கணக்கு

என 18 நூல்களை பட்டியலிடுகின்றது.

கீழ்க்கண்ட நூல்களுள் அகப்பொருள் பற்றியவை ஆறு (ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணை மொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார்நாற்பது, ஏயைவவை அறம் கூறுபவை. திரி கடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி என்னும் மூன்றும் உடல் நோய் போக்கும் மருந்துக் கூட்டின் பெயர் தாங்கும் அறநூல்களாகும்.

இவ்வாறு அறத்தைப் போற்றி வளர்த்த தமிழ் மக்களின் இன்றைய சனத்தொகை தமிழ் நாட்டில் எட்டுக் கோடியாகும். புதுச்சேரி மாநிலத்தில் 11 லட்சமாகும். புதுவையிருந்து மத்னிக் என்ற மேற்கிந்திய தீவில் (பிரெஞ்ச் அரசுக்கு உட்பட்டது) வேலை தேடிச்சென்ற மக்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வாழ்கின்றனர். 250 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக தென்னாபிரிக்க நாடுகளுக்கும், மேற்கிந்திய தீவுகளுக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கில் இந்திய நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பிழைப்புத் தேடிச் சென்ற மக்களோடு தமிழரும் சென்றனர். அவர்கள் இன்று புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்றைய நிலையில் அவர்களது கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றினை நோக்கினால் தமிழர்களின் முத்திரை தெரியும். ஆனால் தாய் மொழியை மறந்து விட்டு ஆங்கில மொழியையே அவர்களது சந்ததியினர் பின்பற்றி வந்துள்ளமையைக் கண்கூடாகக் கண்டபோது மனதில் நான் சொல்லவொண்ணா வேதனை அடைந்தேன். ஆனால் அவர்களுடைய விருந்தோம்பலைக் கண்ணுற்ற போது உள்ளம் மகிழ்ந்தேன். தென் ஆபிரிக்காவில் வாழும் தமிழர்கள் இன்றும் தங்களுடைய இயற் பெயர்களுடன் சாதியின் பெயரை முதலி, நாயுடு, பிள்ளை, படையாச்சி என்று சேர்த்து வைத்திருப்பதிலிருந்து அவர்கள் தமிழினத்தைச் சார்ந்திருப்பதும், ஆனால் மொழி தெரியாமல் தடுமாறுவதும் தெள்ளெனத் தெரிய வருகின்றது.

மேற்கிந்திய தீவுகளில் நான் இந்திய அரசு அலுவல் காரணமாக 1987- 88ல் சில மாதங்கள் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் காலத்தைச் செலவிட்டபோது இவர்களது உள்ளுணர்வினை, குறிப்பாக நான் அவர்களது மூதாதையர் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்றேன் எனத் தெரிந்து கொண்டபோது என்னை தங்களுடைய இல்லங்களுக்கு அழைத்து, நமது மொழியைப் பற்றி நான் கூறக்கேட்டு அறிந்து கொண்ட பரிதாப நிலையினையும், அதே நேரத்தில் அவர்கள் என்னிடம் காட்டிய நட்பினையும், அன்பையும், விருந்தோம்பலையும் இயன்றளவும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். தங்களுடைய மொழியினை மறந்து, இந்தி ஒன்று தான் இந்தியா என நினைத்துக் கொண்டு இந்தியத் திரைப்படப் பாடல்களை அந்த மொழியும் அறியாமல் ஆங்கில மொழியில் எழுதிக் கொண்டு, அதேசமயம் அப்பாடல்களின் இசை மெட்டுக்கள் மாறாமல் பாடுவதைக்கண்டு நான் பரிதாபப்பட்டு வேதனை அடைந்தேன். நடை, உடை பாவனைகளில் வெளிநாட்டு நாகரீகத்தினைக் கடைப்பிடித்து வந்தாலும் "சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா" என்ற பாரதியின் கவிதைவரிகள் அங்கே சத்திய வாக்காக நிலை கொண்டுள்ளமையைக் கண்டு மகிழ்வுற்றேன். இந்தியத் திருமணங்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்பதனைக் கேட்க அவர்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அகம், புறம் வாழ்க்கையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தமிழினப் பண்பாட்டினை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தாலும் தமிழ் மொழியை மறந்து விட்டு வாழ்வது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

இந்திய அரசால் இன்று தமிழ் மொழி செம்மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதை மட்டும் எண்ணி நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அதே நேரத்தில் “ஒற்றுமையுள் வேற்றுமை தான் தெரிவதில்லை” என்று அன்று பாடிய நிலை, இன்று ஆறுகளில் ஓடும் தண்ணீர் மற்றும் அணைகள் எங்களுக்குத் தான் உரிமை என்று இந்திய நாட்டின் பல மாநிலங்களும் அருந்தும் நீருக்குக் கூட உரிமை கொண்டாடி மற்ற மாநிலத்தினரை வேற்றுமை கொள்வதால், “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை தான் தெரிவதில்லை” என்று இன்று நான் பாட வேண்டிய நிலையை நினைத்து வேதனைப் படுகின்றேன்.

இன்றைய நிலையில் நம் தமிழ் மொழி புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களால் உலகமெங்கும் தெரியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. துன்பத்தில் ஒரு இன்பம் என்று இதை நான் எண்ணுகின்றேன். தங்களின் நாட்டையும், உறவினர்களையும், சொத்துக்களையும் விட்டுவிட்டு அகதிகளாக பல நாடுகளுக்கும் ஓடிய ஈழத் தமிழர்கள் தம் நாட்டில் உற்றார் உறவினர் உயிரோடு இருக்கின்றனரா? ஏன்ற ஐயப் பாட்டில் வாழும் பரிதாப நிலையைக் காணும் அதே நேரத்தில், இம்மக்களால், தமிழினம் என்ற ஒன்று உலகம் முழுவதும் பரவி, அதனுடைய கலை, பண்பாடு, பாரம்பரியம் ஆகியவை இன்று அழியாமல் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருவது இவ்வாறான ஈழத் தமிழர்களால் தான் என்பதனை நினைக்கும் போது தான் துன்பத்தில் ஓர் இன்பம் என நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

இந்தியாவின் வட மாநிலங்களில் தான் மேலை நாட்டு நாகரீகம் எனக்குத் தெரிந்த வரை இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக பரவி நிலை கொண்டுள்ளதைக் கண்டு வந்தேன். ஆனால் இன்று அந்த மேலை நாட்டு நாகரீகம், தமிழகத்திலும் தலைதூக்க ஆரம்பித்து விட்டது. “வலென்டைன் டே” என்ற காதலர் தினம் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டு இளம் பெண்களும், ஆண்களும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு ஒவ்வாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்திருப்பது தமிழினப் பெற்றோர்களுக்கு கவலைக் கிடமாகி வருகின்றது. தமிழைக் காப்போம் என்று முரசடித்து வாழும் சில தமிழ் குடும்பங்களின் பிள்ளைகளே, “டாடி மம்மி” என வழக்கத்தில் கையாண்டு ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் கல்வி பயிற்றுவிக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

புலம் பெயர்ந்த இந்தியத் தமிழ்மக்களின் உணர்வுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் கற்பிக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதாக என்னிடம் கூறியதை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். அங்கு தமிழ் கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் இல்லை. தமிழ் மொழி தெரியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் அங்கே இருக்கின்றது. இங்கு தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலம் பேசினால் தான் உயர்ந்தவர்கள் எனக்கருதி ஆங்கில மோகத்தில் தமிழை உதறித் தள்ளும் குடும்பங்களைக் கண்டு வேதனை அடைகின்றேன். இந்த இழிநிலை மாற தமிழ் நாட்டிலும், புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் தமிழ் மக்கள் பின்வரும் முறைகளை கடைப்பிடித்தால் தமிழ் மொழியும், தமிழ்ப் பண்பாடும் சிறந்து விளங்கும்.

தமிழ் இல்லங்களில் தமிழ் மொழியே ஒலிக்க வேண்டும். தமிழ்மொழி தெரியாதோருடன் உரையாடும் போது மட்டுமே பிறமொழிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

தமிழர்கள் தங்கள் கையொப்பத்தினை தமிழிலேயே இடவேண்டும்.

உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் (பத்தாம் வகுப்பு வரை) மாணவ, மாணவியர்களுக்கு தமிழ் மொழியிலேயே அனைத்துப் பாடங்களும் கற்பிக்கப் படவேண்டும். ஆங்கிலம் மற்றும் தேசிய மொழிகளை இரண்டாவது, மூன்றாவது மொழிகளாகக் கற்றுக் கொள்வதில் தடை ஏதுமில்லை.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியைப் பயில்வதற்கு தகுந்த ஆசிரியர்களை தமிழக அரசே தேர்ந்தெடுத்து எந்தெந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்களோ அந்தந்த நாடுகளுக்கு அனுப்ப அனைத்து உதவிகளும் செய்திடல் வேண்டும்.

தமிழக அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ் மொழியையே பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனைய மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் போது தான் வேற்று மொழிகளைக் கையாள வேண்டும்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

தமிழக விளம்பரப் பலகைகளில் தமிழ் மொழியே முதன்மை பெற வேண்டும்.

வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் தமிழிலேயே உரையாடி அம்மொழியிலேயே அவர்களை எழுதப் படிக்க கற்பிக்க வேண்டும். கலை,பண்பாடு ஆகியவற்றினையும் பிள்ளைகள் கற்பதற்கு வழி செய்து கொடுப்பது பெற்றோர்களின் தலையாய கடமையாகும்.

ஆலய வழிபாடுகளில் தமிழ் மொழியினைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். நமது நாயன்மார்களும், ஆழ்வார் பெருமக்களும் அருளிச் சென்றுள்ள ஆன்மீக இலக்கியங்களாகிய தேவாரம்,திருவாசகம், பாசுரங்கள் ஆகியவைகளைப் படித்து,இசைத்து பரப்புதல் மிகமிக அத்தியா வசியம்.

தமிழகத்திலும்,தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் அடிக்கடி உலகத் தமிழ் மாநாடுகளை நடாத்தி,உலகில் வாழும் தமிழ் மக்களின் உறவுப்பாலத்தை பலப்படுத்த வேண்டும். தமிழ் மொழியின் தொன்மையும்,இலக்கியத் திறனும் அப்பொழுது தான் புலம் பெயர்ந்த தமிழர் வாழும் நாடுகளிலும் வெளிப்படும். நமது மக்கள்,தாய்மொழியைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும்,நமது தமிழ் மொழியை மற்ற நாட்டினரும் கற்றுக் கொள்ளவும் அதன் மேன்மையினை தெரிந்து கொள்ளவும் இவ்வாறான மாநாடுகள் உதவும்.

இந்தச் சிபார்சுகளை தமிழக மக்களும்,தமிழக அரசும்,ஏனைய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களும் கடைப்பிடித்து வந்தால்,தமிழ் மொழிக்கு ஈடான மொழி உலகில் வேறொன்றுமில்லை என்பதனை உலக மக்கள் யாவரும் உணர்ந்து கொள்வர்.

புதுவை வயி.நாராயணசாமி

பண்பும் பகுத்தறிவும் பாங்கான நடத்தைகளும்
என்றும் ஏற்றிடுமென் றுணர்.

-புதுக்குறள்

கூடியிருந்து குழி பறிக்கும் கெட்டோரை தெய்வம்
தேடி அடித்து விடும்.

-புதுக்குறள்

தமிழரின் இசை வளம் மரபு - நெகிழ்ச்சி - வளர்ச்சி.

தமிழிலுள்ள இசைப்பாடல்கள், வடிவங்களிலும் பாடும் முறைமைகளிலும் பல்வேறு வகையான மாற்றங்களுக்குட்படுதலை வரலாறு எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது. இவ்வகையான மாற்றங்களை அடைந்துவரும் இசைப்பாடல்களின் இசைவளம் பற்றியும் அவற்றில் பேணப்பட்டு வரும் மரபுசார்ந்த அம்சங்கள்பற்றியும் இவ்வம்சங்களில் காலங்காலமாக நிகழ்ந்துவரும் நெகிழ்ச்சி கள் மற்றும் வளர்ச்சிநிலைகள் ஆகியன பற்றியுமான சிந்தனைகளை முன்வைப்பதாக இச்சிறு கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழரின் இசைவளத்துக்கு நீண்டதொரு வரலாறு உளது. சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு மேற்பட்ட வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிகொண்டது அது. இந்த வரலாற்றிலே அது பல்வகைப்பட்ட வளர்ச்சிகள், மாற்றங்கள் என்பவற்றை எய்தி வந்துள்ளது. இவ்வாறான அதன் வரலாற்றுப்போக்கிலே இன்று நம் மத்தியில் அவ்விசைமரபானது நாட்டாரிசை, பண்ணிசை, கர்நாடகஇசை, திரையிசை, மெல்லிசை முதலான பல்வகைத் தோற்றங்களைக் காட்டிநிற்கின்றது. வரலாற்று நிலையில் நோக்கும் பொழுது இவை ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டவையாக இருப்பதையும் ஒன்றன் உருவாக்கத்திற்கு இன்னொன்று பின்புலமாகவும் ஊற்றுக்கண்ணாகவும் இருப்பதையும் அவதானிக்க முடியும். இதுபற்றி இங்கு சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

மேற்கூறிய பல்வேறு இசைவகைகளிலும் நாட்டாரிசையே தொன்மையானதும் அடிப்படையானதுமாகும். மக்களின் இயல்பான மனவெழுச்சியில் முகிழ்த்ததான நாட்டாரிசையானது நாட்டுக்கு நாடு பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடுவது. அவ்வச் சூழல்களின் மாந்தரின் இயல்பான உணர்வெழுச்சிகளுடனான ஆடல்களில் பயின்றுவருவது. இதனால் இது 'பொதுமக்களின் இசை' எனக்கொள்ளத்தக்கது.

இவ்விதமான நாட்டாரிசையின் கூறுகள் குறித்தசில காலகட்டங்களில் ஒழுங்கமைவு எய்தும் நிலையிலேயே செவ்வியலிசை உருவாகிறது. நாட்டாரிசையானது இலக்கணமயப் படுத்தப்படாதது. செவ்வியல் இசைகளில் இலக்கணம் தவிர்க்கமுடியாத அம்சமாகும். மேற்கூறிய செவ்வியற் தன்மையை நோக்கிய வளர்ச்சியில் பண், இராகங்கள் என்பன இசைக்கப்படும் முறைமையானது (ஒலிக்கோலங்களின் அளவு)வரையறை எய்துகிறது. இவ்வாறு வரையறை எய்திய நிலையே 'மரபு' எனச் சுட்டப்படுவது. இவ்வாறான வரையறை எய்திய செவ்வியல்இசைமரபுகள் என்ற வகையிலேயே தமிழில் மேற்கூட்டிய பண்ணிசை, கர்நாடகஇசை என்பன அமைகின்றன

இவ்வாறு நாட்டாரிசையிலிருந்து செவ்வியலிசையை நோக்கிய வரலாறானது ஒரு காலகட்டத்தோடு மட்டும் நின்று விடுவதில்லை. செவ்வியலாக வளர்ச்சிபெற்ற இசை மரபுகள் காலத்திற்குக் காலம் அவ்வக்காலச் சமூகத் தேவைகளையொட்டி நாட்டாரிசை மரபுகளுடனும் ஏனைய சூழல்சார்ந்த இசைமரபுகளுடனும் தொடர்புகொள்கின்றன. அவ்வாறான தொடர்புகளிலேயே செவ்வியல் மரபுகள் நெகிழ்ச்சியடைவதுண்டு. பொருள், வடிவம், இசைக்கும் முறைமை முதலிய பல அம்சங்களில் இவ்வாறான நெகிழ்ச்சிப்போக்கை அவதானிக்க முடியும்.

தமிழரின் இசைவளங்களின் வரலாற்றில் இவ்வாறான வளர்ச்சி மற்றும் நெகிழ்ச்சி முதலியவற்றை எம்மால் தெளிவாக இனம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. தமிழர்மத்தியில் பண்டைக் காலத்தில் நிலவிய 'வரி', 'குரவை', 'வள்ளை' முதலான நாட்டார் வழக்கியல் மரபு சார்ந்த ஆடற்செயற்பாடுகளில் பயின்ற இசைவகைகளே நாளடைவில் ஒழுங்கமைதி எய்தியநிலையில் பண்ணிசையாக வடிவங்கொண்டன என்பதை வரலாறு எமக்குத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. கலித்தொகை மற்றும் சிலப்பதிகாரம் ஆகிய இலக்கியங்களுடாக நாம் தெரிந்துகொள்ளும்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

வரலாற்றுப்போக்கு இதுதான். கலித்தொகையிலே 'குரவை', 'வள்ளை' முதலிய ஆடல்களுடன் இணைந்த பாடல் வகைகளின் தொல்நிலையை எம்மால் இனங்காணமுடிகிறது சிலப்பதிகாரத்திலே மேற்படி பாடல்வகைகள் செவ்வியலை நோக்கி வளர்ச்சியுற்றுச்செல்கின்ற ஒரு வரலாற்று இயக்கத்தைக் கண்டுணரமுடியும்.

சிலப்பதிகாரத்திலே 'வேட்டுவவரி', 'குன்றக்குரவை' ஆகிய காதைகளில் அமைந்த பாடல்கள் இசையும் ஆடலும் இணைந்து பயின்ற நாட்டாரிசை வகைகளின் ஒருகாலகட்டநிலையை உணர்த்துவன. அந்நூலின் 'ஆய்ச்சியர்குரவை' என்ற காதையானது நாட்டாரிசை மரபிலிருந்து செவ்வியலை நோக்கியதான வளர்ச்சியின் ஒரு இடைத்தளக் காட்சியாகும். நாட்டாரிசைப் பண்புகளையும் செவ்வியற் பண்புகளையும் இணைக்கும் ஒரு பாலமாக அது அமைந்துள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்று காதையானது தமிழரின் ஆடல் மற்றும் ஏனைய இசை வளங்கள் என்பன செவ்வியல் நிலையை எய்திவிட்ட வரலாற்றுக்கட்டத்தை உணர்த்துவன. ஆடலிலே பல்வேறு வகைப்பட்ட மரபுகள் பேணப்பட்ட நிலை அங்கே பேசப்படுகின்றது. அதேபோல் இசையானது 'வாய்ப்பாட்டு' மற்றும் 'கருவியிசை' ஆகிய நிலைகளில் தத்தமக்கான வரையறைகளுடன் தனிவளர்ச்சி எய்திய தோற்றத்தினையும் அக்காதையிலே நாம் தரிசிக்கலாம். இவ்வாறான செவ்வியலை நோக்கிய வளர்ச்சி வரலாற்றின் பின்புலத்திலேயே பண்ணிசை மற்றும் கர்நாடகஇசை என்பவற்றின் இயங்குநிலை எம் கவனத்திற்கு வருகிறது.

பண்களின் பெயர்களும் பண்ணமைத்துப்பாடிய செய்திகளும் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப் பட்டமைக்கான சான்றுகளும் சங்ககால இலக்கியங்களில் பரந்துபட்டுக் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திற்கு சற்று முன்னாகவெழுந்த 'பரிபாடல்' என்ற இலக்கியமானது, பண்முறைமையிலமைந்த பாடல்களைத் தருகிறது. சிலப்பதிகாரத்தையடுத்து எழுந்திருக்கலாம் எனக்கருதக் கூடிய காரைக்காலம்மையாரின் மூத்ததிருப்பதிகங்களின் பாடல்களும் பண்ணோடு அமைந்தனவாகவே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே சிலப்பதிகாரத்திற்கு சற்று முன்பின்னான காலகட்டத்தில் (கி.பி.4-5ஆம் நூ.ஆ) தமிழரின் இசைவளம் பண்ணிசையென்ற வகையிலே ஒரு செப்பமான ஒழுங்கமைவை எய்தத்தொடங்கிவிட்டமையை உய்த்துணர முடிகிறது. இப்பண்ணிசை மரபானது இறைபக்தி என்ற பேருணர்வுக்கான ஒரு ஊடகமாக பயன்படத்தொடங்கிய நிலையையும் நோக்கமுடிகிறது.

இவ்வாறு பக்திப்பொருண்மையில் பயன்படத்தொடங்கியதான பண்ணிசைமரபின் சிறப்பான பயில்நிலைக்கு முக்கிய சான்றுகளாக அமைபவை சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர் முதலிய நாயன மார்கள் பாடிய திருமுறைகளும் மற்றும் ஆழ்வார்களின் திவ்யப்பிரபந்தப்பாடல்களுமாகும்.

இவ்வாறு செவ்வியலாக வளர்ச்சி எய்திய பண்ணிசை மரபானது சமகால நாட்டாரிசை மரபுகளுடன் நெருக்கமான உறவைப் பேணித் தன்னை மேலும் வளப்படுத்திக் கொண்டது. இதற்குத்தக்க சான்றுகளாகத் திகழ்பவை நாயன்மார்களிலொருவரான மாணிக்கவாசகரின் 'அம்மாளை', 'ஊசல்', 'பொற்சுண்ணம்' முதலான தலைப்புகளிலமைந்த பாடல்களாகும். சமகால சமூகத்தின் பல்வேறு ஆடல்பாடல் நிகழ்வுகளையும் நுனித்து நோக்கிய அவர், அவற்றிற் பயின்ற இசைசார் கூறுகளை இறையுணர்வுக்கு இட்டுவருவதில் திட்டப்பாங்குடன் செயற்பட்டுள்ளார் என்பதை இப்பாடற் பகுதிகள் தெளிவாகவே உணர்த்தி நிற்கின்றன..

இவ்வாறு வளமும் வளர்ச்சியும் எய்திவந்த தமிழரின் பண்ணிசை மரபானது சோழப் பெருமன்னர் காலத்தில் முறையானதொரு பேணுகை நிலையை எய்துகிறது. அக்காலப்பகுதியில் திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்டபோது பாணர்மரபில் வந்தவர்கள் அவற்றுக்கு இசையமைத்தனர் என்பது வரலாறு. இவ்வாறு பண்அமைக்கப்பட்ட திருமுறைகள் பின்னர் கோவில்களில் ஓதுவார்களால் மரபுவழியாகப் பேணப்படும் பாடப்படும் வருகின்றன.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

சில திருமுறைகள், பின்வந்த இசையாளர்களால் 'ஓதுவார் மரபு'க்குப் புறம்பான நிலையில் வேறுபட்ட பண்களிலும் பாடப்பட்டுவந்துள்ளன. பின்னர் அதுவே வழக்கானதற்கும் வரலாறு உளது.

இவ்வாறு தமிழ்ச்சூழலில் பெருவளர்ச்சி எய்திவந்த பண்ணிசைமரபானது இன்னொரு கட்டத்தில் (கி.பி.12-13 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் காலப்பகுதிகளில்) தமிழ்ச் சூழலுக்கப்பாலான இசை மரபுகளுடனும் தொடர்பு கொள்வதை வரலாறு உணர்த்தி நிற்கிறது. வடமொழி, தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிச்சூழல்களின் இசைமரபுகளுடன் தமிழ்ப் பண்ணிசைமரபானது இணைந்து பயிலத் தொடங்கிய நிலையில் உருவான ஒரு புதிய இசைமரபாகவே கர்நாடக இசைமரபு வரலாற்றில் அறிமுகமாகிறது. கர்நாடக இசைமரபின் இராகங்களில் தமிழ்ப் பண்ணிசைமரபுக் கூறுகளின் பங்களிப்புகள் உள என்பது ஆய்வுநிலையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பண்களுடன் இராகங்களைத் தொடர்புபடுத்தி இனங்காணும் ஆய்வு முறைமைகளும் இதனை உறுதி செய்வனவாகும்.

கர்நாடக இசைமரபினின்றும் முகிழ்த்த முக்கிய வடிவம் என்ற வகையில் எமக்குக் கிடைத்த பாடல்வடிவம் 'கீர்த்தனை' ஆகும். பல்லவி, அனுபல்லவி. சரணம் என்ற பகுதிகளைக் கொண்ட தான இப்பாடலின் உருவாக்கத்திற்கு மேற்கூட்டிய ஏனைய மொழிசார் மரபுகளுடன் தமிழின் தொன்மையான பாவடிவங்களும் அதன் பயில்நிலைகளும் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. குறிப்பாக, சங்ககாலக் 'கலிப்பா', பக்தியியக்க காலத்தின் பண்கமந்த பாடல்களின் 'பதிக' அமைப்பு, திருப்புகழின் 'சந்த' இசைமுறைமை மற்றும் தாளஅமைதி என்பனவும் நாட்டாரிசை மரபின் 'சிந்து'ப் பாடலும் 'கீர்த்தனை'யின் உருவாக்கத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்பு செய்துள்ளன.

தமிழிசைமூவர் எனப்படும் முத்துத்தாண்டவர், சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர், மாரிமுத்தாபிள்ளை ஆகியோர் தமிழ்க் கீர்த்தனை மரபைச் சிறப்புற வளர்த்தெடுத்தோராவர்.

பண்ணிசை மரபிலே மாணிக்கவாசகர் நாட்டாரியல் பண்புகளைத் தமது பாடல்களில் உள்வாங்கியதைப் போன்று, சூழல்சார்ந்த பண்புகளை முத்துத்தாண்டவர் உள்வாங்கிச் செயற்பட்டுள்ளார். அவரது காலச்சூழல் சார்ந்த நடனத்துக்குரிய 'ஐதி'களின் செல்வாக்கினை அவருடைய கீர்த்தனைகளிற் காணலாம். அதுமட்டுமல்லாது நடனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் 'பதம்' என்ற தனிஉருப்படிவங்களிலும் பல பாடல்களை இயற்றி கர்நாடக இசைக்கு அவர் பெருமை சேர்த்துள்ளார். அருணாலக்கவிராயர் கீர்த்தனை வடிவத்தை நாடகம் ஆக்கமுறைமைக்குப் பயன்படுத்திய வகையில் (இராமநாடகக் கீர்த்தனை) அப்பாடல்மரபுக்குப் புதியதொரு பரிமாணத்தை வழங்கியவராவர்.

இவ்வாறாக செவ்வியல்மரபுசார்ந்ததாக கர்நாடகஇசையானது வளர்ச்சி எய்திவந்த கால கட்டத்தில், கடந்த ஒருநூற்றாண்டுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில் உருப்பெற்ற எளிமையான வடிவங்களே திரையிசையும் மெல்லிசையுமாகும். இவ்விரு இசைவடிவங்களும் காலத்தின் தேவை கருதி உருவானவையாகும். கர்நாடகஇசையை மணிக்கணக்காய்க்கேட்டு இரசிப்பதற்கு அதன் நுட்பங்கள்(இலக்கணங்கள்) ஓரளவேனும் தெரிந்திருத்தல்வேண்டும். இசையார்வலர் அனைவர்க்கும் இது சாத்தியமான தொன்றல்ல. இந்நிலையில் இசைப்பாடல்களைக் கேட்க விரும்பும் சராசரி பொது மனிதரின் சுவைநிலைகளை மையப்படுத்திய உருவாக்கங்களே திரையிசையும் மெல்லிசையும் என்பது வெளிப்படையாகும்.

மேற்படி இரண்டு இசைமரபுகளும் சுவைஞர்களின் உடனடி இரசனைக்குரியவை. திரைப் படங்களில் இடம்பெறும் பாடல்களானவை அவ்வப்படங்களின் கதையம்சங்கள் மற்றும் காட்சிச் சூழல் என்பன சார்ந்த உணர்வெழுச்சிகளை உடனடியாகச் சுவைஞரிடம் இட்டுச் செல்ல

வேண்டியவையாகும். மெல்லிசைப் பாடல்கள் எனப்படுபவை சமய உணர்வுகள் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகள் முதலியவற்றின்பால் மக்கள் கவனத்தை ஈர்ப்பதை நோக்காகக் கொண்டு உருப் பெற்றவையாகும்.

தமிழ்த்திரைப்படவரலாற்றிலே ஆரம்பகாலத்தில் கர்நாடகஇசை ஓரளவு செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. கர்நாடக இசைவாணர்கள் பலர் திரைப்படங்களுக்கு இசையமைத்தும் பாடியும் வந்த காலப்பகுதி அது. ஆச்சூழலில் திரையிசை என்றதொரு தனிச்சிந்தனை உருப்பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் நாளடைவில் திரைப்படங்களின் கதையம்சத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கு செவ்வியல் நிலைப்பட்ட கர்நாடக இசை இடம்தராது என்பது உணரப்பட்ட சூழலிலேயே திரையிசையானது ஒரு தனிஇசை மரபாக உருவாகும் நிலை தோன்றுகிறது. இவ்வாறு மெல்லிசை உருவாக்கத்திற்கும் தனிவரலாறு உளது. (இவ்வரலாறுகள் தனிக்கட்டுரையில் எடுத்துப்பேசப்பட வேண்டியது என்பதால் இங்கு தவிர்க்கப்படுகின்றன.)

மேலே இதுவரை நாம் நோக்கிய தமிழரின் இசை வளத்தின் வரலாறானது தமிழ்நாடு மற்றும் ஈழம் ஆகிய புவிச்சூழல்கள் சார்ந்த வரலாறாகும். ஆனால் நாம் வாழ்கின்ற இன்றைய கால கட்டமானது தமிழர்கள் தமிழ்நாடு, ஈழம் (மற்றும் மலேசியா, சிங்கப்பூர்) ஆகிய எல்லை களைக் கடந்து அனைத்துலகப்பரப்பிலும் அடிபதித்து நிற்கும் காலகட்டமாகும். புலம்பெயர்ந்த நிலையில் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்கள் அவ்வந் நாடுகளின் சூழல்களுக்கு ஏற்ப தம்மைத் தகவமைத்துக்கொள்வதோடு தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபுகளையும் பேணிக்கொள்ள முற்படுகின்றனர். சமூக உறவுநிலை, வழிபாடு, கல்வி மற்றும் கலைசார் செயற்பாடுகளில் இதனை நன்கு அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறான செயற்பாங்கிலே தமிழரின் இசைமரபும் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டுவருகிறது. குறிப்பாகக் கர்நாடக இசைமரபு, பண்ணிசைமரபு என்பன புலம்பெயர் சூழல்களில் செழுமையானதொரு பயில்நிலையுடன் திகழ்வதைச் சமகால வரலாறு உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறான பயில்நிலையிலே அவ்வந்நாடுகளின் பல்லினப்பண்பாட்டு மரபுகளுடன் தமிழரின் இசைமரபுகளும் தொடர்புகொள்ள வேண்டியுள்ளதான 'சூழல்சார் யதார்த்த'நிலையையும் நாம் அவதானிக்கிறோம். மேற்படி பல்லினப் பண்பாட்டம்சங்களின் தொடர்பால் தமிழரின் இசைமரபுகள் புதிய பரிணாமங்களை எய்தலாம் என்பது உய்த்துணரக் கூடியதாகும். இவ்வாறு தமிழிசைக்கு ஏற்படக்கூடிய புதிய பரிணாமங்கள் எத்தகையனவாக அமையப்போகின்றன என்பதை காலம் தான் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் (முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர்)

பண்பாடும் பத்திரிகைகளின் நிலைப்பாடும்

பண்பாடு என்பது ஒரு இன அல்லது குழு மக்களால் தொன்றுதொட்டு மரபுரீதியாகப் பின்பற்றப்பட்டுவருகின்ற ஒன்றாகும். அந்தந்தச் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நற்பழக்க வழக்கங்கள், கலை, கலாச்சார, மத நடவடிக்கைகள், உடை, மொழி சமூகவிழுமியங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு ஒட்டு மொத்தமான வொன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு இனக்குழுமங்களுக்குமிடையே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்ற பண்பாட்டு அம்சங்களில் காலத்திற்குக்காலம் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவந்துள்ளமையும் மறுப்பதற்கில்லை.

திராவிடப் பண்பாடு நிலைக்களன் எனக்கொள்ளப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஆரியர்களின் வருகையினால் ஆரியமயப்படுத்தப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது. அதாவது ஆரிய இனத்தின் ஊடுருவல் திராவிட பண்பாட்டில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளமையைத் தமிழரின மொழி பண்பாட்டு நிலைகளில் அடைந்துள்ள மாற்றங்களை இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளை நோக்கும் போது புலனாகின்றது. எடுத்துக் காட்டாக கேரளம், கன்னடம், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் இருந்த மொழி மாற்றங்கள் பண்பாட்டு மாற்றங்களைத் தழுவிக்கொள்ள ஆரிய ஆதிக்கம் காலாகியது என்பது வரலாறு. இவ்விதமே கைபர்கணவாய் ஊடாக இந்திய உபகண்டத்தினுள் புகுந்து கொண்ட ஆரியரின் ஆக்கிரமிப்புப் போலவே அராபிய இனத்தினரின் ஆக்கிரமிப்பும் இந்தியப் பண்பாட்டு அம்சங்களில் மாற்றங்களை விழுங்கிக்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்துவிட்டது. இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்ற புத்த மதப் பண்பாடு ஈழத்திலும், தூரகிழக்கு நாடுகளிலும் நிலைகொள்ளவும் அதன் வழி புதிய பண்பாட்டு உருவாக்கம் இடம் பெறவும் காலாக அமைந்தது. மேலைநாடுகளில் இருந்து வந்து தமது ஆதிக்கத்தினை மேற்கொண்ட ஐரோப்பியர்களின் தாக்கம் எமது நாடுகளில் பல்வேறு மட்டங்களிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின என்பது வெள்ளிடை மலை. ஆங்கிலேயரின் வருகையின் பின்னர் பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சிபெறுவதற்கு அச்சியந்திரம், அச்சுத் தாள் என்பன அறிமுகம் செய்யப்பட்டமையும் கீழைத்தேய நாடுகளில் பல மாற்றங்களையும், தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியது.

விடுதலை வேட்கையின் பயனாக அதிகமான பத்திரிகைகள் ஆங்கிலத்திலும் இனக் குழும மொழிகளிலும் வெளிவரலாயின. இவ்விதம் பத்திரிகைகள் வெளிவருவதற்கு அதன் வாசகர்கள் தொகை அதிகரித்தமைக்கு இந்தியாவில் காமராசர் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய இலவச கல்வித்திட்டம், மதிய உணவுத்திட்டம் என்பனவும் இலங்கையில் கன்னங்கராவின் இலவச கல்விக்கொள்கையும் காலாக அமைந்தன எனலாம். சாதாரண ஏழைமக்களின் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்குச் செல்லவைத்ததோடு பாடசாலைகள் கிராமங்கள்தோறும் ஏற்படுத்தப்பட்டமையும் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தோரின் தொகையை அதிகரித்தது. இவை இந்தியாவிலும் சரி இலங்கையிலும் சரி வாசகர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணிசமான அளவு அதிகரித்தது. இதனால் நாளிதழ்கள், வாரிதழ்கள், மாதாந்த இதழ்கள் என பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

இதன்காரணமாக பத்திரிகைகளின் பயன்பாடு காலத்திற்குக் காலம் பெருகிவந்துள்ளமை நாம் அறிந்ததே. ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக விடுதலை வேட்கை கொண்ட கற்றறிந்தவர்கள் பத்திரிகைகள் மூலம் தமது கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் பரப்பும் முயற்சி இடம்பெற்றது. தமிழகத்தில் 50களில் ஆனந்தவிகடன், குமுதம், கல்கி ஆகியனவாக இருந்த சஞ்சிகைகள் 80களில் இதயம் பேசுகிறது, தினமணிக்கதிர், குங்குமம், ஜூனியர் விகடன், தராசு, கமலம், தாய், வசந்தம் வருகிறது, நக்கீரன், நமது நிருபர், விசிட்டர், விசிட்டர் லென்ஸ், தீம்திரிகிட, துக்ளக், மக்கள்பிரச்சினை, உதயம், சுஜாதா, சாவி, பொம்மை, மங்கை, அம்புலிமாமா, ராணி, ராணி காமிக்ஸ், ராணிமுத்து, தேவி, வண்ணத்திரை, முத்தாரம், குங்குமச் சிமிழ், சினிமா எக்ஸ்பிளஸ், பேசும்படம் போன்ற பல நூற்றுக்கணக்கான பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன.

இக்கட்டுரையில் இன்றைய பண்பாட்டு நிலைப்பாட்டில் பத்திரிகைகள் கொண்டுள்ள தாக்கம் அல்லது அழுத்தம் எத்தன்மைத்தானது என்பது பற்றிய சில கருத்துக்களை மேலெழுந்தவாரியாக நோக்குவதாக அமைகின்றது.

பண்பாட்டுத் தாக்கத்தில் பத்திரிகைகள் மட்டுந்தான் பங்குகொள்கின்றனவா? என்னும் கேள்வியும்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

எம்முன் எழுத்தான் செய்கின்றது. தொலைத்தொடர்புச்சாதனங்களான தொலைக்காட்சி, வானொலி, கணனி வலையமைப்பு தொடர்புகள், திரைப்படம், நாடக அரங்குள் என்னும் பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் பண்பாட்டு அம்சங்களில் பாரிய தாக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளமையை நாம் தட்டிக்கழிக்கமுடியாது. இவை அனைத்துமே மக்கள் மத்தியில் கருத்துக்களை உருவாக்கின்ற சக்தி படைத்தனவாக உள்ளன. எனினும் பண்பாட்டு நிலைப்பாட்டில் பத்திரிகைகள் ஆற்றும் பங்களிப்பு எத்தகைய தாக்கத்தினை அல்லது அழுத்தத்தினை அல்லது கருத்து ஆக்கத்திறனைக் கொண்டுள்ளன என்பதனை மட்டுமே நாம் இக்கட்டுரையின் கருப்பொருளாகக் கொள்கின்றோம் என்பதனை வாசகர்கள் நினைவில் வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

நாளிதழ்கள், வார ஏடுகள், மாதாந்த ஏடுகள், காலாண்டுச் சஞ்சிகைகள், ஆண்டுச் சஞ்சிகைகள் போன்றன அனைத்தையும் பத்திரிகைகள் என்ற பதத்தினால் உள்ளடக்கியுள்ளோம். இன்று தமிழன் உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றான். அவன் வாழும் இடங்களில் இருந்து பலவாறான செய்தி ஊடகங்கள் கருத்துக்களை மக்களுக்கு அள்ளி வழங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன. கனடா, யேர்மெனி, இங்கிலாந்து, அவுஸ்த்ரேலியா, பிரான்ஸ் சுவிஸ் போன்ற தமிழர்கள் குடியேறி வாழுகின்ற மேற்குலக நாடுகளிலிருந்து அண்மைக்காலங்களில் பெருந்தொகையான பத்திரிகைகள் வெளிவருவதனை நாம் காண்கின்றோம். இவைதவிர கணனி மூலமான மின் அஞ்சல், வலையமைப்புப் போன்றன பெருமளவில் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளமையும் பண்பாட்டுக் கருவூலங்களில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்திரிகைகள் பல்துறை சார்ந்தும் தமது கருத்துக்களை, செய்திகளை, தகவல்களை மக்களுக்கு முன் தருகின்றன. சிலபத்திரிகைகள் அரசியல் சார்ந்து தாம்கொண்ட அரசியற் கொள்கை அடிப்படையில் தமது கருத்துக்களுக்கு முதன்மை கொடுப்பனவாகவும் அவைசார்ந்த பண்பாட்டு நிலையினை ஊக்குவித்து அதற்கான அபிப்பிராயங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதையும், சில பத்திரிகைகள் சிறுவர் பத்திரிகைகளாக அவர்களுக்கான தேவைகள், கருத்துக்கள் என்பனவற்றைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும், சிலபத்திரிகைகள் நாவல் இலக்கியங்களை முன்னுரிமைப்படுத்தும் மாத இதழ்களாகவும், சிறுபத்திரிகைகள், பெண்கள் பத்திரிகைகள், விளம்பரப்பத்திரிகைகள், மதம் சார்ந்த மத நிறுவனங்களால் அல்லது அவற்றை ஒட்டிய நிறுவனங்களால் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள் தமது கருத்துக்களுக்குப் பிரச்சாரத் தளமாகப் பத்திரிகைகளைப் பாவிப்பதனையும் நாம் கருத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இந்தியாவிற்கு வெளியே இந்துக்கள் அதிகமாக வாழும் இடங்களான கனடாவில் அன்பு நெறி, சைவ நீதி, போன்றனவும் பெரிய பிரித்தனில் கலசம் போன்ற வும் மதம் சார்ந்த பத்திரிகைகளாக வெளிவருகின்றன.

இந்திய உபகண்டத்தில் வெளியாகும் தமிழ் பத்திரிகைகளை நோக்கும் போது ஆனந்த விகடன், குமுதம், துக்ளக், இன்றைய இந்தியா, குங்குமம், ராணி, ராஜம், ஜனரஞ்சனி, மங்கையர் மலர், போன்ற நூற்றுக்கணக்கான பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். இவற்றில் சினிமா துறைசார்ந்து வரும் பத்திரிகைகளும், அவற்றிற்கு முக்கித்ததுவம் தரும் பத்திரிகைகளும் அதிகம் என்றே சொல்லவேண்டும். அண்மையில் எல்லாப்பத்திரிகைகளுமே நடிகை சிம்ரனின் திருமணத்திற்கு முக்கிய இடமளித்திருந்ததை அவதானிக்க முடியும் அது உலகின் பலபாங்களிலிருந்தும் வரும் பத்திரிகைகளிலும் காணப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். இதிலிருந்து இந்திய தமிழ் சினிமாத்துறை எந்த அளவிற்கு பத்திரிகைகளில் முதன்மை பெறுகின்றது என்பதனை உணர வைக்கின்றது. தனது திருமணத்தை பம்பாயில் உள்ள தனது பிறந்த மண்ணில் செய்யத் தீர்மானித்து அங்கு தனது குடும்ப உறவினர்களுடன் மட்டுப்படுத்திக்கொண்ட திருமண நிகழ்வைப் பெரிதிபடுத்திச் சல உடகங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளமை கருத்திற்கொள்ளத் தக்கதே. இவ்வித பத்திரிகைகள் எமது பண்பாட்டுக் கருவூலங்களைப் பாதுகாத்து எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரை நல்ல குடிமக்களாக, எமது பண்பாட்டைப் பேணி நடப்பவர்களாக வளர்த்தெடுப்பதற்கு எத்துணை முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன என்பது தெளிவு.

இன்று பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கதைகளில் பெரும்பாலானவை அம்சங்களும் தனிமனிதனது தணியாத ஆசைகளுக்குத் தீனி போடும் வகையில் மறைந்து ஒடுங்கிக்கிடக்கும் கீழ்த்தரமான

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பக்கூடியனவாக அமைந்தும் காணப்படுகின்றன. இவ்விதமான கதைஅம்சங்கள் இலேசாக பாலியல் உணர்வுகளையும், குறுக்கு வழியில் பொருள்தேடும் தன்மையையும் இளைஞர்களிடையே மறைமுகமாக வளர்த்து வருகின்றன.

இன்று தமிழகத்திலும் சரி உலகின் பலபாகங்களிலும் குடியேறி வாழும் தமிழர்களின் மத்தியிலும் சரி பண்பாட்டு உருவாக்கம் என்பது மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தொனிப்பனவாகவே காணப்படுகின்றன. முனைவர் கேசவன் அவர்கள் பண்பாடு என்பது ஒவ்வொருமனிதனிடம் இரண்டு வழிகளில் பண்பாடு பதிந்துள்ளது எனக்குறிப்பிடுகின்றார்

“ஒன்று பொருளியல் நடைமுறையின் மூலம் தனக்கென உருவான வாழ்நிலைக்கு ஏற்ப சயமாகவே ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் படிந்துள்ள பண்பாடு. இது இயல்பாக உள்ளமைந்த பண்பாடு. இரண்டாவது சில பண்பாட்டு மதிப்புக்களை வெளியிலிருந்து திணித்தல் மூலமாக உருவாக்கப்பட்ட பண்பாடு இது வெளியில் இருந்து புகுத்தப்பட்ட பண்பாடு.”

முனைவர் கேசவன் அவர்களின் கருத்துப்படி இரண்டாவது வகையே பண்பாட்டு உருவாக்கத்திற்குத் துணைபோகின்றது எனலாம். மனித சமூகத்தின் சில பிரிவினர் தத்தமக்கென உள்ள சுய பண்பாட்டை இழந்து சுய அடையாளம் இழந்தவர்களாக மாற்றுப்பண்பாடுகளை உட்கொள்வதனைக் காணலாம். இதனை உருவாக்குவதற்கு இன்று பல சமய நிறுவனங்கள் முனைப்புக்கொண்டு செயற்படுவதனை நாம் அவதானிக்கலாம். எமது பண்பாட்டு நிலைக்கழன்களான உடைகளை, மாற்றுவதோடு, மங்கல விளக்குக்களை வீட்டில் வைத்திருந்தலே பாவம் அது சாத்தானின் இருப்பிடம் எனப்போதித்து தமிழர்களின் வீடுகளில் இருந்து அவற்றை வெளியே எடுத்து வீசுகின்ற தன்மையும், பொட்டுவைத்தல், மலர் அணிதல் எல்லாம் சமயம் சார்ந்த அம்சங்களாகப் போதிக்கப்பட்டு மாற்றுப் பண்பாட்டை திணிக்கும் நிலைமையினை நாம் அவதானிக்கலாம்.

எனவே இதற்கு மாறாக எமது பண்பாட்டை மாற்றாதவகையில் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தினை பத்திரிகைகள் செய்து வரவேண்டும். குறிப்பாக சுய பண்பாட்டை இழந்த சமூகத்தினருக்குத் தம் சுய அடையாளத்தைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற விதத்தில் பண்பாட்டு மதிப்புக்களை உருவாக்குவதில் இவை எந்தளவிற்குப் பங்கு கொள்கின்றன என்பது முக்கியமானதாகும்.

பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் பத்திரிகைகள் எல்லோரையும் சென்றடையக்கூடிய ஒரு ஊடகமாக இருந்தாலும் அதனை வாசித்து விளங்கக்கூடியவர்களுக்கே அவை தமது கருத்துக்களை எடுத்துச் செல்கின்றன. இதனால் ஒப்பீட்டு அளவில் கல்லாதோரிடமும் தமது பண்பாட்டு ஆக்கத்தினை மேற்கொள்ளக்கூடிய பணியை ஆற்றக்கூடியன தொலைக்காட்சி, வானொலி, திரைப்படத் துறைகள் என்பனவே. இவற்றின் பணியைவிட பண்பாட்டு ஆக்கச் செயற்பாட்டில் பத்திரிகைகள் குறைந்தளவே மேற்கொள்கின்றன என்பதில் தவறில்லை. எனினும் தமது பங்களிப்பில் பத்திரிகைகள் பண்பாட்டுச் சீரழிவிலிருந்து மக்களைத் தடுப்பதற்கு அல்லது பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு எந்தளவு உதவிவருகின்றன என்பது தனித்தவமான செயற்பாடுகளாகவே காணப்படுகின்றன. பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் இன்று பெண்கள் பத்திரிகைகள், மாதர் பகுதி, மாதர் மஞ்சரி, மாதர் இதழ், போன்ற பகுதிகள் நாள் இதழ்களில் இடம்பிடித்துள்ளமை போன்று சமயம் சார்ந்த வரலாற்று அம்சங்களையும் எடுத்துத்தருவதற்கு முன்வருகின்றன. எனினும் இவை எத்தகைய வாசகர்களைச் சென்றடைகின்றன என்பது கேள்விக்குறியே. பொதுவாக வாசகர்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்துள்ளமையை எல்லா ஊடகங்களும் எடுத்தியம்புவதோடு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் கூட இதற்கான கணக்கெடுப்புக்களை மேற்கொண்டு உண்மையை ஒத்துக்கொண்டுள்ளன. பத்திரிகைகள் வாசகர்களைப் பெருக்கும் நோக்குடன் பண்பாட்டு உருவாக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதிலும் பார்க்க வாசகர்களின் இரசனைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்க முனைவது கண்கூடு. இவற்றை கதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள் என்பன உருவாக்குகின்றன.

அரசியல் சார்ந்த பத்திரிகைகள் அல்லது அரசியல் விமர்சனங்களை, எதிர்ப்புக்களைக் கொட்டும் பத்திரிகைகளும், இனம், இனக்குழுமம் சார்ந்த பத்திரிகைகளும் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் முக்கியம் வகிப்பதனைக் காணலாம். சிங்களப் பத்திரிகைகள் சிங்களர், சிங்களத்தேசம் என்னும் கருத்திற்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பதோடு பல உண்மைத் தகவல்களை மக்கள் மத்தியல் தரத் தவறியமையால் இனவிரோதச் செயல்களில் ஏதும் அறியாத அப்பாவி மக்கள் தூண்டப்பட்டார்கள்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

இதனால் அங்கு ஒரு பக்கச்சார்பான பண்பாட்டு உருவாக்கம் இடம்பெற்றது. இதன் கொடுமைகளால் அதனை எதிர்ப்பதற்கான கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டமையால் அதற்கான ஒரு பண்பாட்டு உருவாக்கத்தினையும் பத்திரிகைகள் செய்யத் தவறிவிடவில்லை. இந்த நிலைமைகள் எல்லா நாடுகளிலுமே காணப்படுகின்றன. எந்த இனம் ஆட்சியில் இருக்கின்றதோ அந்த இனம் உயர்ந்தது என்னும் பண்பாட்டு நிலைப்பாட்டை மக்கள் மத்தியில் திணிப்பதற்கு அவை தவறுவதில்லை.

பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் பத்திரிகைகள் பல தடவைகள் பல எதிர்ப்புக்களுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டிய நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டிருந்தன. இதனால் பல பத்திரிகையாளர்கள் தாக்கப்பட்டதோடு அவர்களின் பத்திரிகை நிலையங்களும் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் கடந்தகால சம்பவங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

பண்பாட்டு உருவாக்கம் என்பது இனம், மொழி, மதம், அரசியல், வர்க்க நிலை சார்ந்த அம்சங்களை, கருத்துக்களை, கொள்கைகளை உள்ளடக்கியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால் இவற்றில் தமது கருத்தாக்கங்களை ஊன்றி வளர்க்கும் பணியினைப் பத்திரிகைகள் செய்து வருகின்றன. இதற்கு மாறாகச் சிலபத்திரிகைகள் பண்பாட்டுச் சீரழிவிற்கும் காரணிகள் ஆகின்றன. எது சமூகத்திற்கு ஏற்றது, எதனை மக்கள் பின்பற்றவேண்டும் என்பதில் அவை கண்ணும் கருத்துமாகச் செயற்படத்தவறி வாசகர்களின் இரசனையை இலகுவான வழியிற் தூண்டும் தன்மையில் தமது கருத்துக்களை உருவாக்கம் செய்து அபிப்பிராயங்களை வளர்க்க அல்லது தம்பக்கம் கவர முனைவதனால் பண்பாட்டின் எதிர்மாறான அம்சங்களை வளர்ப்பதாக அமையும் என்பதனை அவை புறம் தள்ளி பத்திரிகையின் முதன்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது கவனிக்கத்தக்கதே.

வர்த்தக நிறுவனங்களின் விளம்பரங்களுக்கும், சில நிகழ்வுகளின் படங்களுக்கும் பல பத்திரிகைகள் முன்னுரிமை கொடுத்துவருவது பண்பாட்டு ஆக்கத்தின் பாற்படுவதாக அமையாது. விளம்பரங்கள் பத்திரிகைகளை வாழவைக்கும் பொருளியற் சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதனால் இலவச பத்திரிகைகள் அவற்றைத் தவிர்க்கமுடியாதது உண்மை. ஆனால் அவை வாசகர்களுக்கு வேண்டியவற்றையும் தருதல் இன்றியமையாததாகும். என்னதான் ஒருபடம் ஆயிரம் கதை சொல்லும் என்று கருத்தை முன்வைத்தாலும் அவை பொது சன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதற்கு மாறாக எதிர்மாறான கருத்துக்களையே பெற்றுத்தருவதாக அமைந்தும் விடுகின்றன.

தமிழகத்தில் வெளியாகும் பத்திரிகைகள் பலவற்றுள்ளும் இன்று வேற்றுமொழித்தாக்கம் அளவுக்கு விஞ்சிய விதத்தில் அதிகரித்துள்ளமை கண்கூடு. இதனால் மக்கள் மத்தியில் பண்பாட்டு உருவாக்கம் வேற்றுத்திசையில் திருப்பப்பட பத்திரிகைகளும் காலாக அமைகின்றன. ஆங்கில மொழி உபயோகம், இந்திமொழி உபயோகம் என்பன இந்திய திரைப்பட உலகைப் பீடித்துக்கொண்டமை போன்று தமிழ் பத்திரிகைகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளமை பண்பாட்டுச் சீரழிவுக்கு இட்டுச்செல்வதாக அமைந்துள்ளது. நாளாந்தப் பத்திரிகைகளும் சரி, வாராந்த, மாதாந்தப் பத்திரிகைகளானாலும் சரி அவை ஆங்கில, ஹிந்திச் சொற்களின் பிரயோகத்தை வேண்டும் என்றே வலிந்து உபயோகிப்பதை அவதானிக்கும்போது. மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும் என்றுரைத்த பாரதியை எண்ணத்தோன்றுகின்றது. தமிழகத்தில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளை விட ஈழத்திலும், மேற்குலக நாடுகளிலும் வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் ஆங்கில மோகம் மிகக்குறைந்தளவே காணப்படுவது பாராட்டப்படவேண்டியதே. இத்தகைய மேலைநாட்டில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளையாவது தமிழகப்பத்திரிகையாளர்கள் முன்மாதியாகக் கொண்டு தமது பத்திரிகைகளில் இடம்பெறும் ஆங்கிலப்பதங்களுக்குத் தமிழ்ப் பதங்களை உபயோகிக்க முன்வரவேண்டும்.

பத்திரிகைகள் காத்திரமாக பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் செயற்படும் நாள் வருமா? அல்லது அத்தகைய ஏக்கம் தான் மிஞ்சுமா? என்னும் கேள்வி பலர் மனதிலும் எழுவது வியப்பல்ல இவற்றில் பத்திரிகைத் துறையில் ஈடுபாடுள்ள அனைவருமே சிந்தித்துச் செயற்படுவார்களா என்பதே எமது ஆதங்கமாகும்.

தங்கராசா சிவபாலு எம்.ஏ.

தமிழர் திருமணம்

இன்று பலர் தமிழர் திருமணம் பற்றியும் தமிழ்த்திருமணம் பற்றியும் பேசியும், எழுதியும் வருகின்றனர். சில திருமணங்கள் இதுதான் தமிழர் திருமண முறை என்று சொல்லப்பட்டு நடக்கவும், நடாத்தவும் படுகின்றன. தமிழர் திருமணம் என்ற இத்திருமணங்களில் மணவினை முறைகள் இவற்றைப் பேசுபவரினதும், எழுதுபவரினதும், நடத்துபவரினதும் தனிப்பட்ட சொந்த அபிமானங்களுக்கும், கருத்துகளுக்கும், விளக்கங்களுக்கும் ஏற்ப பல வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக இருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

உண்மையில் தமிழரின் திருமண முறை எது?

எமது வரலாற்றிலே, இலக்கியங்களிலே, பண்பாட்டிலே வழங்கி வந்த வருகின்ற தமிழர் திருமண முறைகள் யாவை?

பலர் கூறுவதுபோல எமது இன்றைய திருமணச்சடங்குகள் இடையிலே புகுத்தப்பட்ட சடங்குகளா?

தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற பெயரிலே எமது பண்பாட்டுக்குப் புறம்பான திருமணச் சடங்குகளினாலும், புதிதான திருமணச் சடங்குகளினாலும் நாம் குழம்புகின்றோமா? இந்த வினாக்களுக்கான விடைகளை எமது வரலாற்று, இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் சற்று ஆராய்வோம்.

சங்க இலக்கியங்களில் தமிழர் திருமணம்

தமிழிலே இன்று எமக்குக்கிடைக்கின்ற பழையமையான நூல் தொல்காப்பியம். இது தமிழ் வளர்த்த இரண்டாவது சங்கம் எனப்படும் இடைச்சங்க காலத்து நூலாகும். இத்தோடு பல இடைச்சங்கத்து நூல்களும் அதற்கு முந்திய முதற்சங்கத்து நூல்களும் கடல்கோளினால் அழிந்து போயின என்று அறிகின்றோம். தொல்காப்பியத்துக்கு முன்னரேயே ஒரு பலமான, உரமான தமிழ்ப் பண்பாட்டு, வரலாற்று, இலக்கிய, இலக்கண, வாழ்க்கை மரபு வழங்கி வந்திருப்பது தொல்காப்பியத்தில் இருந்து புலனாகின்றது. இந்நூல் ஆகக் குறைந்தது இரண்டாயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டு நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையிலே, நான்கு வேதங்களும் உணர்ந்த அறிஞன் அதங்கோட்டாசான் என்பவனுடைய முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டதாக பனம்பாரனார் எழுதிய தொல்காப்பியத்தின் தொடக்கத்திலே உள்ள பாயிரம் குறிக்கின்றது.

"நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து

அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய

அதங்கோட் டாசாற் கரில்தபத் தெரிந்து"

-தொல்காப்பியம்-சிறப்புப் பாயிரம்

தமிழரின் தொன்மையான நூலாம் தொல்காப்பியம் அரங்கேறிய காலத்திலிருந்தே வேதங்களும், அவற்றை உணர்ந்த அந்தணர்களும் தமிழ்ப்பண்பாட்டின்

இன்றியமையாத அங்கமாக விளங்குகின்றனர் என்பது தெளிவு.

இதே தொல்காப்பியத்திலே தமிழர்களின் திருமண நெறிகளில் ஒன்றாகிய மற்றையோர் அறியாமல் காதலர் கூடிச் சேரும் களவு நெறியானது மறையோர்கள் வகுத்த எட்டு வகையான திருமணங்களில் ஒன்றான காந்தர்வ மணத்துக்கு ஒப்பானது என்று கூறப்படுகின்றது.

"மறையோர் தேயத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே "
தொல்காப்பியம்- பொருள்- 89

இதற்கு மாறாக கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய மணமகன் தனக்கு சடங்கு மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற மணமகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் கற்பு மணம் எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது.

"கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே"-தொல்,பொரு,140

அதேவேளை இவ்வாறு கொள்வோரும் கொடுப்போரும் இல்லாமலும் கலியாணம் இருக்கலாம் என்றும், அது காதலனும் காதலியும் ஒன்று சேர்ந்து ஓடிப்போகும் போதாகும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

"கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துஉடன் போகிய காலை யான"-தொல்காப்பியம்-பொரு-141

சாதிமுறைச் சமுதாயத்தில் மேற்சாதிக்காரர் ஆகிய அந்தணர், அரசர், வணிகர் ஆகிய மூன்று குலத்தோருக்கும் உரியதாகிய சடங்குடன் கூடிய திருமணம் தொல்காப்பியத்துக்கு முந்திய காலத்திலே நாலாவது சாதிக்காரருக்கும் உடையதாக இருந்தது என்றும் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது.

"மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்
கீழோர்க்கு ஆகிய காலமும் உண்டே "-தொல்காப்பியம்-பொரு-142

அந்தணர் தீவலம் போன்ற சடங்குகள் இல்லாமல் உறவினருக்கு விருந்து படைத்து முதியபெண்களே மணமக்களைச் சேர்த்து வைக்கும் நடைமுறையை அகநானூற்றில் காண்கின்றோம்.

உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுந்தனி மிதவை - அகநானூறு-86
மைப்புறப் புழுக்கி னெய்க்கனி வெண்சோறு -அகநானூறு-136

நமது காலத்திலேயும் தாயகத்துக் கிராமங்களிலே 'சோறு கொடுத்தல்' என்னும் எளிமையான உறவினர்களின் ஒன்றுகூடல் விருந்துடன் தாலி, தீ வலம் வருதல் போன்ற சடங்குகள் இல்லாமல் மணமக்கள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு வந்த, வருகின்ற வழமையை இத்தோடு ஒப்பு நோக்கலாம்.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

ஆரோக்கியமாக இருந்த ஆண் பெண் உறவில் பொய்யும், ஏமாற்றும் புகுந்து பிரச்சினைகளைக் கொண்டுவந்தபோது திருமணம் என்கின்ற சடங்கு வேதியர்களினால் உருவாக்கப்பட்டது என்றும் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது.

**பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப-தொல்,பொரு,143**

திருமணச்சடங்கை வகுத்ததோடும், அதனை நடத்துவிப்பதோடும் மட்டும் அந்தணரின் கடமை முடிந்துவிடவில்லை. காதலர்களின் நிலையை ஒருவருக்கொருவர் எடுத்துரைப்பதும், காதலனின் போக்கு வரவுகளை அறிந்து கூறுதலும், காதலனின் உள்ளக்குறிப்பினைக் காதலிக்கு எடுத்துக்கூறுதலும், பசு போன்ற மிருகங்களின் மூலமாக அறிகின்ற நல்ல தீய நிமித்தங்களைக் காதலருக்குக் கூறலும், காதலன் பிரிந்து போனதைக் காதலியிடம் கூறுதலும், காதலன் பிரிந்து போகக்கூடாது என்று காதலிக்காக காதலனிடம் வேண்டுவதும் ஆகிய தூதுகள் பார்ப்பார் செயல்கள் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. இதிலிருந்து சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் மட்டுமல்லாது அந்தரங்க வாழ்க்கையுடன் கூடவும் இறுக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்திருந்த அக்கால அந்தணர்களின் சமூக நிலை தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

**காமநிலை உரைத்தலும் தேர்நிலை உரைத்தலும்
கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்துக் கூறலும்
ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறலும்
செலவுஉறு கிளவியும் செலவழுங்கு கிளவியும்
அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க்கு உரிய-தொல், பொரு,175**

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் தமிழர் திருமணம்

தமிழின் ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் விண்மீனாகத் திகழும் கற்புக்கரசியாம் அருந்ததிக்கு நிகரான கண்ணகியைக் கோவலன் வயதில் முதிர்ந்த அந்தணன் ஒருவன் வேத முறைப்படி வளர்த்த தீயை வலம் வந்து மணம் புரிந்தான் என்று கூறுகின்றது.

**சாலி ஒருமீன் தகையாளைக் கோவலன்
மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலம் செய்வது காண்பார் கண் நோன்பு என்னை-சிலம்பு-51-53**
இதேவிதமான திருமண முறை இன்னொரு ஐம்பெருங்காப்பியமான சீவக சிந்தாமணியிலும் கூறப்படுகின்றது.

தமிழர் திருமணத்தில் தாலி

இன்று தமிழர்களின் திருமணத்தினதும் மணவாழ்க்கையினதும் மிகமுக்கிய அம்சமான தாலி பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டாலும் அது திருமணத்துடன் தொடர்புடையதொன்றாக குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆணுக்கும், ஆண் குழந்தைக்கும் உரிய அணியாகவே தாலி கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

புலிப்பல் தாலிப் புன்தலைச் சிறார்-புறநானூறு-374
முகிழ்நிலாத் திகழ்தரும் மூவாத் திங்கள்!
பொன்னுடைத் தாலி என்மகன் ஒற்றி-அகநானூறு-54

புறநானூற்றின் பாடல் ஒன்று பாண்டியன் தலையாங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பகைவரை வீழ்த்திவிட்டு நின்ற காட்சியை விளக்கும்போது சிறுவயதில் கட்டிய (ஐம்படைத்) தாலியை இன்னும் களையாத சிறுவன் என்று அவன் வயதுக்கு விஞ்சிய வீரத்தைப் புகழுகின்றது.

**அவன் கண்ணி! தார்பூண்டு, தாலி
களைந்தன்றும் இலனே- புறம்- 77**

பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் தாலி பற்றி யாதொரு குறிப்பும் கூறவில்லை. பெரிய புராணத்தில் வேறொரு இடத்தில் தாலி என்பது இடுப்பில் அணியும் ஒரு அணியாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றது.

**இரும்புலி எயிற்றுத் தாலி இடையிடை மனவு கோத்து - கண்ணப்பநாயனார் புராணம்
பாடல்-9, பெரியபுராணம்**

ஐம்படை என்பது இன்றும் நாம் குழந்தைகளுக்கு அணியும் பஞ்சாயுதம் என்னும் அணியாம்.

"ஐம்படை சதங்கை சாத்தி யணிமணிச் சுட்டி சாத்தி "

என்று சுந்தரர் குழந்தையாக இருந்தபோது அவருக்கு அணிவித்த

அணிகளைப்பற்றிப்பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் பாடல் 4, பெரிய புராணம்.

முன்னர் குறிப்பிட்ட சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி ஆகிய இலக்கியங்களில் அந்தணரால் செய்து வைக்கப்படும் வேதநெறிவழித் திருமணங்களே தமிழர் திருமணங்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டாலும் தாலி பற்றி எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் மொகலாயர்களின் படையெடுப்பு நடைபெற்றபோது அவர்களிடமிருந்து தற்காத்துக்கொள்ள பெண்கள் தாலி அணியத்தொடங்கினார்கள் என்று சில ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. எது எவ்வாறு இருப்பினும் தாலி என்பது தமிழர் திருமணத்தினதும், பண்பாட்டினதும் இன்றிமையாத அம்சமாக இன்று திகழ்கின்றது.

பெரிய புராணத்தில் தமிழர் திருமணம்

12 ம் நூற்றாண்டில் சேக்கிழாரினால் பாடப்பட்ட பெரிய புராணத்திலும் சம்பந்தர் திருமணத்தில் திருமணச் சடங்குகளாகிய காப்புக்கட்டுதல், தீ வலம் வருதல், கைப்பிடித்தல், தாரை வார்த்தல் போன்றவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. இங்கும் திருமணத்தோடு சம்பந்தமாகத் தாலி கூறப்படவில்லை. சம்பந்தர் தமிழினால் இறைவனைப் பாடிப்பரவிய பெருமகன். தமிழ் ஞானசம்பந்தன் என்று தன்னைத் தனது பாடல்களில் இனங் காண்பவர். ஆதிசங்கரருடைய வடமொழிப் பாடலாகிய செளந்தரிய

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

லகரியில் கூட திராவிட சிசு என்று அவரால் இனங்காணப்படுபவர். இவருடைய திருமணத்திலே

காதலியைக் காழிநா டுடையபிரான் கைப்பிடிக்க
என்று மணமகன் மணமகளின் கைபற்றுதல் பற்றியும்

மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலநூ லவர்வகுப்பப்
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
என்று திருமணத்துக்கு நல்லநாள் நேரம் கணித்தலையும், திருமண அழைப்பு
அனுப்புதலையும்

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீன்மறுகு தொறும்நிரைத்து
மாடுயருங் கொடிமாலை மணிமாலை யிடைபோக்கிச்
சேடுயரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார்

முன்றிறொரும் வாதிதொறு முகநெடுவா யில்கடோறு
நின்றொளிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்க
டுன்றுசுடர்த் தாமங்க டுபங்க டுதைவித்தார்
என்று தோரணங்கள் மலர் மாலை, மணி மாலைகள் கொண்டு பந்தர்கள் அமைத்து
அலங்கரிப்பதையும், வாசலில் நீண்ட நேரம் நின்று எரியும் விளக்குகள், நிறைகுடம்,
அணிதற்குரிய வாசனைப் பதார்த்தங்கள், தூபங்கள் வைத்தலையும்

வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார்
என்று மணமகன் மணக்கோலம் பூணுவதற்கு தயாராவதையும்

பொற்குட நிறைந்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு உத்தரீயம் நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையில் அணிந்த பின்னர்
என்று மணமகன் நீராட்டப்பட்டு, பட்டாடை, ஆபரணங்கள், வாசனைத்திரவியங்கள்
அணிவித்து அலங்கரிக்கப்படுவதையும்

மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணகர்வலஞ் செய்தார்
என்று மணமகன் ஊர்வலமாக வருவதையும்

காறு சூடினார் அருத்திருக் காப்புநா ண்அணிவார்
என்றும்
பந்தச் சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த
என்றும் காப்புக் கட்டுதலையும்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

முற்றுமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற - 1222

புண்ணிய விளைவு போல்வர் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார் - 1225

என்று மணமகளைக் கைப்பிடிக்க பூக்களால் அமைக்கப்பட்ட மணவறைக்கு மணமகன் வருவதையும்

பெருமகிழ்ச்சி சியினாற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளையார்முன்

என்று மணமகளின் பெற்றோர் மணமகளின் பாதத்தை விளக்குதலையும்

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்

மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்

தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் தங்குலஞ் செப்பி என்றன்

அருநிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க்கு) அளித்தேன் என்றார் -1235

என்று குலத்து முன்னோர்களின் வழிமுறையைக் கூறி, நீர் வார்த்து, தத்தம் செய்து, எனது மகளை உமக்கு அளித்தேன் என்று கூறுதலையும்

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க

நிறைவளைச் செங்கை பற்றி

என்று மங்கல இசையும், வேத ஒலியும் ஒலிக்க மணகளின் கை பற்றுதலையும்

மந்திர முறையால் உய்த்த எரிவலமாக -1242

என்று மணமக்கள் தீ வலம் வருவதையும்

மணவினைச் சடங்குகளாக பெரிய புராணத்தில் சம்பந்தர் திருமணத்தில் சேக்கிழார் அழகாகவும் விரிவாகவும் கூறுகின்றார்.

ஆண்டாளின் நாச்சியார் திருமொழியில் தமிழர் திருமணம்

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆண்டாள் தன்னுடைய பாடல்களில் தோரணம் கட்டுதல், பந்தல்கால் நாட்டுதல், கைத்தலம் பற்றுதல் போன்ற திருமணச் சடங்குகளைப் பாடியுள்ளார். இங்கும் நாச்சியார் திருமணச்சடங்குகளில் தாலி பற்றிப் பாடவோ, குறிப்பிடவோ இல்லை என்பது நோக்கத்தக்கது

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு

என்று மணநாள் குறிக்கப்படுதலையும்

பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புரமெங்கும்

தோரணம் நாட்ட

என்று எங்கும் நிறைகுடமும் தோரணமும் கொண்டு அலங்கரிப்பதையும்

பாளையமுகு பரிசடைப் பந்தற்கீழ்

என்று தென்னம்பாளைய கமுகு கொண்டு மணப்பந்தல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருத்தலையும்

வாரணமாயிரம் சூழவலம் செய்து

நாரண நம்பி நடக்கின்றான்

என்று மணமகன் ஊர்வலமாக வருதலையும்

கதிரொளி தீபம் கலச முடனேந்திச்

சதிரிள மங்கையர் தாம் வந்தெதிர் கொள்ள

என்று ஆடல்களில் வல்ல அழகான இளம் பெண்கள் தீபம், குடம் முதலான

மங்கலப்பொருட்களை ஏந்தி மணமகனுடன் வருவதையும்

கோடி யுடுத்தி மணமாலை அந்தரி சூட்ட

என்று மணமகள் மணமகனின் சகோதரியால் புத்தாடை உடுத்து, மணமாலை

சூட்டப்பட்டு அலங்கரிக்கப்படுவதையும்

பார்ப்பனச்சிட்டர்கள் பல்லார்

என்று அந்தணப் பெருமக்கள் மணவினையை நடத்தி வைப்பதையும்

புனிதனோ டென்னைக்காப்புநாண் கட்ட

என்று மணமக்களுக்குக் காப்பு கட்டுதலையும்

வாய் நல்லார் நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்

என்று வேதியர்கள் வேத மந்திரங்களை மணவினையில் ஓதுவதையும்

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத

முத்துடைத் தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்

மைத்துனன் நம்பி மதுகுதன் வந்தென்னைக்

கைத்தலம் பற்ற

என்று மங்கல வாத்தியங்கள் ஒலிக்க முத்து மணவறையின் கீழ் மணமகன்

மணமகளின் கை பற்றுவதையும்

என் கைப்பற்றி தீவலஞ் செய்ய

என்று மணமக்கள் கைப்பிடித்து தீ வலம் வருவதையும்

செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள் பற்றி

அம்மி மிதிக்க

என்று மணமகன் தன் கையால் மணமகளின் காலைப்பற்றி எடுத்து அம்மி மிதிக்க

வைப்பதையும்

எரிமுகம் பார்த்து என் னைமுன்னே நிறுத்தி

அரிமுகன் அச்சதன் கைம்மேல்என் கைவைத்து

பொரிமுகந்து அட்ட

அக்கினியைப்பார்த்து மணமகனுக்கு முன்புறமாக மணமகளை நிறக வைத்து

மணமகளின் கைமேல் மணமகளின் கையை வைத்து அதிலிருந்து பொரிகளை

அக்கினியில் சொரிதலையும்

குங்குமம் அப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து

மங்கலவீதி வலஞ் செய்து

என்று மணவினையின் பின்னர் மணமக்கள் ஊர்வலம் வருவதையும் அப்போது

அவர்களுக்கு மக்கள் அலங்கார வாசனைத்திரவியங்களைச் சாத்துவதையும்

அங்கவனோடும் உடன்சென்றங்கு ஆனைமேல்

என்று மணவினையின் பின்னர் மணமகன் மணமகளுடன் யானை போன்ற

வாகனங்களில் இவ்வாறு ஊர்வலம் வருவதையும்

மஞ்சனமாட்ட

என்று மணவினையின் பின்னர் களைப்பெல்லாம் தீர மணமக்கள் இருவரையும் வைத்து நீராட்டுதலையும் ஆண்டாள் தன்னுடைய நாச்சியார் திருமொழி என்ற நாலாயிரத் திவ்வியப்பிரபந்தப் பாடல்களிலே மிவும் அழகாக, ஒழுங்காக, விபரமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருவாசகத்தில் திருமணம்

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகம் எங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்

என்று காலம் காலமாக மணமகளின் பெற்றோர் இவ்வளவு நாளுந் தமது பிள்ளையாக இருந்த பெண் இன்று தொடக்கம் உனக்கே அடைக்கலம் என்று மணமகனுக்குச் சொல்லி தமது பெண்ணை ஒப்படைக்கும் வழமையைக் கூறுகின்றது.

தமிழர் திருமண நெறி பற்றிய ஆதாரத்துடன் கூடிய இத் தகவல்களை தமிழ்ப் பற்றும், காதலும் உடைய பெருமக்கள் மற்றவர்களுக்கும் அறிவித்துப் பகிர்ந்து பயனடைய வேண்டும். திருமணம் செய்யும் மணமக்களும், அவற்றைச் செய்விக்கும் பெற்றோர்களும், திருமணத்துக்கு வருவோரும் கூட இவை பற்றி அறிந்திருத்தல் திருமணத்தை மேலும் இரசனையும், அனுபவிப்பும், கலாச்சார பண்பாட்டு உடைமையும் உள்ள நிகழ்வாகப் பரிணமிக்கச் செய்யும்.

வைத்திய கலாநிதி லம்போதரன்

HISTORY OF THE INTERNATIONAL MOVEMENT FOR TAMIL CULTURE

This organization is well known among Tamils living in the nook and corners of the world. There were many reasons to form this organization . One among them was the urgency of that period . The details of Tamils living in various parts of the world for centuries, were unknown to the world, for more than hundreds of years. During the reign of the British in the mid eighteenth century American missionaries started spreading Christianity throughout the world .During their missionary work they found groups of people living in various countries with the same culture and traditions. It was found that they were connected to an Indian Dravidian culture. These informations about these people began to trickle into India and Srilanka. The chief man who wrote about them was Father Hirash in his travelogues.

These people were found living in South America ,East Indies , Surinam , French and British Guiana ,Mexico and Peru. They were also found in Mauritius ,Reunion , Madagascar ,Seychelles ,Fiji, Indonesia ,Bali and Cambodia.

These people were taken by Spanish, to islands and territories under their control, from Tamil Nadu about 250 years ago, to work in the sugar plantations. During the British period they were transported to South Africa , Malaysia and Singapore. Similarly they were taken to Srilanka to work in the Tea and rubber plantations in the hills in 1850. As time passed by, people living in far away places, lost contacts with their kith and kin in their motherland and began to lose their language and religion.

Loss of First language (Tamil)

People living in the East Indies lost contacts with their relatives in India and started speaking the official languages of those countries namely French .Similarly the people living in Indian Ocean islands, closer to South Africa , are speaking a mixture of African and French languages called Creole.

People who emigrated to South Africa are speaking English .People in Malaysia and Singapore are speaking English ,Tamil and Malay . People in Burma are speaking Burmese and Tamil and people in Indonesia and Cambodia are speaking the languages of those countries. People in Malaysia ,Singapore and Burma had connections with Tamil Nadu and Srilanka since there were shipping services in those days and hence they are still speaking Tamil.

Changes during the 20th century

During the mid eighteenth century the Christian missionaries were actively involved in spreading Christianity throughout the world. These priests wrote about Tamils living in various parts of the world, having lost their language but still clinging on their culture and traditions. Tamils who were converted to Christianity learnt English and became scholars .Some of them became priests and were doing missionary work.

A Tamil and English scholar Rev. S. Thaninayagam did yeoman service to spread Tamil language and culture throughout the world. He wrote research articles and spoke in International seminars, about these early Tamil settlers in various countries. Through his selfless service connections among these people were established. Hence he has found a permanent place in the history of Tamils. He was also the founder of the International Tamil Research Organization.

Birth of International movement for Tamil Culture.

In order to unite and make connections with the Tamils in various countries , who have lost their language and on the verge of losing their culture, an organization was much needed.

In 1974 January 4th to 10th an International Tamil Research Conference was held in Jaffna , Srilanka.

This was mooted by

Rev.Thaninayagam , Prof. S.Vithiyanthan, Professors Salini and Salai Ilanthirayan and others.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

Many scholars from various countries participated along with scholars from Srilanka at this conference. During this conference Prof.Vithiyananthan ,Rev. Thaninayagam ,Ra.Kanagaratnam ,Salai Ilanthirayan ,N.Nadar of South Africa jointly inaugurated this cultural movement on January 8th 1974. At the inaugural meeting held at Malayan Café ,Jaffna , Prof. Salai Ilanthirayan was elected as the President and Ra.Kanagaratnam as the Secretary .This is the first organization formed for world Tamils.

Soon after the conference ,the Secretary Ra.Kanagaratnam wrote letters to prominent Tamils in various countries informing them about the formation of an International Cultural movement and solicited their help and support. He had lots of responses for his letters and it was encouraging. In 1976 Prof.Ilanthirayan was unable to continue as the President due to ill health and Mr.Veerappan, a Malaysian Tamil scholar was elected for his position. In 1976 Secretary started a magazine called 'Voice of World Tamils'. In 1976 and 77 two issues were published. Then he handed over the responsibility of publishing this magazine to a young man called A.Shanmugalingam. He published five issues spending his own money and mailed them to various countries. Wide publicity was given in Srilankan newspapers namely Virakesari, Thinakaran and Eelanadu. This attracted the attention of youngsters like N.Jeyasekaran ,R.Satkurunathan ,and A.Shanmugalingam of Velanai ,Jaffna. They joined the movement and actively participated. In August,1976 a Srilankan branch was officially inaugurated at Ra.

Kanagaratnam's house and S.Rajaratnam was elected President and S.Kanadasamy as the Secretary . An Executive committee of six were also elected.

At first the committee met every last Sunday of every month at Tamils' Labour Union Office at Stanly Road, Jaffna. This was made possible by I.T.Sampanthan . In 1980 the office was moved to Vincent master's house at Station Road ,Jaffna. At that time the President was N.Jeyasekaran ,Secretary I.Satkurunathan and Treasurer S.Jeyaratnasingam.Editor of the magazine was A.Shanmugalingam. He was also the Asst. Secretary of the World Organisation. This organization was non political and functioned as a cultural movement. A.Shanmugalingam through the magazine kept the the various branches and it's members, informed of the activities of the movement..He spent most of his time and money to publish the magazine. In 1980 due to the untiring efforts of E.Thevagopal many new members were enlisted .Support and encouragement was given by the President N.Veerappan. The General Secretary was lethargic and the correspondence from the President were slow, but the International conferences held in various countries were very helpful in achieving the aims of the movement.

Details of International Conferences.

- 1.First conference was held at Chennai in 1977
- 2.Second " " " " Mauritius in 1980
3. Third " " " Salem (India) in 1985
4. Fourth " " " Klang (Malaysia) 1987.
- 5.Fifth Conference was held at Sydney (Australia) 1991
6. Sixth " " " Toronto (Canada) 1996
7. Seventh " " " Chennai (India) 1999
8. Eighth " " " Durban (S.Africa) 2001
9. ninth " " " Pondicherry (India) 2004 .

The world Executive Committee meetings were held during every conference on the last day to elect the members, the President ,Secretary and the Treasurer.

Summary of International Conferences

The first conference was held at Chennai, India. This is the first world conference of Tamils and it goes down in history as the first of its kind. This conference received the blessings of the then Chief Minister M.G.Ramachandran and the Leader of the Opposition Kalaingar M.Karunanithi. This was held on a grand scale in a wedding hall. M.Veerappan presided over the conference. Mr.&Mrs.Pushparathinam of Mauritius, K.Appapillai and team from Fiji, Suba Subramaniam and S.Balasubramaniam from Andaman, S.Ravibandian and A.R.Marimuttu from Burma Prof.Govindasamy, Mrs.K.Sothinathan from South Africa, A.Shanmugalingam, E.Satkurunathan, N., Pathmanathan, S.Paramanathan, K.Sivakkolunthu from Srilanka were some of the foreign delegates who attended the conference.

Many scholars from South India also participated. Chief Minister M.G.R. organized a grand reception for all the delegates. Kalaingar Karunanithi organized a public meeting to honor all the participants. Prof. Anbalagan also attended the meeting. Kalaingar spoke well of all the participants and publicly spoke of the hardships of Srilankan Tamils. This was the first public support shown by a prominent Tamil Leader at Chennai.

The first resolution passed unanimously at the conference was the establishment of friendship and solidarity among world Tamils. This conference was a resounding victory and it created an awareness in the minds of all Tamils.

Second International Conference in Mauritius -1980.

This was held at Mahatma Gandhi memorial hall at Port Louis. Conference was declared opened by Governor General Hon.Veerasingam Rengadu. Prime Minister Sirivagar Ramkoolan and some ministers attended the conference. President N.Veerappan chaired the conference. Ra.Kanagaratnam the Secretary attended from Srilanka. Tamil Nadu's Minister of Education Arankanayagam also participated. A fine arts troupe was sent by the Tamil Nadu government to perform at the conference. A commemorative stamp for Rs 2/- was issued by the government to mark the occasion. Pictures of Nathaswaram and traditional oil lamps were on the stamp to represent Tamil culture. T.Kasichetty, A.Pushparatham and K.Ratnam from Mauritius attended the conference. This conference, the first for the islanders, evoked an interest to learn Tamil.

'Voice of World Tamils' magazine.

International Tamil Research conference was held at Madurai, India. The executive committee of the IMTC met at Madurai after the conference. Office bearers were elected at this meeting. After this meeting relationship between the President and Secretary were strained. President nominated M.Manivellayan as the Secretary and he started working officially. Because of the political turmoil in Sri Lanka the magazine was not published between 1980 and 1984. In 1985 an issue giving the details of the third conference at Salem was published. At this time Ra.Kanagaratnam asked Shanmugalingam to hand over the responsibility of publishing the magazine to him. Since this being the official organ of the organization Shanmugalingam told him to get the permission from the President. He refused to give him permission. This aggravated the situation and Kanagaratnam resigned from the organization in 1981.

Third International conference at Salem (India).

This conference was organized by the Indian Branch of the IMTC. Salem residents Solai Irusan, K.Ramasamy, K.Ilanthirayan, M.Balasantharam and many youngsters worked hard with the Indian Branch. This was held in December 1985 for three days. A.Pushparatnam from Mauritius, N.Veerappan, SRaman and N.V.Ponni from Malaysia, A.Shanmugalingam, E.Satkurunathan and S.Senthurajah from Srilanka and Ravi Pandian from Burma were the foreign delegates. Many scholars from various

parts of Tamil Nadu also participated. This was held at the Salem Writers Union Hall .Dr.K.Sudamani was the special guest.

Prof.K.Anpalagan and MLA Kalivarathan also participated. Participants were honored on the second day. The executive committee met on the third day at Highlands Hotel. The following were elected :

President N.Veerappan ,Secretary

Mu.Manivellayan ,Treasurer P.K. Venkatesan .

Pon Poologasingam and A.Shanmugalingam were elected to the central committee.After the conference A.Shanmugalingam had regular correspondence with the President and with various branches.

Fourth Conference in Malaysia

This was held in 1987 at the University of Malaysia, Klang .Many leading Tamils of Malaysia ,Singapore and India participated in this conference. Due to the political unrest in Srilanka no one attended from Srilanka. A special meeting was held at Nallay Atheenam ,Jaffna .Swaminatha Thampiran declared the meeting open and many Tamil scholars spoke .

Malaysian conference was declared open by Minister Datto Su.Samivelu .Many organizations actively participated and supported the conference.

Fifth conference in Australia.

This was organized jointly by the Australian and New Zealand branches at Sydney in 1991. Dr.N.Srisenthurajah of Australia and Dr.M.Rasanathan of New Zealand were responsible for the entire arrangements. Many Tamils from Malaysia attended the conference with Veerappan ,the President. Many from Australia and New Zealand participated. The list of participants are not available.

Sixth conference at Toronto ,Canada.

This conference was held at the Toronto convention centre on 14th,15th,& 16th of August 1996 on a grand scale. A procession depicting various fine arts and cultural scenes of the Tamils were on floats . People from various communities watched the parade along the route in the city. Foreign delegates with local members were seen walking in front of the parade. This was the first of it's kind in Toronto and it created history. Mainstream newspapers with Tamil newspapers gave wide publicity for this event.

Professor K.Sivathamby was the Chief Guest. Some of the Foreign delegates who participated in the conference were Dr.Janarthanan,Dr.Ramodass,Suba Ilangeeran, V.M.Sethuraman Dr.NirmalaSuresh,MovieDirector Barathirajah, .K.S.Kalaivanan, Playback Singer Theepan Chakaravarthy and troupe, Dancer Jayalukshmi from India , Yalan Shanmukalingam from U.S. ,K.T.Kaneshalingam from Srilanka, Alan Ananthan from France , M.Manoharan and Veerappan from Malaysia.

Many artistes ,university students and prominent professionals and others joined in as volunteers. An organizing committee of 24 members worked hard to make this a resounding success. The Tamils living in Toronto and suburbs attended the conference in large numbers. The committee comprised of S.Chelliah , K.Sabanathan, V.Kandavanam, Pulavar Sivananthan, Nata Rajkumar, Selva Chelliah , V.Vigneswaran ,M.Jesuthasan, Mrs.Jesuthasan , Shanthi Velupplai, Sega Segarajasingam, Sinniah Sivanesan, Thevarajah, ,Vel Veluppillai, Sivasothy, Mohammad Hanseer, S.Sangarappillai , DR. Balasuntharam, Jeevan, Sounthararajan and others. Tamils of Toronto created history at the Convention Centre.

Seventh conference at Chennai

This was held at a wedding hall at Chennai on 28th,29th & 30th August 1999. There were delegates from Burma R.Marimuthu & six others, Alan Ananthan from France ,A.Shanmugalingam from Srilanka, Mr & Mrs .Chelliah from Canada .President M.Veerappan went to India with his daughter and

made all the arrangements.S.Anthalanar,Prof.KathirMuthaiyan,Thangan, M.A.Nuhuman and many others from Tamil nadu participated.

At the central committee meeting since the President resigned due to illhealth S.Chelliah was elected President, K.T.Kaneshalingam as General Secretary & A.S.Sanmugalingam as the joint Secretary.

P.Nedumaran was the special guest at the conference and he proposed four items to unify world Tamils . 1.A common flag 2. A Tamil anthem 3. International bank for Tamils. 4. A common dress. This was unanimously accepted by the committee and decided to effect them at the eighth conference in South Africa.

At th end of the third days proceedings Veerappan left for Pondicherry with his daughter and fell sick and passed away the next day. His body was taken to Klang in Malaysia and was cremated after due respect was paid by many dignitaries and scholars .

Ninth Conference at Pondicherry.

This was held at the Andrasabah Hall on 10th,11th 7 12th of July 2004. P.Santhirasekaran M.P. and former Minister of Srilanka and Pondicherry's Minister of Education Latchumi Narayanan were the special guests at the conference. Many cultural events and seminars were held. Foreign delegates were Mr.& Mrs.Chelliah ,S.Segarajasingham ,A.Raman and Dr.Figarado from Canada,Suba Karikal valavan and S.Bojarajah from Andaman ,A.Sanmugalingam,C.V.Arumugasamy, Prof.Nacchiar Selvanayagam , Mrs.Kalaivani Ramanathan from Srilanaka, Chris Christian , Ms. Anushia Mootly and Anjali Naidu from South Africa .

S.Krishnamoorthy ,K.Saminathan ,A.Sivasu ,Dr.Thayappan , S.Thirumurugan, Y.Narayanasamy, P.Jeyapalan , S.Pathmanapan , Mr.Malan – Vice Chancellor Pondicherry University , Mannar Mannan, Nagappa, Prof.Manavai Mustapha, and many others participated.

The following were elected at the central committee meeting ;

PresidentS.Chelliah,Gen.SecretaryA.Shanmugalingam ,Treasurer.N.Nanthakumar ,Vice Presidents – S.Segarajasingam & Chris Christian ,Asst.Seretary A.Sivasu . It was decided to hold the next conference in Andaman.

Conclusion .

All those who worked to carry on this movement for the last thirty four years have to be commended. The people who initiated and carried on with dedication the lofty ideals of this movement have to be recognized . Special mention must be made of the late President M.Veerappan for his initiative, drive and dedication . Award in his memory may be organized by the present committee. Hope active participation from members will be seen in future.

Sivanesan Sinniah

Toronto ,Canada.

Reference ; Voice of World Tamils – April 2007.

BRIEF HISTORY OF IMTC - SOUTH AFRICA BRANCH

I would like to briefly discuss the establishment of the IMTC – South Africa Branch. In November 1989 I (Kris Kistan) with my colleagues Thiru Reggie Ponen, Thitu Denny Pillay and the late Moonsamy were involved in politics. One evening we decided that we should concentrate on the welfare of the Tamil people. I set up a meeting with Thiru Anban, he told us that the International movement For Tamil Culture was holding a World Tamil Conference in Mauritius in January 1990. Thiru Reggie Ponen and I sent Thiru Anban to attend the conference in Mauritius and ask if a branch of the IMTC can be established in South Africa. Following that on the 11th of February 1990 the South African branch of the International Movement for Tamil Culture was formed. Thiru Anban was elected as President, Thiru M.V.Rajah as deputy, Thiru Kris Kistan as Secretary General, late D.Reddy as treasurer, Thiru Denny Pillay as Assistant Secretary, Thiru Reggie Ponen as Public Relations Officer. In 1996 Thiru Kris Kistan and Thirumathi Sothinathan were asked by the late Professor Veerappen to act as joint Presidents.

The International Movement for Tamil Culture was established in 1974 in Jaffna, Sri Lanka with only nine members. Present at this meeting were late Sothinathan and his wife Thirumathy Karnachi Sothinathan of South Africa. The late Salai Elendhrayan was appointed as President. He served the IMTC in this capacity until his untimely death in 1981. The head quarters moved to Malaysia under the presidency of late Professor R.N. Veerapen. He was President until the Seventh World Tamil Conference in India in August 1999. At the seventh World Tamil Conference Thiru Chelliah was appointed as President. The Headquarters then moved to Canada to date. Now IMTC have branches in following 16 countries:

Canada, South Africa, Britain, Germany, Netherlands, Norway, Denmark, Switzerland, France, New Zealand, Australia, Sri Lanka, Mauritius, Andaman Islands, India & Malaysia.

Late Professor R.N.Veerappen born in Kandy, Sri Lanka and moved to Malaysia. He was lecturer by profession. He visited 28 countries and was solely responsible for the establishment of most IMTC branches around the world. He was an author and wrote about thirty five books. Some of these are World Tamils, Malaysian Tamils, Australian Tamils, Sri Lankan Tamils, Tamils of India, Seventy Seven days in South Africa, Malay, English, The Tamil Dictionary. Professor Veerappen on his travels met people of Tamil origin who could not speak or understand their mother tongue. They did the Tamil rituals and prayers in the language of the country they lived in.

At the 7th World Conference held in India in August 1998 South Africa was awarded the 8th World Tamil conference. In 2001, 14th- 16th of December the IMTC held its 8th World Tamil Conference in Durban, South Africa. The highlight of the conference was the hoisting of the Tamil Flag and the launch of Tamil Anthem for the first time in the world. Resolution at this conference was past that the Human Rights Violation committed by the Sri Lankan Government against the Eelam Tamils to be addressed. On the 17th of December 2001 Thiru Kris Kistan was appointed as President of the IMTC South African Branch. In July (9th – 12th) 2004 at the 9th World Tamil conference held in Pondicherry (Puthuvai), India. Thiru S.Chelliah was re- appointed as President of the headquarters of the IMTC. Thiru Siva Segarasasingam and Thiru Kris Kistan as Deputy Presidents of the headquarters, Thiru A. Shunmugalingam as Secretary General, Thiru Sivusu as Assistant Secretary General, Thiru Nandhakumar as Treasurer, Thiru Rajkumar as PRO, Dr.Victor Figurado as United Nations Representative.

Thiru Kris Kistan was reappointed as President and Dr. Ansuyah Moodley as Secretary General of the IMTC South African Branch. Thiru Kris Kistan also serves on the board of Directors of the IMTC headquarters. In conclusion I (Kris Kistan) wish the organizing committee of the 10th World Tamil conference every success, a job well done. I humbly request all Tamils to unite so that we can echo our sentiments in regards to the Human Rights Violation committed against the Tamils of Tamil Eelam by the Sri Lankan Government.

Thiru Kris Kistan.

President IMTC (SA), Deputy President in Headquarters Canada.

Panchangam and its Uniformity

Drika, Surya Siddhantha, Vakyam
Pandit Mahesh Shastri

Indian sages were very good in astronomy, astrology, spirituality, medical science and other fields. They used to closely monitor the movements of the earth (the Sun with respect to the earth), the moon, and other planets. They (have) set up observatories with the help of wealthy kings, and they used various yantras (machines) to measure time. The day was measured from sunrise to sunrise. The calendar they made was based on the daily movements of the sun and moon at the time of sunrise. This knowledge has been carefully passed down to us from generation to generation and this calendar is commonly known as the 'Panchangam'.

Panchangam means "pancha" (five) and "anga" (elements).

These five elements are: Vaar (Day), Tithi (Date), Nakshatra (Star), Yoga, and Karana (Half-Tithis). This is what is known as panchangam, panchangamu, panchang, jantri and various other names. They holy sages used this panchangam to find good and bad times during the year. A modern panchangam also lists the daily planetary positions.

The Vaar (Day) is measured from one sunrise to the next sunrise. There are seven vaars: Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, and Saturday. The Tithi (we also know them as the phases of the moon) is merely an angle between the sun and the moon to increase by 12 degrees. Unlike the western calendar, tithi or vaar can never be exactly 24 hours in length. Tithis begin at varying times of the day and vary in duration from approximately 19 to approximately 26 hours. There can be more than one tithi during the day. These thithis are known as Prathama, Dwitiya, Tritiya, ... etc ..... Pournima, Amavasya. There are fifteen tithis in the bright half (Shukla paksha) ending with the full moon or Pournima and fifteen tithis in the dark half (Krishna paksha) ending with Amavasya. Their end times are shown in the panchangam. The moon completes a full rotation around the earth in roughly 27 to 29 days, visiting every constellation around the earth. There are 27 constellations or Nakshatras and the position of the moon gives us the daily nakshatra (star). Each 13 degrees and 20 minute division of the zodiac is called a Nakshatra. The moon's movement is not constant, hence giving us the varying lengths of time it spends in each nakshatra. This could be, again, from 19 to 26 hours. The Yoga is the sum of all the longitudes of the sun and the moon. This sum is divided into 27 equal parts and each part is known as one Yoga. The Karana are the half tithis. There are 11 Karanas. Four of them are fixed and the other 7 are repeating karanas.

The panchangam calculation requires two important heavenly bodies – the sun and the moon, and will be as accurate as how these heavenly bodies are calculated. In ancient times, there were many methods of calculating them. The most ancient one is Surya Siddhanta, another is the Vakyam Siddhanta and the later one is the Driga Ganita (Thirukanitha). The Vakyam is an ancient system where planetary motions are described in simple sentences (hence the vakya). The author of Surya Siddhantha mentions that one should observe the sky and make necessary corrections to planetary formulae (Bija samskar) in order to make an accurate panchangam.

This has not been done in 1500 years! The last update was done in the fifth century. Bhaskaracharya, Maharishi Vashistha and Varahamihira have said to make the panchangam as per Drika ganita (which means the results that can be observed using your eyes). If you calculate Venus and Saturn using Vakyam and look in the sky to try and measure the angle between them, it's not the same result as the

Vakya Siddhanta gives you). Now the question is - if you were to buy curtains for your windows, you'll take measurements and get them accordingly. We will not buy something that is shorter or longer. The very same way, if you use an algorithm to make the panchangam where you cannot observe the position of the moon and sun in the sky, would you even use it? The moon's motion is very erratic and needs lots of corrections to arrive at accurate readings. How can you define the moon's motion in one simple sentence where modern astronomers make pages and pages of corrections? The Moon requires corrections in the algorithm every 72 years. The Surya Siddhantam has not been updated in 1500 years and the Vakyam Siddhanta has not been updated either. The eclipse calculations in the Vakya panchangam and others are copied from the Drika ganita calculations. This has created great confusion in people's mind. Which one is accurate? The Drika Ganita relies on modern calculations using spherical trigonometry or NASA's JPL. The inaccuracies in the Vakyam and Surya Siddhatam calculations can have errors of up to two - four hours in thithi and nakshatra, yoga, and karana end times, along with planetary positions.

Most people buy the Panchangam from India and use it everywhere in the world. This is a wrong practice and one could lead to people observing festivals on wrong days and at wrong times abroad. Each festival has a different set of rules about when to observe them. Hindu festivals are generally based on the Thithi and/or Nakshatra as per the lunar calendar (& some as per the solar calendar).

For example, Ganesh Chaturthi is Bhadrapada Shukla Chaturthi Madhyahna purvavidha vyapini. Each thithi begins and ends at the same instant all over the world. After correcting for the time zones, the thithi will begin/end at different local times in different parts of the world. The next thing is to decide if the tithi is visible during the specified time. This is done by using local sunrise, local sunset and local moonrise times. Since India has little variation in terms of sunrise/sunset, a panchangam computed for one area of the country is generally usable throughout the country. For example - on a given day if Chaturthi end time is 2:30 PM in India. Hence, UK will observe the chaturthi end time of 9:00 AM. This clearly indicates in the United Kingdom that the Chaturthi tithi is not prevailing during madhyahna kala (noon time) but it does prevail in India. Hence, the UK will celebrate Ganesha chaturthi on the previous day, as the chaturthi prevails during the noon on the previous day (chaturthi start time is 9:30 am in the UK.) What is important is to observe the festival at the right time in your location. If you blindly use the Indian calendar published in India, it won't be any good to you as the festival observance dates might change due to local sunrise, sunset, moonrise, time differences etc. The panchang available in India only prints end times in Indian standard times. You need to convert them to your local standard time and use local sunrise and sunset to find out when it can be observed. Most common mistakes people do is observing pradosha and ekadashi vrata on wrong days by following the Indian panchangam printed in India.

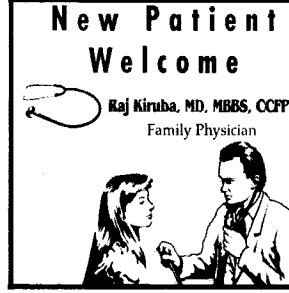
Ekadashi has two rules: Smartha and Vaishnava. The Smartha rule is simple – ekadashi should be visible at the time of local sunrise. The vaishnava follows ekadashi that is not contaminated by dashami thithi. That means, ekadashi should be prevailing two hours before sunrise. Now, if you follow the Indian panchangam abroad, and apply standard time differences, ekadashi might fall (in some cases) a day before India. Hence, people end up fasting on dwadashi rather than on ekadashi. Likewise for Pradosha Vratam, Trayodashi might be prevailing on the previous day in the United Kingdom when compared to India. Now, if you use the Vakya panchangam or the Surya Siddhanta panchangam, then their tithi end times are off by a couple of hours. Hence people could observe festivals on wrong dates. The bottom line is to follow Drika panchangam for your location. Just using any panchanga published in India for abroad isn't a good idea!

www.mypanchang.com has Drika panchanga for more than 250+ cities all over the world.

நிகழ்வு வெற்றிபெற வாழ்த்துக்கள்!

குடும்ப வைத்தியர்

டாக்டர் ராஜ் கிருபா

திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை காலை 9.00 மணி முதல் 8.00 மணி வரையும் சனி ஞாயிறுகளில் காலை 9.00 மணி முதல் 2.00 மணி வரையும் திறந்திருக்கும்.

905 948 9455

**2 FENTON ROAD, UNIT 4 (BRIMLEY & STEELS)
MARKHAM ON L3R 7B6**

மணம் விரும்பியது போல் வீடு வாங்கி அழையுங்கள்

Sell-Smart... Buy Smart...

Great Advice! Great Service!! Great Properties!!!

Specializing in Brampton

Markham

Apex Creations - 416-297-0707

Rubanithy (Ruby) Thambiah

Sales Representative

Cell : 416-999-5337

Email: rubsri@hotmail.com

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*

262 Markham Road, Scarborough, Ontario M1J 3C5

Bus.: 416.264.0101 Fax : 416.261.1519

*Independently Owned and Operated, REALTOR

All your financial needs for your family protection

Please Call **Jeeva Samithamby**
416-294-4855

Life Insurance
Term Insurance
Mortgage Insurance
Non-medical Insurance
Critical illness Insurance
(Tax free lump sum payment)
Disability Insurance
(Income protection monthly or daily benefit)
Health Benefit Insurance
Travel & Visitors Insurance
R.R.S.P Loan & Investment
(In segregated funds)
RESP for your kid's education

ஆயட்காப்புறுதி
தவனைக்காப்புறுதி
வீட்டு அடமான காப்புறுதி
மருத்துவ பரிசோதனையற்ற காப்புறுதி
கொடிய நோய்களினால் பாதிப்பறும்
போது மொத்த தொகையும் கிடைக்கும்
சுகயீனம் அடையும் போது
வருமான இழப்பீடு
மருத்துவ உதவி திட்ட காப்புறுதி
வீடுமுறை & பிரயாணக் காப்புறுதி
ஓய்வூதிய சேமிப்புத்திட்டம்
உங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்கால
கல்விக்கான சேமிப்புத்திட்டம்

இவைகளை 10 திற்கு மேற்பட்ட முன்னணி
நிறுவனங்களின் மூலம் பதிவு செய்து தருகிறார்
மேலதிக விபரங்களுக்கு அழையுங்கள்

ஜீவா சாமித்தம்பி 416-294-4855

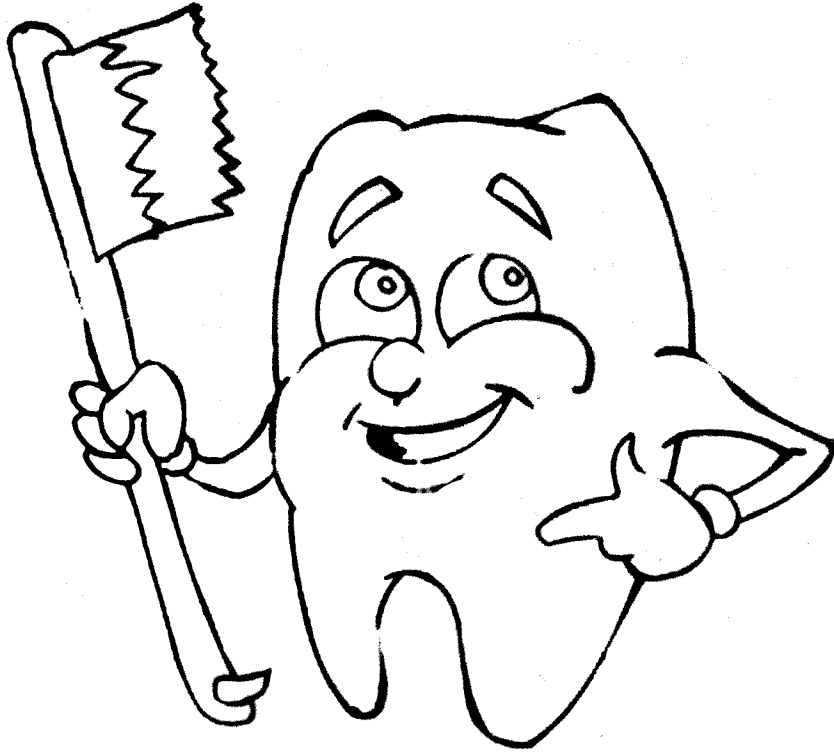

Jeeva Samithamby
Broker
416-294-4855

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பத்தாவது தமிழர் பண்பாட்டு மாநாடு வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறோம்...

Walk In Dental Clinic

Dr. Iru Vijayanathan

416 264 3232

3150 Eglinton Ave, East Unit 5., Scarborough ON
(1 Block west of markham, Near Optimart)

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

கனடா, ஐரோப்பா, ஸ்கன்டிநேவியா வாழ் தமிழ்
மக்கள் அனைவரும் அறிந்த பெயர்

மகாராஜாஸ்

416-265-3513

* MAHARAJAS *

The Super Store

- * புதியடிசைன் பட்டுச் சேலைகள்
- * அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
- * அதிர்ஷ்டகரமான பொருட்கள்
- * ஆலய அபிஷேகப் பொருட்கள்
- * அழகு சாதனங்கள்
- * Fancy Immitation நகைகள்
- * ஆன்மீக, பக்திப் பாடல்கள்
- * கொண்டாட்டங்களுக்குரிய Gift Items

இவை மட்டுமன்றி தமிழ் மக்களின்
அன்றாட பாவனைக்குரிய
பொருட்கள் மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

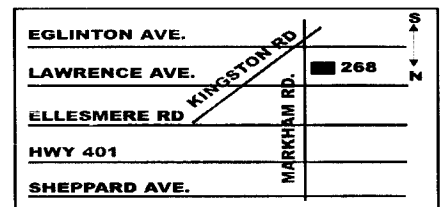
தொடர்புகளுக்கு அழையுங்கள்

TEL: 416-265-3513

647-882-4680

268 MARKHAM RD.

(Markham & Eglinton)

Lowfare
travels and tours

Lavan - J.Vaichilingam
Travel Consultant

Lowfare
travels and tours

LOWFARE TRAVELS AND TOURS INC.

2607 Eglinton Ave. East . Second Floor
Scarborough . Ontario . M1K 2S2 . Canada

Phone: (416) 261 0555
Fax: (416) 261 9948

You relax in a right place

White Pine Inn

1449 HWY 69 South, RR#2
Parry Sound, ON. P2A 2W8

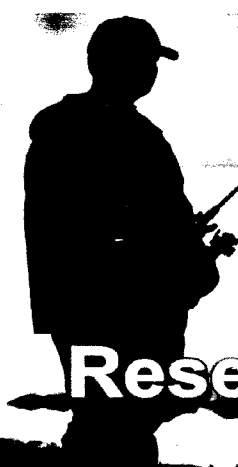

LAKE VIEW ROOMS

SWIMMING

FISHING

**LAKE VIEW ROOMS, BOATING, SWIMMING AND FISHING,
RESTAURANTS CLOSE BY, PICNIC AREA, NEXT TO GEORGIAN BAY AIRPORT,
ROOMS WITH TV & DVD, TELEPHONE (LOCAL CALLS NO CHARGE),
HIGH SPEED INTERNET, MINI BAR AND FREE CONTINENTAL BREAKFAST
4 PIECE BATHS, CLEANLINESS ASSURED, KITCHEN FACILITIES,
ECONOMICAL RATES**

*Direction From Toronto:
400 north to follow 69 North to Parry Sound- Exit
at 207(Route 141) stop sign at right to follow
next right on 69/169 to 2 km
and you will see the sign of WHITE PINE INN
on Right.*

**Reservation: 1-866-796-7333
or 705-375-5357**

நிகழ்வு வெற்றிபெற வாழ்த்துக்கள்

நந்தா வீடியோ

நகரில் ஒரேயொரு தமிழ்
**AUDIO, VIDEO & DVD
Duplication Centre**

குறித்த நேரத்தில் எவ்வளவு தொகையானலும்
DVD 5, DVD 9 Duplication from 1.99

அனைத்து
தொலைக்காட்சி தொடர்களும்
DVD யில்

தொடர்புகளுக்கு: நந்தா

416-937-0990

E-mail: natha1972@yahoo.ca

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

With the Best Compliments of:

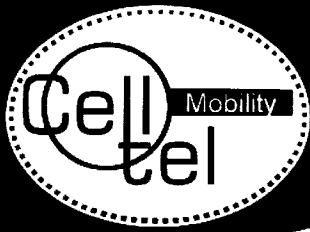
T.Jegatheesan

Barrister, Solicitor & Notary Public (On.)

2620 Eglinton Ave.E, Suite 201
Scarborough, On.,
M1K 2S3

Phone: 416 266 6154

Fax: 416 266 4677

CELL TEL MOBILITY

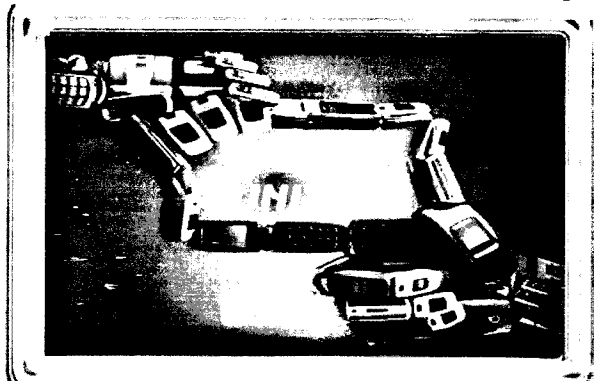
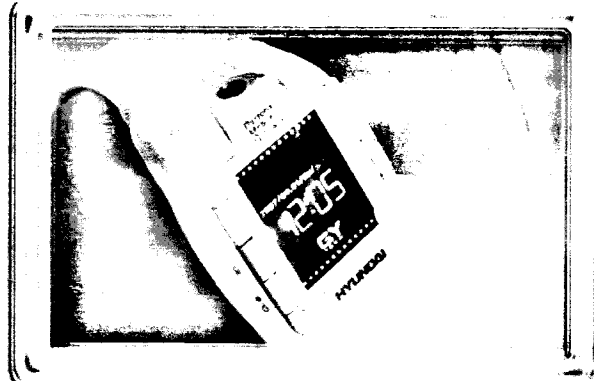
For all your cellphone and accessory needs...

11th Anniversary Sale!!!

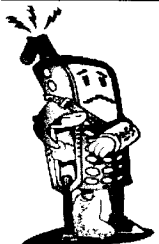
We sell new & used cellphones, Pagers and accessories for:
**ROGERS WIRELESS, FIDO,
 TELUS MOBILITY, BELL MOBILITY**

<p>Anniversary Sale!!!</p> <p>Genuine Leather Case</p> <p>\$1.99 <small>Reg. \$19.95</small></p> <p><small>Coupon valid only between August 1st to August 31st. One coupon per family. Customer must bring this coupon to get the offer. The coupon must be redeemed during the valid redemption period. Cell Tel Mobility Reserved the rights to terminate the offer any time without notice.</small></p>	<p>Anniversary Sale!!!</p> <p>Hands free</p> <p>\$1.99 <small>From Reg. \$29.99</small></p> <p><small>Coupon valid only between August 1st to August 31st. One coupon per family. Customer must bring this coupon to get the offer. The coupon must be redeemed during the valid redemption period. Cell Tel Mobility Reserved the rights to terminate the offer any time without notice.</small></p>	<p>Anniversary Sale!!!</p> <p>Smart car charger</p> <p>\$1.99 <small>From Reg. \$39.99</small></p> <p><small>Coupon valid only between August 1st to August 31st. One coupon per family. Customer must bring this coupon to get the offer. The coupon must be redeemed during the valid redemption period. Cell Tel Mobility Reserved the rights to terminate the offer any time without notice.</small></p>
--	---	--

Call Toll free:- 1.877.312.5123 **SHOP ONLINE @ www.celltelmobility.com**

CELL TEL MOBILITY WIRELESS REPAIR CENTER

NOKIA, MOTOROLA, SONY ERICSSON, SAMSUNG, LG
 HTC, BLACKBERRY, IPHONE,
**Display, Antenna Replacement and all other
 Repairs (Software & Hardware).**

2637 Eglinton Ave. East,
 Eglinton Ave/Midland Rd
 416.266.6818

220 - 5990 16th Avenue
 16th Avenue/ Markham Rd
 905.201.4859

5C - 2950 Birchmount Rd
 Birchmount / Finch Ave
 416.495.7776

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பத்தாவது தமிழர் பண்பாட்டு மாநாடு வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறோம்...

Rasi Silk

Importer & Retailer

*Specializing in Silk Sarees Ladies wear,
Children Wear & Rick cooker gift items
preethi mixer, grinder & more...*

2649 Eglinton Ave, East
Scarborough ON
Tel: 416-264 1939

With the best complements of:

Kanagaambikai Gold House & Pawn Brokers

We sell Singapore Jewelleries, First Quality 22k Gold,
Diamonds/ Birth Stones/ Jewellery/ Watches

We provide Jewellery repairs, Pawning Gold Items.

3160 Eglinton Ave.E, Unit # 3
Scarborough, On.
M1J 2H3.

Phone: 416 269 7198
Fax: 416 363 4601

New Exclusive
INFORMED
Buyer/Seller
Program!

Kuhan Thirunavukarasu
Dir: (416) 400 - 1053
Sales Representative

Brampton
Etobicoke
Mississauga

**MAKE A SMART
MOVE...!**

**Choose the
Right Team!**

Senthuran Sivalingam
Dir: (416) 557 SIVA(7482)
Sales Representative

LISTING WANTED !!!!!

AFFORDABLE LOW COMMISSION PACKAGES

GOLD SILVER BASIC

- Explosive Ads on Brampton Guardian
- FREE Market Evaluation
- Effective Open Houses

**Now Showing...Already
Built NEW HOMES
Immediate Closing Available
at Very Attractive Prices!**

We Do Mortgage...
We will handle difficult deals.
-Refinancing
-New Credit
-Self Employed

**Working Together with Top Listing
Agents in Your
Brampton Neighborhood**

RE/MAX 1098, Unit #25 Peter Robertson Blvd., Brampton ON. Fax: (905) 487-2000 Not intended to solicit buyers/sellers under contract. Each office independently owned & operated.

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பத்தாவது தமிழர் பண்பாட்டு மாநாடு

வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறோம்...

Kumaran Jewellery

தரத்திற்கு உத்தரவாதம், சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன்

❖ புதிய சிங்கப்பூர் டிசைன்களின் பெரும் தொகையான தேர்வுக்கும் வேறு எங்கும் கிடைக்காத மலிவு விலையிலும்.

❖ உங்கள் ஓடர்கள் அனைத்தும் குறித்த தவணையில் தருவதோடு வேலைகளும் உடனுக்கு உடன் செய்துதரப்படும்.

❖ ராசிக்கும், எண்ணுக்கும் பிறந்த மாதத்துக்கும் பொருந்தும் மாணிக்கக்கற்களில் அழகிய மோதிரங்கள் யாவும் 22 கரட்டில் பல அழகிய வடிவங்களில். நவரத்தின மோதிரங்கள், வைரக்கல்லில் தோடு-மூக்குத்தி, கல்யாண மோதிரங்கள் புதியவடிவில்

❖ தாலிக்கொடி, அம்மன்தாலி, பிள்ளையார் தாலி, கொம்புத்தாலி உட்பட அனைத்து தாலி வகையும்

2607 Eglinton Ave East, Scarborough Ontario M2K 2S2

Tel: 416-267-4141

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

பத்தாவது தமிழர் பண்பாட்டு மாநாடு

வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறோம்...

Banu Jewellery Inc.

எந்த
வைபவங்களுக்குமான
அசல்

22

கரட் சிங்கப்பூர் தங்க
நகைகள் மொத்த விலையில்...

சிங்கப்பூர் *watches* யாவும் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

1900 Kennedy Road, Scarborough ON

Tel: 416-332-8693 Fax: 416-335-7285

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் பத்தாவது மாநாடு
சிறப்புற நடைபெற வாழ்த்துகின்றோம்!

மளிகைப் பொருட்களை என்றென்றும்
மலிவு விலையில் தந்து மகிழ்விப்பது!

சத்தி யாழ் சந்தை

199 Markham Road
Scarborough, On.
M1J 3C3

Phone: 416 266 5025

தியான சத்தசங்கம்

- மனவழுத்தங்களிலிருந்து விடுபடவும்
- உயிர்ப்புச்சக்தி பெருகிடவும்
- கவலைகள், பயங்கள் நீங்கவும்
- திருப்தியின்மை அகலவும்
- ஆனந்த வாழ்வு வாழவும்

சுவாமிகளால் அற்புதமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தியானப் பயிற்சிகள். மிக எளிமையானது. எவராலும் பயிற்சி பண்ணக்கூடியது.

இளைஞர்க்கு விசேட வகுப்புகள் ஆரம்பமாகவுள்ளன

நித்ய யோகா வகுப்புகள் ஆரம்பமாகவுள்ளன

221 Denison St., Markham (Woodbine & Denison)
416 855 0284, 416 271 5690

website: www.dhyanapeetam.org, www.lifebliss.org

பரமஹம்ஸ நித்தியானந்தர்

பத்தாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மலர்

With the Best Compliments of:

VIVEKA

Printers

80 Barbados Blvd. # 4
Scarborough, ON
416-410-6401

பாலா சிங்காரம்

திருமணப் பதிவாளர்

ஒன்ராறியோ மாகாண
அரசாங்கத்தால்
வீவாகப் பதிவாளராக
திரு. பாலசுப்பிரமணியம் சிங்காரம்
நியமனம் பெற்றுள்ளார்.
வல்வெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக்
கொண்ட இவர், உடுப்பிட்டி
அமெரிக்கன் மிசன் கல்லூரி
பழைய மாணவரும், கனடா
மொன்றியல் திருமுருகன்
ஆலயத்தின் கியூபெக் இந்து மகா
சபையின் முன்னாள் செயலாளரும்,
கனடா உலகத்தமிழர் பண்பாட்டு
இயக்கத்தின் உதவிப் பொருளாளர்,
முன்னாள் இலங்கைப்
போக்குவரத்துச் சபை ஊழியர்
சங்க கனடாக் கிளையின்
உபதலைவரும் ஆவார்.

Bala Singaram

Registrar of Marriage

53, Oasis Bld Scarborough, ON. M1X 1X3
Tel: 416-291-6405 Cell: 416-564-6188

Raj Perampalam

Broker

Direct : **416.716.5626**
416.897.9155

RE/MAX®

Realtron Realty Inc., Brokerage

Office : **416.221.0999**

Fax : **905.470.7770**

Email : **raj.p@rogers.com**

7800 Woodbine Ave., Penthouse, Markham, ON. L3R 2N7

*" The referral of
your friends and
family is the greatest
compliment you
can give me.*

*Thank you
for your trust".,*

- Raj.

Raj Perampalam

Broker

Direct : **416.716.5626**
416.897.9155

Office : **416.221.0999**

RE/MAX®

Realtron Realty Inc., Brokerage

Email : **raj.p@rogers.com**

அனைத்து வியாதிகளுக்கும் முற்றிலும் எளிதில் குணம்
அடைய நீங்கள் நாடவேண்டிய இயற்கை மருத்துவ நிலையம்!

CRAD WELLNESS CLINIC

2349 Eglinton Ave. East, Scarborough ON Canada M1K 2M5

Tel: 416 754 2347 Fax 416 754 0429 E Mail: rosario_georgeca@yahoo.ca

Dr. Rosario George, Ph.D.

COLON CLEANSING:

உடல் உறுப்புகளில் மிக முக்கியமானதாக செயல்படும் பெறுங்குடலில் ஏற்படும் புண்கள், அமிலம் மற்றும் ரசாயன பிரச்சனைகளால் ஏற்படும் அனைத்து நோய்களுக்கும் முற்றிலும் குணம்தரும் ஒரு அற்புத இயற்கை மருத்துவ நிவாரணி ஆகும் தொடர்ந்து உட்கொண்டு வந்தால் அனைத்து குடல் பிரச்சனை வயிற்று வலி போன்றவை குணம் பெற முடியும்.

Pro Massager Body Massager:

உடலில் ஏற்படும் அனைத்து விதமான வலிகளான, மூட்டுவலி, இடுப்பு வலி, கை கால் குடைச்சல், முதுகு, தோள்பட்டை மற்றும் கழுத்துப் பகுதியில் ஏற்படும் Cervical Spondalities, Rheumatism, sprains and arthritis போன்ற அனைத்து வலிகளையும் போக்கும் எலக்ட்ரானிக் கருவி. எளிய முறையில் அனைத்து வயதினரும் தினமும் பாவிக்கக்கூடியது. எந்த வித பக்க விளைவும் ஏற்படுத்தாது

Easy-reach Variable Speed Knob

Accessory Parts for Trigger Point Attachments

Jeanie Rub Body:

உடலில் உள்ள மிக முக்கிய உறுப்புகளான சிறுகுடல், கல்லீரல், கணையம், நுரையிரல், இருதயம், ஜம்புலன்களான கண், காது, மூக்கு, வாய், தோல், முகம், முடி ஆகியவற்றிலும், சிறுநீரகப் பிரச்சனை, மலச்சிக்கல், நரம்புத் தளர்ச்சி, மனச்சிதைவு, நினைவாற்றல் இழப்பு என உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால்கள் வரை அனைத்து விதமான நோய்களையும் எளிதில் தீர்த்து வைப்பதோடு இரத்த ஓட்டம் மற்றும் உடல் உஷ்ணத்தையும் கட்டுப்படுத்தி சீராக்குவதோடு, அனைத்து பலவீனத்தையும் நீக்கி உடலுக்கு தெம்பும் புத்துணர்ச்சியை தரும்

BEFORE

AFTER

கை கால் குடைச்சல், கழுத்து, இடுப்பு, மூட்டு, தொடை ஒற்றைத் தலைவலி உடலின் பின்புறம் ஏற்படும் அனைத்து வலிகளுக்கும், முழுநிவாரணம் அளிப்பதோடு முக்கியமாக இருதயம் சம்பந்தப்பட்டப் பிரச்சனைகளான குறைந்த அல்லது உயர்ந்த இரத்த அழுத்தம், மயக்கம், முதியோர்களுக்கு ஏற்படும் மறதி நோய், நீரிழிவு எனப்படும் சர்க்கரை நோய், ஆஸ்துமா, டி.பி போன்ற நோய்களை குணப்படுத்தக்கூடியது. தவிர உடலின் எடை அதிகரித்தலையும் கொலஸ்ட்ரால் எனப்படும் கொழுப்பினையும் கட்டுப்படுத்தி, உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை பெருக்கி, அழகும் ஆரோக்கியமும் பெற வைக்கும் மேற்கூறிய Massage Therapy மின் சாதன கருவிகள் எமது இயற்கை மருத்துவ நிலையத்தில் மிகக் குறைந்த செலவில் பெற்று வளமான வாழ்வு பெற உதவும் வகையில் உள்ளன. கூடுதல் தகவல் பெற அழையுங்கள் 416 754 2347. வளமும் நலமும் பெறவும். வாழ்வது ஒரு முறையே! உணவே மருந்து!